

JOI, 17 IUNIE 2010

PREZIDEAZĂ: Rodi KRATSA-TSAGAROPOULOU

Vicepreședintă

1. Deschiderea ședinței

(Ședința a fost deschisă la ora 9.00)

2. Componența Comisiei speciale privind provocările politice și resursele bugetare pentru o Uniune Europeană sustenabilă după 2013: consultați procesul-verbal

3. Interdicția privind vânatoarea de balene în scopuri comerciale (dezbateri)

Președintă. – Următorul punct de pe ordinea de zi este declarația Comisiei cu privire la interdicția vânării balenelor în scopuri comerciale.

Maria Damanaki, Membră a Comisiei. – Dnă președintă, aș dori să îi mulțumesc Parlamentului European pentru faptul că a amintit importanța conservării eficiente a balenelor înainte de reuniunea anuală a Comisiei internaționale pentru vânatoarea de balene, care va avea loc săptămâna viitoare la Agadir, în Maroc. Aspectul prioritar al acestei reuniuni viitoare a Comisiei internaționale pentru vânatoarea de balene este găsirea unei soluții privind viitorul său.

Obiectivele declarate ale IWC sunt conservarea balenelor și gestionarea operațiunilor privind balenele. În 1982, după mulți ani de supraexploatare, IWC a adoptat un moratoriu privind vânarea balenelor în scopuri comerciale. De atunci, anii de dezbateri nesoluționată privind modalitatea corespunzătoare de conservare, utilizare și studiere a balenelor a determinat îngrijorarea membrilor IWC în legătură cu organismele de relevanță viitoare. Prin urmare, a fost inițiat un proces de soluționare a impasului.

După cum știți, Uniunea Europeană este foarte angajată în vederea protejării balenelor și a instituit o legislație care asigură un nivel înalt de protecție în această privință. Vânarea balenelor în scopuri comerciale nu este permisă în Uniunea Europeană. Pe baza acestei voințe puternice de a conserva balenele, Consiliul a adoptat anul trecut o decizie privind poziția UE pentru următoarele trei reuniuni anuale ale Comisiei internaționale pentru vânatoarea de balene. Principiul primordial al deciziei a fost, citez „de a asigura un cadru de reglementare internațional eficient pentru conservarea și gestionarea balenelor, garantând o îmbunătățire semnificativă a stării de conservare a balenelor pe termen lung și punând toate operațiunile cu privire la vânatoarea de balene sub supravegherea Comisiei internaționale pentru vânatoarea de balene”.

Prin urmare, UE solicită o protecție eficientă a balenelor în întreaga lume, iar în această privință considerăm că IWC este un instrument pentru a atinge acest obiectiv la nivel mondial. Uniunea Europeană este încurajată de eforturile actuale de ieșire din impasul îndelungat din cadrul IWC. Cu toate acestea, nu putem accepta un compromis final dacă acesta nu anticipează un cadru de reglementare cu adevărat eficient pentru conservarea și gestionarea balenelor, un cadru care ar putea garanta o îmbunătățire considerabilă a situației acestora pe termen lung.

Trebuie să menținem moratoriul privind vânarea balenelor în scopuri comerciale și să punem toate operațiunile cu privire la vânatoarea de balene sub supravegherea IWC. UE evaluează propuneri precum compromisul actualului președinte al IWC, iar dl comisar Potočnik, care este responsabil de evaluare, vă va informa în această privință în timp util. De asemenea, trebuie să sporim la maximum influența Uniunii Europene în cadrul Comisiei internaționale pentru vânatoarea de balene. Acest lucru înseamnă asigurarea unității în reprezentarea externă și o cooperare sinceră între statele membre ale Uniunii Europene.

Dnă președintă, onorați deputați, pot să vă asigur că Uniunea Europeană va acționa constructiv în cadrul Comisiei internaționale pentru vânatoarea de balene – dar și în alte locuri, desigur – în vederea obținerii unui acord universal satisfăcător pentru conservarea balenelor, după cum subliniază rezoluția Parlamentului European din 2009. Cu o poziție solidă a Uniunii Europene, putem contribui la o soluție constructivă care va asigura cea mai eficientă protecție a balenelor în întreaga lume.

Richard Seeber, în numele Grupului PPE. – (DE) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, mă bucur că ne aflăm astăzi aici, în cadrul președinției elene, iar acest subiect – interdicția vânării balenelor – se află pe mâini bune cu dvs. Cu toate acestea, aș dori să subliniez că, la nivelul UE, avem, din păcate, puține competențe în aceste negocieri internaționale, iar poziția pe care unele state membre au adoptat-o nu a coincis până acum de fiecare dată cu prevederile noastre la nivelul UE.

Am întocmit numeroase rezoluții pe această temă, iar vânarea balenelor este, desigur, interzisă în apele noastre. Cu toate acestea, în ansamblu, la nivel mondial, situația este nesatisfăcătoare, deoarece acest acord internațional oferă numeroase posibilități de scutare și numeroase țări în care se practică vânarea de balene – printre care se numără Japonia – se folosesc excesiv de vânarea sau sacrificarea balenelor în scopuri științifice. Nu acesta este scopul acordului. Din păcate, încă se utilizează numeroase metode inumane de sacrificare.

Prin urmare, în ansamblu, situația este foarte nesatisfăcătoare și trebuie să avem în vedere acum soluțiile în această privință. În primul rând, trebuie să avem în vedere modul de abordare a acestei probleme. Este important să acționăm unit. În această privință, solicităm Comisiei Europene în special să reunească statele membre și să exprime o opinie unitară în negocierile internaționale, nu 27 de opinii, așa cum a făcut anterior.

Avem nevoie de date de bază exacte, care până acum au lipsit. Știm că balenele sunt în mare măsură o specie migratoare. Prin urmare, trebuie să colectăm aceste date, deoarece există diferențe considerabile între emisfera nordică și cea sudică. De asemenea, există diferențe foarte mari între specii. Nu toate speciile sunt atât de periclitate ca multe dintre ele. Datele de bază exacte ne-ar putea oferi mai multă influență în negocieri.

În al treilea rând, avem nevoie de o definiție clară a obiectivelor noastre: Ce dorim de fapt? Dorim următoarele lucruri: În primul rând, este foarte important să menținem interdicția privind vânarea balenelor în UE. În al doilea rând, ar trebui să avem în vedere modul de promovare a metodelor umane de sacrificare. Acesta este, de asemenea, un aspect cheie, deoarece vom obține mult mai mult în ansamblu dacă vom avea o definiție realistă a scopurilor noastre decât dacă vom aborda această problemă prea naiv. În al treilea rând, avem nevoie, de asemenea, de o delimitare clară a oceanelor cu stabilirea zonelor în care vânarea balenelor este absolut interzisă, însă alături de controale clare și de un sistem de monitorizare care să funcționeze. În calitate de UE, putem contribui foarte mult la acest lucru.

Dacă urmăm toate acestea, vom ajunge la o situație în care acordul ar putea să nu arate atât de bine pe hârtie, însă în termeni realiști, se pot face mult mai multe pentru balene.

Jo Leinen, în numele Grupului S&D. – (DE) Dnă președintă, dle comisar, doamnelor și domnilor, grupul nostru salută declarația Comisiei, potrivit căreia vom lupta pentru a menține moratoriul privind vânarea balenelor în scopuri comerciale. Acum este la latitudinea Consiliului să confirme această declarație și, mai presus de toate, să se asigure că cele 27 de state membre exprimă o opinie unitară. Nu ne putem permite să întârziem acest lucru. Știm de la reuniunea miniștrilor de mediu că nu s-a ajuns la un acord în această privință. Există câteva state membre care urmăresc interese diferite față de cele ale mării majorității. Acum că avem Tratatul de la Lisabona, trebuie să ne obișnuim cu ideea de a ne exprima în mod unitar în cadrul politicii externe și în reprezentarea valorilor și intereselor noastre în organizațiile internaționale și nu, așa cum s-a întâmplat în trecut, fiecare stat membru pentru sine, ceea ce a determinat în cele din urmă slăbirea influenței Europei. Am văzut deja acest lucru în cadrul Conferinței CITES. Aici, faptul că nu am ajuns la un acord a fost, în cele din urmă, o slăbiciune. Nu am obținut ceea ce am dorit. Nu aș dori ca acest lucru să continue în cadrul Comisiei internaționale pentru vânătoarea de balene.

2010 este Anul internațional al biodiversității; cu alte cuvinte, protejarea ecosistemelor și a speciilor de animale și plante în pericol de dispariție se va afla în centrul eforturilor noastre. Ar fi un semn foarte rău dacă tocmai în cadrul Comisiei internaționale pentru vânătoarea de balene, moratoriul ar fi ridicat, iar vânarea balenelor în scopuri comerciale ar fi permisă din nou. Știm că această specie de animale rămâne vulnerabilă. Mările noastre devin tot mai poluate, iar schimbările climatice vor reprezenta o nouă povară pentru acestea. Prin urmare, trebuie să avem foarte mare grijă în abordarea acestei probleme. Interesele comerciale ale Japoniei, Islandei și Norvegiei nu pot să prevaleze aici. Protejarea acestei specii și a ecosistemelor acesteia trebuie să ne determine calea.

Suntem martorii abuzării conceptului de „vânare în scopuri științifice”. Japonia sacrifică în mod evident 900 de balene pe an în Oceanul Antarctic în cadrul conceptului de „vânare în scopuri științifice”. Acesta este un abuz ostentativ și susțin în întregime preocupările guvernului australian, care nu mai este dispus nici el să permită acest lucru.

Ar trebui să facem ceea ce a propus Comisia în această privință. Solicităm Consiliului să creeze unitate aici, astfel încât să ne putem exprima cu o singură voce cu ocazia următoarei reuniuni a Comisiei internaționale pentru vânătoria de balene.

Isabella Lövin, în numele Grupului Verts/ALE. – Dnă președintă, dacă ne putem imagina un cal cu două sau trei țepușe explozive înfipte în stomac, obligat să tragă un car încărcat pe străzile Londrei, în timp ce sângerează puternic, atunci ne vom face o idee asupra metodei de sacrificare.

„Chiar vânătorii recunosc că dacă balenele ar putea să țipe, sectorul ar dispărea, deoarece nimeni nu ar putea să suporte acest lucru”. Acestea sunt cuvintele dlui dr. Harry Lillie, un medic de pe o navă aflată într-o călătorie de vânătoare de balene în Antarctic în anii '40. Studii recente arată că durează în medie între două minute și peste o oră până când o balenă prinsă cu harponul moare.

În 1982, întreaga lume a convenit asupra unui moratoriu internațional privind vânarea balenelor în scopuri comerciale, deoarece stocurile au fost epuizate în mod acut și, de atunci, trei țări au continuat vânarea balenelor – Japonia, Islanda și Norvegia.

Săptămâna viitoare, Comisia internațională pentru vânătoria de balene se va reuni la Agadir, iar UE trebuie să ia o decizie privind propunerea Președintelui. Trebuie să subliniez că sunt îngrozită că țara mea natală, Suedia, a susținut acest compromis și doresc să vă atrag atenția asupra slăbiciunilor fatale ale tuturor compromisurilor care au fost discutate.

Orice cote care pot fi stabilite de comitetul științific trebuie fixate în conformitate cu un „nivel de ajustare”. Nivelul de ajustare este de 0,72, ceea ce înseamnă că suntem de acord că stocul ar trebui să fie de 72 % din volumul inițial. Este foarte important să avem în vedere acest lucru în cazul în care vom fi de acord cu unul dintre compromisuri și să nu coborâm sub acest nivel de ajustare. Nu trebuie permisă niciun fel de vânătoare în sanctuarul de balene din Oceanul Pacific de Sud. Speciile în pericol de dispariție sunt incluse în acest compromis. Nu trebuie să încălcăm principiile protejării speciilor pe cale de dispariție din cadrul Anului Internațional al biodiversității al ONU.

Charles Tannock, în numele Grupului ECR. – Dnă președintă, pe parcursul întregii mele cariere în calitate de deputat al acestui Parlament, am fost un apărător ferm al bunăstării animalelor. Nu susțin vânarea balenelor și aș dori ca moratoriul privind vânarea balenelor în scopuri comerciale să fie menținut atât timp cât speciile, sau unele dintre specii, sunt în pericol de dispariție.

Cu toate acestea, recunosc că pentru unele țări europene, inclusiv Danemarca și Islanda – iar Islanda speră să adere în curând la Uniunea Europeană – vânarea balenelor este mult mai mult decât o simplă activitate comercială. Este esențială pentru identitatea, cultura și moștenirea acestor țări. Luptele cu tauri continuă să fie legale în Uniunea Europeană și reprezintă un așa-numit sport. Cel puțin nimeni nu afirmă că vânarea de balene este un sport.

Dacă vânarea balenelor va fi reluată oficial sau va continua pentru cercetările științifice sau pentru așa-numitele cercetări științifice în afara moratoriului, ar trebui cel puțin să insistăm asupra reglementării stricte și asupra tipului de balene vâdate, deoarece unele sunt mai des întâlnite în oceane decât altele, și trebuie aplicate în mod strict limite de captură. De asemenea, trebuie să insistăm ca navele de vânare a balenelor să utilizeze metode mai rapide, mai umane și mai eficiente de sacrificare, care să reducă suferința acestor cetacee magnifice.

În calitate de membru al unui grup reformator, ECR, tind să respect dreptul statelor suverane de a vâna balenele pentru hrană, deși acest lucru nu ar trebui să mă împiedice pe mine și pe alții care se preocupă de bunăstarea animală să facă lobby pentru ca țările respective să pună un capăt acestei practici.

Mike Natrass, în numele Grupului EFD. – Dnă președintă, publicul britanic este cu totul împotriva vânării balenelor. Dacă mâinile Marii Britanii sunt legate de o abținere armonizată a UE privind vânarea balenelor, aceasta va garanta întoarcerea la măcel.

Japonezii inumani oferă Lumii a Treia stimulente să se oprească și să revină la vânarea balenelor. Este o crimă. Guvernul japonez ar trebui considerat inacceptabil din punct de vedere social pentru că face acest lucru într-o lume modernă. Britanicii erau foarte implicați odată, însă au încredințat această greșeală unui secol precedent.

Dacă UE împiedică Regatul Unit să voteze împotriva, în timp ce japonezii și alții omoară aceste mamifere frumoase, sensibile și inteligente, publicul din Regatul Unit va vota pentru părăsirea UE cu o mânie necontrolată. Va fi sărutul morții pentru calitatea de membru al UE a Regatului Unit.

Sirpa Pietikäinen (PPE). - Dnă președintă, în primul rând, aș dori să îi mulțumesc dlui comisar pentru promisiunea privind activitatea Comisiei în ceea ce privește un instrument eficient care ar salva balenele, un cadru mai bun și un moratoriu permanent.

În al doilea rând, consider că acesta este, după cum am menționat deja aici, unul dintre aspectele importante ale politicii de mediu și ale negocierilor internaționale în care trebuie să depunem eforturi în vederea unei politici unite mai bune în cadrul Uniunii Europene. Comisia, împreună cu Parlamentul, ar trebui să aibă o poziție și un rol mai bine coordonate în aceste negocieri.

În ceea ce privește propunerea în sine, aș dori să aud observații ferme și afirmative din partea Comisiei și a Consiliului, cu privire la faptul că vor menționa aceste aspecte în cadrul negocierilor. În primul rând, aș dori să se opună oricăror activități de legitimizare a vânării balenelor în scopuri comerciale sau de introducere a oricărei noi forme de vânare a balenelor: trebuie permise numai operațiuni limitate de vânare a balenelor pentru populația indigenă, în scopuri de subzistență și numai pentru utilizare la nivel local.

În al doilea rând, să se asigure că orice activitate de vânare de balene are o bază științifică și se bazează pe principiul precauției – cotele întâmplătoare, negociate nu constituie o bază pentru vânarea durabilă a balenelor; să fie menținute și consolidate restricțiile privind comercializarea tuturor produselor derivate din balenă; consolidarea și reducerea la zero a numărului balenelor capturate care nu sunt destinate utilizării de către populația indigenă; încetarea vânării balenelor în scopuri științifice în afara controlului IVC; și, nu în ultimul rând, suportarea de către națiunile care practică vânarea balenelor a tuturor costurilor legate de monitorizare, controlare și consolidare.

Consider că balenele reprezintă simboluri deosebite ale conștiinței noastre ecologice și un indicator al modului în care tratăm mediul în general. Nu consider că alte aspecte precum drepturile omului ar fi trecute cu vederea, ar fi considerate un aspect ce ține de suveranitatea și de interesele naționale sau de preferințele culturale, așa cum nu ar trebui să fie nici cazul aspectelor ecologice sau al bunăstării animalelor. Vânarea balenelor este o activitate crudă, nu este necesară pentru hrană și ne pune în pericol biodiversitatea.

Linda McAvan (S&D). - Dnă președintă, vorbele dlui comisar privind poziția emergentă a UE sunt destul de încurajatoare, deoarece UE va juca un rol important în cadrul IWC – un sfert din membri – și, având potențialul de a obține aliați, am putea fi un actor major în această comisie. Cu toate acestea, aș dori să clarific o serie de aspecte.

Dnă comisar, ați spus că dl comisar Potočnik studiază compromisul Președintelui, însă din câte am observat, compromisul ar legaliza vânarea balenelor în scopuri comerciale în Japonia, Norvegia și Islanda. Consider că acest lucru subminează ideea unui moratoriu privind vânarea balenelor în scopuri comerciale. Acesta legalizează vânarea balenelor într-un sanctuar IWC creat în Oceanul Pacific de Sud, care a fost menționat de colegul meu, și ar permite continuarea vânării speciilor de balene aflate în pericol de dispariție. Sper că, atunci când vom analiza compromisul, vom examina foarte atent prevederile acestuia.

Aș dori unele clarificări referitoare la declarațiile mass-media privind poziția Consiliului. Mass-media britanică susține, așa cum au amintit câțiva colegi, că avocații Comisiei afirmă că, dacă ei nu pot obține un consens în cadrul UE, atunci cele 25 de state membre trebuie să se abțină. Ați putea clarifica poziția exactă și ne-ați putea spune cât de aproape suntem de la a ajunge la o poziție comună pentru aceste negocieri extrem de importante? În calitate de deputați europeni, am primit cu toții o scrisoare din partea guvernului australian, care solicită susținerea unei poziții progresive cu ocazia reuniunii IWC.

Ar fi o rușine teribilă dacă UE nu ar putea să adopte o poziție comună. Dacă nu putem ajunge la o poziție comună privind vânarea balenelor, cum vom ajunge la poziții comune privind alte aspecte internaționale majore? Deja ne confruntăm cu probleme în negocierile privind mercurul și consider că trebuie să soluționăm aceste probleme în timp. Nu este suficient ca UE să se abțină. Nu este un aspect pozitiv pentru credibilitatea noastră. Așadar, ați putea, vă rog, să clarificați acest aspect foarte important?

Ulrike Rodust (S&D). – (DE) Dnă președintă, dle comisar, doamnelor și domnilor, așa-numita propunere de compromis care va fi depusă săptămâna viitoare la Agadir este, după părerea mea, complet inacceptabilă. O reluare a vânării balenelor în scopuri comerciale este un lucru pe care majoritatea publicului european nu îl va înțelege. Solicit Comisiei și statelor membre să se declare, cu ocazia reuniunii din Maroc, împotriva reintroducerii vânării balenelor în scopuri comerciale.

Fără îndoială, pe hârtie compromisul nu arată atât de rău la prima vedere. Susținătorii acestuia afirmă că va permite vânarea unui număr mai redus de balene decât în prezent. Propunerea de compromis prevede

introducerea de cote. Dați-mi voie să vă spun ceva din propria experiență privind cotele în politica din domeniul pescuitului. Cotele, mai ales în cazul în care se aplică la nivel mondial, sunt evitate în mod sistematic. Să analizăm cazul tonului roșu. An după an sunt prevăzute cote care sunt depășite în repetate rânduri. Există un alt motiv pentru care Uniunea Europeană ar trebui să se opună acestui compromis. Acesta prevede cote numai pentru țările care desfășoară în prezent activități de vânare de balene în mod „semi-legal”. Acest lucru ar recompensa încălcarea sistematică a regulilor. Nu ar trebui sub nicio formă să-l acceptăm.

Susținătorii vânării balenelor sunt inflexibili în metodele lor. Se pare că Japonia a colectat voturi chiar și de la statele membre mai sărace. Acesta este un alt motiv pentru care Uniunea Europeană trebuie să fie unită în privința respingerii reintroducerii vânării balenelor în scopuri comerciale.

Catherine Stihler (S&D). - Dnă președintă, aș dori, de asemenea, să îi mulțumesc dlui comisar. Consider că noi, în calitate de UE, trebuie să fim puternici și robuști în ceea ce privește menținerea și consolidarea moratorului privind vânarea balenelor în scopuri comerciale. Sunt de acord cu dl comisar că trebuie să încercăm să colaborăm în cadrul UE și că trebuie să acționăm împreună. Îmi pare bine că a menționat raportul din 2009 al fostei noastre colega Elspeth Attwooll, care a scris și a lucrat mult în domeniul vânării balenelor.

Cu toate acestea, aș dori să le amintesc dnei comisar și Consiliului care sunt punctele dincolo de care nu dorim să negociem. După cum au afirmat mulți colegi, compromisul pare să renunțe la multe aspecte. Va asigura că sanctuarul balenelor din Oceanul Pacific de Sud va rămâne doar un sanctuar pentru balene și va apăra în mod riguros moratoriul privind vânarea balenelor în scopuri comerciale? Va asigura, de exemplu, că speciile în pericol de dispariție ale balenelor cu înotoătoare și balenelor Sei vor fi, de fapt, într-un totu protejate? Așadar, mă interesează punctele dincolo de care nu dorim să negociem. Le puteți sublinia?

Juan Carlos Martín Fraguero, Președinte în exercițiu al Consiliului. – (ES) Dnă președintă, mă folosesc de această ocazie pentru a afirma că președinția Uniunii Europene susține procedura de lucru a Comisiei internaționale pentru vânatoarea de balene (IWC) și, în numele statelor membre, lucrează la mandatul adoptat în martie 2009. Printre alte aspecte importante, acest mandat susține continuarea moratorului privind vânarea balenelor în scopuri comerciale, interzicând sau eliminând vânarea științifică în afara negocierilor IWC, crearea de sanctuare pentru balene și continuarea normelor foarte stricte care să permită vânarea aborigenă pentru subzistență.

De asemenea, aș dori să afirm că președinția aprobă și susține procesul de actualizare și îmbunătățire a IWC care este în curs de dezbateră cu ocazia celei de-a 62-a reuniuni a IWC de la Agadir, cu scopul ca aceasta să devină mai operațională și mai funcțională.

Prin urmare, președinția acționează, atât la Bruxelles, cât și la Agadir, pentru a coordona poziția UE astfel încât mandatul actual să poată fi finalizat, iar politica de protecție cu care mulți dintre dvs. sunteți de acord să poată fi clarificată și consacrată.

Maria Damanaki, membră a Comisiei. – Dnă președintă, aș dori să le mulțumesc tuturor deputaților din Parlament pentru observațiile dumnealor. Aș dori să vă mulțumesc deoarece am înțeles că toate observațiile susțin că trebuie să menținem moratoriul privind vânarea balenelor în scopuri comerciale, lucru pe care îl vom face.

De asemenea, toate operațiunile de vânare de balene trebuie să fie sub controlul IWC. Aș dori să subliniez că IWC este un instrument util pentru îndeplinirea obiectivelor noastre la nivel mondial și nu trebuie să îl abandonăm.

Comisia lucrează la compromisul Președintelui IWC. Trebuie să afirm că multe persoane ne-au transmis preocupările lor. Unele dintre acestea sunt menționate aici. Mă refer la preocupările privind comerțul viitor cu produse derivate din balenă, la baza științifică a cotelor propuse de captură, la implicațiile financiare, la cotele ridicate de captură, la viitorul vânării de balene în scopuri științifice și la multe alte preocupări.

În același timp, trebuie să încercăm să ajungem la o poziție comună a UE și, după cum ați menționat deja, statele membre nu au toate aceeași poziție în această privință. Vom continua evaluarea și vom încerca să ajungem la un compromis, însă vă pot spune că nu vom accepta un compromis dacă acesta nu deschide calea pentru un cadru de reglementare cu adevărat eficient pentru conservarea și gestionarea balenelor. Nu vom accepta un compromis care nu poate garanta această opțiune. Nu putem accepta un cadru care nu ar garanta o îmbunătățire semnificativă a situației balenelor pe termen lung.

În ceea ce privește opțiunea noastră și eforturile noastre de negociere pe parcursul reuniunii IWC de săptămâna viitoare, va fi foarte bine și foarte important să avem o poziție comună a UE. În mod reticent, trebuie să vă

reamintesc ce s-a întâmplat cu Conferința CITES privind tonul roșu: a existat o poziție comună a UE și două state au votat împotriva. Vom lua măsuri pentru a soluționa această situație, însă, în acest caz, situația este diferită. Nu am ajuns încă la o poziție comună și trebuie să respectăm decizia Consiliului.

Nu aş putea să fiu mai sinceră în această privință, sunt complet deschisă. Dl Potočnik și DG Mediu încă lucrează. Încearcă să facă tot ce le stă în putință pentru balene și pentru viitorul balenelor, respectând concluziile Consiliului și, de asemenea, încearcă să creeze o abordare unită a UE.

De asemenea, aş dori să vă informez că avem unele probleme privind adoptarea acestor decizii, deoarece Serviciul juridic al Consiliului susține că trebuie să adoptăm această decizie în mod unanim. Comisia nu este de acord, dar aceasta este încă în lucru.

Aceasta este ceea ce vă pot oferi. Sunt complet deschisă în această privință; acestea sunt toate informațiile. Trebuie să discutăm mai mult și facem tot ceea ce ne stă în putință. Dl Potočnik și întreaga Comisie fac tot ceea ce le stă în putință pentru a salva viitorul balenelor.

Președintă. – Dezbateră a fost închisă.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Luís Paulo Alves (S&D), în scris. – (PT) Uniunea este obligată să protejeze biodiversitatea și să conserve speciile prin apărarea bunăstării animale și prin luarea de măsuri împotriva cruzimii vânătorii de balene. Prin urmare, este esențial ca UE să demonstreze la Agadir că este împotriva abuzurilor din activitatea de vânare a balenelor, în special privind comercializarea și, în primul rând, vânarea de balene în scopuri științifice. Așa cum știm, cotele nu sunt niciodată respectate. Prin urmare, nu ne putem lua niciun angajament care să continue să ofere țărilor spațiu de manevră pentru a abuza de legalitate.

Este important ca UE să își intensifice la maximum prezența în cadrul Convenției Internaționale privind Reglementarea Vânării Balenelor, exprimându-și o opinie unitară. Balenele sunt specii migratoare și de aceea este atât de importantă controlarea abuzurilor comise de câțiva, dar care compromit grav interesele tuturor. Pentru numeroase comunități costale, conservarea balenelor și a habitatelor acestora devine extrem de importantă, atât la nivel economic, cât și social, pentru a întreprinde activități conexe, precum observarea balenelor. Are un impact real asupra durabilității comunităților precum cele din regiunea mea natală Azore, unde acestea au trecut de la practicarea istorică a vânării de balene în scopuri comerciale la această nouă activitate. Prin urmare, la Agadir sunt necesare poziții curajoase.

Pavel Poc (S&D), în scris. – (CS) Populațiile mondiale ale unor specii de balene sunt acum în pericol de dispariție, acest lucru fiind cauzat aproape în totalitate de activitățile umane. Nicio secțiune a populației umane nu depinde de cetacee pentru hrană. Astăzi, nu există nicio justificare pentru sacrificarea cetaceelor: „vânarea de balene în scopuri științifice”, „asigurarea traiului necesar” și „vânări tradiționale” sunt doar pretexte pentru a evita moratoriul privind vânarea balenelor în scopuri comerciale, adoptat în 1986. Orice formă de vânare a cetaceelor este extrem de neetică, inumană și contravine actualelor legi ale Uniunii Europene, în special Directivei 92/43/CEE a Consiliului. Prin urmare, cu ocazia reuniunii Comisiei internaționale pentru vânătoarea de balene din Maroc, UE trebuie să dea dovadă de un maximum de unitate și să își exercite influența diplomatică pentru a asigura un cadru administrativ și juridic eficient de protejare a balenelor, precum și aplicarea acestuia fără compromisuri, inclusiv utilizarea măsurilor diplomatice și juridice internaționale. UE nu poate să susțină o abrogare sau o restricționare a moratoriului privind vânarea balenelor în scopuri comerciale. Moratoriul ar trebui extins pentru a cuprinde și alte specii de cetacee. Zonele maritime existente în care vânarea balenelor este interzisă în totalitate trebuie menținute și trebuie stabilite noi zone protejate. Trebuie pusă în aplicare în mod strict respectarea interdicției comerțului internațional cu produse derivate din balenă. În cazul Islandei, calitatea de membru al UE trebuie condiționată de încetarea vânării balenelor. Orice sacrificare a cetaceelor în țările UE trebuie pedepsită cât mai aspru.

4. Un nou impuls pentru strategia de dezvoltare durabilă a acvaculturii europene (dezbateri)

Președintă. – Următorul punct pe ordinea de zi este raportul (A7-0150/2010) dlui Guido Milana, în numele Comisiei pentru pescuit, privind un nou avânt al Strategiei pentru dezvoltarea durabilă a acvaculturii europene [COM(2009)0162 – 2009/2107(INI)].

Guido Milana, *raportor*. – (IT) Dnă președintă, dle comisar, stimați membri ai Consiliului, doamnelor și domnilor, la 4 mai, în cadrul comisiei, am votat unanim în favoarea raportului privind acvacultura europeană, care urmărește în principal promovarea dezvoltării durabile a acestui sector.

Aș dori să încep prin a le mulțumi tuturor celor care au lucrat la acest raport în ultimele luni, oferindu-mi un sprijin prețios. De fapt, textul a fost redactat pe parcursul a numeroase luni de muncă, consultare și acțiune concertată și sper că va oferi baza pe care să promovăm în mod serios, practic și eficient o politică durabilă în domeniul acvaculturii. De asemenea, consider că, în lumina potențialului său tehnologic și a aspectelor inovatoare, dezvoltarea sănătoasă și durabilă a acvaculturii reprezintă o resursă extrem de importantă pentru economia europeană.

În adoptarea raportului, deputații au dat dovadă în primul rând de o mare conștientizare a problemei, subliniind că au înțeles pe deplin nevoia urgentă de claritate legislativă în acest domeniu. Cu alte cuvinte, au dovedit că sunt conștienți într-adevăr de consecințele negative provocate de lipsa unei reglementări unice în domeniul acvaculturii, de confuzia în rândul operatorilor din sector, de procedurile complexe și excesiv de birocratice, de situațiile extrem de discriminatorii, de denaturările pieței și de nivelul scăzut de competitivitate al producției europene.

Raportul susține că există nevoia de a oferi un avânt mai mare sectorului prin crearea unui fond specific pentru acvacultură, care să fie independent de Fondul European pentru Pescuit sau să facă parte din acesta, care să fie utilizat pentru a sprijini cercetarea și inovația, pentru a accentua coexistența benefică a durabilității și competitivității și pentru a acorda o atenție serioasă aspectelor privind ocuparea forței de muncă.

Indiscutabil, sunt necesare numeroase măsuri pe termen scurt pentru a aborda și soluționa toate problemele care subminează în prezent acest sector, iar acestea nu sunt ușor de pus în aplicare. Mă refer la un plan integrat de dezvoltare maritimă, care este esențial pentru a determina ca facilitățile de acvacultură din zonele cu apă dulce, subcostale și din larg să fie compatibile cu zonele de turism și alte activități de importanță financiară, toate acestea în cadrul reglementărilor privind protecția mediului. Mă refer la întocmirea unui regulament care va avea în vedere aspectele specifice ale fiecărui tip de activitate de acvacultură, care va fi introdus în primul rând cu scopul reducerii costurilor de producție și garantării protecției mediului.

Din această perspectivă, consider că atât contribuția adusă de inovația tehnologică, cât și cea adusă de cercetarea științifică, sunt cruciale. Sarcina va fi de a crea efectiv facilități de reducere a dispersării în apă a hranei pentru animale. În acest scop, va fi necesară sporirea utilizării proteinelor din plante, în locul celor animale, fără a altera valoarea nutritivă a capturii. Mai specific, în ceea ce privește cercetarea științifică privind hrana pentru animale, va trebui să ne concentrăm, de asemenea, asupra deșeurilor și a prelucrării deșeurilor, pentru a preveni posibilele dezechilibre din sistemul maritim, cauzate de pescuitul excesiv și periculos al hranei pentru pești.

Utilizarea mărcii de calitate europene ne ajută să concurăm cu produse importate din țări terțe și să satisfacem nevoile consumatorilor și cerințele de sănătate. Într-adevăr, consider că acum este esențial să introducem certificarea și supravegherea produselor în acest sector, pentru a permite identificarea acestor produse, și să adaptăm în mod corespunzător sistemele de etichetare.

Nu în ultimul rând, trebuie să concepem facilități care să țină mai mult cont de bunăstarea peștilor, de densitatea exploatațiilor agricole și de metodele de sacrificare. De asemenea, toate acestea sunt măsuri care ar trebui aplicate și produselor organice, care, de fapt, sunt rezultatul producției la scară mai redusă și mai puțin dăunătoare pentru mediu.

Aspectul privind ocuparea forței de muncă nu trebuie subestimat, întrucât sectorul acvaculturii poate să fie, de asemenea, cel mai bun loc pentru pescarii care și-au pierdut locurile de muncă.

Un vot complet din partea Parlamentului va fi, cu siguranță, cel mai bun stimulent pentru Comisie, în urma comunicării acesteia și a avizului nostru motivat, pentru a depăși stadiul recomandării către statele membre și pentru a propune efectiv măsurile necesare în vederea dezvoltării unei politici europene și pentru ca Europa să nu mai fie producătoarea a 1,2 milioane de tone de pește și consumatoarea a peste 5,5 milioane de tone. Vă mulțumesc și vă rog să mă scuzați pentru că am depășit timpul.

Juan Carlos Martín Fraguero, *Președinte în exercițiu al Consiliului*. – (ES) Dnă președintă, președinția spaniolă ar dori să-i mulțumească Parlamentului pentru raportul întocmit cu scopul de a-i da un nou avânt acvaculturii europene, având în vedere necesitatea de a oferi un răspuns actual nevoilor unei piețe care devine din ce în ce mai globalizată.

De asemenea, aş dori să afirm, în această privinţă, că în aprilie anul trecut, Consiliul Agricultură şi Pescuit a subliniat deja o serie de dificultăţi, dar şi oportunităţi, multe dintre ele fiind subliniate din nou în acest raport de către Parlamentul European.

Preşedinţia este de acord cu obiectivele stabilite de Parlament, care presupun crearea unui cadru comunitar specific pentru sectorul acvaculturii, care îi va permite acestuia să se dezvolte structurat, pe baza durabilităţii şi respectării mediului, a nevoii de mai multă valoare economică pentru producţie şi a oferirii unor garanţii suplimentare pentru consumatori.

Nevoia de simplificare a sarcinilor administrative, de promovare a cercetării şi, în primul rând, importanţa unei strategii de comunicare pentru a îmbunătăţi imaginea publică a acvaculturii europene şi a produselor sale sunt alte aspecte care trebuie abordate fără întârziere la nivel european. În plus, toate acestea ar trebui realizate într-un cadru de reglementări simplificate şi de integrare deplină în viitoarea politică comună în domeniul pescuitului.

Raportul prezentat astăzi de Parlament este, de asemenea, un semnal de alarmă pentru Comisie şi statele membre, cu scopul obţinerii unui cadru coerent şi a unor propuneri specifice în vederea abordării imediate şi reuşite a problemelor din sector.

Prin urmare, sunt încântat că Parlamentul subliniază aceleaşi probleme din concluziile Consiliului, în special privind simplificarea şi îmbunătăţirea cadrului legislativ şi administrativ, susţinerea cercetării, accesul la zone şi respectarea normelor în cazul produselor importate. Astfel, preşedinţia spaniolă împărtăşeşte opinia Parlamentului, solicitând Comisiei să înainteze o propunere de consolidare a celor mai relevante norme din sectorul acvaculturii.

Maria Damanaki, membră a Comisiei. – Dnă preşedintă, sunt încântată că am astăzi ocazia să ascult opiniile deputaţilor asupra comunicării noastre privind o nouă strategie pentru dezvoltarea durabilă a acvaculturii europene. Salut cu entuziasm raportul elaborat de dl Milana şi îl felicit pentru modul în care a reunit toate opiniile. Aş dori să comentez pe scurt câteva aspecte ale acestui raport.

În primul rând, apreciez sprijinul dvs. pentru un accent mai sporit asupra sectorului acvaculturii. Acvacultura UE se află în fruntea dezvoltării durabile. Industria noastră beneficiază deja de pe urma recunoaşterii avantajelor sale, a calităţii sale înalte şi a durabilităţii ecologice. În strânsă legătură cu părţile interesate, Comisia va continua eforturile de sprijinire a cercetării şi evoluţiilor ecologice.

În al doilea rând, acvacultura UE completează sectorul pescuitului efectiv şi constituie o parte integrantă a politicii comune în domeniul pescuitului, însă activităţile de acvacultură depind de o serie de politici comunitare în domenii precum protecţia mediului, sănătatea şi bunăstarea animalelor, protecţia consumatorilor, schimburile comerciale şi cercetarea. Raportul dlui Milana propune includerea, într-un singur regulament, a tuturor măsurilor care reglementează sectorul acvaculturii. Prin urmare, aş dori să vă informez că sunt dispusă să iau acest lucru în considerare pentru măsurile care ţin de competenţa mea. De exemplu, promovarea diversităţii speciilor sau sprijinirea întreprinderilor de acvacultură în cadrul fondului structural pentru pescuit. Cu toate acestea, trebuie să fie clar că acest regulament nu poate să includă măsuri privind aspecte sanitare sau comerciale sau privind produsele de acvacultură în general.

Ar trebui ca acvacultura să fie mai bine conturată în contextul reformei actuale a politicii comune în domeniul pescuitului. Cu toate acestea, în ceea ce priveşte guvernanta şi ameliorarea legislaţiei, trebuie să recunoaştem că o serie de măsuri de abordare a provocărilor acvaculturii depind în mare măsură de deciziile luate de autorităţile naţionale şi locale. Vă împărtăşesc întru totul solicitarea de raţionalizare a procedurilor administrative, în special privind acordarea licenţelor, şi de elaborare a unei planificări speciale. De asemenea, susţin pe deplin crearea de programe naţionale sau regionale de acvacultură, pentru a permite acvaculturii UE să îşi folosească întreg potenţialul.

De asemenea, aş dori să abordez unele aspecte mai specifice, care sunt incluse în raportul dlui Milana. Comisia va continua să asigure protecţia mediului în politicile şi acţiunile sale. În această privinţă, suntem cu toţii de acord că producţia responsabilă de hrană pentru peşti este o condiţie preliminară pentru acvacultura durabilă. Aceasta mă conduce la consideraţii privind bunăstarea peştilor.

Comisia promovează o abordare care depinde de specii în evaluarea bunăstării peştilor în acvacultură. Cu toate acestea, aş dori să subliniez că instituirea unor norme prea detaliate de creştere, transport, sacrificare a diferitor specii va contribui la sporirea sarcinii legislative şi administrative aplicabile operatorilor din UE. Trebuie să ajutăm sectorul să se organizeze mai eficient şi, în special, să îşi consolideze organizaţiile

producătorilor pentru a stabili o legătură mai bună între prognozele producției și nevoile pieței și pentru a asigura o valoare mai ridicată pentru produsele lor prin comercializare și etichetare.

În aceeași măsură, va trebui să stabilim care sunt prioritățile care ar trebui să beneficieze de un sprijin financiar specific din partea UE. Până în prezent, nu a fost luată nicio decizie, însă aş prefera, în mod evident, un instrument financiar de sprijin al politicii reformate în domeniul pescuitului, în care acvacultura să beneficieze de un rol specific.

Dle Milana, raportul dvs. contribuie cu idei relevante și interesante la aceste considerații. Vom implica în continuare părțile interesate în elaborarea reformei politicii comune în domeniul pescuitului.

Kartika Tamara Liotard, *raportoare pentru aviz a Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară*. – (NL) Aș dori să-i mulțumesc dlui raportor pentru activitatea excelentă și pentru adoptarea unora din recomandările Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară. Cu toate acestea, în calitate de raportoare pentru avizul comisiei, aş dori să fac unele observații, deoarece este posibil ca acvacultura să se dezvolte în mod constant în viitor și, odată cu aceasta, presiunea asupra oamenilor, animalelor și mediului. Prin urmare, trebuie să se ia măsuri pentru protejarea acestora.

Numeroase forme de acvacultură au încă efecte negative, precum distrugerea habitatelor, utilizarea substanțelor chimice și salinizarea apei potabile și a terenului agricol, tulburarea biodiversității prin evadarea peștilor, inclusiv a peștilor de crescătorie și îndepărtarea locuitorilor indigeni din țările terțe din zonele în care locuiesc, în avantajul acvaculturii industriale. Este nevoie de legislație în această privință. Este nevoie de un sistem durabil de certificare pentru produsele de acvacultură, care să ofere, printre altele, certificare în privința efectelor ecologice și sociale, a siguranței alimentare, a bunăstării animalelor și a aspectelor economice și financiare.

Ați putea considera că sunt destul de negativă, însă sunt convinsă că acvacultura are un viitor. Trebuie să ne asigurăm că această acvacultură este durabilă și respectă bunăstarea animalelor.

Ioannis A. Tsoukalas, *în numele Grupului PPE*. – (EL) Dnă președintă, aş dori să încep prin a-l felicita pe dl Milana și a-i mulțumi pentru cooperarea excepțională și pentru propunerile integrate pe care le-a prezentat, ținând cont de diferențele de opinie în perceperea subiectului. Noile competențe consolidate ale Parlamentului European în urma aplicării Tratatului de la Lisabona cuprind obligații și responsabilități serioase.

Este extrem de important că astăzi dezbaterem un sector precum acvacultura, care nu a fost examinat suficient de mult de către Uniunea Europeană. Acest sector încearcă să găsească un segment de nișă între pescuit, agricultură, ecologie, turism și concurență din partea țărilor terțe și, în pofida acestui fapt, evoluează destul de bine.

În acest moment ar trebui să menționăm că, în ultimii ani, evoluția acestui sector a stagnat, iar preferințele culinare ale cetățenilor europeni nu sunt satisfăcute în mod corespunzător de produsele de pescuit europene. Acvacultura viabilă, în ceea ce privește activitățile turistice ecologice și costale, poate să satisfacă un procent considerabil al cererii, cu avantaje imense la nivel economic, ecologic și social.

Să nu uităm că două treimi din produsele de acvacultură consumate în Europa provin din țări terțe și reprezintă pește de calitate îndoielnică, fiind fabricate de multe ori fără a respecta obligațiile ecologice sau standardele privind sănătatea și bunăstarea adoptate în cadrul legislației europene. În mod evident, acvacultura europeană, care trebuie să respecte o serie de norme în temeiul legislației în domeniul muncii, mediului și comerțului, este supusă concurenței neloiale.

Raportul în cauză solicită Comisiei Europene să propună un regulament unic pentru gestionarea uniformă a sectorului, având în vedere că, potrivit experților, un cadru legislativ adecvat pentru majoritatea tehnologiilor de acvacultură poate fi elaborat și aplicat mult mai ușor decât în cadrul pescuitului comercial. Pescarii nu pot face multe lucruri în ceea ce privește peștii și, prin urmare, se axează asupra îmbunătățirii echipamentelor și metodelor de pescuit, în timp ce acvacultura poate ameliora atât organismele din crescătorii, cât și metodele de creștere a acestora.

Cu o producție de 1,3 milioane de tone în 2007, în valoare de 3 milioane de euro și care creează aproximativ 65 000 de locuri de muncă, sectorul acvaculturii este un sector extrem de important în privința competitivității și creșterii din Uniunea Europeană. Acum avem ocazia de a-l reconsolida, pentru a impune standardul dezvoltării economice și sociale viabile în Europa. Nu va fi ușor, însă trebuie să încercăm.

Ulrike Rodust, în numele Grupului S&D. – (DE) Dnă președintă, dle comisar, doamnelor și domnilor, în primul rând aș dori să îi mulțumesc sincer colegului meu dl Milana, care a reușit să elaboreze un raport excelent.

Având în vedere pescuitul excesiv, de proporții dramatice din mările noastre și cererea tot mai mare de produse derivate din pește, sunt necesare, mai mult ca niciodată, alternative pentru capturile de pești sălbatici. Cu toate acestea, acvacultura este numai o alternativă dacă interesele ecologice nu sunt ignorate. După părerea mea, o acvacultură solidă la nivel ecologic presupune, de exemplu, depunerea unor eforturi în vederea reducerii proporției de făină de pește din hrana pentru pești. În cele din urmă, nu vom ajuta foarte mult mările dacă capturăm 4 kilograme de pește sălbatic pentru a produce 1 kilogram de pește de crescătorie.

De asemenea, este important să evităm un impact negativ asupra apelor învecinate. În această privință, trebuie adoptate multe măsuri în domeniul cercetării. În același timp, trebuie să ne asigurăm că piscicultura nu degenerază într-o formă de cruzime animală, ca urmare a densităților ridicate ale stocurilor.

În această privință, aș dori să subliniez în special faptul că trebuie să întocmim de urgență un plan de dezvoltare maritimă. Coexistența diferitor interese precum acvacultura, pescuitul, turismul și, nu în ultimul rând, conservarea naturii, trebuie bine organizată. Toate acestea au fost exprimate în mod admirabil în raportul nostru. De asemenea, o acvacultură europeană mai puternică este valoroasă și din punct de vedere al politicii ocupării forței de muncă, deoarece poate să creeze locuri de muncă în regiuni costale de multe ori defavorizate.

Pat the Cope Gallagher, în numele Grupului ALDE. – (GA) Dnă președintă, în primul rând aș dori să îi mulțumesc dlui Milana pentru elaborarea acestui raport cuprinzător.

Fără îndoială, există un potențial considerabil de dezvoltare a acvaculturii în Irlanda și în Europa. Prin sprijinirea dezvoltării durabile în sectorul acvaculturii, Uniunea Europeană poate contribui la atingerea a două obiective importante. În primul rând, ar putea contribui la securitatea aprovizionării cu alimente a Comunității. În al doilea rând, ar putea sprijini comunitățile de pe coastă care depind în mare măsură de pescuit și care nu au acces la alte posibilități de ocupare a forței de muncă.

Se știe că va exista o creștere semnificativă și continuă a cererii mondiale de fructe de mare și că produsele derivate din pește nu vor putea să satisfacă această cerere. De asemenea, se știe că acvacultura ar putea să elimine decalajul dintre producție și cererea de produse derivate din pește. Cu toate acestea, Europa a rămas în urmă în acest domeniu; în timp ce China – țara care adăpostește 41 % din sectorul mondial de acvacultură – se află în frunte.

În Irlanda, acest sector valorează 1 18 milioane de euro pe an și are peste 2 000 de angajați. Sectorul irlandez de acvacultură este cel de-al cincilea din Uniunea Europeană. În plus, Organizația pentru Alimentație și Agricultură a ONU estimează că producția din acest sector va crește cu 61 % până în 2030.

în numele Grupului ALDE. – Se consideră că acvacultura sub toate formele sale are un impact negativ asupra mediului. În timp ce cred cu convingere că producția din acvacultură trebuie realizată la cele mai înalte standarde, sectorului trebuie să i se permită să funcționeze în contextul unui regim ecologic. Este extrem de important ca politica comună în domeniul pescuitului să îi permită sectorului să se dezvolte substanțial în armonie cu legislația existentă a UE în materie de mediu. În calitate de sector economic, acvacultura stagnează în cadrul Uniunii Europene. Sprijinul structural pentru sectorul acvaculturii este esențial. În concluzie, dnă președintă, dați-mi voie să spun că, într-un context irlandez, aș susține un program special de stimulente, conceput să promoveze dezvoltarea pisciculturii în larg și condițiile mai rentabile decât cele care se practică în prezent.

Isabella Lövin, în numele Grupului Verts/ALE. – (SV) Dnă președintă, vă mulțumesc foarte mult pentru raportul privind acvacultura. Suntem foarte încântați că dl Milana a abordat atâtea probleme cu seriozitate în raportul său, în special cele privind sănătatea animală, problemele ecologice locale și nevoia unei politici maritime integrate. Suntem încântați în mod deosebit că raportul recunoaște problema peștilor piscivori de crescătorie, care au nevoie de pește pentru hrană și că susține că UE ar trebui să acorde prioritate peștilor erbivori.

Aspectul din raport în privința căruia suntem puțin sceptici este propunerea de introducere a unui sistem european de etichetare – un sistem de etichete ecologice – pentru pești. Considerăm că nici statele membre, nici UE nu ar trebui să adopte un sistem de etichete ecologice, ci că legislația ecologică a UE ar trebui să fie atât de eficientă, încât indicarea țării de origine să ofere o garanție suficientă a standardelor înalte privind mediul și bunăstarea animalelor. Fără îndoială, alte tipuri de etichete ecologice pot fi oferite în mod voluntar sau privat și ar trebui să promoveze progresul.

Marek Józef Gróbarczyk, în numele Grupului ECR. – (PL) Dnă președintă, și eu aș dori să îi mulțumesc sincer raportorului pentru acest raport, care a fost foarte bine elaborat. Cu toate acestea, aș dori să subliniez că acvacultura este un factor extrem de important în ocuparea forței de muncă, în special în activarea zonelor costale, precum și în alimentația sănătoasă. Trebuie menționat că fără o stimulare suplimentară, și anume regionalizarea acvaculturii, aceasta nu are nicio șansă să se dezvolte în regiunile respective din Europa. Mă refer aici, de exemplu, la Marea Baltică, unde acvacultura este un fenomen fragmentat și nu sunt oportunități de dezvoltare a acesteia din cauza condițiilor climatice. În Suedia, de exemplu, există numai 200 de persoane angajate în acvacultură, iar în Polonia sunt și mai puține. Prin urmare, doresc să atrag atenția în mod deosebit asupra acestui factor în politica comună în domeniul pescuitului.

João Ferreira, în numele Grupului GUE/NGL. – (PT) Dnă președintă, dle comisar, doamnelor și domnilor, dle Milana, acvacultura constituie, indiscutabil, un domeniu de activitate cu un potențial considerabil de a contribui la dezvoltarea economică și socială a nenumărate regiuni, în special costale și rurale, și de a promova producția și ocuparea forței de muncă la nivel local. De asemenea, încurajează alte activități conexe, contribuind astfel la reducerea dependenței și la oferirea de regimuri alimentare mai echilibrate pentru numeroase țări și regiuni. Trebuie considerată o completare importantă a sectorului pescuitului, nu o alternativă a acestuia.

Prin urmare, acvacultura trebuie să beneficieze de atenție și sprijin din partea UE. Trebuie alocate suficiente resurse financiare pentru promovarea acestei activități și a avantajelor sociale generate de aceasta, mai specific prin susținerea întreprinderilor mici și mijlocii din sector. Cu toate acestea, trebuie să fim precauți: întrucât este o completare importantă și nu o alternativă, sprijinul financiar pentru acvacultură nu trebuie acordat prin reducerea fondurilor alocate altor sectoare, cu atât mai puțin celor alocate pescuitului prin Fondul European pentru Pescuit.

De asemenea, nu trebuie să uităm că această activitate are un impact semnificativ asupra mediului, aspect care a fost deja menționat aici. Pentru fiecare caz, acest impact trebuie evaluat atent, echilibrat și, după caz, trebuie diminuat.

Trebuie acordată prioritate mijloacelor de producție mai durabile la nivel ecologic, precum acvacultura organică. De asemenea, este necesar un sprijin hotărât, puternic și perseverent pentru orice cercetare și dezvoltare din sector care promovează durabilitatea și viabilitatea ecologică și economică a acestuia. Sunt necesare noi tehnici și metodologii care să faciliteze cultivarea speciilor indigene în locul celor exotice, diversificând astfel producția și reducând riscurile, precum și combaterea bolilor și promovarea sănătății și bunăstării atât a speciilor cultivate, cât și a consumatorilor.

În acest scop, printre alte instrumente posibile, ar fi importantă reorientarea priorităților programului-cadru pentru acțiuni de cercetare și de dezvoltare, pentru a permite includerea corespunzătoare a acestui domeniu de cercetare.

Trebuie să menționez încă două aspecte: certificarea și mărcile de calitate. De multe ori, procedurile sunt complexe, îndelungate și, în primul rând, costisitoare. Dacă motivul existenței certificării este să protejeze interesele producătorilor și consumatorilor, atunci, pentru a fi o garanție eficientă a transparenței, calității și siguranței pentru consumatori, trebuie efectuată de organisme publice, pentru a evita abundența de etichete și certificări, precum și confuzia inerentă. În plus, nu trebuie să genereze costuri suplimentare pentru producători.

În ceea ce privește produsele importate, comerțul internațional trebuie să se bazeze pe complementaritatea produselor cumpărate și vândute, și nu pe concurența dintre unitățile de producție și producători. Trebuie avută în vedere nevoia ca produsele importate să respecte standardele de bază privind sănătatea publică și siguranța alimentară. Toate acestea impun reglementarea comerțului și încetarea liberalizării și deregularizării complete la care suntem martori.

Anna Rosbach, în numele Grupului EFD. – (DA) Dnă președintă, cererea tot mai mare și echipamentul de pescuit mult prea eficient au determinat ca unele specii de pești să fie în pericol de dispariție. Prin urmare, o acvacultură europeană puternică este importantă. Trebuie să exportăm pește în loc să îl importăm. Cu toate acestea, acvacultura trebuie gestionată în mod responsabil atât din punct de vedere al mediului, cât și al bunăstării animalelor. Acvacultura este o activitate extrem de poluantă și distruge biodiversitatea din râurile noastre. În același timp, este crudă pentru pești, care cresc într-un spațiu mult prea mic și sunt expuși la numeroase medicamente. Prin urmare, aș solicita de urgență ca, în cadrul UE, să aplicăm metodele care reprezintă bune practici și să introducem numai cerințe minime, pentru ca țările care doresc să adopte standarde mai ridicate să aibă posibilitatea de a face acest lucru. În Europa, putem crea cadrul pentru o

acvacultură responsabilă, durabilă și productivă, precum și solidă din punct de vedere al bunăstării animalelor. Va servi drept exemplu pentru țările din alte părți ale lumii, cu un nivel înalt de producție în acest sector.

Diane Dodds (NI). - Dnă președintă, aș dori să îi mulțumesc raportorului, dl Milana, pentru raportul său. Acesta reprezintă un punct de referință important în recunoașterea acestui sector și a potențialului acestuia de creștere în viitor.

Cu toate acestea, după cum am indicat de mai multe ori în cadrul comisiei, nu trebuie să ne penalizăm industria pescuitului sau sectorul acvaculturii din Europa, în timp ce importăm atât de multe produse, multe dintre acestea fiind fabricate în condiții ecologice și sociale mult mai puțin stricte decât se așteaptă aici în cadrul acestui sector.

În ceea ce privește industria pescuitului din Irlanda de Nord, acvacultura este un sector mic, în care, în 2008, valoarea peștelui la prima vânzare și a crustaceelor era de 9,6 milioane GBP. Oferă locuri de muncă pentru 91 de persoane cu normă întreagă și 56 cu jumătate de normă. Totuși, aceste cifre ascund ceea ce noi considerăm că este un succes. În ultimii 10 ani, acest sector s-a extins semnificativ, în special prin producerea midiilor, care reprezintă o parte importantă din cele 8 500 de tone de crustacee capturate anual în Irlanda de Nord. Într-adevăr, o caracteristică a industriei Irlandei de Nord este că reușita sa, cu o intervenție minimă din partea UE, a atras investiții din alte părți ale Europei, în special din Țările de Jos.

Există posibilități pentru dezvoltarea durabilă continuă a sectorului acvaculturii, iar SMILE, Maricultura durabilă din ecosistemele lacurilor locale din Irlanda de Nord, oferă acvaculturii de crustacee prognoze privind capacitatea maximă de transport pentru fiecare braț de mare din Irlanda de Nord. Acest tip de inițiative se pretează foarte bine acestui raport privind o strategie pentru sectorul acvaculturii europene și este unul din motivele pentru care îl susțin cu plăcere.

Alain Cadec (PPE). – (FR) Dnă președintă, dle comisar, doamnelor și domnilor, în primul rând aș dori să îl felicit pe dl Milana pentru raportul excelent. Comisia pentru pescuit a propus acest raport din proprie inițiativă deoarece, în prezent, dezvoltarea acvaculturii europene este absolut esențială, din mai multe motive.

Uniunea Europeană reprezintă numai 2 % din producția mondială în domeniul acvaculturii, deși este principalul consumator. Majoritatea statelor membre chiar au înregistrat o scădere a sectorului acvaculturii între 2001 și 2008, în timp ce cererea de consum a crescut constant.

În prezent, acvacultura europeană nu are un cadru legislativ specific și, prin urmare, nu dispune de un plan de dezvoltare pe termen lung. Cu o organizare mai bună, putem să îi informăm pe consumatori privind traiectoria ecologică și socială a produselor europene, ceea ce nu este valabil pentru unele produse din țări terțe. Am în vedere, în primul rând, specia pangasius vietnamez, preferata prietenului nostru, dl Stevenson.

Suntem cu toții consumatori și dorim să fim bine informați cu privire la calitatea sanitară și nutritivă a ceea ce mâncăm. Dați-mi voie să menționez, de asemenea, angajamentul meu pentru o etichetă ecologică europeană pentru produsele de pescuit și acvacultură. De asemenea, trebuie să putem să reducem dependența Uniunii Europene de produsele de acvacultură importate.

După cum știți, în prezent importăm 65 % din produsele de pescuit și acvacultură consumate pe teritoriul nostru. Un sector organizat și responsabil al acvaculturii europene ne va permite nu numai să creăm locuri de muncă, să informăm consumatorii și să sprijinim sectorul în cadrul UE, dar și să contribuim la aprovizionarea statelor membre cu produse de calitate.

În cele din urmă, aș dori să adaug că acest raport urmărește să promoveze o politică europeană autentică pentru dezvoltarea durabilă a agriculturii și că această dezvoltare va contribui la conservarea speciilor sălbatice.

PREZIDEAZĂ: Isabelle DURANT

Vicepreședintă

Josefa Andrés Barea (S&D) – (ES) Dnă președintă, dle Fragueiro, vă mulțumesc foarte mult pentru că vă aflați aici în numele președinției spaniole pentru un astfel de raport, dnă comisar.

Dle Milana, vă felicit pentru că ați putut să obțineți un acord comun, reunind toate interesele și prezentând unul dintre primele rapoarte privind această inițiativă.

Extinderea acvaculturii este importantă. Este necesară din cauza creșterii consumului de pește și a stagnării capacității de pescuit. Totuși, doresc să subliniez importanța economică a pescuitului, care generează bogăție și locuri de muncă. Garanțiile sanitare, durabilitatea și protecția mediului marin sunt toate importante.

Trebuie să îmbunătățim imaginea acvaculturii și, de asemenea, a sectorului științific și de cercetare. Astfel cum a spus dl Fragueiro, acvacultura este o oportunitate în cadrul politicii comune în domeniul pescuitului, așa cum a spus dna comisar. Trebuie să-i dăm un cadru de coordonare coerent; trebuie să-i dăm posibilitatea să se alinieze singură, deoarece acvacultura poate însemna suficiență, durabilitate și resurse economice, și cred că acest lucru este important pentru Europa.

George Lyon (ALDE). - Dnă președintă, permiteți-mi să-mi adaug și eu felicitările celor prezentate de ceilalți colegi în privința raportului și a bunei activități depuse de autorul său. Aș putea să încep spunând numai că Scoția este al treilea producător din domeniul acvaculturii din Europa: obținem o producție anuală de 350 de milioane GBP pe an, iar acvacultura asigură locuri de muncă pentru 2 000 de persoane în întreaga Scoție și încă 2 000 de locuri de muncă în amonte și în aval. Cel mai important, însă, este că acvacultura oferă oportunități de angajare în zone îndepărtate și insulare din jurul Scoției, unde nu sunt disponibile alte locuri de muncă. Este o parte fundamentală a structurii rurale și insulare din jurul Scoției, și, prin urmare, are potențial să crească și să ofere alte locuri de muncă și să consolideze vitalitatea și prosperitatea economică ale multor zone rurale și insulare mici.

Una dintre marile provocări ale industriei este aceea că se încurcă în reglementare excesivă și în reglementare conflictuală, care, în multe cazuri, îi împiedică dezvoltarea. Prin urmare, salut solicitarea din raport de prezentare a unei propuneri pentru consolidarea și simplificarea reglementării. Însă aș face apel ca, în momentul prezentării propunerilor, acestea să simplifice cu adevărat și să reducă cu adevărat birocrăția și să nu ne mai aflăm într-o situație în care am mai adăugat un nou nivel de reglementare peste ceea ce există deja – în realitate, acest lucru nu simplifică și nu reduce cadrul.

Un alt apel pe care cred că ar trebui să-l facem este să continuăm să investim în cercetare și dezvoltare. Trebuie să găsim un înlocuitor al făinii de pește – acest lucru este absolut fundamental pentru viitorul industriei. De asemenea, cred că merită să încurajăm Uniunea Europeană să investească în industrie, pentru a obține realizarea potențialului de dezvoltare al acesteia și a oferi locuri de muncă în aceste zone, unde nu există altă alternativă de ocupare a locurilor de muncă.

Ian Hudghton (Verts/ALE). - Dnă președintă, Scoția este renumită, pe bună dreptate, pentru producția sa de mari cantități de somon de Atlantic. De asemenea, creștem specii de păstrăvi și halibut și puțin char arctic. Referitor și la crustacee, în Scoția sunt crescute și stridii și scoici de înaltă calitate. Scoția are succes în acvacultura de înaltă calitate datorită mediului nostru înconjurător și datorită apelor noastre curate. Acestea sunt foarte prielnice activității și este evident că trebuie să protejăm acest mediu.

Acvacultura din Scoția susține numeroase comunități rurale și insulare fragile cu un număr semnificativ de locuri de muncă în sectorul de prelucrare. Dacă vom dezvolta o nouă strategie UE – astfel cum menționează raportul – pentru acvacultură, ar trebui să ne concentrăm asupra simplificării și raționalizării reglementării: sunt, cu siguranță, de acord cu raportorul în această privință. Însă ceea ce nu trebuie să facem este să centralizăm conducerea și controlul la nivelul Uniunii Europene. Să învățăm din greșelile PCP. Scoția are propriul său cadru strategic pentru acvacultură, care ar trebui să fie susținut de intervenții din partea Uniunii Europene, astfel cum și când este necesar.

Struan Stevenson (ECR). - Dnă președintă, cred că aceasta începe să devină o dezbateră scoțiană! În primul rând, permiteți-mi și mie să îl felicit pe dl Milana pentru cooperarea susținută și pentru consultarea oferite în cursul desfășurării activității sale. Cred că este un raport excelent și cred cu adevărat că acest raport prevestește un nou răsărit pentru acvacultura europeană. Acest lucru este reflectat și de sprijinul și entuziasmul pentru piscicultură pe care le-am auzit în repetate comentarii ale însăși dnei comisar Damanaki. Prin urmare, veștile sunt bune: cerem de ani de zile acest lucru.

Europa a fost lider mondial în producția de pești din crescătorii, însă, în ultimii ani, ne-am permis să fim prea neatenți. Am permis concurenților noștri din afara UE să preia dominația în acest sector și am văzut cum industria noastră autohtonă a pierdut locuri de muncă în fața țărilor din afara UE.

Importăm peste 60 % din necesarul nostru de fructe de mare, în condițiile în care suntem perfect capabili să producem singuri această hrană. Acvacultura este sectorul alimentar cu cea mai rapidă creștere din lume, iar în Europa avem mediul perfect pentru piscicultură: avem o zonă de coastă aproape nemărginită, cu golfuri, fiorduri și condiții maritime ideale; suntem lideri mondiali în ceea ce privește știința și tehnologia necesare

pentru un sector prosper al acvaculturii. Și, totuși, suntem în pericol să suferim de foame pe un tărâm al abundenței.

De ce se întâmplă aceasta? Ei bine, astfel cum am auzit de la alți vorbitori, pentru că acvacultura a devenit unul dintre cele mai puternic reglementate sectoare din întreaga industrie alimentară din Europa, și sunt consternat că, azi dimineață, am auzit vorbitori solicitând o reglementare și mai intensă.

Înainte să poată să crească un singur pește, piscicultorii din Uniunea Europeană trebuie să se confrunte cu peste 400 de acte legislative diferite, fără a menționa constrângerile suplimentare de planificare și de mediu din propriile state membre, iar aceasta nu provine numai de la DG MARE, dar și de la DG ENVI, DG COMERȚ, DG CINCO și numeroase alte agenții. Legând mâinile piscicultorilor noștri prin sarcini birocratice, am predat, pur și simplu, avantajul competitiv unor țări cum sunt China, Japonia și Vietnamul – uitați-vă numai la marile cantități de pangasius de proastă calitate pe care le importăm din delta Mekongului, după cum a spus dl Cadec. Așadar, consider că raportul dlui Milana este o inovație; să eliminăm sarcinile birocratice și să permitem piscicultorilor europeni să fie, încă o dată, lideri mondiali în acvacultură.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE). – (PL) Dnă președintă, în primul rând, aș dori să îi mulțumesc colegului deputat, dl Milana, pentru raportul privind un nou impuls pentru strategia de dezvoltare durabilă a acvaculturii europene. După cum știm cu toții, este cel mai recent dintre numeroasele rapoarte emise cu privire la acest subiect, care are scopul de a reglementa acest sector în Europa. Baza succesului va fi prezentarea, de către Comisia Europeană, a unei soluții unice care să reglementeze nu numai toate categoriile de produse și aspectele de mediu ale sectorului, ci și liniile bugetare și principiile de piață, inclusiv etichetarea calității UE.

Europa are o șansă reală de a se alătura liderilor mondiali din acest domeniu. Avem potențialul geografic și hidrologic adecvat și personal specializat, care este cel mai bun din lume. Totuși, pentru a le putea utiliza, trebuie să depunem o activitate intensă și să creăm o legislație UE care să reglementeze sectorul acvaculturii. Acum este un moment favorabil pentru aceasta, pentru că se lucrează la reforma politicii comune din domeniul pescuitului.

În final, aș dori să spun că este un raport foarte bun și că nu am nicio rezervă în privința fondului acestuia. În raport sunt abordate multe aspecte importante, iar planurile de acțiune sugerate pentru rezolvarea problemelor sunt, în privința mării majorității a aspectelor, în conformitate cu opiniile sectorului polonez.

Iliana Malinova Iotova (S&D). – (BG) Doresc să îl felicit pe dl Milana pentru raportul său excelent, profesionist și prezentat în timp util. Acest document a fost așteptat de multe persoane care își obțin mijloacele de existență din pescuit. Acesta va reduce epuizarea efectivelor piscicole din apele europene, oferind, în același timp, sprijin pentru piața produselor pescărești.

Invităm Comisia Europeană să redacteze o propunere de regulament privind acvacultura, deoarece, în acest sector, este nevoie de o mai mare transparență legislativă. Atitudinea noastră serioasă în privința dezvoltării acvaculturii trebuie transmisă printr-o finanțare specifică din actualul Fond European pentru Pescuit, care va garanta dezvoltarea sa prioritară. Această finanțare va intensifica producția de acvacultură în Uniunea Europeană, în special în țările recent admise în UE, care oferă potențial, dar a căror capacitate este încă inadecvat dezvoltată și utilizată.

În cele din urmă și cel mai important, „reducerea sarcinilor birocratice și simplificarea procedurilor administrative pentru utilizarea resurselor”. Aceasta este ceea ce își doresc persoanele din acest sector. Este condiția pentru dezvoltarea pozitivă a sectorului acvaculturii.

Britta Reimers (ALDE). – (DE) Dnă președintă, dnă comisar, dle Președinte în exercițiu al Consiliului, doamnelor și domnilor, aș dori să îl felicit pe raportor, dl Milana, pentru raportul domniei sale. Într-o lume în care efectivele piscicole devin tot mai mici și cererea de pește și produse pescărești crește, acvacultura devine din ce în ce mai importantă. Acest raport subliniază rolul important al acvaculturii europene în satisfacerea nevoilor și cererii noastre.

Creșterea din acvacultura europeană s-a dovedit a fi insuficientă. Cadrul juridic comunitar este responsabil, printre alte lucruri, pentru faptul că dezvoltarea din Uniunea Europeană aproape s-a oprit începând cu 2001, în timp ce restul lumii a înregistrat o creștere considerabilă. Statele Membre ar putea, în mod evident, să nu fie convinse să modeleze cadrul juridic național și comunitar astfel încât să permită dezvoltarea acvaculturii din UE în mod dinamic. Obstacolele birocratice și sarcina administrativă substanțială sunt consecințele acestui cadru juridic.

Prin urmare, solicit Comisiei să adapteze cât mai curând posibil directivele privind zonele desemnate Natura 2000, astfel încât să permită o acvacultură durabilă și în aceste zone, aducându-și, astfel, o contribuție pozitivă la gestionarea lor.

Interdicția totală a acvaculturii în aceste zone este inacceptabilă. Există întotdeauna plângeri privind cerințele excesive din cadrul evaluărilor impactului pentru instituirea de noi ferme sau pentru extinderea fermelor existente. Nu ar trebui să ne confruntăm cu o astfel de situație.

Mai mult decât atât, putem să observăm că daunele produse în numeroase zone de către cormoranii lacomi pun în pericol existența iazurilor tradiționale de pești. Pentru a asigura faptul că nu ne vom confrunta cu aceeași situație și în cazul acvaculturii care trebuie, în continuare, să se dezvolte, trebuie ca planul european de gestionare a efectivelor de cormorani, pe care îl solicităm de mult timp, să fie adoptat.

Ultimul meu punct se referă la acvacultorii din țările în curs de dezvoltare. Acești acvacultori trebuie sensibilizați mai mult în privința unei politici pentru calitate și standarde de producție mai înalte – în special în ceea ce privește protecția mediului, igiena și standardele sociale – în producția lor.

James Nicholson (ECR). - Dnă președintă, salut posibilitatea din această dimineață de a avea această dezbatere, pentru că importanța acvaculturii nu s-a bucurat de suficientă recunoaștere. Cred că aceasta prezintă oportunități importante pentru viitor.

Singurul lucru pe care aș dori, de asemenea, să îl clarific, este că nu doresc ca aceasta să fie reglementată în exces. Consider că majoritatea vorbitorilor a clarificat acest lucru în această dimineață. Într-adevăr, este absolut necesar să asigurăm faptul că mediul este protejat, deoarece, dacă nu protejăm mediul, nu va exista acvacultură în niciuna dintre aceste zone. Aceasta este concluzia finală.

Nu vreau ca, în cazul acvaculturii, să facem aceleași greșeli pe care le-am comis în cazul politicii comune în domeniul pescuitului. Vă rog să rețineți că această politică lasă mult de dorit și nu sunt convins că trebuie să întreprindem aceasta în întreaga Uniune Europeană. Cred că am putea să tratăm mai bine această problemă cu încurajare la nivelul statelor membre.

Acesta este unul dintre domeniile cu cea mai rapidă creștere. Este un domeniu care trebuie încurajat, pentru că multe dintre regiunile noastre de coastă sunt supuse unor mari presiuni, iar acest lucru oferă un potențial de dezvoltare enorm. Sprijinul acordat acestei dezvoltări ar fi extrem de binevenit.

Lambert van Nistelrooij (PPE). - (NL) Dnă președintă, în această săptămână, atât în acest Parlament, cât și în cadrul Consiliului European, discutăm strategia UE 2020: o economie mai puternică, inovare și, în primul rând, locuri de muncă. După părerea mea, raportul dlui Milana corespunde întocmai acestei strategii. În Uniune, consumăm, în total, cinci milioane de tone de produse de acvacultură, și numai un milion de tone provin din cadrul Uniunii. Acest lucru oferă, cu siguranță, oportunități.

Din discursurile colegilor mei deputați, în special cele din partea Scoției, îmi pot da seama că avem foarte multă experiență în acest domeniu. Aș putea să adaug una dintre experiențele din Țările de Jos? Avem proiectul "Portul albastru" în estuarul Oosterschelde din zona deltei Zeeland, unde lucrăm în privința limbii-de-mare din Zeeland. Acesta este un excelent exemplu de cercetare și dezvoltare tehnologică implicând investiții importante și care respectă standardele de mediu și de sănătate publică. Există, cu siguranță, un ciclu durabil: peștii produc dejecții care, la rândul lor, produc hrană pentru alge, brâncă și levănțica de mare. Acestea reprezintă hrană pentru crustacee și viermii de nisip și, la rândul lor, viermii de nisip sunt folosiți ca hrană pentru limba-de-mare. În acest fel, obținem durabilitate, un ciclu închis și o nouă activitate economică. Dacă este desfășurată în mod adecvat, poate avea o importanță economică majoră pentru zonele de coastă.

Europa dispune de foarte mult know-how, însă acest know-how fundamental nu este împărtășit suficient de rapid, și, astfel, susțin cooperarea intensivă între noile inițiative și cercetare și dezvoltare. Avem programe pentru acest lucru. Aș atrage atenția nu numai asupra Fondului European pentru Pescuit (FEP), dar și asupra programelor regionale și a cofinanțării descentralizate. Pentru a reitera, acestea au sprijinul meu deplin. Putem să recuperăm la acest capitol. Aș dori să mai fac încă o remarcă. Dacă instituim un regulament, acesta ar trebui, pur și simplu, să conțină o descriere, în loc să creeze noi sarcini administrative.

Luis Manuel Capoulas Santos (S&D). - (PT) Dnă președintă, dnă comisar, dle Martín Fragueiro, doamnelor și domnilor, după cum știți cu toții, Europa suferă de o lipsă acută de produse de acvacultură, este supusă unei concurențe tot mai mari din partea țărilor terțe și are un potențial de producție enorm și nevalorificat. Prin acest raport, care, sunt sigur, va beneficia de sprijin vast din partea tuturor grupărilor din acest Parlament, Parlamentul European transmite Comisiei un mesaj clar cu privire la aspectele care sunt esențiale pentru

acvacultură, care trebuie să se bucure de o atenție deosebită în cadrul viitoarei politici comune în domeniul pescuitului.

Prin urmare, îl felicit pe colegul meu, dl Milana, pentru contribuția importantă a raportului domniei sale la introducerea problemei acvaculturii pe agenda politică europeană într-un moment oportun. Așadar, susțin acest raport fără rezerve și aș îndemna Comisia să ia, cu atenție, notă de principalele sale recomandări. În special, aș îndemna Comisia să ia act de nevoia de a da viitoarei politici comune în domeniul pescuitului un cadru legislativ unic, armonizat; să instituie criterii și cerințe care să fie clare din punctul de vedere al protecției mediului; să reducă obstacolele de natură birocratică din calea autorizării noilor ferme piscicole; să intensifice activitățile de monitorizare ca garanție a faptului că sunt respectate standardele de mediu și de calitate a produselor; și să ofere stimulente financiare adecvate din Fondul European pentru Pescuit pentru a acoperi investițiile tot mai mari impuse de inovație și de înalta tehnologie folosită în acest sector.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE). – (PT) Salut subiectul acestui raport prezentat în timp util și îl felicit, cu căldură, pe raportor, pentru desfășurarea unui studiu atât de cuprinzător. Acvacultura trebuie prezentată ca o prioritate europeană, din următoarele motive:

În primul rând, majoritatea efectivelor piscicole sunt supraexploatate, iar acvacultura poate juca un rol important în depășirea lipsei de pește de pe piața europeană.

În al doilea rând, la nivel global, industria agroalimentară a crescut cu 7,6 % în ultimii zece de ani, în timp ce, în Europa, creșterea a fost de numai 0,5 %.

În al treilea rând, Uniunea Europeană importă două treimi din ceea ce consumă, dar producția sa de acvacultură reprezintă numai 2 % din producția mondială.

În al patrulea rând, acvacultura reprezintă o afacere de peste 3,5 milioane de euro, oferind locuri de muncă pentru mai mult de 65 000 de persoane.

Prin urmare, este important să relansăm acvacultura în Europa, corectând erorile trecutului. Acest lucru impune necesitatea unor investiții mai mari în cercetarea tehnologică și în dezvoltare, în amenajarea mai bună a teritoriului zonelor de coastă și al bazinelor hidrografice, în specii de interes economic mai accentuat și în valori nutriționale mai mari și în sisteme de producție cu impact mai redus asupra mediului, în special în sisteme off-shore.

Este important să regândim viitorul acvaculturii atunci când este dezbătută reforma politicii comune în domeniul pescuitului, intensificând sprijinul acordat acestuia și luându-ne angajamentul de a asigura formarea specifică a profesioniștilor și de a sensibiliza producătorii cu privire la necesitatea unei politici privind calitatea și standardele mai ridicate ale producției.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE). - Mă alătur, la rândul meu, celor care au adresat felicitări raportorului și tuturor celor care au lucrat la acest raport pentru calitatea muncii lor.

Fără îndoială, întreprinderile piscicole joacă un rol important în economia europeană, iar investițiile în întreprinderile piscicole tradiționale sunt esențiale în dezvoltarea economică a zonelor rurale. Totuși, doresc să subliniez câteva probleme care, din punctul meu de vedere, nu și-au găsit locul în acest raport.

În primul rând, faptul că în domeniul acvaculturii întâlnim aceleași manifestări ca și în alte domenii în ceea ce privește repartizarea veniturilor de-a lungul lanțului de aprovizionare cu alimente. Producătorii din întreprinderile tradiționale obțin prețuri incomparabil mai mici decât cele practicate în magazine, ceea ce constituie o piedică în calea dezvoltării durabile a acvaculturii europene, subiect de care discutăm astăzi. Consider că această problemă va trebui avută în vedere și va trebui să se regăsească în dezbaterile noastre viitoare.

Catherine Stihler (S&D). - Dnă președintă, acvacultura este acum o parte pe deplin recunoscută nu numai a sectorului pescuitului, dar și a industriei noastre alimentare în ansamblu și cred că este de o importanță vitală ca durabilitatea mediului să fie cuvântul nostru de ordine.

Sunt pe deplin de acord cu ceea ce a spus dna Rodust despre poluare și sunt încântată să observ îmbunătățirile semnificative efectuate, în special, în sectorul acvaculturii scoțiene.

Trebuie să spun că sunt de acord cu ceea ce a spus dl Stevenson despre regulament, deoarece cred că unele dintre motivele pentru care au fost realizate îmbunătățiri și a fost menținută calitatea sunt acelea care au fost introduse, cu adevărat, câteva dintre norme.

Cu toate acestea, cred că viitorul industriei acvaculturii, al cercetării și dezvoltării este absolut esențial și aș dori să solicit Comisiei să detalieze puțin mai mult oportunitățile care sunt disponibile în noul program-cadru și să analizeze evoluțiile tehnologice prin care putem să ne susținem industria acvaculturii, deoarece calitatea trebuie să fie cuvântul nostru de ordine.

Și, referitor la aspectele privind țările terțe, cred că menționarea obligatorie a țării de origine pe etichetă este esențială.

Werner Kuhn (PPE). – (DE) Dnă președintă, dnă comisar, este foarte important să avem, în Parlament, această dezbatere privind viitorul acvaculturii și, bineînțeles, astfel, să privim Europa ca pe o vastă piață de consum. Cu o populație de 500 de milioane, consumăm 10 milioane de tone de pește și produse piscicole, iar din resursele proprii – indiferent dacă provin din pescuit sau acvacultură – nu putem, din nefericire, să producem decât două milioane de tone. Aceasta înseamnă că importăm o cantitate masivă și avem nevoie de standarde clare.

Totuși, trebuie și să asigurăm faptul că păstrăm echilibrul naturii. Mulți vorbitori au menționat deja faptul că Natura 2000 și, cu siguranță, și conservarea speciilor, joacă un rol crucial în această privință. Totuși, conservarea speciilor se bazează, bineînțeles, pe ceea ce, în stare de echilibru biologic, reprezintă ultima sursă de hrană pentru peștii din lanțul trofic. În acest context, cormoranul este crucial.

Aș dori să solicit, cu sinceritate, să discutăm și această problemă, împreună, în Parlament. Planul de gestionare a efectivelor de cormorani este esențial. Avem o rezervă de un milion de tone de pește, care este devorată de cormorani și de focile cenușii, precum și de focile comune. Acestea sunt rezerve. Trebuie să ne protejăm acvacultura. A fost foarte interesant când au luat cuvântul reprezentanți ai regiunilor din toate cele 27 de state membre. Dnă Damanaki, ați fost și dvs prezentă, dar acesta este un alt subiect. Trebuie să convenim asupra modului în care vom putea să găsim soluții la această problemă.

Elisabeth Köstinger (PPE). – (DE) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, faptul că Parlamentul European promovează dezvoltarea durabilă a acvaculturii și atrage atenția asupra importanței acesteia, este foarte lăudabil. Pentru a permite dezvoltarea, cu succes, a unei acvaculturi competitive, societățile din acest sector au nevoie de condiții-cadru adecvate.

Condițiile prealabile optime pentru producători constau într-o legislație uniformă și transparentă, iar în cazul criteriilor privind calitatea produselor, în tehnologii și cercetare. O acvacultură intactă, viabilă din punct de vedere financiar și modernă este foarte importantă pentru dezvoltarea multor zone de coastă, dar și a zonelor rurale.

Creșterea de organisme acvatice are o tradiție îndelungată și de succes în Europa și este asociată cu foarte multe locuri de muncă și o gamă largă de cunoștințe de specialitate. Menținerea și protejarea acesteia, în viitor, reprezintă și pentru mine, care sunt austriacă, o îngrijorare majoră din domeniul creșterii de pește în iazuri și al pisciculturii. Creșterea de pește în iazuri și piscicultura sunt deja supuse unor înalte standarde și cerințe privind protecția mediului în foarte multe state membre. Este important să sprijinim și să recompensăm corespunzător această calitate. V-aș solicita să includeți acest domeniu în strategia dvs de punere în aplicare.

Mario Pirillo (S&D). – (IT) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, numele meu este Pirillo, însă, în continuare, este, în mod frecvent, pronunțat incorect. În orice caz, vă mulțumesc, dnă președintă. Îl felicit pe dl Milana pentru raportul său excelent și organizat. A depus o activitate excelentă, corelând necesitățile diferite ale tuturor statelor membre.

Acvacultura reprezintă un sector important pentru Europa în ceea ce privește economia, locurile de muncă, producția înfloritoare, alimentația sănătoasă și protecția mediului marin. Punctele fundamentale ale acestei inițiative sunt introducerea unor criterii stricte și transparente privind calitatea și trasabilitatea produselor, calitatea ecologică, controlul hranei pentru animale, dar și alți factori.

Sper că Comisia Europeană va prezenta, în curând, o nouă propunere de regulament și va pune la dispoziție resursele UE necesare pentru dezvoltarea instalațiilor pentru acvacultură, raționalizând în același timp procedurile birocratice.

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Dnă președintă, provenind din Austria, suntem – astfel cum am menționat anterior – bineînțeles, și noi afectați de creșterea de pești în iazuri și de piscicultură. Totuși, astăzi, aș dori, în primul rând, să iau cuvântul în rolul meu de raportoare alternativă pentru biodiversitate și în calitate de membră a Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară.

Avem nevoie de dezvoltarea durabilă a acestei acvaculturi din două motive, care au fost deja menționate astăzi de mai multe ori: în primul rând, pentru că dorim ca cetățenii europeni să mănânce sănătos, iar, pentru aceasta, avem nevoie de mâncare sănătoasă provenită dintr-un mediu sănătos. Această dezvoltare durabilă a acvaculturii este cea care poate să îndeplinească cerințele din ambele domenii.

Aș dori să continui să atrag atenția asupra domeniului cercetării și dezvoltării, și, de asemenea, aș dori să fie instituit aici cadrul financiar adecvat pentru ca, în viitor, să putem să garantăm această durabilitate.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Dnă președintă, efectivele piscicole urmează să fie salvate prin intermediul acvaculturii – dacă ar fi să credem acest lucru. Dacă luăm în considerare faptul că, foarte des, hrana este formată din pești pescuiți anterior și, adesea, icrele provin din efective sălbatice, atunci, dimpotrivă, nu putem decât să avem impresia că, drept consecință, presiunea asupra efectivelor piscicole autonome ar putea să crească și mai mult. Dacă adăugăm faptul că reziduurile de hrană, materiile fecale și antibioticele folosite pentru creșterea peștilor vor polua puternic apele, devine evident faptul că acvacultura poate fi o alternativă cu adevărat ecologică numai dacă există standarde clare.

Piscicultura maritimă intensivă și piscicultura cultivată nu trebuie să îndepărteze speciile autohtone și nici nu trebuie să existe situații în care, în timp ce investitorii străini obțin profituri mari, locuitorii regiunilor implicate să-și piardă mijloacele de existență. După cum știm, la nivel global există mai bine de 170 de milioane de locuri de muncă legate de industria pescuitului. Ar trebui să reținem exemplul Somaliei. Pescuitul excesiv a furat mijloacele de existență ale locuitorilor din zone extinse și i-a împins înspre piraterie. Nu acesta ar trebui să fie obiectivul nostru.

Maria Damanaki, Membră a comisiei. – Dnă președintă, această discuție a fost, cu adevărat, constructivă și fructuoasă, existând foarte multe intervenții din partea a numeroase state membre. Așadar, permiteți-mi să continui în limba greacă, pentru că nu aș dori să afirm că aceasta este o dezbatere scoțiană.

Membră a comisiei. – (EL) Cred că trebuie cu adevărat să fim de acord – și sunt de acord cu toți cei care au susținut această opinie – cu faptul că trebuie să întreprindem mai multe pentru acvacultură. Trebuie să întreprindem mai multe pentru că, în acest moment, când există o cerere puternică de pește și, în același timp, importurile și întreaga situație a pescuitului excesiv în mările noastre sunt în creștere, trebuie să luăm măsuri serioase cu privire la acvacultură.

Bineînțeles, vorbim despre o acvacultură care să respecte durabilitatea și tratamentul corespunzător al animalelor. Așadar, opinia și intenția mea, în acord cu majoritatea vorbitorilor, sunt să instituim un fond pentru acvacultură în cadrul reformei PCP.

Cu toate acestea, mă refer la un fond care va oferi un cadru general. Sunt de acord cu toți cei care au spus că avem nevoie de o legislație simplă, nu de sarcini grele cu rapoarte detaliate, care vor încetini și vor împiedica și mai mult dezvoltarea acvaculturii. Mă refer la un cadru general, unic. Intenționez să urmez orientarea raportului dlui Milana pentru a avea, dacă este posibil, cel puțin în cadrul competenței mele, un cadru pentru acvacultură unificat și o linie bugetară separată. Acestea sunt cele două elemente de bază pe care le doresc.

Totuși, nu pot să acopăr și competența altor direcții, astfel cum celelalte direcții nu sunt reglementate în legislație în privința altor tipuri de aspecte. O linie bugetară specifică va contribui, în principal, la finanțarea diversității și la introducerea de noi specii, dar și la menținerea durabilității, astfel încât acvacultura să respecte cu adevărat mediul. Au fost luate numeroase măsuri în acest sens.

În cele din urmă, în ceea ce privește aspectul etichetării și etichetării ecologice și al certificării, încercăm să respectăm ceea ce se întâmplă deja. Vom stabili, pur și simplu, anumite specificații, pe baza cărora etichetele și etichetele ecologice care există în numeroase țări vor fi compatibile cu acquis-ul european. În mod mai general, aș dori să vă asigur că vom respecta acțiunile pe care statele membre și regiunile le întreprind în acest sector. Nu avem intenția să intervenim în aceste aspecte.

Referitor la solicitarea privind un plan european care să analizeze problema păsărilor prădătoare, în special a cormoranilor, înțeleg necesitatea de a fi mai coordonați în privința acestui subiect, însă este foarte dificil să facem o propunere în acest moment. Trebuie să vă spun că există dezacorduri mari între statele membre cu privire la modul în care abordăm această situație și trebuie să continuăm să lucrăm în această privință.

PREZIDEAZĂ: Alejo VIDAL-QUADRAS*Vicepreședinte*

Guido Milana, raportor. – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, vă mulțumesc pentru dezbateri și pentru comentariile pozitive ale domniilor voastre privind acest document, care s-a bucurat totuși de o susținere largă în ultimele luni.

Dnă comisar, aveți o șansă istorică. În 2001, Parlamentul dezbătea exact același subiect și publica o comunicare, dar nu a existat nicio urmare. Cu toate acestea, astăzi cred că a venit momentul oportun. Începând cu anul 2001, producția mondială de produse de acvacultură a crescut cu 6 %, în timp ce producția europeană de abia a crescut cu 0,8 %. Într-adevăr, cu un consens atât de amplu – care cred că va avea drept urmare un vot majoritar din partea acestei Camere în aproximativ o oră – dețineți reala posibilitate de a pune munca noastră în slujba binelui. Mai mult, Consiliul v-a încurajat, de asemenea, în această direcție, aderând complet la poziția adoptată de Parlament.

Prin urmare, cred că trebuie să profitați pe deplin de această șansă în două moduri. Mi-ar fi plăcut să-i fi putut comunica dlui Stevenson, care în prezent nu se mai află aici, următoarele: dereglementarea și simplificarea absolută nu înseamnă scăderea nivelului de garanții pentru operatori și consumatori. Deseori, dereglementarea poate semnifica o clarificare a garanțiilor atât pentru consumatori, cât și pentru producători. Prin urmare, trebuie să facem un efort în acest sens.

Există doar un punct asupra căruia suntem într-un ușor dezacord. Cred că sunteți prea deschiși problemelor pentru a provoca cadrul european din jurul competențelor direcțiilor generale. Aveți curajul să procedați astfel, dnă comisar. Aveți curajul să procedați astfel, deoarece simplificarea în interesele statelor membre și ale cetățenilor europeni nu face decât să contribuie la consolidarea integrării europene. Dacă există un lucru care îmi este clar, acela este punctul specific pe care-l face Parlamentul astăzi: și anume, că nu întotdeauna ar trebui să aplicăm restricții în ceea ce privește competențele direcțiilor generale. Există o persoană care desemnează aceste competențe și, prin urmare, vă rog să reflectați și asupra acestora. Acest lucru nu înseamnă eliminarea unei responsabilități sau a unei funcții a autorității care monitorizează mediul. Nu înseamnă eliminarea unei funcții a autorității care monitorizează protecția consumatorului. Înseamnă să avem o Europă în cadrul căreia aceste funcții să fie complet integrate. Acesta este practic singurul scop al reglementării unice: coordonarea reglementărilor, pentru a le face mai simple și mai practice pentru funcționari.

Am un ultim comentariu de făcut. După discursul de azi dimineață, sunt tentat să merg în vacanță în Scoția și s-ar putea să iau acest lucru în considerare, dar nu aș fi nici împotriva Greciei, dacă aș putea să vă schimb opinia privind ultimele puncte care ne separă.

Președinte. – Dezbateri a fost închisă.

Votul va avea loc astăzi la ora 12.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Petru Constantin Luhan (PPE), în scris. – Un sector al acvaculturii puternic ar putea asigura dezvoltarea regiunilor costiere, a zonelor periferice și a celor rurale din statele membre. În același timp, ar duce la dezvoltarea producției locale care, în prezent, este mult inferioară consumului, fiind necesare importuri masive din țări terțe pentru a satisface cererea, aflată într-o continuă creștere. Consider că trebuie să susținem eforturile referitoare la cercetare și dezvoltare în acest domeniu și trebuie să alocăm resurse corespunzătoare pentru proiectele de acvacultură în vederea continuării dezvoltării bazei de cunoștințe necesare pentru promovarea practicilor durabile și competitive.

De asemenea, o atenție deosebită trebuie acordată investițiilor și sprijinului pentru întreprinderile din acest sector. În acest fel, vom obține promovarea activității economice, ocuparea forței de muncă și, în același timp, respectarea bunelor practici în domeniul mediului.

5. Program de documentare a capturilor de ton roșu (*Thunnus thynnus*) (dezbateri)

Președinte. – Următorul punct este raportul dlui Romeva i Rueda (A7-0119/2010) în numele Comisiei pentru pescuit, privind propunerea pentru un regulament al Parlamentului și al Consiliului European de stabilire a unui program de documentare a capturilor de ton roșu (*Thunnus thynnus*) și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1984/2003 (COM (2009)0406 – C7-0142/2009 – 2009/0116(COD)).

Raiül Romeva i Rueda, raportor. – (ES) Dle președinte, în această etapă nu cred că există vreo persoană care să nu fie la curent – nu mai este un secret – cu faptul că valoarea acestui animal este extrem de ridicată, în special pe unele piețe cum ar fi cele asiaticе. De fapt, este atât de apreciat, încât o serie de operatori au comis și continuă să comită ilegalități.

În fiecare an, Comisia internațională pentru conservarea tonului de Atlantic (ICCAT) adoptă măsuri administrative din ce în ce mai complexe și mai restrictive: planuri de recuperare, programe de documentare și restricții privind capacitatea navelor și, în fiecare an, Comisia Europeană își revendică reușita în cadrul ICCAT că, într-un final, organizația a făcut pașii necesari în vederea reducerii pescuitului ilegal, neraportat și nereglementat al tonului roșu și că situația este sub control.

Cu toate acestea, timpul trece, iar măsurile care ar trebui să asigure conservarea sau cel puțin recuperarea tonului roșu fie nu apar, fie apar prea târziu și sunt insuficiente.

Închiderea prematură a sezonului de pescuit al navelor cu plase pungă doar cu câteva zile în urmă, din cauza faptului că aproape s-a depășit cota UE, demonstrează faptul că încă există o problemă de supracapacitate în Europa, ceea ce reprezintă o amenințare uriașă la adresa supraviețuirii speciei.

Stocurile nu demonstrează semnele necesare unei recuperări intermediare, de fapt semnele indică chiar opusul. Starea epuizată a ambelor stocuri de ton roșu este binecunoscută. Biomasa de urmași a ambelor stocuri s-a redus la mai puțin de 15 % din biomasa care nu s-a pescuit. Combinația între acest lucru, prețurile extrem de ridicate ale peștelui, indiferent dacă a fost capturat în mod legal sau nu, și problemele evidente de control ale activităților de pescuit și comerț semnifică faptul că eforturile ICCAT de-a lungul ultimilor 20 de ani sunt în cel mai bun caz insuficiente.

Acum avem nevoie de o serie de hotărâri curajoase, dintre care unele vor fi drastice și cu siguranță dureroase, dar este esențial să avem o viziune asupra viitorului și să aplicăm mai mult ca niciodată principiul precauției, care a fost până acum atât de absent din partea gestionării acestui pescuit.

Raportul asupra căruiia vom vota astăzi reprezintă încă o măsură care este fără nicio îndoială esențială și necesară, dar cu toate acestea insuficientă. Scopul acestei legislații noi, pe care mă bucur că am putut s-o convenim cu diverse instituții, este combaterea pescuitului ilegal al tonului roșu și îmbunătățirea monitorizării stocurilor. Sistemul stabilește faptul că fiecare lot de ton trebuie însoțit de documentația necesară în fiecare etapă, de la momentul capturii, inclusiv debarcarea, transbordarea, plasarea în cuști, recoltarea, importul, exportul și reexportul.

Documentația trebuie validată în fiecare etapă de către autoritățile statului competent: statul membru de pavilion, al capcanei sau al plasării în cuști a tonului și include o gamă largă de informații, cum ar fi informații privind captura, exportatorul sau vânzătorul, informații privind transbordarea, detalii privind ferma piscicolă, informații privind recoltarea și, în final, informații privind comerțul.

Ca urmare a frustrării experimentate de multe persoane, inclusiv de mine însumi, în ceea ce privește faptul că în cadrul ultimei sale reuniuni, Convenția privind Comerțul Internațional cu specii ale faunei și florei sălbatice pe cale de dispariție (CITES) nu a inclus tonul roșu pe lista speciilor pe cale de dispariție, mingea este acum înapoi în terenul ICCAT. În noiembrie, la Paris, avem o nouă șansă de a vedea cât de decisivă este situația și, mai presus de toate, de a presupune că nu mai este timp pentru întârzieri ulterioare, scamatorii legale sau discursuri fals optimiste. La Paris, vom vedea dacă de această dată părțile contractante – din care face parte și Uniunea Europeană – sunt angajate strict și meticolos recomandărilor științifice.

Sunt conștient de angajamentul dvs personal, dnă comisar Damanaki, și aveți sprijinul nostru absolut pentru susținerea acestei poziții. Aceasta este singura șansă pe care o avem pentru a face progrese adevărate și serioase în rezolvarea acestei probleme, întrucât, dacă nu le vom face, mai târziu vom avea o ocazie mai drastică și mai dură de a pune problema înapoi pe ordinea de zi a CITES.

Următoarea reuniune va avea loc în 2013 și nu ar trebui să uităm faptul că, în cadrul ICCAT, în noiembrie, nu am obținut soluțiile și compromisul necesar. CITES va continua să fie și trebuie să fie o altă ușă la care ar trebui să batem atunci când va fi momentul potrivit.

Juan Carlos Martín Fragueiro, Președintele în exercițiu al Consiliului. – (ES) Dle președinte, în primul rând aș dori să subliniez importanța pe care o atașează președinția spaniolă prezentării acestei propuneri pentru un regulament în vederea obținerii acordului formal al domniilor voastre în cadrul acestei sesiuni plenare a Parlamentului. Există două motive pentru acest lucru, pe care le voi expune.

În primul rând, acest regulament al Consiliului care stabilește un program de documentare a capturilor de ton roșu și modifică Regulamentul (CE) nr. 1984/2003 încorporează recomandările 07 -10 și 08-12 ale Comisiei internaționale pentru conservarea tonului de Atlantic (ICCAT) care stabilesc programul de documentare a capturii de ton roșu și, în special, recomandarea 09-11 a ICCAT care s-a adoptat în cadrul ultimei reuniuni organizate în noiembrie anul trecut în Recife și care a intrat în vigoare de la 1 iunie.

Toate aceste recomandări consideră documentarea capturii a fi un element cheie și vital pentru identificarea corectă și monitorizarea completă a capturilor de ton roșu. Aceasta asigură trasabilitatea capturilor și garantează faptul că tonul care se consumă provine din capturi controlate care se efectuează conform condițiilor care îi vor asigura durabilitatea și în temeiul măsurilor stabilite în cadrul planului de recuperare adoptat pentru această specie.

Această schemă de control înseamnă în practică că la fiecare etapă a lanțului, fiecare lot de ton roșu trebuie însoțit de documentarea capturii care este validată complet de către autoritățile statului membru de pavilion al vasului pescador, indiferent de metodă, capcană sau fermă piscicolă. Această nouă propunere intensifică acest lucru, luând în considerare toate activitățile referitoare la captura sau îngrășarea tonului roșu. Aceasta înseamnă că acoperă toate scenariile și situațiile posibile pentru a evita lacunele prin intermediul cărora acțiunile mai puțin responsabile ar putea eluda controalele și pune în pericol eforturile pe care le facem în vederea recuperării tonului roșu.

Prin urmare, documentarea capturilor va însemna că toate vânzările de ton roșu vor putea fi monitorizate din momentul prinderii până în momentul servirii, furnizând o garanție pentru faptul că tonul a fost capturat sub controlul și supervizarea autorităților competente ale statului membru de pavilion. Prin urmare, documentarea reprezintă un instrument extrem de important pentru controlarea pescuitului de ton roșu și combaterea pescuitului ilegal și nereglementat.

De asemenea, aș dori să spun că această îmbunătățire a trasabilității pescuitului de ton roșu va avea un efect clar și asupra evaluării științifice a populațiilor, datorită faptului că vom avea informații de calitate mai înaltă privind acest pescuit, care va avea drept rezultat evaluări mai sigure și mai fiabile ale stării sale.

În afară de importanța acestui regulament pentru îmbunătățirea instrumentelor de control ale pescuitului de ton roșu, președinția spaniolă este mulțumită și de faptul că a fost posibilă obținerea unui acord privind acest regulament la prima lectură. Acest lucru demonstrează interesul și voința ambelor instituții – Consiliul și Parlamentul – de a progresa cu propunerile legislative privind pescuitul cât mai repede posibil. Adoptarea propunerii în cadrul sesiunii plenare, care este programată pentru astăzi, ne va facilita adoptarea sa finală în cadrul Consiliului pentru pescuit din 29 iunie din Luxemburg.

Aș dori să vă mulțumesc tuturor pentru contribuțiile valoroase ale domniilor voastre în vederea obținerii acestui text și sper că va fi un exemplu de urmat pentru propunerile viitoare care se vor adopta utilizând procedura legislativă obișnuită derivată din Tratatul de la Lisabona.

Maria Damanaki, membră a Comisiei. – Dle președinte, în primul rând aș dori să-i mulțumesc raportorului, dl Romeva i Rueda pentru activitatea sa excelentă privind acest raport. Mă bucur să văd o susținere atât de fermă din partea Comisiei pentru pescuit privind această propunere importantă. Punerea în aplicare a programului de documentare a capturii de ton roșu al ICCAT reprezintă într-adevăr o măsură cheie pentru prevenirea, împiedicarea și eliminarea pescuitului ilegal. Sunt încântată că acest raport sprijină în special toate aspectele referitoare la punerea în aplicare de ordin practic a documentării capturii care trebuie să însoțească produsele de ton roșu de la captură la canalul de comerț. Inspirată din practicile curente ale altor organizații regionale de gestionare a pescuitului și din regulamentele obișnuite, această schemă de documentare a capturii nu poate fi altfel decât eficientă pentru toate produsele de ton roșu, inclusiv pentru produsele procesate și cultivate în ferme piscicole. Acest lucru va asigura controlul trasabilității produselor piscicole de ton roșu debarcate, crescute, comercializate pe plan local, importate sau exportate din Uniunea Europeană.

De asemenea, aș dori să vă informez că Comisia este de acord cu aproape toate modificările propuse, majoritatea drept urmare a dialogului între Parlamentul European, Consiliu și Comisie. Din nou, aș dori să-i mulțumesc dlui Romeva i Rueda pentru raport și Comisiei pentru pescuit pentru atenția pe care a acordat-o acestei chestiuni foarte importante. Acest raport reprezintă o contribuție semnificativă la un sistem cu adevărat eficient pentru trasabilitatea tonului roșu și la o luptă eficientă împotriva activităților ilegale.

Carmen Fraga Estévez, în numele Grupului PPE. – (ES) Dle președinte, în primul rând aș dori să-l felicit pe raportor pentru activitatea sa și pentru modul în care ne-a facilitat colaborarea cu domnia sa și elaborarea

unui raport bun. Ar trebui să ne bucurăm întrucât, pentru prima dată, urmează să adoptăm un raport privind pescuitul în temeiul procedurii legislative ordinare, la prima lectură și cu acordul tuturor celor trei instituții.

Amendamentele Parlamentului au fost destinate în mod esențial încorporării noilor recomandări care au apărut în cadrul reuniunii Comisiei internaționale pentru conservarea tonului de Atlantic (ICCAT) în 2009, întrucât propunerea Comisiei includea doar recomandările din 2008. Totodată, acestea erau destinate clarificării și specificării anumitor definiții și specificații tehnice pentru a ne asigura că obligațiile tuturor operatorilor și ale fiecărui stat membru implicat în pescuitul de ton roșu erau extrem de clare.

Scopul este ca originea tuturor speciilor de ton roșu care provin de pe piețele UE să poată fi identificată, astfel încât să poată fi interzisă vânzarea în cazul în care aceasta nu poate fi verificată.

La fel cum admite raportorul în raportul său, am ajuns, prin urmare, la cel mai cuprinzător program de documentare care există pentru oricare specie. Acest lucru înseamnă că putem trimite un mesaj de încredere, în timp ce recunoaștem că organizația internațională care guvernează gestionarea tonului roșu este foarte capabilă să reacționeze în propriul său nume privind monitorizarea stării sale și responsabilizarea rețelelor sale pentru pescuitul ilegal al unei specii a cărei comercializare a ajuns la un nivel de complexitate care-l depășește pe cel al oricărei alte specii.

În ciuda criticilor, fără cunoștințele și experiența dobândite de ICCAT este mai mult decât îndoielnic că orice altă organizație ar putea fi capabilă să ia același tip de măsuri la fel de repede și având la dispoziție aceleași informații.

Prin urmare, avem încredere că intrarea în vigoare a acestui regulament nu va ajuta doar la recuperarea speciei și la combaterea pescuitului ilegal al acestei specii, dar va ajuta și la reintroducerea unui nivel minim de raționalitate și obiectivitate în rândul opiniei publice și, în special, în rândul unor organizații neguvernamentale.

Astfel cum a afirmat și raportorul, mingea este înapoi în terenul ICCAT și aș dori să adaug că nu ar fi trebuit să părăsească terenul acesteia niciodată. Afirm acest lucru în numele grupului meu.

Antolín Sánchez Presedo, în numele Grupului S&D. – (ES) Dle președinte, aceasta este o dezbatere istorică. Pentru prima dată, Parlamentul European își exercită competențele prin intermediul procedurii legislative ordinare în domeniul pescuitului, astfel cum este stabilit în cadrul Tratatului de la Lisabona. Acest fapt este semnificativ în special pentru aceia dintre noi care, ca și mine, trăiesc într-o comunitate pescărească sau pentru cei care prețuiesc faptul că acest lucru s-a întâmplat sub conducerea președinției spaniole.

Participarea deplină a reprezentanților direcți ai opiniei publice la procesul legislativ consolidează viața democratică a Uniunii și sporește legitimitatea, calitatea și eficiența Europei, precum și politica sa privind pescuitul. Această procedură legislativă afectează tonul roșu, o specie a cărei situație biologică reprezintă un motiv de îngrijorare, deoarece aceasta este pe cale de dispariție și, prin urmare, merită să fie o prioritate.

Comisia internațională pentru conservarea tonului de Atlantic este organizația regională responsabilă pentru organizarea activităților de pescuit. Măsurile sale, care se bazează pe rapoarte științifice privind starea resurselor, ar trebui să ajute la recuperarea și durabilitatea tonului. Prevederile pe care le adoptăm astăzi aici încorporează recomandările sale privind documentarea capturii. Acesta este un element esențial pentru protejarea și gestionarea resurselor și pentru asigurarea faptului că acestea sunt eficiente.

Garantarea trasabilității, de la captură până la ultima etapă a procesului de comerț, este esențială pentru combaterea pescuitului și a vânzărilor ilegale și, în consecință, pentru promovarea pescuitului durabil și a comerțului responsabil. Aplicarea sa va facilita monitorizarea mai bună, mai strictă de către Uniunea Europeană. Angajamentele internaționale au fost încorporate fidel, fără schimbări care să le modifice.

Mai mult, pentru a facilita încorporarea adaptărilor viitoare într-un mod dinamic, s-au utilizat noile posibilități ale Tratatului de la Lisabona pentru delegarea competențelor către Comisie în vederea punerii în aplicare a noilor măsuri de conservare. Prin urmare sunt mulțumită de rezultat.

Îl felicit pe raportor, dl Romeva, și pe ceilalți deputați împreună cu care am semnat textul care va fi astăzi supus votului.

Izaskun Bilbao Barandica, în numele Grupului ALDE. – (ES) Dle președinte, aș dori să le mulțumesc raportorilor, restului grupurilor, Consiliului și Comisiei pentru acordul la care am ajuns la prima lectură.

Acest regulament, îmbunătățit prin amendamentele prezentate de diversele grupuri parlamentare, transpune toate recomandările Comisiei internaționale pentru conservarea tonului de Atlantic în legislația comunitară.

Acesta implică un sistem de certificare mai strict, astfel încât să putem îmbunătăți monitorizarea capturilor de ton roșu, să eliminăm pescuitul ilegal și să îmbunătățim calitatea și potențialul statisticilor, care sunt atât de necesare pentru acea monitorizare.

Acesta urmărește să controleze monitorizarea produsului de la momentul capturii până la momentul vânzării: cu alte cuvinte, trasabilitatea sa. Această măsură este necesară pentru a furniza o mai mare protecție a tonului roșu, luând în considerare planurile de recuperare pentru specie și mai buna protecție, luând în considerare situația în care ne aflăm în prezent.

În fine, aș dori să subliniez că este prima dată de la intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona când Parlamentul și-a utilizat competențele decizionale. Sper că nu va fi și ultima dată dată, având în vedere experiența negativă pe care am avut-o în alte cazuri.

Jean-Paul Besset, în numele Grupului Verts/ALE. – (FR) Dle președinte, sunt de acord cu conținutul și cu concluziile din raport ale colegului și prietenului meu, dl Romeva i Rueda, și salut munca colectivă care s-a efectuat privind acest raport. Raportul se bazează pe o realitate care acum este inevitabilă. Tonul roșu este în pericol de extincție ca specie, iar mulți pescari, un sector economic important și o resursă alimentară vitală pentru omenire, sunt în pericol odată cu acesta.

Aș dori să subliniez semnificația adevărată a acestei situații, și anume șocul pe care-l va provoca referitor la perioada în care trăim în prezent. Pentru că este într-adevăr un șoc. Pentru prima dată, există o amenințare clară la adresa unui produs principal de consum cunoscut tuturor, disponibil pe rafturile supermarketurilor și consumat de către noi toți. Este un semnal clar: semnalul unei epoci a schimbării. Protejarea tonului roșu este acum un mare semn de avertisment timpuriu din partea mediului înconjurător, iar semnificația acelui avertisment este mai profundă decât problema tonului roșu.

Amenințarea stocurilor de pește și a protejării atât de necesare a acestora reprezintă acum un simbol al intrării umanității într-o nouă epocă a resurselor limitate: resursele piscicole, resursele alimentare și resursele de energie. Cuvintele cheie nu ar trebui să mai fie risipa, producția și consumul în exces, ci economia, partajarea și precauția.

Marek Józef Gróbarczyk, în numele Grupului ECR. – (PL) Dle președinte, aș dori să-i mulțumesc foarte mult raportorului pentru acest raport. Este unul extrem de important, deoarece documentarea adecvată a capturilor reprezintă fundamentul cercetării științifice, iar aici este vorba în principal de cercetare științifică, întrucât aceasta determină starea populațiilor și este baza realizării politicii comune din domeniul pescuitului. Fără o cercetare adecvată nu există o bază pentru o realizare adecvată a politicii comune în domeniul pescuitului.

Aș dori, aici, să menționez alte specii. Doar cu câțiva ani în urmă, codul era extrem de rar în Marea Baltică. Astăzi, se pare că Comisia votează pentru creșterea limitelor. Acest lucru înseamnă că programele noastre sunt foarte bune sau că avem cercetări științifice care nu sunt tocmai perfecte? Aș dori să adresez din inimă o cerere de creștere a fondurilor și, de asemenea, a eforturilor care se fac pentru a acorda o mai mare șansă cercetării științifice și aplicării sale universale în toate areele.

Willy Meyer, în numele Grupului GUE/NGL. – (ES) Dle președinte, în numele grupului meu aș dori să mă alătur felicitărilor și mulțumirilor adresate dlui Romeva pentru acest raport, care subliniază într-adevăr nevoia de a proteja tonul. Dacă nu greșesc, au rămas doar 15 % din stocul de ton roșu.

Parlamentul lucrează de mulți ani la prevenirea dispariției tonului roșu și cred că acest lucru este un simbol. Nu sunteți de acord? Este un simbol care are o mare semnificație referitoare la ceea ce se întâmplă în Uniunea Europeană și la ceea ce ni se întâmplă nouă, tuturor europenilor.

Ce se întâmplă atunci când piața nu este reglementată? Atunci când piața nu este reglementată, aceasta calcă în picioare locurile de muncă, speciile și mediul. Acesta este un principiu, ale cărui consecințe trebuie, din păcate, să le suferim. Muncitorii trebuie să sufere consecințele, astfel cum o fac speciile și astfel cum o face întreaga planetă cu schimbările climatice. Atunci când piața nu este reglementată, este în mod clar insușitabilă până în momentul epuizării resurselor.

De aceea, acest raport, cu cooperarea Comisiei și a Consiliului, este foarte important. Care este scopul său? Scopul său este să stopeze odată pentru totdeauna toate tehnicile industriale, prădătoare care nu iau în considerare nevoia de durabilitate și conservare a mediului și a speciilor sale. Nu este corect ca cei nevinovați să plătească pentru păcatele celor vinovați.

Dl Romeva este deja conștient de poziția mea în ceea ce privește nevoia de a nu pedepsi capcanele. Știu că capcanele reprezintă o tehnică de pescuit antică care nu a pus niciodată tonul în pericol, fapt cu care este de acord și dl Romeva. Prin urmare, în noiembrie, la Paris, Uniunea Europeană trebuie să ia în serios toate rapoartele și recomandările tehnice privind documentarea capturii și trasabilitatea, astfel încât, împreună, să putem realiza compatibilitatea muncii cu mediul, care reprezintă un principiu fundamental ce ar trebui să facă parte din valorile comunitare.

Anna Rosbach, în numele Grupului EFD. – (DA) Dle președinte, faptul că tonul roșu nu a fost inclus în Anexa I a Convenției CITES face această propunere extrem de importantă. Desigur, acest raport nu este un medicament minune, ci un instrument necesar pentru salvarea acestei specii. Mărimea stocurilor din mările noastre este incertă, dar, din nefericire, este cu mult mai mică decât am crezut, dat fiind faptul că este la modă să mănânci sushi. Rezultatul este că certificatele de captură se falsifică, astfel încât capturile ilegale se vând drept legale. Dacă dorim ca în viitor să mai mâncăm ton, trebuie să intensificăm controalele capturilor și am anumite îndoieli referitoare la metoda tocmai propusă de Consiliu, întrucât tonul este deseori capturat de vase mai mici, departe de ochii oricărei forme de control.

Într-adevăr, avem nevoie de reguli privind mărimea peștilor care se pescuiesc. Nu este bine să prindem sau să prăjim pești tineri. Limita de greutate este de 6,4 kg și s-a adoptat în 1974. Dacă un anumit stoc nu poate ajunge la stagiul în care se poate reproduce, acesta va dispărea. De asemenea, nu este bine să pescuim în cursul sezonului de reproducere, deoarece, dacă vom proceda astfel, nu vom mai avea pește în viitor. Salvarea a 350 kg de ton adult cu o lungime de 2-2,5 m nu se va obține doar prin adoptarea acestui raport. Nu, în calitate de consumatori responsabili ar trebui să verificăm dacă peștele pe care-l achiziționăm drept sushi nu provine dintr-o specie pe cale de dispariție. Acest lucru nu-l putem legifera în mod clar aici și acum, dar îi putem îndemna pe toți să fie consumatori atenți.

Claudiu Ciprian Tănăsescu (NI). - Aș dori să încep prin a mulțumi raportorului pentru munca depusă la acest raport, un raport extrem de obiectiv și de amănunțit, fără a fi stufos. De asemenea, aș dori să îi îndemn pe colegi să sprijine acest raport, susținând astfel prevederea Comisiei ca validarea DCT să fie efectuată până la finalizarea operațiunii în cauză - transbordare, debarcare, plasare în cușcă, recoltare - în felul acesta realizându-se nu numai o validare rapidă, dar și exercitarea unui control mai strict asupra acestor operațiuni.

Din păcate, nu pot spune că, odată cu modificările aduse reglementărilor DCT, necazurile noastre au luat sfârșit. În 1992, ICCAT a adoptat recomandarea privind urmărirea comerțului cu ton roșu, care, din păcate, s-a dovedit a fi un instrument cu eficiență mai mult decât limitată. În 2007, ICCAT a adoptat DCT, program mult mai complex care, cu toate că este un pas înainte, nu reprezintă cu adevărat o soluție, în condițiile în care ICCAT se vede din nou depășită de situație, realitatea din teren confirmând acest fapt.

De aceea, consider că, pe viitor, sprijinul Comisiei pentru includerea tonului roșu în Anexa I, ocazie ratată la Conferința CITES din martie 2010, ar trebui să devină politica comunitară oficială, ca singura și ultima soluție de a salva această specie marină de la dispariție.

Alain Cadec (PPE). – (FR) Dle președinte, dnă comisar, doamnelor și domnilor, nu am nicio îndoială referitor la faptul că raportul care îl vom adopta în curând este o transpunere a noilor măsuri de conservare adoptate de Comisia internațională pentru conservarea tonului de Atlantic (ICCAT) în noiembrie anul trecut în Recife.

Desigur, sunt mulțumit de conținutul acestui raport și îl felicit pe dl Romeva și Rueda pentru eforturile pe care le-a depus privind această problemă. Astfel cum ne-a comunicat, noile orientări stabilesc regulile privind trasabilitatea tonului roșu care este capturat, debarcat, transbordat, descărcat și exportat în cadrul UE.

Raportul stabilește și regulile privind verificarea și validarea documentelor de captură și prezintă un exemplu foarte clar de documentare a capturii. Aceste reguli sunt extrem de specifice, foarte stricte și nu lasă loc discuțiilor. Cred că acesta este un important pas înainte. Cred că, cu aceste obligații, ar trebui să obținem transparența necesară cu Comisia în ceea ce privește capturile de pește, lucru care nu s-a întâmplat recent.

Mai mult, s-a afirmat deja, dar voi repeta, că acesta este primul raport care a fost transmis Comisiei pentru pescuit conform procedurii legislative ordinare de la ratificarea Tratatului de la Lisabona. Acesta este în mod evident un moment simbolic pentru noi, membrii Comisiei pentru pescuit, în special dacă, astfel cum sperăm toți, raportul se va adopta la prima lectură – fapt despre care nu mă îndoiesc că se va întâmpla.

Acest discurs îmi oferă șansa, dnă comisar, să menționez evenimentele recente care au avut loc în Marea Mediterană. Stoparea bruscă, autoritară a pescuitului de ton roșu din acea zonă a Europei a fost o decizie arbitrară. În final, Comisia a admis că mai rămăseseră 171 de tone de pește de pescuit pentru vasele franceze.

Faptul că Comisia a decis realocarea acestor loturi de pește nepescuit pescarilor mici și de coastă este un gest de împăcare, dar, din punctul meu de vedere, nu este sub nicio formă un răspuns satisfăcător pentru pescuitul navelor cu plasă pungă care, dacă îmi este permis să le reamintesc tuturor, angajează un număr semnificativ de pescari, chiar dacă, datorită acestei decizii, teoretic va fi posibilă recuperarea numărului de capturi permis drept urmare a acordurilor ICCAT încheiate în Recife.

De asemenea, aș sublinia că, în cadrul ultimei reuniuni, ICCAT – ale cărei principii se reflectă în raportul dlui Romeva i Rueda – a luat importanta și îndrăzneța decizie de a reduce capturile de ton roșu în Oceanul Atlantic și în Marea Mediterană cu 40 % pentru a conserva populațiile, fapt pe care, în mod evident, ni-l dorim cu toții. Ar fi prea simplu să separăm opinia publică în „pro-stocuri” și „anti-stocuri”.

O evaluare a Organizației pentru Alimentație și Agricultură afirmă acum că specia nu este pe cale de dispariție. Din partea mea, aștept cu nerăbdare rezultatele studiului care urmează a fi publicat în octombrie sau în noiembrie, pentru a avea o imagine clară a situației stocurilor și pentru a-mi forma o opinie precisă. În funcție de rezultatele aceluși studiu, ICCAT va trebui să propună măsurile pentru gestionarea și conservarea speciei, și insist ca acele măsuri să fie respectate indiferent de ceea ce se va întâmpla.

Catherine Trautmann (S&D). – (FR) Dle președinte, permiteți-mi să-l felicit pe dl Romeva i Rueda, care a reușit să includă prevederile tehnice care rezultă direct din reuniunea din Recife a Comisiei internaționale pentru conservarea tonului de Atlantic (ICCAT), astfel cum s-a mai afirmat, în timp ce lășăm deschisă posibilitatea de a adăuga noi reguli care pot apărea din negocierile ulterioare.

Acest raport include și elemente care ne vor permite să combatem fenomenul pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat, furnizând orientările în ceea ce privește reglementarea stocului. Sprijin în mod special raportul.

Votul nostru are loc într-un moment plin de riscuri, ca urmare a deciziei Comisiei Europene de săptămâna trecută de a stopa timpuriu pescuitul navelor cu plase pungă. În timp ce se pare că am găsit un motiv comun – și pentru acesta aș dori să recunosc primul pas făcut de comisarul Damanaki, care a ajuns la un acord cu Franța, alocând cote suplimentare pentru pescuitul la scară mică și de coastă – încă mai există îndoieli privind situația referitoare la navele de pescuit cu plasă pungă.

Constrângerile cu care se confruntă pescarii sunt foarte stricte, iar acesta este tipul de incertitudine pe care trebuie să-l evităm, pentru că pescarii noștri trebuie să fie siguri că au un spațiu de activitate stabil și bine delimitat. Această predictabilitate obiectivă trebuie urmărită în negocierile privind reforma politicii comune în domeniul pescuitului. Predictabilitatea și durabilitatea trebuie să funcționeze împreună, în special în ceea ce privește deciziile necesare pentru protejarea stocurilor și viitorul pe termen lung al sectorului, precum și activitatea și venitul pescarilor pe termen scurt, având drept obiectiv un sector piscicol care respectă resursele marine.

Gerben-Jan Gerbrandy (ALDE). - (NL) Dle președinte, aș dori să-i mulțumesc dlui Romeva i Rueda pentru raportul său excelent. Este un raport important. Avem o zicală în olandeză care se traduce prin „informații prin măsurare”: date precise drept bază pentru deciziile ulterioare. Haideți totuși să nu lășăm politica să ne amăgească. Știm de mult timp ceea ce avem de făcut. Trebuie ca, temporar, să stopăm pescuitul de ton roșu.

Am fost în persoană martor la dezastrul CITES (Convenția privind Comerțul Internațional cu specii ale faunei și florei sălbatice pe cale de dispariție) din martie, unde o Uniune Europeană divizată a fost complet incapabilă să influențeze rezultatul final. Condușă de Japonia, comunitatea internațională a decis împotriva impunerii unei interdicții de comerț privind tonul roșu. Argumentul a fost că locul pentru a face acest lucru nu era CITES, ci Comisia internațională pentru conservarea tonului de Atlantic (ICCAT). Vom avea șansa de a prezenta problema la Paris, în noiembrie.

Întrebarea mea adresată Comisiei este după cum urmează. Intenționează Europa să se angajeze – astfel cum aș face-o eu – la obținerea unei interdicții temporare pentru pescuit, o cotă zero, în cadrul ICCAT? De asemenea, este Comisia pregătită să adopte acea poziție foarte repede? Astfel, am evita repetarea greșelii pe care am făcut-o cu CITES, și anume adoptarea unei poziții doar în ultimul moment și fără a mai fi în poziția de a convinge restul lumii de postura noastră. Prin urmare, trebuie să-i adresez dnei comisar o întrebare foarte specifică. Când veți adopta o poziție pentru reuniunea ICCAT? Va implica aceasta o cotă zero și, dacă da, veți lansa un lobby puternic în cadrul comunității internaționale pentru a face din această cotă zero o realitate?

Isabella Lövin (Verts/ALE). – (SV) Dle președinte, salut raportul dlui Romeva i Rueda referitor la modalitățile mai bune de determinare a originii tonului roșu și de prevenire a pescuitului ilegal. Aș dori să vă reamintesc care sunt costurile monitorizării Mării Mediterane doar pentru operațiunea tonului roșu. Anul acesta, acestea au fost de 5 milioane de euro. Există 24 de operatori cu plase pungă care pescuiesc ton roșu. Nouăzeci la sută din capturi se exportă în Japonia. Recordul pentru acest an în cadrul unei singure licitații piscicole la Tokio a fost de peste 100 000 de euro.

Aș dori să-i adresez dnei comisar această întrebare. Având în vedere faptul că cele trei instituții UE au convenit să sprijine listarea tonului roșu în Anexa I, adică 27 de state membre au fost de acord cu protejarea acestui pește sălbatic, și datorită faptului că ne regăsim în mijlocul unei crize economice, în care fiecare bănuț trebuie utilizat într-o manieră responsabilă, nu ar trebui ca UE să stopeze pescuitul și exportul acestei resurse generale cât mai curând posibil până când se vor recupera stocurile?

Ulrike Rodust (S&D). – (DE) Dle președinte, programul de documentare a capturii adoptat de Comisia internațională pentru conservarea tonului de Atlantic (ICCAT) și confirmat de noi astăzi reprezintă un pas în direcția corectă, dar vine prea târziu. Nu se poate să luăm măsuri drastice doar atunci când stocurile unei specii în pericol sunt decimate la 6 %. Pescuitul ilegal reprezintă o problemă specială aici.

Regret încă foarte mult faptul că Uniunea Europeană nu a reușit să obțină un rezultat mai bun în cadrul negocierii CITES. ICCAT și alte organizații piscicole regionale trebuie să acționeze cu o mai mare precauție în viitor. Prin urmare, este important ca noi, în calitate de reprezentanți ai Parlamentului European, să ne implicăm mai mult în cadrul acestor organisme pentru a echilibra interesele naționale lipsite de orizont. Interesul opiniei publice pentru gestionarea durabilă a stocurilor de pește devine chiar mai mare. Este important să-l convertim într-o politică responsabilă.

Dnă Damanaki, vă pot asigura că Grupul Alianței Progresive a Socialiștilor și Democraților din Parlamentul European vă va susține în orice activitate care contribuie la menținerea stocurilor de ton roșu și protejarea existenței pescarilor.

Guido Milana (S&D). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, aș dori doar să subliniez două puncte și, de asemenea, să-i mulțumesc dlui Romeva i Rueda pentru munca sa extraordinară.

Primul punct este faptul că aceasta este o șansă importantă, deoarece adoptăm pentru prima dată o lege la prima lectură. Cel de-al doilea este că această activitate are un termen limită și acel termen limită, astfel cum ne-a comunicat deja dl Romeva i Rueda de la început, este următoarea reuniune a Convenției privind Comerțul Internațional cu specii ale faunei și florei sălbatice pe cale de dispariție (CITES), peste 4 ani.

Dacă ceea ce am scris și vom adopta astăzi funcționează, atunci peste 4 ani nu vom avea probabil problema includerii în CITES. Așa sper. Nu vreau acest lucru de dragul pescarilor, ci de dragul tonului. Eficiența acțiunilor noastre derivă din abilitatea noastră, în cursul următorilor patru ani, de a aplica regulamentul care s-a adoptat astăzi și de a dezvolta condiții de supraveghere.

Aș dori să mai spun câteva cuvinte privind acest aspect. Avem o agenție de control extraordinară la Vigo, care face o treabă excelentă cu controalele pescuitului de ton din Marea Mediterană. Cu toate acestea, această agenție are fonduri limitate și are nevoie de resurse mai mari, coordonează singură controalele sau le oferă mai degrabă statelor membre individuale posibilitatea de a face acest lucru. Cred că trebuie să cercetăm această agenție și să încercăm să creăm condiții pentru a-i acorda responsabilitatea directă pentru controale și un grad mai mare de autoritate care depășește simpla coordonare. Vă rog să mă scuzați pentru depășire.

Daciana Octavia Sârbu (S&D). - Dle președinte, mai întâi de toate, aș dori să-l felicit pe colegul nostru dl Romeva i Rueda pentru eforturile sale depuse în cadrul acestui raport. Dar în ciuda eforturilor noastre și a celor internaționale pe parcursul ultimilor 35 de ani, stocurile de ton roșu sunt acum la un nivel critic.

O mare parte a motivului este, desigur, pescuitul ilegal, deseori practicat de navele care sunt înregistrate în țări cărora le lipsesc voința sau resursele de a aplica acordurile internaționale. Niciun cumul de măsuri de trasabilitate sau documentație suplimentară nu va aborda problema reducerii stocurilor de pește dacă atât de multe nave încă operează ilegal și în condiții de impunitate.

Prin urmare, Comisia trebuie să aplice presiune asupra statelor membre UE să stopeze practica care le permite navelor străine să se înregistreze ușor și să opereze sub pavilionul acestora. Ignorarea pescuitului ilegal nu le este de niciun folos statelor membre. Amenințarea la adresa tonului roșu și a biodiversității oceanelor noastre ca întreg va continua să crească cu excepția cazului în care vom aborda acest punct crucial.

Josefa Andrés Barea (S&D) – (ES) Dle președinte, felicitări pentru unificarea tuturor, dle Romeva.

Lucrul despre care vreau să vorbesc cu adevărat este raportul dvs, întrucât noi vorbim întotdeauna despre ton și despre criteriile de durabilitate, și le legăm de pescuitul ilegal și de fraudă. Cu toate acestea, noi nu vedem partea pozitivă, și anume determinarea populației și a conformității acesteia, fapt pe care toate statele membre ar trebui să-l facă. Trebuie să fim vigilenți referitor la acest lucru.

Acest raport, care se luptă cu ilegalitatea, suplimentează instrumentele de siguranță, deoarece măsurile de trasabilitate și de control vor fi examinate.

Aceasta este transpunerea unei decizii internaționale și modul cel mai riguros de asigurare a angajării. Mă bucur, dle Romeva, că dvs și întreaga Comisie pentru pescuit ați lucrat la asigurarea faptului că, sub conducerea președinției spaniole, acest document poate fi adoptat la prima lectură pentru protejarea tonului roșu.

Chris Davies (ALDE). - Dle președinte, dacă doar regulamentele ar putea salva tonul roșu, atunci acestea ar rezolva problema dar, astfel cum a subliniat și raportorul, operatorii vor merge mai departe cu trișatul și mă tem că aceste regulamente nu îi vor stăpâni. A primit comisarul asigurări din partea statelor membre cum că vor lua măsuri de prevenire a debarcărilor ilegale și de prevenire a falsificării documentelor?

Poate comisarul să ne spună ce penalități au stabilit statele membre în lege și dacă instanțele le și aplică pe acestea? Experiențele trecute sugerează că, uneori, aceste probleme ajung în instanțele naționale și acestea le resping ca fiind prea puțin relevante.

În fine, Japonia a subminat eforturile noastre în CITES, dar poate comisarul să ne spună dacă a primit semne din partea Japoniei, importatorul principal de ton roșu, că ne vor ajuta să protejăm specia? Mă tem că nu, dar mi-ar plăcea să-mi dovedeți că mă înșel.

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Dle președinte, dnă comisar, mulțumirile mele sincere raportorului și vă mulțumesc și pentru faptul că această dezbatere de astăzi a fost atât de dinamică.

În grupul nostru, rareori a existat un subiect care să ne polarizeze atât de puternic. Noi – și eu personal – am lucrat din greu pentru a încerca să punem subiectul tonului roșu pe listă și să stabilim o interdicție. Nu am reușit la Doha. Ar fi fost frumos dacă, peste patru ani, nu ar mai fi fost necesară dezbaterea faptului că între 1957 și 2007, stocurile de ton au scăzut cu 75 % – uneori s-a pretins un procentaj de 80 % – ci că aceste măsuri care se stabilesc astăzi vor ajuta, pe de o parte, acțiunile de pescuit afectate, oamenii din regiuni și, pe de altă parte, vor fi instrumentale pentru ca tonul roșu să nu devină una dintre speciile pe care trebuie să o considerăm pe cale de dispariție.

Îi înțeleg pe toți cei care se luptă pentru locul lor de muncă – aceasta trebuie să fie preocuparea noastră, dar, în același timp, nu trebuie să neglijăm conservarea speciilor.

Maria Damanaki, membră a Comisiei. – Dle președinte, aș dori să-i mulțumesc raportorului și tuturor pentru intervențiile foarte bune ale domniilor lor. Aș dori să repet faptul că acest raport ne va ajuta să avem o foarte bună documentare a capturii și sper că o vom folosi. Sper că va fi un instrument foarte util în eforturile noastre.

UE trebuie să transmită mesajul că pescuitul ilegal este inacceptabil și acesta se aplică tuturor navelor noastre – navele UE – dar se aplică și navelor aflate sub alte pavilioane. Aș dori să spun că vom face tot ceea ce ne stă în putință pentru a-i convinge pe toți că trebuie să coopereze pentru a evita acest pescuit ilegal. Putem face acest lucru. Avem arme și le vom folosi.

În ceea ce privește dezbaterea generală privind problema tonului roșu, aș dori să spun că trebuie să ne confruntăm cu problema astfel cum se prezintă acum. Avem deja decizia oamenilor de știință și trebuie să o respectăm, dar avem și eforturile ICCAT. Noi muncim la acel punct, putem utiliza eforturile ICCAT, ne putem da toată silința. În numele Comisiei, vă pot comunica că puteți să fiți siguri că ne vom da toată silința pentru a proteja această specie.

Înțeleg că aveți aici o situație dificilă, și noi avem o situație foarte dificilă, deoarece prețul acestui pește este foarte ridicat. Vorbim despre o mulțime de bani pe piața internațională, astfel încât nu va fi o luptă ușoară. Dar pot spune că ne vom utiliza toate armele. Aș dori să vă reamintesc că subestimarea armelor pe care le avem nu este o cale adecvată de a avansa. Avem armele și le vom folosi. Le-am utilizat deja și trebuie doar să observați afirmațiile pe care prietenul meu, dl Cadec, le-a făcut în cadrul discursului său.

În ceea ce privește viitorul, vom vedea ce se va întâmpla după consilierea științifică din noiembrie. Vom face tot ceea ce ne stă în putință pentru a coopera cu statele membre și cu Consiliul pentru a ajunge la o decizie mulțumitoare.

Raül Romeva i Rueda, raportor. – (ES) Dle președinte, aș dori doar să fac câteva comentarii finale.

În primul rând, aș dori să fiu foarte cinstit și să spun că acesta a fost ceea ce am putea numi un raport „ușor”. Am început de la o bază consensuală din partea tuturor grupurilor – care cred că ar trebui recunoscută – și anume, am convenit toți că aici avem o problemă de control și că este necesar un control mai mare. Mai presus de toate, am convenit că trebuie să fim nu doar mai transparenți, dar și mai stricți cu cei care nu se conformează acestor reguli. Asta deoarece neconformarea este, în primul rând, în detrimentul tonului și, în al doilea rând, în detrimentul celor care acționează corect și doresc să acționeze corect.

Cred că acest lucru trebuie să fie recunoscut –și sunt încântat că acesta este cazul. Prin urmare, a fost relativ ușor – aș spune chiar foarte ușor – să ajungem la un consens în raportul Parlamentului. A fost poate puțin mai complicat să ajungem la un acord cu alte instituții, dar, cu toate acestea, a fost posibil. Sunt încântat că: acest document s-a transpus și este o referință în Europa și – aș spune – în lume când ne referim la marcarea, trasabilitate și, mai presus de toate, la transparență, din punctul de vedere al activității de captură și monitorizare sau vânzare a tonului roșu.

Va fi altceva – și vom vedea în următoarele luni și ani dacă vom avea șansa – cum vom vedea alte măsuri care sunt, de asemenea, necesare. Este evident că avem puncte de vedere foarte diferite aici. În orice caz, cred că următoarea reuniune a Comisiei internaționale pentru conservarea tonului de Atlantic ne va oferi o imagine mai detaliată referitor la modul în care se prezintă situația. Suntem de acord că situația este gravă: nu suntem de acord referitor la gradul acestei gravități. Aici se pare că avem ușoare diferențe de opinie. Cât de pregătiți suntem să aplicăm principiul precauției și cât de multe riscuri suntem pregătiți să continuăm să ne asumăm? În special datorită faptului că nimeni nu ne poate spune cu exactitate care este situația stocurilor. Prin urmare, în mod clar lucrăm toți cu probabilități.

Cu toate acestea, există ceva important de menționat aici. Cred că afirmațiile dlui Milana referitoare la agenția de control sunt importante. Am avut șansa de a vizita recent agenția și acolo am văzut nu doar cât de importantă și vitală este activitatea pe care o desfășoară, dar și cât de esențial este faptul că au sprijinul și resursele politice de a-și putea desfășura activitatea. Cred că este esențial ca guvernele statelor membre să înțeleagă rolul fundamental pe care-l deține această agenție. Trebuie să-i susținem activitatea, deoarece este în avantajul nu doar al tonului roșu și al sectorului care acționează cum trebuie, dar și în avantajul mediului și furnizează o mai mare durabilitate decât în prezent.

Prin urmare, le mulțumesc tuturor grupurilor și ambelor instituții: comisarului Damanaki și Președinției Consiliului. Acum trebuie doar să trecem la acțiune și să aplicăm acest raport, în special – dat fiind că din nefericire, odată cu acest raport, vom fi rezolvat o parte din problemă, dar nu problema fundamentală, și acest lucru va solicita mai multe discuții și mai multe angajamente decât am convenit astăzi.

Președinte. – Dezbateră a fost închisă.

Votul va avea loc în câteva minute, la ora 12.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Nessa Childers (S&D), în scris. – După cum știm cu toții, pescuitul în exces al tonului roșu continuă să aibă loc în ciuda avertismentelor repetate din partea organismelor internaționale cu privire la condiția riscantă a stocurilor lor. În urmă cu doi ani, oamenii de știință din cadrul Comisiei internaționale pentru conservarea tonului de Atlantic (ICCAT) au recomandat o cotă de pescuit anuală de 15 000 de tone. ICCAT, în schimb, a recomandat o cotă de pescuit de 22 000 de tone. În ciuda acestui lucru, industria pescuitului continuă să recolteze 60 000 tone de ton roșu anual. Rezultatul acestei abordări neglijente este că o specie care este etichetată drept în pericol critic de extincție se vinde en-gros în supermarketuri în întreaga lume. Ce poate UE să facă pentru a stopa alunecarea inevitabilă către dispariția apropiată a tonului roșu din Atlanticul de Nord? Această Cameră ar putea începe prin a recunoaște natura găunoasă a recomandărilor care vin din partea ICCAT – o organizație care își ignoră propriii oameni de știință și al cărei propriu audit intern a etichetat politicile de pescuit drept o „gestionare travestită a pescuitului”, și o „rușine internațională”. În schimb, această Cameră ar trebui să recunoască poziția Convenției privind Comerțul Internațional cu specii ale faunei și florei sălbatice pe cale de dispariție (CITES) și să actualizeze sprijinul inițial exprimat de UE pentru politica comunitară oficială.

(Ședința a fost suspendată la ora 11.35 și reluată la ora 12)

PREZIDEAZĂ: Stavros LAMBRINIDIS

Vicepreședinte

6. Comunicarea Președinției: consultați procesul-verbal

7. Votare

Președinte. – Următorul punct pe ordinea de zi este votarea.

(Pentru rezultatul votului și alte detalii: vă rugăm să consultați procesul-verbal)

7.1. Politicile UE în favoarea apărătorilor drepturilor omului (A7-0157/2010, Heidi Hautala) (vot)

- Înainte de votare

Heidi Hautala, raportor. – Dle președinte, se pare că există un larg consens între grupuri în ceea ce privește cele două amendamente orale la acest raport. Primul combină paragrafele 6 și 22, pentru a aduce pozițiile legate de comerț în același paragraf. Cel de-al doilea se referă la reformularea și raționalizarea paragrafului 19 privind responsabilitatea apărătorilor drepturilor omului. Sper că acestea vor putea fi adoptate.

(Parlamentul a convenit să accepte amendamentele orale)

7.2. Oferta publică de valori mobiliare și armonizarea obligațiilor de transparență (modificarea Directivelor 2003/71/CE și 2004/109/CE) (A7-0102/2010, Wolf Klinz) (vot)

7.3. Program de documentare a capturilor de ton roșu (Thunnus thynnus) (A7-0119/2010, Raúl Romeva i Rueda) (vot)

7.4. Aplicarea dispozițiilor acquis-ului Schengen referitoare la Sistemul de Informații Schengen în Republica Bulgaria și în România (A7-0199/2010, Carlos Coelho) (vot)

7.5. Calitatea datelor statistice în Uniune și competențele sporite ale Comisiei (Eurostat) în materie de audit (vot)

7.6. Aspectele de gen ale recesiunii economice și crizei financiare (A7-0155/2010, Raúl Romeva i Rueda) (vot)

7.7. Evaluarea rezultatelor foii de parcurs privind egalitatea dintre femei și bărbați (2006-2010) și recomandările pentru viitor (A7-0156/2010, Ilda Figueiredo) (vot)

- Înainte de votare

Astrid Lulling (PPE). – (FR) Dle președinte, fac referire la articolul 175 alineatul (2) din Regulamentul de procedură pentru a solicita, în numele grupului meu, retrimiteră în comisie a acestui raport.

Este cert faptul că, după compararea raportului Romeva i Rueda, pe care tocmai l-am votat, cu raportul Figueiredo, am descoperit că în ambele rapoarte există pasaje complet identice: considerente și articole ale căror conținut este identic, deși formularea nu este exact aceeași. În plus, acest raport repetă aproape tot ceea ce este deja inclus în raportul Tarabella cu privire la egalitatea dintre femei și bărbați, pe care l-am votat în februarie.

Nu știu cine sunt autorii neinspirăți ai acestora, sau cine este responsabilul pentru acest plagiat. Totuși, pentru a evita ca acest Parlament să pară ridicol, raportul trebuie retrimis în comisie, în special pentru că nu și-a atins obiectivul.

(Aplauze)

Dle președinte, nu înțeleg de ce secretariatul Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen nu a reușit să observe această situație. Aceasta nu este o activitate legislativă reușită. Trimiteți-l înapoi!

(Aplauze)

Ilda Figueiredo, raportor. – *(PT)* Dle președinte, dna Lulling și Grupul Partidului Popular European (Creștin Democrat) sunt conștienți că a avut loc o dezbaterie intensă în ceea ce privește acest raport, care includea contribuțiile deputaților din toate partidele, sau cel puțin toate; sunt conștienți de faptul că marea majoritate a Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen a votat în favoarea acestuia și că au fost doar trei voturi împotriva, unul aparținând dnei Lulling, iar celălalt unui alt membru. Nu au existat alte voturi împotriva: majoritatea a votat în favoarea acestui raport și a existat un grup care s-a abținut.

În acest caz, opinia dânselor nu este opinia majorității comisiei și sper că nu va fi opinia majorității acestei adunări. După cum știu toți cei care au participat la dezbateria de marți seara, însăși comisarul Reding s-a pronunțat în favoarea acestui raport în timpul dezbaterii; comisarul consideră că raportul include propuneri foarte utile pentru noua strategie în materie de egalitate de șanse între femei și bărbați, pregătită de Comisia Europeană. În concluzie, vă sugerez să votați în favoarea acestui raport.

(Parlamentul a decis să nu supună din nou raportul atenției comisiei)

7.8. Propuneri privind desemnarea membrilor Comisiei speciale privind provocările politice și resursele bugetare pentru o Uniune Europeană sustenabilă după 2013 (vot)

7.9. Sportul, în special agenții de jucători (vot)

7.10. Concluziile summitului UE-Rusia (31 mai-1 iunie) (B7-0293/2010) (vot)

- Înainte de votul asupra alineatului (2)

Jacek Saryusz-Wolski (PPE). - Dle președinte, propun ca atunci când vorbim despre modernizarea Rusiei în paragraful 2, să înțelegem că este vorba atât de economie și tehnologie, cât și de societate. Propun astfel, să adăugăm, după "Parteneriat pentru modernizare", cuvintele "care să cuprindă atât economia, cât și societatea".

(Parlamentul a convenit să accepte amendamentul oral)

- Înainte de votul asupra alineatului (10)

Jacek Saryusz-Wolski (PPE). - Dle președinte, în ceea ce privește paragraful 10, Parlamentul a luat întotdeauna poziția aproape unanimă, inclusiv referitor la raportul privind politica externă europeană comună în domeniul energiei, de a exclude întotdeauna utilizarea energiei drept instrument politic. Propun, prin urmare, includerea următoarelor cuvinte la sfârșitul paragrafului 10: "excluzând utilizarea energiei drept instrument de politică externă."

(Parlamentul a convenit să accepte amendamentul oral)

7.11. Operațiunea militară a Israelului împotriva flotilei umanitare și blocada asupra Gazei (B7-0345/2010) (vot)

- Înainte de votare

Charles Tannock (ECR). - Dle președinte, în scop de protest, Grupul ECR nu va vota în favoarea rezoluției comune. Votăm împotriva acesteia, deoarece coordonatorii ALDE care organizează propunerea comună de

rezoluție nu s-au preocupat să invite și grupul nostru ECR să participe la negocieri, presupunând că nu vom semna proiectul comun.

În cei 11 ani de activitate în calitate de deputat, nu mi s-a mai întâmplat așa ceva. Aceasta este împotriva tuturor convențiilor și tradițiilor acestei adunări și nu trebuie să se mai repete. Din cauza ordinii votării, nici măcar nu vom avea ocazia să ne votăm propria rezoluție.

Președinte – Dle Tannock, permiteți-mi să subliniez faptul că spusele dvs. erau mai potrivite pentru explicarea secțiunii voturilor pentru audiență, dar vă mulțumesc oricum.

PREZIDEAZĂ: Stavros LAMBRINIDIS

Vicepreședinte

7.12. Comerțul cu bunuri utilizate ca echipamente de tortură (vot)

7.13. Situația din Peninsula Coreeană (B7-0358/2010) (vot)

- Înainte de votare

Jelko Kacin (ALDE). - Dle președinte, propunem un amendament oral la alineatul (9), care conține date incorecte. Am dori să se șteargă sintagma „dezarmarea mondială” din primul rând, deoarece discuțiile în șase nu abordează problema dezarmării, ci pe aceea a denuclearizării. Formularea finală ar fi atunci: „invită țările implicate în negocierile Grupului celor șase să continue colaborarea pentru a asigura reluarea negocierilor referitoare la stoparea programului nuclear al RPDC”.

(Parlamentul a convenit să accepte amendamentul oral)

7.14. Bosnia și Herțegovina (B7-0342/2010) (vot)

7.15. Acordul aerian UE-SUA (B7-0370/2010) (vot)

7.16. Punerea în aplicare a directivelor din primul pachet feroviar (B7-0344/2010) (vot)

7.17. Inundațiile care au avut loc în țări din Europa Centrală, în special în Polonia, Republica Cehă, Slovacia și Ungaria (B7-0346/2010) (vot)

- Înainte de votul privind amendamentul nr. 2

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Dle președinte, nu știu câtă legătură are cu subiectul discuției noastre, însă, în prezent, Franța este devastată de inundații. Ar trebui cel puțin să adăugăm o propoziție, în care să menționăm că regretăm profund aceste inundații și victimele provocate de inundații. Ar fi de neconceput să adoptăm astăzi o rezoluție fără a face nicio referire la inundațiile din Franța.

(Aplauze)

(Parlamentul a convenit să accepte amendamentul oral)

7.18. Formarea în domeniul juridic (vot)

- După votare

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Dle președinte, nu vă cer decât 15 secunde. În formarea judiciară, trebuie avute în vedere și drepturile parlamentarilor. Tocmai am făcut obiectul unei arestări arbitrare, arestare ce a avut loc fără a se ține deloc seama de imunitatea mea parlamentară, pe care, totuși, am invocat-o în apărarea mea, înaintea magistraților din Lyon. Aș dori să luați notă de această situație și să-i solicitați Președintelui Parlamentului să le ceară autorităților franceze să prezinte explicațiile pe care le impune acest incident.

7.19. Un nou impuls pentru strategia de dezvoltare durabilă a acvaculturii europene (A7-0150/2010, Guido Milana) (vot)

8. Explicații privind votul

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Dle președinte, vă stimez foarte mult și ați condus excelent această dezbatere în timpul votării. Doresc să le cer un singur lucru vicepreședinților, și anume să nu ne mai urați tuturor un sfârșit de săptămână plăcut în timpul votărilor de la amiaza zilelor de joi. În această după-amiază avem dezbateri urgente și votări. Este vorba despre voturi complet valide, chiar dacă multe persoane vor fi plecat deja. Aș dori să vă rog să nu ne mai urați un sfârșit de săptămână plăcut înainte de finalul ședinței, adică înainte de orele 17.00 ale zilei de astăzi.

Președinte. – V-am urat tuturor un sfârșit de săptămână plăcut, deoarece nu voi mai avea ocazia de a face acest lucru. Nu am sugerat că nu ar mai exista activități. Aș adăuga că unele activități se desfășoară chiar și la sfârșit de săptămână.

Explicații orale privind votul

Raport: Heidi Hautala (A7-0157/2010)

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Consider că este extrem de regretabil faptul că activitatea apărătorilor drepturilor omului este obstrucționată deliberat în multe țări, prin legi restrictive și bariere administrative sau chiar blocată complet, prin arestări arbitrare, încarcerări, persecuții și intimidare.

Având în vedere că Uniunea Europeană acționează ca apărător global al drepturilor omului, doresc să mă alătur apelului adresat Comisiei de a începe să profite din plin de noile sale atribuții dobândite prin adoptarea Tratatului de la Lisabona, pentru a pune în aplicare reglementările UE privind drepturile omului și pentru a introduce în mod sistematic clauze referitoare la drepturile omului în toate acordurile comerciale și de parteneriat încheiate între UE și țări terțe. Sunt complet de acord cu abordarea preventivă, în sensul evaluării din perspectiva drepturilor omului a tuturor țărilor terțe care stabilesc relații comerciale cu UE și, după părerea mea, ar fi utilă și implicarea sectorului comercial.

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Dna Hautala a elaborat un raport foarte bun, pentru care îi mulțumesc. Dacă propunerile sugerate de acest raport sunt puse în aplicare, se va accentua considerabil protecția oferită de Uniunea Europeană apărătorilor drepturilor omului. Acesta este un obiectiv important și legitim, motiv pentru care am votat pentru adoptarea raportului. Avem șansa de a salva viețile multor apărători ai drepturilor omului din întreaga lume. Să facem, deci, tot posibilul pentru ca aceștia să nu trebuiască să moară apărând valorile universale pe care le promovăm neîncetat.

Propunere de rezoluție (B7-0343/2010)

Hannu Takkula (ALDE). - (FI) Dle președinte, în primul rând doresc să le mulțumesc raportoarei și dnei Pack, președinta comisiei noastre, pentru raportul privind agenții de jucători. Acesta reprezintă un început excelent, dacă dorim să abordăm problema agenților. Am votat în favoarea raportului.

Trebuie să ne asigurăm că agenții de jucători acționează în conformitate cu anumite norme etice, la nivelul întregii Europe. Din păcate, în prezent, un astfel de cod de etică lipsește în multe privințe.

Acesta este un aspect foarte important, deoarece una dintre principalele probleme cu care ne confruntăm astăzi este traficul de persoane. Într-o anumită măsură și în unele cazuri regretabile, există indicii că această activitate se desfășoară și prin intermediul cluburilor de fotbal și al altor cluburi sportive. Prin urmare, dorim să ne asigurăm că sportul nu va fi afectat în această privință.

Consider că acest raport este foarte binevenit. Cred că, împreună cu UEFA și FIFA, putem stabili un cod de practică, pe care să-l punem în aplicare și să-l urmărim, astfel încât să asigurăm standarde etice ridicate în sport și în comerțul cu jucători, dar și în activitatea agenților.

Propunere de rezoluție (RC-B7-0293/2010)

Cristian Dan Preda (PPE). - Am votat diferit față de grupul meu în privința a două amendamente, amendamentele 1 și 2 depuse de Grupul Verzilor la rezoluția noastră comună. Am susținut aceste

amendamente pentru că este foarte important, în opinia mea, în contextul analizei rezultatelor summitului, să luăm în considerare în mod complet situația drepturilor omului în Rusia.

Cred că reprimarea brutală a manifestației organizate cu ocazia summitului ne reamintește, din păcate, faptul că respectarea libertății de reuniune este departe de a fi o realitate în Rusia. Cred că este necesar să reamintim autorităților Federației Ruse că trebuie să respecte acest drept politic fundamental. De asemenea, cred eu, nu putem să închidem ochii când este vorba despre încălcarea dreptului la un proces echitabil. Trebuie să subliniem necesitatea de a avea proceduri judiciare lipsite de orice influență politică.

Tunne Kelam (PPE). - Dle președinte, aș dori să exprim o opinie similară. În ceea ce privește rezoluția privind Rusia, am votat pentru amendamentele 1-4.

S-a spus că abordarea tuturor programelor privind drepturile omului nu a făcut obiectul reuniunii la nivel înalt UE-Rusia, însă aceste aspecte sunt corelate, mai ales dacă ținem cont de faptul că la 31 mai, adică exact înainte de începerea reuniunii la nivel înalt, au avut loc demonstrații pentru libertatea de asociere, în 40 de orașe din Rusia. Ar trebui să menționăm acest lucru.

Totodată, sunt de acord cu menționarea decesului lui Sergei Magnitsky și cu necesitatea explicării cauzelor acestui deces, precum și cu amendamentul 3, prin care se constată că este tot mai răspândită impunitatea în cazurile de violență împotriva apărătorilor drepturilor omului și alte chestiuni similare.

Jacek Protasiewicz, (PPE). – (PL) Și eu doresc s-o felicit pe dna Hautala, dar și pe colegii dumneaei din Grupul Verzilor/Aliața Liberă Europeană, care au depus amendamente referitoare la situația drepturilor omului și a apărătorilor drepturilor omului în Rusia.

Chiar dacă aceste chestiuni nu au fost discutate în timpul reuniunii la nivel înalt, consider că grație voturilor grupului meu și propriului meu vot în favoarea amendamentului 3 al dnei Hautala, vom avea o rezoluție care va exprima într-un mod mai complet opiniile noastre privind ceea ce se întâmplă chiar în Rusia, dar și în legătură cu relațiile dintre Uniunea Europeană și Rusia. Problema respectului pentru drepturile fundamentale și de bază, dreptul la asociere și dreptul cetățenilor de a-și exprima opiniile trebuie să rămână aspecte cheie în relațiile noastre externe, inclusiv în ceea ce privește relațiile noastre cu Federația Rusă.

Propunere de rezoluție (RC-B7-0345/2010)

Joe Higgins (GUE/NGL). – (GA) Dle președinte, m-am abținut de la votul privind atacul israelian împotriva flotei cu ajutoare umanitare pentru Gaza, deoarece rezoluția nu condamnă suficient de puternic campania de violență desfășurată de armata israeliană împotriva populației palestinieni din Gaza și din Cisiordania.

Asasinarea a nouă lucrători civili în domeniul drepturilor omului a dezgustat populația întregii planete. Acesta a fost un caz de piraterie în apele internaționale. Nu putem accepta refuzul Israelului de a se supune unei anchete independente; trebuie condamnat totodată și guvernul Statelor Unite, condus de președintele Obama, pentru că nu a denunțat măcelul. Nu putem avea încredere că ONU va rezolva problemele din Orientul Mijlociu.

În întreaga lume s-au desfășurat demonstrații internaționale împotriva atacului. Este important să menționăm faptul că la Tel Aviv a avut loc o paradă mare, la care au participat și palestinieni, dar și israelieni. Adevărul este că numai prin mișcări de mare anvergură ale lucrătorilor și ale populației sărace din Palestina, dar și din Israel, se poate găsi o soluție la problema din Orientul Mijlociu și se va putea constitui o societate nouă, democratică, socialistă, în întreaga zonă a Orientului Mijlociu.

Cristian Dan Preda (PPE). - Am votat în favoarea rezoluției asupra situației din Gaza, însă consider că textul nu este întru totul satisfăcător. Desigur, este important ca vocea Parlamentului să se facă auzită în contextul evenimentelor din 31 mai. Este în mod evident nevoie de o anchetă, cu o prezență internațională credibilă, pentru a face lumină asupra evenimentelor petrecute la acea dată.

Este, de asemenea, important ca Parlamentul să-și manifeste interesul față de situația umanitară din Gaza, luând în considerare și preocupările legitime ale Israelului pentru propria securitate. Însă cred că este contradictoriu să cerem o anchetă și, în același timp, să calificăm ceea ce s-a întâmplat drept încălcarea dreptului internațional, cum se întâmplă la punctul 2. Este, de asemenea, problematic să vorbim despre „sanctiune colectivă” - aceasta este expresia din considerentul C.

Dacă Uniunea Europeană vrea să joace un rol în Orientul Apropiat, este esențial să fie percepută ca un mediator neutru. Cu asemenea calificări, nu vom avansa, cred eu, în găsirea păcii.

Tunne Kelam (PPE). - Dle președinte, am susținut rezoluția privind Fâșia Gaza. Cu toate acestea, consider că, din punct de vedere emoțional, ea nu este foarte echilibrată. Solicităm să se desfășoare o anchetă internațională imparțială asupra acestui incident, motiv pentru care nu ar trebui să ne grăbim să tragem concluzii sau să emitem judecăți. Așadar, m-am opus celei de-a doua părți a alineatului (2), care declară că acest eveniment a reprezentat o încălcare a dreptului internațional. Anchetatorii sunt cei care trebuie să constate acest lucru. De asemenea, mă opun considerentului C.

Eija-Riitta Korhola (PPE). - (FI) Dle președinte, împărtășesc opinia dlui Kelam. Împreună cu ceilalți membri ai grupului meu, am votat în favoarea acestei rezoluții privind atacul asupra navei.

Trebuie să spunem, însă, că propria noastră rezoluție conținea aspecte importante care au fost ignorate de această rezoluție. Spre exemplu: Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat) a dorit să se recunoască dreptul Israelului de a exista în interiorul frontierelor sale sigure și recunoscute la nivel internațional. Aș dori să întreb de ce această afirmație destul de explicită nu se află în varianta finală a rezoluției.

Hannu Takkula (ALDE). - (FI) Dle președinte, am votat împotriva acestei rezoluții deoarece, din punctul meu de vedere, ea nu este imparțială. Din păcate, rezoluția este mult prea anti-israeliană și nu abordează situația globală.

Cred că și Uniunea Europeană a greșit, fiindcă noi ar fi trebuit să împiedicăm cetățenii Uniunii Europene să se imbarce pe acele vase, deoarece, în mod evident, obiectivul era doar acela de a provoca, de a pătrunde într-o zonă închisă, unde era instituită deja o blocadă maritimă internațională. Cu toții știm ce înseamnă acest lucru conform dreptului internațional privind blocadele maritime.

Mai multe canale de televiziune au arătat că, din păcate, scopul aceluia vas era efectiv acela de a prejudicia Israelul și de a îmbunătăți imaginea grupării Hamas. Acestea fiind spuse, nu putem susține sub nicio formă acțiunile de acest gen, care sprijină terorismul; trebuie, în schimb, să susținem democrația, drepturile omului și libertatea de opinie și să apărăm statul democratic Israel și dreptul său de a exista.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL). - (DA) Dle președinte, această rezoluție a criticat în mod justificat atacul israelian, însă regret faptul că aceste cuvinte nu au fost transpuse și în fapte. Să ne imaginăm, pentru o clipă, că Venezuela, Cuba sau Iran ar fi atacat un vas UE în apele internaționale, fără a declara război în prealabil și ar fi ucis mai multe persoane – 9 morți, 34 de răniți – pe motiv că s-ar fi încercat susținerea terorismului din Cuba sau ceva similar. UE ar fi păstrat o relație comercială privilegiată cu o astfel de țară? Cu siguranță, nu. Am fi răspuns într-un mod complet diferit. Problema acestei rezoluții este aceea că ea conține cuvinte potrivite, însă care nu vor conduce la acțiuni corespunzătoare. Ea nu abordează problema parteneriatului privilegiat. Dacă Parlamentul dorește să-și păstreze credibilitatea, cred că este important să ne transpunem cuvintele în fapte.

Róza, Gräfin von Thun und Hohenstein (PPE). – (PL) Dle președinte, nu am participat deloc la votare, deoarece textul conține erori de substanță atât de grave, încât sunt de părere că efectiv nu ar fi trebuit să ne fie prezentat. Împărtășesc opinia colegilor mei din Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat), precum și părerea dlui Takkula, că nu are niciun sens și niciun temei real să condamnăm Israelul acum, să spunem că acest stat a încălcat dreptul internațional, înainte de a se pronunța comisia internațională, dar, în același timp, să adresăm solicitări comisiei. În plus, persoanele care făceau parte din flotilă și acelea care transportau produsele în Gaza sunt descrise în text într-un anumit mod, în timp ce autoritățile și cetățenii israelieni sunt descriși în cu totul alt mod, ceea ce conduce la emoții inutile și nejustificate.

Propunere de rezoluție (RC-B7-0346/2010)

Alajos Mészáros (PPE). - (HU) Precipitațiile abundente din ultima perioadă au condus la catastrofe în Europa Centrală. Râurile au ieșit din albie, ne-au acoperit străzile și casele. Mulți oameni au pierdut aproape tot ceea ce aveau și, deci, este foarte important să evaluăm rapid situația și să acordăm ajutor. Mă bucur foarte mult că Parlamentul European a anunțat acest lucru și a răspuns cu promptitudine, dorind să ajute locuitorii țărilor aflate în dificultate. Prin urmare, consider că este important să susținem propunerea de rezoluție și doresc să solicit Comisiei Europene să acționeze la fel de rapid și să acorde sprijinul financiar corespunzător concetățenilor mei din Europa Centrală.

Explicații privind votul

Raport: Heidi Hautala (A7-0157/2010)

Sophie Auconie (PPE), *în scris.* – (FR) Acest raport din proprie inițiativă al Parlamentului European ne permite să evaluăm situația actuală și să propunem măsuri suplimentare pentru viitor, în ceea ce privește activitatea apărătorilor drepturilor omului din întreaga lume. După cum se menționează la alineatul (7), intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona ar trebui să permită consolidarea prezenței UE pe scena internațională și sporirea ajutorului acordat apărătorilor drepturilor omului: „se așteaptă ca numirea Înaltei Reprezentante pentru politica externă și de securitate care este, în același timp, și vicepreședintă a Comisiei, ca și înființarea unui serviciu comun de acțiune externă, să îmbunătățească considerabil coerența și eficacitatea UE în acest domeniu”. După cum se menționează la alineatul (32), reprezentanții Uniunii Europene în străinătate au o responsabilitate reală și, deci, obligații reale de îndeplinit: „invită Înalta Reprezentantă a Uniunii Europene pentru politica externă și de securitate și toți comisarii cu atribuții în domeniul relațiilor externe să se întâlnească sistematic cu apărătorii drepturilor omului în cursul deplasărilor oficiale în țările terțe”. Acest raport este unul bun și am votat în favoarea acestui text important.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *în scris.* – (LT) Sunt de acord cu obiectivele prevăzute în Tratatul de la Lisabona, potrivit cărora fiecare stat trebuie să desemneze un reprezentant politic cu calificare corespunzătoare, care să aibă o responsabilitate specifică în domeniul drepturilor omului și al democrației. Sunt de acord cu inițiativa înființării unui punct de contact, responsabil pentru chestiunile referitoare la apărătorii drepturilor omului și activitatea desfășurată de aceștia. De asemenea, statele membre UE trebuie să adopte o abordare holistică în ceea ce privește apărătorii drepturilor omului, pentru a accentua credibilitatea și eficiența politicii UE la nivelul statelor membre. Trebuie luate măsuri de susținere a activității acestora, dar și măsuri preventive și de protecție, ținând cont de necesitățile pe termen lung și scurt ale apărătorilor drepturilor omului. Doresc să subliniez ideea că apărătorii drepturilor omului din țările terțe vor fi protejați mai bine dacă accentuăm eficacitatea dialogului UE cu țările terțe în ceea ce privește drepturile omului și chestiunile politice. Totodată, este foarte important ca rolul apărătorului să fie cunoscut și susținut de către societate, deoarece recunoașterea și vizibilitatea activității acestora poate contribui și la îmbunătățirea protecției în circumstanțe dificile, având în vedere că este posibil ca infractorii să nu acționeze dacă vor observa că abuzurile nu trec neobservate.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *în scris.* – (PT) Apărătorii drepturilor omului au solicitat punerea în aplicare a drepturilor instituite prin Declarația universală a drepturilor omului din 1948 și alte acorduri internaționale referitoare la drepturile omului. Cu alte cuvinte, activitatea lor are ca scop protejarea drepturilor civile și politice, precum și promovarea, protejarea și aplicarea drepturilor economice, sociale și culturale.

Declarația ne reamintește că, în primul rând, statele sunt cele care trebuie să creeze un mediu favorabil pentru apărătorii drepturilor omului, permițând populației, grupurilor și asociațiilor să desfășoare activități politice, în vederea promovării și protejării drepturilor omului, fără nicio altă restricție decât cele autorizate prin Convenția europeană a drepturilor omului.

Doar o abordare holistică asupra apărătorilor drepturilor omului poate accentua eficacitatea și credibilitatea politicii Uniunii Europene. Prin urmare, această abordare trebuie să includă metode de prevenire și protecție care să le permită acestora să ia măsuri prompte. Necesitățile pe termen lung și scurt ale apărătorilor drepturilor omului trebuie să primească atenția cuvenită.

Proinsias De Rossa (S&D), *în scris.* – Salut acest raport privind politicile UE în favoarea apărătorilor drepturilor omului, care joacă un rol neprețuit în promovarea drepturilor fundamentale, a democrației și a statului de drept. Tratatul de la Lisabona plasează protecția drepturilor omului în centrul acțiunilor externe ale UE. Prin urmare, structura serviciului de acțiune externă ar trebui să reflecte acest principiu, iar fiecare delegație a UE într-o țară terță trebuie să includă un reprezentant pentru drepturile omului, care să țină în mod sistematic legătura cu societatea civilă independentă. Dacă dorim ca sprijinul acordat de UE drepturilor omului să rămână eficace și credibil, apărătorii drepturilor omului trebuie să fie protejați la toate nivelurile și instrumentele politicii externe a UE. Liniile directoare ale UE privind apărătorii drepturilor omului trebuie să ofere o atenție specială grupurilor deosebit de vulnerabile, precum apărătorii drepturilor femeilor, jurnaliștii, apărătorii drepturilor economice și sociale și cei care susțin drepturile indigenilor și ale minorităților. În dialogul său cu statele terțe, UE trebuie să facă tot posibilul pentru a se asigura că legislația națională a acestora acordă drepturile instituite prin Declarația ONU privind apărătorii drepturilor omului, nu numai dreptul la asociere, exprimare și adunare, ci și dreptul la primirea transparentă de finanțare internă și externă.

Edite Estrela (S&D), *în scris.* – (PT) Am votat pentru acest raport deoarece prezintă măsuri credibile, care pot contribui la asigurarea unei protecții sporite pentru apărătorii drepturilor omului. Doresc să subliniez

importanța propunerilor ce susțin aplicarea criteriilor de gen în abordarea problemei apărătorilor drepturilor omului. Din păcate, apărătorii drepturilor femeilor se confruntă în continuare cu riscuri specifice.

Diogo Feio (PPE), *în scris*. – (PT) Apărătorii drepturilor omului sunt extrem de expuși la acțiunile represive ale regimurilor pe care încearcă să le schimbe și să le denunțe, precum și extrem de vulnerabili la acestea. Din păcate, presa anunță nenumărate cazuri de asasinat, mutilare și tortură, comise asupra unor persoane care nu sunt vinovate de altă crimă decât aceea de a-și dedica viața, hotărârea și devotamentul în sprijinul cauzei democrației și libertății.

Uniunea Europeană a transformat apărarea drepturilor omului într-unul dintre pilonii politicii sale externe și, deci, trebuie să îi apere în mod constant pe cei care luptă cu generozitate și în mod real pentru societăți mai libere, mai corecte și mai sigure. În acest sens, doresc să reamintesc situația celor cărora Parlamentul European le-a decernat Premiul Saharov și care și astăzi sunt privați de libertăți fundamentale, precum dreptul la a călători, a se exprima liber sau chiar a trăi în libertate. Europeanii trebuie nu numai să recunoască importanța valorilor, drepturilor și libertăților pe care le posedă, ci și să încerce să îi ajute în mod decisiv pe cei care încearcă să determine societățile în care activează să adopte aceleași standarde, să facă acest lucru în condiții de maximă siguranță.

José Manuel Fernandes (PPE), *în scris*. – (PT) Aplaud adoptarea acestui raport, care reprezintă o solicitare adresată Uniunii Europene și statelor sale membre de a proteja și a susține apărătorii drepturilor omului, care joacă un rol fundamental în protejarea și promovarea drepturilor de bază ale omului, periclitându-și frecvent propria viață. UE trebuie să susțină cu tărie apărarea drepturilor fundamentale, promovarea drepturilor omului, statul de drept și democrația. Rețin că Tratatul de la Lisabona, mai exact articolele 3 și 21, plasează promovarea și protecția drepturilor omului în centrul acțiunilor externe ale Uniunii. Prin urmare, cred că promovarea drepturilor omului, ca valoare fundamentală și obiectivă a politicii externe a Uniunii, trebuie să se reflecte în mod corespunzător în serviciul european de acțiune externă. Promovarea, protecția și siguranța apărătorilor drepturilor omului trebuie să reprezinte o prioritate în relațiile Uniunii Europene cu țările terțe. Totodată, doresc să evidențiez importanța libertății de exprimare și rolul mijloacelor de comunicare socială ca motoare de acțiune în apărarea drepturilor omului.

Sylvie Guillaume (S&D), *în scris*. – (FR) Consider că promovarea protecției apărătorilor drepturilor omului este o sarcină vitală ce trebuie îndeplinită de Uniunea Europeană și, din acest motiv, salut adoptarea acestui raport. Activitatea desfășurată de apărătorii drepturilor omului este neprețuită, însă nu este recunoscută sau apreciată suficient. Totodată, mulți sunt supuși hărțuirilor, amenințărilor și violenței unor regimuri opresive sau chiar în propria țară și, deci, acordarea vizelor de urgență reprezintă, din punctul meu de vedere, o măsură necesară pentru a proteja aceste persoane care sunt active în fiecare zi și care își riscă viața pentru a promova drepturile omului în întreaga lume. De asemenea, a fost esențială sublinierea rolului, de multe ori ignorat, pe care îl au societățile comerciale în reprimarea activității apărătorilor drepturilor omului, aprovizionând aceste regimuri cu tehnologii de supraveghere. Din aceste rațiuni, textul de față este extrem de necesar. În final, sper că dna Ashton și toți comisarii implicați în mod direct sau indirect în aceste probleme vor ține cont de recomandările acestui text, întâlnindu-se cu apărătorii drepturilor omului atunci când călătoresc în statele terțe, astfel încât aceștia să poată beneficia de o vizibilitate sporită.

Nuno Melo (PPE), *în scris*. – (PT) Cetățenii și ONG-urile care lucrează în domeniul apărării drepturilor omului trebuie să fie adesea protejați împotriva abuzurilor autorităților din unele state. Pe de altă parte, Tratatul de la Lisabona conține prevederi foarte clare în ceea ce privește acordarea unei atenții sporite drepturilor omului în cadrul acțiunilor externe ale Uniunii. Prin urmare, trebuie dezvoltate noi mecanisme pentru protejarea apărătorilor drepturilor omului, precum și pentru aplicarea Liniilor directoare ale UE privind apărătorii drepturilor omului.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *în scris*. – Apărătorii drepturilor omului din întreaga lume au nevoie de sprijinul nostru. Aceste persoane curajoase își riscă deseori propria viață pentru a apăra drepturile celorlalți. Merită acum sprijinul nostru. Raportul reprezintă doar începutul unei activități dificile. Trebuie dezvoltate politici, trebuie monitorizate activități și trebuie analizate rezultate, pentru a ne pune în practică promisiunile. Am susținut raportul dnei Hautala și, la fel ca dumneaei, mă bucur foarte mult să văd că Parlamentul a transmis un semnal puternic Înaltei Reprezentante și tuturor comisarilor care lucrează în domeniul relațiilor externe, recomandându-le să se întâlnească sistematic cu apărătorii drepturilor omului atunci când călătoresc în scopuri oficiale în țările terțe. Totodată, subliniem ideea că delegațiile UE în străinătate au obligația de a-i sprijini pe aceștia.

Joanna Senyszyn (S&D), *în scris.* – (PL) Am susținut raportul privind politicile UE în favoarea apărătorilor drepturilor omului.

Avem cu toții responsabilitatea de a apăra drepturile omului. Aceasta este o condiție de apartenență la Uniunea Europeană. Din păcate, nu toate guvernele statelor membre ale Uniunii sunt conștiente de acest lucru. Din acest motiv, aplicarea orientărilor UE privind apărătorii drepturilor omului avansează prea lent și nu este suficient de eficace.

Delegațiile UE în țările terțe trebuie să conceapă strategii locale în acest domeniu și să le prezinte cât mai repede Parlamentului European, pentru a coordona o strategie comună a UE în beneficiul apărătorilor drepturilor omului. Solicit promovarea și protecția apărătorilor drepturilor omului la toate nivelurile și în toate aspectele și instrumentele politicii externe a UE.

Apărătorii drepturilor omului trebuie să simtă că sunt susținuți și protejați de legislația Uniunii. În contextul strategiei discutate, doresc să subliniez și necesitatea abordării aspectului referitor la gen, în aplicarea orientărilor UE privind apărătorii drepturilor omului.

Apărătoarele drepturilor omului se confruntă cu dificultăți mai mari în desfășurarea activității lor. Femeile sunt expuse unor riscuri sporite: acte de violență fizică și psihologică, abuz sexual și ostracizare. Riscurile tot mai mari cu care se confruntă activiștii pentru drepturile omului îi preocupă, de asemenea, pe jurnaliști și pe cei care apără drepturile minorităților, mai ales ale minorităților religioase și lingvistice, precum și pe cei care apără drepturile lesbienele, homosexualilor, bisexualilor și transsexualilor.

Catherine Stihler (S&D), *în scris.* – Susțin pe deplin activitatea UE în direcția sprijinirii și apărării activiștilor pentru drepturile omului care sunt arestați sau chiar uciși pe motiv că luptă pentru libertăți pe care noi le considerăm de la sine înțelese.

Raport: Wolf Klinz (A7-0102/2010)

Sophie Auconie (PPE), *în scris.* – (FR) Aceasta este o modificare a orientărilor deja existente, în vederea simplificării procedurilor pentru publicarea valorilor mobiliare. Scopul acestei actualizări este acela de a reduce la minim obligațiile societăților comerciale, fără a compromite protecția investitorilor sau funcționarea corespunzătoare a pieței valorilor mobiliare. Consider că acest raport este util pentru a atinge un astfel de echilibru, motiv pentru care îl susțin.

José Manuel Fernandes (PPE), *în scris.* – (PT) Am votat în favoarea rezoluției, deoarece consider că ea contribuie în mod hotărâtor la consolidarea unei piețe juste și transparente a valorilor mobiliare și financiare în interiorul Uniunii Europene, ca urmare a măsurilor de punere în aplicare a armonizării cerințelor pentru asigurarea unei transparențe sporite. Doresc să subliniez preocuparea de a asigura disponibilitatea mai multor metode și mijloace de informare, precum și coordonarea la nivel european a serviciilor de supervizare, pentru a îmbunătăți protecția investitorilor.

Nuno Melo (PPE), *în scris.* – (PT) S-au constatat recent mai multe cazuri de lipsă de transparență în ceea ce privește ofertele publice de valori mobiliare. De cele mai multe ori, consumatorii erau dezinformați și nu înțelegeau foarte bine tipul și calitatea valorilor mobiliare în care își investeau economiile, chiar economiile de o viață. Această directivă le impune celor care operează pe aceste piețe să asigure o transparență sporită a informațiilor, armonizând cerințele de transparență, astfel încât, pe viitor, investitorii, indiferent cine sunt aceștia, să poată face alegeri mai sigure și mai informate în legătură cu modalitățile de economisire, pentru a evita pierderile inutile ale unor economii importante, care reprezintă frecvent o sursă de venit pentru familii și pentru persoanele în vârstă.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *în scris.* – (ES) Potrivit raportului, propunerea actuală a Comisiei este rezultatul unui proces extins și continuu de dialog și consultare cu principalii interesați, în speță cu persoanele responsabile pentru reglementarea valorilor mobiliare, participanții pe piață și consumatorii. Această propunere se bazează pe analizele prezentate în rapoartele publicate de Comitetul autorităților europene de reglementare a piețelor valorilor mobiliare (CAEVM) și de Grupul european de experți în piețele valorilor mobiliare (ESME). Totodată, s-a ținut cont de constatările unui studiu desfășurat de Centrul pentru servicii de strategie și evaluare (CSSE) și ale unui sondaj public pe internet. Cu toate acestea, grupul nostru consideră că există și alți factori importanți, care nu au fost dezvoltăți complet și care ne-au determinat să ne abținem de la votul asupra acestui raport în cadrul sesiunii plene.

Catherine Stihler (S&D), *în scris*. – Acordul la prima citire este binevenit din punctul de vedere al grupului S&D. Acesta ar trebui să clarifice prospectul și să alinieze raportul la reglementări mai bune.

Raport: Raül Romeva i Rueda (A7-0119/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), *în scris*. – (PT) Am votat în favoarea acestei propuneri, deoarece consider că durabilitatea resurselor este o chestiune esențială, iar un bun proces de documentare poate avea o contribuție semnificativă în acest sens. În cazul tonului roșu, ținând cont de schimbările înregistrate între 1974 și 2009, ultimele evoluții discutate la întâlnirea ICCAT din Recife reprezintă un punct de referință și trebuie incluse integral în dreptul comunitar. Valoarea monetară ridicată a acestui tip de capturi justifică o monitorizare riguroasă. Cu toate acestea, complexitatea problemei trebuie menționată în programul de documentare. Ambele motive au condus la o tendință tot mai accentuată a operatorilor de a evita monitorizarea, impunând desfășurarea activităților în cadrul Regulamentului INN al Uniunii Europene și al măsurilor prevăzute de acesta: interzicerea importurilor și obligația furnizării de certificate de captură. Factori precum dispariția tonului roșu, prețurile extrem de ridicate plătite pentru pește (indiferent dacă este capturat legal sau ilegal) și dificultățile în controlarea activităților și afacerilor cu pescuitul fac ca măsurile actuale să fie insuficiente pentru un pescuit durabil. Prin urmare, îi solicităm Comisiei să elaboreze cât mai urgent cadrul comunitar de reglementare în acest domeniu.

Mara Bizzotto (EFD), *în scris*. – (IT) Sunt convinsă că apărarea identității culturale este asigurată prin apărarea neobosită a pământului și a resurselor naturale care o diferențiază și îi garantează unicitatea. Prin urmare, nu pot decât să susțin măsurile care păstrează pescuitul la scară mică, în vederea protejării tonului roșu, care a fost expus unui pericol grav de dispariție, ca urmare a pescuitului nediferențiat practicat de industriile de mare anvergură, pentru exportul internațional. Din acest motiv, voi vota în favoarea raportului dlui Romeva i Rueda.

Sophie Auconie (PPE), *în scris*. – (FR) Acest regulament are ca scop punerea în aplicare a recomandărilor Comisiei internaționale pentru conservarea tonului din Oceanul Atlantic (ICCAT), referitoare la un program de documentare a capturilor de ton roșu, care au intrat în vigoare începând cu 11 iunie 2008. Acest proiect al programului de documentare stabilește reguli privind posibilitatea de urmărire a tuturor cantităților de ton roșu capturat, transbordat, îngrășat, ucis, debarcat și exportat în UE, reguli privind verificarea și validarea documentelor de captură și un model de document de capturare a tonului roșu (BCD). Am votat în favoarea acestui raport, care pare unul echilibrat și care reprezintă primul regulament în domeniul pescuitului adoptat în conformitate cu procedura legislativă ordinară, după intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, care extinde atribuțiile Parlamentului European.

Lara Comi (PPE), *în scris*. – (IT) Vă mulțumesc pentru că mi-ați oferit șansa de a explica motivele pentru care am votat în favoarea programului de documentare a capturilor de ton roșu.

Consider că la nivelul Parlamentului European există un consens general în ceea ce privește necesitatea protejării speciilor aflate în pericol de dispariție. Biodiversitatea este patrimoniul întregii lumi, iar statele membre ale Uniunii și întreaga comunitate internațională trebuie să facă tot posibilul pentru a o proteja.

În acest sens, avem dreptate să abordăm situația tonului roșu. Dacă efectivul de ton roșu descrește constant, găsirea unei metode pentru a-l proteja trebuie să reprezinte o prioritate pentru noi. Prin urmare, din punctul meu de vedere, programul de documentare a capturilor de ton roșu, propus în acest raport și care pune în aplicare măsurile deja aprobate de Comisia internațională pentru conservarea tonului din Oceanul Atlantic, este o idee bună. Cred că acest nou program poate ajuta într-adevăr la rezolvarea problemei descreșterii efectivelor de ton roșu, chiar dacă va crea unele dificultăți pentru micii pescari europeni. Aceasta rămâne una dintre categoriile profesionale care au fost cele mai afectate de criza economică și trebuie susținută în alte moduri.

Edite Estrela (S&D), *în scris*. – (PT) Am votat în favoarea raportului referitor la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unui program de documentare a capturilor de ton roșu (*Thunnus thynnus*), deoarece include măsuri ce vor contribui la prevenirea pescuitului excesiv și la îmbunătățirea urmăririi stocurilor din această specie.

Diogo Feio (PPE), *în scris*. – (PT) Portugalia are a treia cotă de ton roșu din lume și aproximativ 80 de vase portugheze sunt active în domeniul pescuitului de ton, acesta reprezentând, totodată, un element fundamental în alimentația portughezilor. Protejarea acestei specii este, deci, crucială pentru țara noastră, nu numai fiindcă traiul a nenumărate familii depinde de ea, ci și pentru că acest tip de pește este esențial în hrana populației noastre.

Prin urmare, în contextul în care raportorul menționează posibilitatea includerii tonului roșu în anexa la Convenția privind comerțul internațional cu specii ale faunei și florei sălbatice pe cale de dispariție, care ar preveni comercializarea acestuia, trebuie să subliniez încă o dată importanța asigurării unei protecții adecvate pentru speciile sălbatice pe cale de dispariție, fără a pune în pericol activitățile ce asigură viabilitatea economică și socială a diferitelor comunități sau fără a le condamna la dispariție.

José Manuel Fernandes (PPE), *în scris.* – (PT) Aplaud aprobarea programului de documentare a capturilor de ton roșu, care interzice descărcarea, transbordarea, plasarea în cuști, capturarea, comerțul intern, importul, exportul sau reexportul de ton roșu, fără existența unui document de capturare completat și aprobat în mod corespunzător. Noul regulament stabilește un program european de documentare a capturilor de ton roșu, pentru a susține aplicarea măsurilor de conservare și gestionare aprobate de Comisia internațională pentru conservarea tonului din Oceanul Atlantic (ICCAT). Documentul integrează prevederile programului ICCAT, în vederea identificării originii tuturor variantelor din această specie. Totodată, scopul programului este acela de a reduce pescuitul ilegal de ton roșu, care nu este reglementat și declarat și care a contribuit la dispariția aproape integrală a populațiilor în cauză.

Ian Hughton (Verts/ALE), *în scris.* – Stocurile de ton roșu au fost supraexploatare la un nivel periculos, iar votul de astăzi este binevenit, el reprezentând un pas în direcția remedierii acestei situații. Punerea în aplicare a unui regim ce va permite urmărirea integrală va fi un instrument valoros pentru asigurarea unui pescuit mai durabil.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *în scris.* – (FR) Transpunerea măsurilor propuse de Comisia internațională pentru conservarea tonului din Oceanul Atlantic în ceea ce privește pescuitul de ton roșu reprezintă o evoluție pozitivă. Totuși, acest lucru nu este suficient. Nu ne permite să combatem cu eficacitate pescuitul ilegal și, prin urmare, nu va permite înlocuirea stocurilor. Trebuie prevăzută de urgență o perioadă de inactivitate. Desigur, această măsură impune recunoașterea eforturilor micilor pescari și oferirea de despăgubiri financiare pentru această inactivitate forțată.

Nuno Melo (PPE), *în scris.* – (PT) UE trebuie să fie foarte activă, să aibă cerințe ridicate și să reprezinte un exemplu în ceea ce privește situația populațiilor de pește. Acest lucru se datorează efectivului actual alarmant al mai multor specii. State precum Japonia nu manifestă în continuare niciun interes pentru scăderea unor populații de specii marine, îngreunând astfel păstrarea acestora. Prin urmare, cred că este fundamentală aprobarea programului de documentare a capturilor de ton roșu, care interzice descărcarea, transbordarea, plasarea în cuști, capturarea, comerțul intern, import, exportul sau reexportul de ton roșu, fără existența unui document de captură completat și aprobat în mod corespunzător. Se află în joc durabilitatea planetei, prin păstrarea resurselor sale, a faunei și a florei, toate acestea meritând o atenție legislativă mai mare din partea UE.

Willy Meyer (GUE/NGL), *în scris.* – (ES) Am votat în favoarea acestui raport, deoarece el reprezintă un pas înainte în definirea documentației ce trebuie să însoțească capturile de ton roșu. Consider că aceste măsuri de control îngreunează pescuitul ilegal, neraportat și nereglementat, așadar ele merg în direcția cea bună.

Tonul roșu este un simbol al situației din UE: al situației unei piețe nereglementate. O astfel de situație distruge locurile de muncă, mediul înconjurător și speciile precum tonul roșu. Piața este insașiabilă și epuizează resursele. Epuizarea resurselor de pescuit este o problemă de mediu, dar și una socială. Cei nevinovați nu trebuie să plătească pentru păcatele celor vinovați. Nu putem interzice capcanele, acestea reprezentând o tehnică de pescuit foarte veche, care nu a periclitat niciodată supraviețuirea tonului roșu.

Uniunea Europeană trebuie să ia în serios rapoartele tehnice privind tonul roșu care vor fi elaborate în urma viitoarei reuniuni a Comisiei internaționale pentru conservarea tonului din Oceanul Atlantic. Trebuie să facem tot posibilul pentru ca UE să asigure o compatibilitate între muncă și mediul înconjurător, biodiversitate și durabilitate.

Andreas Mölzer (NI), *în scris.* – (DE) Unele tipuri de pește sunt considerate, prin tradiție, delicatose. Acest lucru conduce în mod natural la o cerere ridicată pentru aceste specii, care continuă până la amenințarea stocurilor. Apele UE sunt printre cele mai afectate de pescuitul excesiv. Trebuie să combatem pescuitul ilegal, pe de o parte pentru a preveni dispariția anumitor specii de pești și, pe de altă parte, pentru a ne asigura că pescarii își vor putea câștiga în continuare existența. În practică, de multe ori nu se poate asigura respectarea cotelor de pește, din cauza dificultăților de control. Sperăm că programul de documentare a capturilor va îmbunătăți această situație, motiv pentru care am sprijinit raportul.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *în scris*. – (PT) Acest raport se referă la transpunerea programului ICCAT de documentare a capturilor în dreptul comunitar.

Unele măsuri, care fac obiectul acestui raport, au fost adoptate pe baza reuniunilor ICCAT din Recife:

- cerința generală de recoltare a peștelui plasat în cuști în anul capturării sau înainte de începerea sezonului de pescuit cu plase pungă din anul următor (se permit excepții);

- nu mai pot fi folosite nave de pescuit navlosite;

- adăugarea unei noi anexe care conține instrucțiuni detaliate referitoare la emiterea, completarea și validarea programului de documentare.

Tonul roșu de bună calitate are o valoare comercială ridicată, motiv pentru care operatorii au încercat să evite controalele, încălcând frecvent legislația.

Acest raport are ca scop luarea tuturor măsurilor necesare pentru prevenirea acestei situații și, prin urmare, merită votul meu.

Aldo Patriciello (PPE), *în scris*. – (IT) Propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului modifică regulamentul existent privind documentația de captură a tonului roșu (*Thunnus thynnus*).

Unul dintre principalele motive pentru care a fost propusă modificarea constă în vicisitudinile Comisiei internaționale pentru conservarea tonului din Oceanul Atlantic (ICCAT), care este responsabilă și pentru pescuitul de ton roșu din Marea Adriatică. Această comisie a fost înființată ca organizație pentru combaterea pescuitului nereglementat, prin utilizarea unor măsuri alternative. Printre acestea se număra impunerea unor măsuri comerciale statelor ale căror nave pescuiesc specii aflate pe cale de dispariție, încălcând, astfel, regulamentul ICCAT.

Am menționat faptul că există deja un program de documentare a capturilor de ton roșu, documentul de captură pentru tonul roșu (DCT), care este probabil cel mai complex program de documentare existent pentru o specie unică de pește. Cu toate acestea, susțin propunerea de extindere și îmbunătățire a programului, prin adăugarea unor date noi, precum date privind captura, informații privind exportatorul sau vânzătorul, informații privind transbordarea, detalii privind ferma piscicolă, informații privind recoltarea și informații comerciale.

În final, mă bucur să știu că o astfel de inițiativă, dacă ar fi adoptată, ar fi conformă cu binecunoscuta dorință a Uniunii Europene de a desființa pescuitul ilegal, nedeclarat și nereglementat.

Frédérique Ries (ALDE), *în scris*. – (FR) Saga tonului roșu continuă. Trebuie să adaug că, în pofida poziției ferme adoptate de cele 27 de state membre ale Uniunii Europene și de Statele Unite, care se declară în favoarea interzicerii comercializării acestei specii, solicitarea de interdicție a fost blocată în luna martie de Japonia, o țară care consumă peste 80 % din stocurile de ton roșu, și de aliații săi. Faptele vorbesc de la sine: 70 % din stocurile mondiale de pește se află pe cale de dispariție; efectiv jefuim oceanele. Acesta este motivul pentru care mesajul transmis astăzi de Parlamentul European este unul important: avem nevoie de un control mai bun și mai amplu al calității. Trebuie să consolidăm atribuțiile Comisiei internaționale pentru conservarea tonului din Oceanul Atlantic care, în ultimii 20 de ani, nu a reușit să asigure pescuitul durabil și păstrarea stocurilor. Totodată, trebuie îmbunătățită posibilitatea de urmărire a peștelui, de la captură până la export. În final, trebuie să salutăm remarcile dnei comisar Damanaki, care a spus în timpul dezbaterii că, pentru a salva tonul roșu, Comisia Europeană își va utiliza întreaga autoritate juridică și diplomatică. Trecem printr-o perioadă grea: de la începutul pescuitului industrial, stocurile au scăzut cu peste 85 %.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *în scris*. – Mă bucur foarte mult că PE a susținut propunerea mea de regulament privind un aspect atât de important. Noul document de captură pentru tonul roșu reprezintă o completare binevenită și valoroasă a sistemului instituit, încetul cu încetul, pentru reglementarea pescuitului de ton roșu, însă el singur nu va putea salva această specie de la colaps. După mulți ani de pescuit excesiv, după multe capturi de mare amploare realizate ilegal de flotele UE și de alte flote, stocurile de ton roșu au scăzut drastic. Dna comisar Damanaki a recunoscut acest lucru și anul acesta, la CITES, a susținut interzicerea comerțului internațional cu ton roșu, ce ar fi condus la reducerea semnificativă a capturilor și la alinierea acestora la recomandările științifice. Dacă Uniunea Europeană dorește să fie constantă în politica sa privind tonul roșu, trebuie să se comporte într-un mod mai responsabil la viitoarea reuniune a ICCAT, care va avea loc la Paris între 17 și 27 noiembrie. Timp de mulți ani, UE și-a folosit influența considerabilă în cadrul ICCAT

pentru a impune cote mult mai mari decât cele din recomandările științifice și nu a instituit un sistem strict de monitorizare a pescuitului. Prin urmare, cotele au fost depășite uneori.

Catherine Stihler (S&D), *în scris*. – Prăbușirea stocurilor de ton roșu ar fi trebuie să fie un semnal de alarmă pentru noi toți. Nu am acționat cu rapiditate, așa că această situație a devenit un dezastru. Supraexploatarea și capacitatea excesivă a flotei impun măsuri urgente, pentru a asigura existența unui stoc de pește în viitor.

Nuno Teixeira (PPE), *în scris*. – (PT) Păstrarea stocurilor de ton roșu este o problemă pe care Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat), căruia îi aparțin, a susținut-o dintotdeauna, deoarece există pericolul alarmant ca această specie de pește să dispară. Raportul Parlamentului, a cărui adoptare o susțin astăzi, dorește să găsească o soluție care să echilibreze preocupările ecologice tot mai accentuate provocate de apropiata dispariție a tonului roșu și importanța economică și socială a pescuitului pentru Uniunea Europeană, integrând în dreptul Uniunii măsurile de conservare și gestionare adoptate de Comisia internațională pentru conservarea tonului din Oceanul Atlantic.

Aceste măsuri cuprind un program de documentare nou și complex, care trebuie să însoțească lotul de pește în toate fazele lanțului de monitorizare, precum și interzicerea utilizării în viitor a navelor de pescuit navlosite. Ar fi de dorit ca aceste măsuri să fie aplicate într-un mod eficient și proporțional cu obiectivul păstrării speciei în cauză, pentru a nu compromite viabilitatea economică și socială a mai multor comunități de coastă din UE, mai ales a celor care depind cel mai mult de pescuit, precum Portugalia și regiunile sale cele mai îndepărtate, insulele Azore și Madeira.

Raport: Carlos Coelho (A7-0199/2010)

Sophie Auconie (PPE), *în scris*. – (FR) Deși sunt membre ale Uniunii Europene începând cu data de 1 ianuarie 2007, România și Bulgaria nu participă încă la Sistemul de informații Schengen (SIS), care consolidează cooperarea între autoritățile vamale, polițienești și judiciare din țările europene. Ambele state membre au înregistrat mari progrese și îndeplinesc condițiile necesare pentru a adera la acest sistem. Prin urmare, am votat în favoarea acestui raport, care le va permite României și Bulgariei să adere la SIS, acesta fiind un pas important în direcția aderării complete la spațiul Schengen și a unei viitoare eliminări a controalelor la frontieră.

Edite Estrela (S&D), *în scris*. – (PT) Am votat pentru acest raport, deoarece consider că acest proiect de decizie a Consiliului reprezintă o metodă adecvată de desființare a controalelor la frontierele interne ale UE, în cazul Bulgariei și al României. Având în vedere rezultatele evaluărilor recente desfășurate în aceste țări, nu putem justifica menținerea obstacolelor actuale, care împiedică circulația cetățenilor UE pe teritoriul acesteia. Consiliul ar trebui să ia decizia de a desființa cât mai rapid frontierele, pentru a pune capăt discriminării la care sunt supuși cetățenii din aceste state membre.

Diogo Feio (PPE), *în scris*. – (PT) Împărtășesc poziția raportorului în ceea ce privește necesitatea ca Bulgaria și România să înștiințeze Consiliul și Parlamentul European în legătură cu urmărirea recomandărilor din rapoartele de evaluare și monitorizare, care nu au fost puse încă în aplicare. Desființarea reală a controalelor la frontierele interne în cazul acestor state membre va fi posibilă doar dacă toate țările participante la acquis-ul Schengen își vor îndeplini obligațiile.

José Manuel Fernandes (PPE), *în scris*. – (PT) Acest proiect de decizie a Consiliului privind aplicarea dispozițiilor acquis-ului Schengen referitoare la Sistemul de Informații Schengen în Republica Bulgaria și în România reprezintă un prim pas în direcția desființării controalelor la frontierele interne ale UE pentru Bulgaria și România. Desființarea frontierelor va face obiectul unei decizii separate a Consiliului într-o fază ulterioară, după noi evaluări. Susțin poziția raportorului, conform căreia Parlamentul European și, mai ales, membrii Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne trebuie să aibă acces la rapoartele de evaluare și la toate celelalte informații relevante privind punerea în aplicare a eventualelor recomandări formulate, înainte de furnizarea unei opinii motivate și justificate. Sunt de acord cu necesitatea ca Parlamentul European, dar și Consiliul să fie informate în legătură cu modul în care Bulgaria și România au remediat deficiențele identificate de experți pe parcursul evaluărilor privind protecția datelor. Totodată, îl susțin pe raportor în ceea ce privește necesitatea creării unui mecanism de evaluare simplu, eficient și transparent, care să completeze evaluarea actuală a Schengen și care să permită păstrarea spațiului Schengen ca zonă de liberă circulație.

Elisabetta Gardini (PPE), *în scris*. – (IT) În trecut am purtat lupte îndelungate și dificile, pentru includerea tonului roșu în Anexa I la Convenția privind comerțul internațional cu specii ale faunei și florei sălbatice pe cale de dispariție (CITES) și pentru a preveni pescuitul și comercializarea acestei specii. Recomandările Comisiei internaționale pentru conservarea tonului din Oceanul Atlantic (ICCAT) au confirmat că ne aflăm

pe calea cea bună, că putem combate reducerea stocurilor de ton roșu și, în același timp, ne putem proteja pescarii, care sunt deja împovărați de situația dificilă de criză, printr-o gestionare mai responsabilă a resurselor.

Gestionarea resurselor înseamnă combaterea pescuitului ilegal, stabilirea unui sistem riguros de control al cotelor, propunerea de măsuri inovatoare pentru gestionarea stocurilor și monitorizarea fluxurilor comerciale. Din acest motiv, am votat în favoarea acestor noi reguli, care garantează urmărirea în siguranță a fiecărei faze din lanțul de aprovizionare, impunând prezentarea documentației complete, de la captură și până la vânzare. Prin acțiuni de prevenire, vom putea proteja tonul roșu fără a penaliza, subliniez, pescarii onești care, în interes propriu, sunt primii ce doresc să prevină dispariția acestei specii de pește.

Sylvie Guillaume (S&D), *în scris.* – (FR) Am votat în favoarea acestui raport referitor la adoptarea unui proiect de decizie a Consiliului, potrivit căruia Bulgaria și România îndeplinesc criteriile de protecție a datelor necesare pentru aderarea la Sistemul de Informații Schengen (SIS). Grupul de lucru pentru evaluarea Schengen a verificat dacă elementele componente ale sistemului SIS din Bulgaria și România vor asigura un nivel adecvat de protecție a datelor și a prezentat un raport pozitiv, deschizând drumul pentru testele suplimentare desfășurate înainte de sfârșitul anului.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *în scris.* – (FR) Nu le-aș dori bulgarilor și românilor ceea ce nu le doresc propriilor mei cetățeni. Sistemul de informații Schengen nu oferă garanțiile necesare în ceea ce privește protecția datelor personale. Planurile de a dezvolta un sistem de a doua generație confirmă deficiențele sale de securitate. Sistemul va putea reține date complet subiective, precum prezumția de tendințe teroriste. În plus, nu a fost exclusă posibilitatea comunicării acestor date către Statele Unite. Prin urmare, votez împotriva acestui raport.

Nuno Melo (PPE), *în scris.* – (PT) Este esențial ca noile state membre să adere la Sistemul de informații Schengen, pentru a crea o Europă fără frontiere. Aceste două țări au fost supuse mai multor proceduri de evaluare, în speță în ceea ce privește protecția datelor, Sistemul de informații Schengen, frontierele aeriene, terestre și maritime, cooperarea poliției și politica privind vizele. Deși situația ar trebui îmbunătățită, s-a făcut un pas important în direcția desființării controalelor la frontierele interne în cazul Bulgariei și al României.

Andreas Mölzer (NI), *în scris.* – (DE) Prin adoptarea acquis-ului Schengen odată cu aderarea la UE în 2007, România și Bulgaria s-au supus de bunăvoie unei examinări a condițiilor necesare pentru aplicarea acestuia. Organismul de control, Grupul de lucru pentru evaluarea Schengen, a putut constata că ambele state au îndeplinit condițiile pentru introducerea Sistemului de informații Schengen (SIS), cu transferul de date reale. Conectarea ambelor state la SIS este programată pentru sfârșitul anului. Am votat în favoarea raportului, deoarece și România, și Bulgaria au îndeplinit obiectivele specificate.

Georgios Papanikolaou (PPE), *în scris.* – (EL) Am votat în favoarea raportului privind aplicarea dispozițiilor acquis-ului Schengen referitoare la Sistemul de Informații Schengen în Republica Bulgaria și în România pentru a susține a) solicitarea Bulgariei și a României de a participa la cooperarea largită Schengen, desigur, cu condiția satisfacerii tuturor cerințelor prevăzute în acquis-ul Schengen și a finalizării cu succes a procedurilor de evaluare, b) înființarea unui mecanism de evaluare simplu, eficient și transparent, care să completeze actuala evaluare Schengen și să permită păstrarea spațiului Schengen ca zonă de liberă circulație, c) participarea substanțială a Parlamentului la crearea noului sistem de evaluare.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *în scris.* – (ES) Adoptarea acestui raport deschide o perioadă de șase luni, în care fiecare stat membru vizat va transmite Parlamentului European și Consiliului un raport privind modul în care intenționează să răspundă la recomandările formulate în rapoartele de evaluare și documentele de monitorizare restante.

Propunere de rezoluție (B7-0375/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), *în scris.* – (PT) Am votat în favoarea rezoluției deoarece

- consider că este esențial ca Consiliul să accentueze rolul și independența Eurostat;
- consider că este important ca statele membre și Consiliul să accepte faptul că ar trebui să i se acorde Eurostat responsabilitatea de a efectua inspecții neanunțate în statele membre, pentru a verifica datele statistice.
- consider că propunerea Comisiei reprezintă o minimă măsură necesară, având în vedere cazul Greciei, subliniind faptul că obligațiile de raportare trebuie consolidate în toate statele membre și că raportarea ar trebui să includă detalii despre orice activități extrabilanțiere anterioare;

- consider că statele membre trebuie să înceteze practica utilizării oricăror structuri de datorii extrabilanțiere;
- sunt de acord cu solicitările adresate Comisiei, de a propune măsuri juridice obligatorii pentru a obliga statele membre să înceteze practica utilizării oricăror structuri de datorii extrabilanțiere;
- consider că este foarte important că s-a atras atenția asupra tendinței în rândul statelor membre de a nu include în bilanț anumite datorii, în special în ceea ce privește plățile viitoare pentru pensiile din sectorul public și pentru contractele pe termen lung cu sectorul privat pentru concesiunea sau furnizarea unor infrastructuri publice (...)

(Explicarea votului a fost redusă în conformitate cu prevederile articolului 170 alineatul (1) din Regulamentul de procedură)

Sophie Auconie (PPE), *în scris.* – (FR) Cazul Greciei reflectă în mod clar lipsa unei statistici bugetare de calitate în UE și, din acest motiv, consider că trebuie consolidate rolul și independența Eurostat și că trebuie să-i permitem acestui serviciu să efectueze inspecții neanunțate în statele membre, pentru a verifica datele statistice. Acestea sunt solicitările evidențiate în rezoluție, pe care, așadar, am susținut-o.

Jean-Pierre Audy (PPE), *în scris.* – (FR) Am votat în favoarea rezoluției Parlamentului European din 17 iunie 2010 referitoare la calitatea datelor statistice în Uniune și competențele sporite în materie de audit ale Comisiei (Eurostat). Aceasta constată că Comisia (Eurostat) nu a dispus până acum de competențele de audit necesare pentru îmbunătățirea calității datelor statistice europene. Evenimentele recente au arătat că pentru obținerea de date fiabile este esențială existența unui sistem statistic funcțional, având în vedere faptul că, până în prezent, a lipsit voința politică de a respecta regulamentul comun și de a progresa în mod real în direcția unei guvernări statistice mai puternice. Din moment ce Comisia Europeană nu este independentă față de statele membre care au propus comisarii acesteia, sugerez ca și Curtea de Conturi Europeană să aibă un rol în auditul informațiilor financiare și economice primite de la statele membre, pentru ca aceste informații să aibă o garanție rezonabilă a calității, fiabilității, autenticității și exactității.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *în scris.* – (PT) Am votat în favoarea rezoluției, deoarece consider că este vital ca Consiliul să consolideze rolul și independența Eurostat, consider că este important ca statele membre să ofere Eurostat date referitoare la finanțele publice bazate pe o metodă contabilă standardizată și acceptată la nivel internațional și cred în relevanța aplicării Codului european de bune practici în domeniul statistic, care consolidează independența, integritatea și responsabilitatea institutelor naționale de statistică și ale Eurostat, în scopul promovării aplicării celor mai bune principii, metode și practici internaționale în domeniul statisticii de către toate entitățile care elaborează statistici europene, pentru a optimiza calitatea acestora.

Edite Estrela (S&D), *în scris.* – (PT) Am votat pentru propunerea de rezoluție referitoare la calitatea datelor statistice în Uniune și competențele sporite în materie de audit ale Comisiei (Eurostat), deoarece consider că trebuie consolidate rolul și independența Eurostat și trebuie asigurată coerența datelor statistice ale țărilor membre.

Diogo Feio (PPE), *în scris.* – (PT) Calitatea și veridicitatea statisticilor prezentate de statele membre UE sunt esențiale dacă dorim să evităm probleme precum cele cu care ne-am confruntat recent. Prin urmare, consider că este esențial să punem în practică o transparență accentuată, coordonare între statele membre și Comisie (Eurostat) și o mai mare aplicare și extindere a atribuțiilor Eurostat, inclusiv a atribuției de a inspecta statele membre.

José Manuel Fernandes (PPE), *în scris.* – (PT) Credibilitatea conturilor publice este fundamentală. Scăparea de sub control a deficitelor poate fi evitată doar utilizând un bun mecanism de monitorizare a deficitelor și a conturilor publice. Trebuie să ne asumăm angajamentul de a preveni, astfel încât să nu trebuiască să apelăm la sancțiuni. Nimănu-i nu trebuie să-i fie teamă de inspecții preventive și corective. În definirea elementelor importante din punctul de vedere al deficitului trebuie să existe idei uniforme, pentru a evita lipsa disciplinei bugetare. Sunt de acord cu evitarea utilizării oricăror structuri de datorii extrabilanțiere. Datoriile trebuie să fie clare, mai ales cele care de multe ori nu figurează în bilanțurile statelor membre, așa cum se întâmplă în cazul plăților viitoare pentru pensiile din sectorul public și pentru contractele pe termen lung cu sectorul privat pentru concesiunea sau furnizarea unor infrastructuri publice. Prin urmare, sunt de acord că statele membre trebuie să furnizeze Eurostat date referitoare la finanțele publice bazate pe o metodă contabilă standardizată și acceptată la nivel internațional. Consider că este importantă aplicarea Codului european de bune practici în domeniul statistic, care consolidează independența, integritatea și responsabilitatea institutelor naționale de statistică și ale Eurostat, pentru a optimiza calitatea acestora.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *în scris.* – (FR) Ca și cum criza din Grecia ar fi provocată doar de erorile statistice, Comisia profită de acest pretext, pentru a permite ca Eurostat să controleze toate valorile vehiculate în Uniunea Europeană. Astfel, Comisia consideră că înțelepciunea experților Eurostat asigură o protecție maximă împotriva înșelăciunilor prezumtive comise de statele membre, care încearcă să ascundă ceva. Prin urmare, statele membre trebuie să accepte că acest organism al Comisiei Europene le va valida calculele, le va superviza gestiunea și le va inspecta datele. Poate chiar se va condiționa acordarea de ajutoare din Fondurile structurale de predare a acestor statistici. Acest text se îndreaptă în aceeași direcție precum cel aprobat de Consiliu la 7 iunie 2010, prin care bugetele statelor membre ar trebui să fie validate de Comisie, în mod obligatoriu. Aceasta ar afecta suveranitatea statelor membre și ar deteriora încrederea în guvernele alese democratic, spre deosebire de Comisie. Aceste măsuri depășesc competențele conferite Comisiei prin Tratat și, deci, nu sunt acceptabile. Așadar, votez împotriva.

Nuno Melo (PPE), *în scris.* – (PT) Calitatea și fiabilitatea datelor statistice privind performanțele economice ale statelor UE sunt esențiale pentru a aprecia starea actuală a economiilor statelor membre. Datele statistice ale Greciei care, potrivit mai multor rapoarte de presă, sunt distorsionate și nu reflectă realitatea economică, au reprezentat un avertisment important pentru noi, arătându-ne că trebuie să luăm măsuri pentru a preveni repetarea acestor situații pe viitor. Așadar, consolidarea competențelor Eurostat și a resurselor tehnice și umane este foarte importantă, astfel încât, pe viitor, UE să nu se mai confrunte cu o situație în care datele statistice sunt distorsionate de statele membre.

Andreas Mölzer (NI), *în scris.* – (DE) Datele statistice reprezintă o bază importantă pentru deciziile politice. Din acest motiv, datele trebuie să fie cât mai bune din punct de vedere calitativ și cât mai exacte. Totuși, nu trebuie să ajungem la o situație în care întreprinderile își vor ocupa tot timpul cu activități birocratice, cele mai afectate fiind întreprinderile mici și mijlocii, nici nu trebuie să abuzăm de statistici, pentru a oferi Eurostat sau Comisiei competențe suplimentare. În ceea ce privește exemplul referitor la statisticile falsificate ale Greciei, Comisia cunoștea situația cu mult timp înainte să se ia vreo măsură în acest sens. Am votat împotriva, deoarece se poate vedea în mod clar că se va profita de această situație pentru a extinde competențele.

Raúl Romeva i Rueda (Verts/ALE), *în scris.* – (ES) Prin acest raport, Parlamentul European face un nou pas în direcția transparenței, solicitându-i Comisiei să aplice cu mai multă rigoare Codul european de bune practici în domeniul statistic, care consolidează independența, integritatea și responsabilitatea institutelor naționale de statistică și ale Comisiei (Eurostat), în scopul promovării aplicării celor mai bune principii, metode și practici internaționale în domeniul statisticii de către toate entitățile care elaborează statistici europene, pentru a optimiza calitatea acestora. Totodată, le solicităm Consiliului și statelor membre să accepte fără rezerve nevoia unui dialog periodic și a unor vizite de monitorizare în profunzime ale Comisiei (Eurostat), astfel încât să se consolideze monitorizarea datelor raportate și să se ofere asigurări permanente în ceea ce privește calitatea datelor. De asemenea, solicităm Consiliului să-și sporească sprijinul acordat activității OLAF (Oficiul European de Luptă Antifraudă), pe care îl considerăm ca jucând un rol esențial în protejarea intereselor financiare ale Uniunii Europene și, astfel, ale cetățenilor UE, precum și un rol major în menținerea reputației instituțiilor europene.

Catherine Stihler (S&D), *în scris.* – Independența și calitatea datelor statistice sunt extrem de importante, deoarece mai multe state membre ale UE se confruntă cu o criză majoră a datoriei. Trebuie să reînnoim încrederea în acest domeniu dacă dorim să ieșim din criză și să intrăm într-o perioadă de creștere economică. La urma urmei, strategia UE 2020 se referă la creștere, creștere și din nou creștere.

Raport: Romeva i Rueda (A7-0155/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), *în scris.* – (PT) Am votat în favoarea acestei rezoluții deoarece

- consider că egalitatea de tratament între femei și bărbați este unul dintre obiectivele UE și, prin urmare, unul dintre principiile cheie al oricărui răspuns politic la criza economică și financiară și la tranziția perioadei care urmează crizei;
- sunt de acord cu principiul conform căruia trebuie să ne asigurăm că actuala criză economică și financiară și viitoarele probleme economice nu vor afecta ceea ce s-a realizat până acum în domeniul egalității de gen, și conform căruia trebuie să se evite folosirea recesiunii drept argument pentru restrângerea egalității de gen (așa cum s-a întâmplat în anumite state membre);
- consider inacceptabil faptul că diferențele de remunerare dintre femei și bărbați continuă să existe și riscă să fie accentuate de criza economică și financiară. Totodată, sunt de acord cu invitația adresată instituțiilor

europene și statelor membre de a-și fixa obiective clare și de a propune măsuri cu caracter obligatoriu în vederea combaterii diferențelor de remunerare.

Sophie Auconie (PPE), *în scris*. – (FR) Am votat în favoarea acestei rezoluții deoarece sunt de acord cu ideile sale principale: rezoluția subliniază faptul că egalitatea între femei și bărbați este unul dintre obiectivele Uniunii Europene și trebuie inclusă ca principiu fundamental în răspunsul nostru la criza economică și financiară. Totodată, ea invită instituțiile europene și statele membre să-și fixeze obiective clare și să propună măsuri cu caracter obligatoriu în vederea combaterii diferențelor de remunerare dintre femei și bărbați.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *în scris*. – (LT) Sunt de acord cu acest raport, deoarece egalitatea între femei și bărbați este unul dintre obiectivele cele mai importante ale Uniunii Europene și, prin urmare, trebuie luate măsuri concrete în acest domeniu, la nivelul Uniunii, pentru a nu pierde realizările pe care le-am înregistrat până acum. Aș dori să atrag atenția asupra faptului că actuala criză economică a provocat preocupări în legătură cu faptul că realizările în materie de egalitate de gen sunt în pericol și că efectele recesiunii vor afecta mai mult femeile. Este regretabil faptul că multe femei și-au pierdut deja sau sunt susceptibile să-și piardă locul de muncă, în special cele care muncesc în comerțul cu amănuntul, servicii și turism, precum și femeile care au locuri de muncă cu fracțiune de normă și locuri de muncă precare. Totodată, doresc să subliniez faptul că se poate anticipa ca șomajul în rândul femeilor să crească în mod disproporționat pe măsură ce se anunță reduceri ale bugetului public, întrucât femeile sunt angajate în mod disproporționat în educație, sănătate și servicii sociale. Totodată, având în vedere faptul că multe femei își înființează propria afacere, trebuie să milităm pentru o reducere a sarcinilor administrative și să creăm noi locuri de muncă în sectorul întreprinderilor mici și mijlocii. Integrarea femeilor la locul de muncă în ultimele decenii înseamnă un impact direct mai puternic al crizei nu doar asupra femeilor, ci și asupra gospodăriilor, în cazul în care veniturile vor fi afectate în mod semnificativ de pierderile locurilor de muncă de către femei.

Vito Bonsignore (PPE), *în scris*. – (IT) Nu m-am abținut de la votul asupra raportului pentru că nu aș recunoaște importanța socială și umană a femeilor. M-am abținut mai degrabă deoarece consider că ideea ca bărbații să fie responsabili pentru actuala criză economică, fiindcă aparțin sexului masculin, este una limitativă. În textul prezentat astăzi acestui Parlament, am găsit destule elemente existente în documente anterioare, deja aprobate de Comisia pentru drepturile femeii și egalitatea de gen. Totodată, sunt convins că, prin însăși natura lor, femeile sunt înzestrate cu capacități manageriale și administrative mai pronunțate decât noi, bărbații, iar rolurile prestigioase ce le-au fost încredințate în societatea actuală nu au fost încă recunoscute pe deplin. Acestea fiind spuse, consider, totuși, că rădăcinile și cauzele crizei economice sunt oarecum diferite și, cu siguranță, ele nu pot fi atribuite procentului redus de femei prezente în consiliile de administrație ale băncilor sau ale agențiilor de rating. Una dintre cele mai grave consecințe ale acestei crize este rata ridicată a șomajului, care afectează în mod alarmant întreaga populație, mai ales tinerii și femeile. Consider că Uniunea Europeană se implică de mult timp în recunoașterea rolului femeilor în societate, iar Comisia parlamentară pentru drepturile femeii și egalitatea de gen este un exemplu clar în acest sens. Totodată, însă, cred că UE trebuie să adopte o abordare complet diferită, pentru a asigura aprecierea femeilor și recunoașterea adevăratelor merite ale acestora.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *în scris*. – (PT) Am votat în favoarea rezoluției, deoarece consider că egalitatea de tratament între bărbați și femei este unul dintre obiectivele UE și, prin urmare, unul dintre principiile cheie ale oricărui răspuns politic la criza economică și financiară și la tranziția perioadei care urmează crizei; consider că este fundamental ca statele membre, Comisia și Consiliul să ia toate măsurile necesare în vederea aplicării metodei integrării perspectivei de gen în toate politicile comunitare și să revizuiască legislația existentă astfel încât să asigure că egalitatea de gen este aplicată corect și că măsurile de discriminare pozitivă se pot aplica acolo unde este necesar. Sunt de acord cu solicitarea adresată instituțiilor europene și statelor membre, precum și autorităților regionale și locale, de a adopta măsuri eficiente, în special prin intermediul legislației, pentru a încuraja o participare echilibrată a femeilor și bărbaților în posturi de răspundere în cadrul întreprinderilor și în sfera politică, inclusiv în consiliile de administrație și în instituțiile, administrațiile și organizațiile publice locale, regionale, naționale și europene, care trebuie să constituie un exemplu. Prin urmare, rezoluția încurajează fixarea unor obiective obligatorii, în vederea garantării unei reprezentări egale a bărbaților și femeilor.

Proinsias De Rossa (S&D), *în scris*. – Susțin acest raport referitor la aspectele de gen ale recesiunii economice și crizei financiare, care evidențiază impactul deosebit de negativ al actualii crize economice asupra femeilor, care se află în situația de a avea locuri de muncă nesigure, de a fi concediate mai întâi, precum și de a nu avea asigurări sociale. Totodată, la 35 de ani de la punerea în aplicare a directivei privind egalitatea de remunerare, diferențele de salarizare între femei și bărbați la nivelul UE înregistrează o medie de 18 %, ajungând în unele state membre până la 30 %. Reducerile bugetare afectează în prezent măsurile privind egalitatea de gen,

politicile de conciliere a vieții profesionale cu cea familială, precum și serviciile de îngrijire a copiilor, persoanelor în vârstă și a altor persoane dependente. Aproximativ 95 % din decidenții la nivelul instituțiilor financiare și toți guvernatorii băncilor centrale din UE sunt bărbați, așa că femeile sunt deosebit de vulnerabile la această criză provocată de bărbați. Legislația comunitară privind egalitatea de remunerare trebuie revizuită, iar integrarea principiului egalității între femei și bărbați trebuie să facă parte din strategia UE 2020, cu obiective specifice în orientările privind ocuparea forței de muncă și cele macroeconomice. Trebuie introdusă problematica de gen în stabilirea bugetului pentru toate politicile. Avem nevoie de servicii de îngrijire de calitate, de o participare accentuată a femeilor la toate nivelurile de decizie, pentru a reduce feminizarea sărăciei.

Philippe de Villiers (EFD), *în scris*. – (FR) Valoroasa luptă împotriva inegalității nu trebuie să conducă la o anulare a diferențelor naturale dintre bărbați și femei. Libertatea personală face parte dintr-un cadru social pe care trebuie să îl apărăm și care are la bază familia. Familia, formată dintr-un bărbat și o femeie, ca părinți egali în demnitate și care se completează reciproc, trebuie să rămână un model și, de asemenea, trebuie încurajată maternitatea. Aceasta este mai degrabă o criză morală, nu una economică și din acest punct de vedere, prin educație și respect pentru natura umană, vom ajunge la egalitate între bărbați și femei.

Aceste rapoarte din proprie inițiativă reprezintă o risipă de energie pentru Parlament, care dorește să intervină în toate domeniile, din interese ideologice sau politice, dar care nu face niciodată nimic în mod real.

Prin urmare, nu pot fi sprijinite rapoartele Figueiredo sau Romeva i Rueda, mai ales fiindcă UE nu este cadrul corespunzător de abordare a acestor probleme.

Diogo Feio (PPE), *în scris*. – (PT) Deși apăr principiul egalității și necesitatea reducerii diferențelor de gen, mai ales în sfera muncii, trebuie să subliniez faptul că actuala criză financiară afectează atât bărbații, cât și femeile, iar măsurile luate pentru combaterea crizei trebuie luate la nivel global, pentru a ajuta cât mai mult statele, întreprinderile și familiile să depășească această perioadă de austeritate.

Cu toate acestea, trebuie să recunosc că statele membre trebuie să depună eforturi, nu numai legislative, ci și practice, pentru a reduce diferențele existente între bărbați și femei la locul de muncă, stabilind remunerații egale pentru activități egale, acces egal la funcțiile de răspundere sau de conducere și adoptând documente legislative care să le permită femeilor să mențină un echilibru adecvat între viața profesională și cea personală, astfel încât decizia întemeierii unei familii să nu le afecteze în mod excesiv cariera.

José Manuel Fernandes (PPE), *în scris*. – (PT) În contextul actual al crizei economice mondiale care a agravat problemele sociale, discriminările pe criterii sexuale reprezintă o adevărată amenințare la adresa consolidării unei Europe dezvoltate, juste și echitabile. Discriminarea sexuală este o problemă structurală a lumii dezvoltate și a Europei și are consecințe grave în ceea ce privește egalitatea de șanse și stabilitatea economică și socială. Înțeleg că rolul esențial și de neînlocuit al femeilor într-un context familial și social nu este recunoscut, prețuit sau protejat în mod corespunzător. Poziția mai slabă a femeilor devine și mai evidentă dacă analizăm discriminările inacceptabile în ceea ce privește remunerația și condițiile de acces și de evoluție la locul de muncă, în sectorul privat sau public și chiar în politică. Uniunea Europeană trebuie să apere egalitatea de șanse, bazată pe aprecierea meritelor și competențelor profesionale, indiferent de sex sau culoare. Totuși, îmi pare rău că această cauză nobilă este exploatată pentru a promova diverse aspecte care dau naștere unor diferențe fundamentale în contextualizarea lor etică și morală, precum situația avorturilor și a stimulentelelor oferite de stat și de autoritățile regionale în acest sens. Prin urmare, m-am abținut.

Sylvie Guillaume (S&D), *în scris*. – (FR) Trebuie să subliniem faptul că egalitatea de gen reprezintă unul dintre răspunsurile la criza actuală. În acest context, trebuie să fixăm de urgență un obiectiv obligatoriu și ambițios de angajare, exclusiv pentru femei, și să obținem remunerații egale pentru lucrătorii de sex masculin și cei de sex feminin. Trebuie stabilit un sistem de penalități pentru statele membre care ezită în continuare să ia măsuri de îmbunătățire a egalității între lucrătorii de sex masculin și cei de sex feminin. Fără astfel de măsuri, conceptul egalității de gen nu va trece de faza unei pioase utopii. Aceasta a fost logica pe baza căreia am susținut acest raport.

Barbara Matera (PPE), *în scris*. – (IT) Raportul Romeva i Rueda conține anumite aspecte critice care ne fac să nu fim de acord cu alineatele individuale ce îl compun.

Aspectele de gen ale recesiunii economice și crizei financiare sunt reale și evidente și nimeni nu dorește să le conteste astăzi. Includerea unui număr mare de apeluri nominale a condus discuția în direcția unei exploatare a aspectelor de gen și a apelativelor diferențiate în funcție de sex, întregul cadru al raportului devenind neomogen și foarte ușor de criticat.

Voturile individuale vor apăra pozițiile deja identificate în cadrul Comisiei, care au fost întotdeauna apărate cu convingere, datorită crezului și principiilor împărtășite de majoritatea societăților pe care le reprezentăm.

Nuno Melo (PPE), *în scris*. – (PT) Politica de egalitate, al cărei scop este asigurarea unui tratament egal, indiferent de sex, este o prioritate care primește o atenție tot mai mare la nivel legislativ. Totuși, acest lucru nu trebuie să anuleze principiul fundamental potrivit căruia persoanele trebuie alese pe baza competențelor și, în plus, nu trebuie să permită ignorarea unor persoane mai calificate, indiferent de sex, în favoarea unor persoane cu calificări mai slabe, din cauza unei cerințe strict administrative. De asemenea, trebuie să respingem în permanență utilizarea unor pretexte camuflate, precum criza economică sau altele, pentru a încerca subtil să introducem modificări profunde în legătură cu aspecte controversate care nu beneficiază de o vizibilitate justificată, și anume politica privind avorturile.

Andreas Mølzer (NI), *în scris*. – (DE) Femeile sunt sub-reprezentate în consiliile de administrație ale companiilor din sectorul financiar. Proporția directorilor femei este mult prea mică. După părerea autorului raportului, un echilibru mai bun între sexe ar fi putut preveni producerea crizei creditelor sau, cel puțin, i-ar fi putut reduce semnificativ impactul. Potrivit lui Michel Ferrary, profesor la Ceram în Franța, femeile tind să evite riscul și să se concentreze mai mult pe o perspectivă pe termen lung. Deși sunt sceptic în legătură cu studiile de acest gen, trebuie să ne asigurăm că proporția femeilor va crește semnificativ în viitor.

Femeile sunt mai afectate de criză decât bărbații, deoarece reducerile cheltuielilor publice le afectează mai direct, mai ales în ceea ce privește activitățile casnice și maternitatea. În plus, și proporția locurilor de muncă precare sau cu jumătate de normă este mult mai ridicată. Cu toate acestea, am respins raportul, deoarece acordă o atenție mult prea mică maternității din perspectivă economică.

Siiri Oviir (ALDE), *în scris*. – (ET) Am susținut acest raport, deoarece nu este suficient ca noi, politicienii, să încurajăm femeile să participe la alegeri. Cetățenii urmăresc activitatea Parlamentului; urmăresc ce am făcut efectiv pentru ei. Obiectivele pe care ni le-am fixat se află pe o scară corectă a valorilor și acum trebuie să ne asigurăm că sunt puse în aplicare și deciziile luate de statele membre. Nu este niciun secret faptul că, astăzi, grava criză economică și financiară din Europa are un efect deosebit de nociv asupra femeilor, deoarece criza accentuează și mai mult problemele actuale care există în domeniul integrării principiului egalității de gen, precum inegalitatea și discriminarea. În încercarea de a rezolva această criză, unul dintre principalele obiective ale noului mediu economic constă, fără îndoială, în creșterea durabilității competitivității UE și, desigur, creșterea competitivității ca atare. Totuși, atunci când luăm măsuri pentru a spori competitivitatea UE, să nu uităm că egalitatea de drepturi între bărbați și femei nu reprezintă un obiectiv în sine, ci o condiție necesară pentru atingerea obiectivelor globale ale UE: creștere, angajare și realizarea coeziunii sociale. În acest sens, mă îngrijorează, însă, faptul că în strategia UE 2020, care stabilește obiectivele strategice ale Europei pentru următorii zece ani, aspectul referitor la egalitatea de gen nu este prezent în cadrul măsurilor care vor fi finalizate în curând. Sunt de acord cu ideea prezentată în raport, potrivit căreia egalitatea de tratament între femei și bărbați este una dintre valorile Uniunii Europene și trebuie, de asemenea, să fie un principiu central al oricăror măsuri politice adoptate ca răspuns la criza economică și financiară.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *în scris*. – (ES) Prin adoptarea raportului referitor la aspectele de gen ale recesiunii economice și crizei financiare, PE se asigură că ziua de astăzi va deveni una importantă pentru milioane de femei din Europa, deoarece, pentru prima dată de la manifestarea crizei, se abordează această problemă din perspectiva egalității între sexe. Mă bucur că, încă o dată, Parlamentul European a fost cel care a deschis drumul pentru celelalte instituții, în acest caz, printr-un raport din proprie inițiativă care include, în sfârșit, aspectele de gen în dezbateră privind depășirea crizei economice și financiare. Acest raport arată că inegalitățile de gen fac parte din cauzele și consecințele crizei economice și financiare. Pentru început, componența forurilor de decizie din instituțiile financiare este evident neechilibrată. La nivel european, cele trei instituții financiare (Banca Centrală Europeană, Banca Europeană de Investiții și Fondul European de Investiții) sunt conduse de bărbați, femeile reprezentând doar 10 % din reprezentanții celor mai înalte foruri de decizie ale acestora. Această situație a condus la o cultură a asumării de riscuri, cu consecințe catastrofale.

Catherine Stihler (S&D), *în scris*. – Avem nevoie de o analiză urgentă a programelor de reducere a deficitelor în statele membre. Femeile și copiii sunt afectați mult prea mult. Această problemă ne preocupă pe toți.

Marina Yannakoudakis (ECR), *în scris*. – Grupul ECR consideră că aspectele politice referitoare la îngrijirea copiilor, asistența medicală, viața de familie și legislația privind munca nu sunt de competența UE, ci mai degrabă de competența statelor membre, conform principiului subsidiarității. Din acest motiv, am votat împotriva întregului raport. Grupul ECR a demonstrat, votând în favoarea articolelor 1, 18 și 28, că susține pe deplin principiul egalității între bărbați și femei, inclusiv remunerația egală pentru muncă egală, necesitatea

luării de măsuri în legătură cu violența împotriva femeilor și evoluția în direcția unei societăți în care să existe mai multă egalitate de gen.

Propuneri privind desemnarea membrilor Comisiei speciale privind provocările politice și resursele bugetare pentru o Uniune Europeană sustenabilă după 2013

Luís Paulo Alves (S&D), *în scris.* – (PT) Am votat în favoarea rezoluției deoarece

- consider că este esențială crearea unei comisii care să înceapă să discute perspectivele financiare după 2013, și anume

. prioritățile politice pentru CFM după 2013

. calcularea resurselor financiare de care are nevoie Uniunea pentru a-și atinge obiectivele și a-și pune în aplicare politicile pentru perioada care va începe la 1 ianuarie 2014

. definirea duratei următorului CFM

. propunerea unei structuri pentru următorul CFM, în funcție de obiectivele și prioritățile definite, indicând principalele domenii de activitate ale Uniunii

. specificarea legăturii dintre reforma sistemului de finanțare bugetară a UE și o revizuire a cheltuielilor, pentru a oferi Comisiei pentru bugete o bază corectă pentru negocierea noului CFM.

Raport: Ilda Figueiredo (A7-0156/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), *în scris.* – (PT) Am votat în favoarea acestui raport deoarece consider că egalitatea dintre bărbați și femei constituie o condiție esențială pentru a ne bucura de respectarea deplină a drepturilor universale ale omului. Trebuie subliniat faptul că, din motiv ce acesta este un principiu fundamental al Uniunii Europene, a sosit momentul să facem un efort real și să punem capăt discriminării existente între sexe. Cu toate acestea, egalitatea de gen este un instrument pivotal pentru dezvoltarea economică și coeziunea socială, având un impact indubitabil asupra productivității și creșterii economice și antrenând nenumărate beneficii sociale și economice. În acest context și ținând cont de complexitatea crizei actuale, trebuie să căutăm mecanisme pentru includerea femeilor în societate. Acțiunile la acest nivel sunt, deci, extrem de utile, deoarece au un impact pozitiv în ceea ce privește integrarea completă a femeilor la locul de muncă și în societate în general.

În acest sens, consider că acest raport aduce o contribuție esențială în ceea ce privește discriminarea împotriva femeilor și depășirea unor obstacole serioase referitoare la egalitatea de gen. Consider că va avea un impact major în depășirea barierelor seculare dintre sexe, creând o societate mai corectă și mai egalitară.

Sophie Auconie (PPE), *în scris.* – (FR) Raportul dnei Figueiredo este un raport din proprie inițiativă referitor la evaluarea rezultatelor foii de parcurs privind egalitatea dintre femei și bărbați (2006-2010). Această foaie de parcurs identifică șase domenii prioritare în care se poate acționa pentru sporirea egalității de gen: consolidarea independenței economice a femeilor, concilierea vieții private cu cea profesională, reprezentarea egală a ambelor sexe în procesul de luare a deciziilor, eradicarea violenței împotriva femeilor, eradicarea stereotipurilor de gen și promovarea egalității de gen în statele terțe. Desigur, sunt de acord cu aceste obiective, însă raportul dnei Figueiredo, dorind să specifice anumite măsuri, pare adesea a fi exagerat și există pericolul ca el să fie contraproductiv pentru cauza egalității de gen. Prin urmare, am votat împotriva acestei rezoluții.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *în scris.* – (LT) Am votat pentru acest raport deoarece trebuie să îmbunătățim în continuare situația femeilor pe piața muncii și în societate. Femeile sunt adesea expuse la discriminări multiple pe motive de gen, vârstă (mai ales femeile în vârstă), dizabilități, origine rasială/etnică, religie, naționalitate, statut de imigrantă și situație socioeconomică, inclusiv femeile din familiile monoparentale, iar discriminarea combinată creează bariere multiple în autonomizarea femeilor și în progresul lor social. Concilierea vieții profesionale, familiale și personale rămâne o chestiune nerezolvată, atât pentru femei, cât și pentru bărbați. Doresc să atrag atenția asupra faptului că, în cea mai mare parte, cele 85 de milioane de persoane aflate în stare de pauperitate sunt femei, situație la care contribuie șomajul, munca instabilă și în condiții precare, precum și salariile mici, inferioare venitului minim necesar pentru subzistență. În plus, în ultimii ani, numărul femeilor sărace a crescut mult mai mult decât numărul bărbaților săraci. Din păcate, pericolul de a trăi în sărăcie este mult mai mare pentru femei, motiv pentru care trebuie să creștem șansele femeilor de a-și găsi de lucru pe piața generală a muncii. Astfel, pentru a îmbunătăți situația femeilor în viitor

și a asigura egalitatea de gen în societatea contemporană, politicile referitoare la egalitatea de gen în diferite domenii, în special cel economic, financiar, comercial și social, trebuie să se bazeze pe o abordare integrată.

Proinsias De Rossa (S&D), *în scris*. – Susțin această evaluare a rezultatelor foii de parcurs privind egalitatea dintre femei și bărbați (2006-2010) și mă alătur recomandărilor sale. Persistența inegalității de gen reprezintă o negare a drepturilor fundamentale, în legătură cu care încă mai sunt multe de făcut în Europa. Avem nevoie ca Institutul European pentru Egalitatea de Gen să își înceapă activitatea, monitorizând indicatorii de gen adecvați, care vor depinde de statistici diferențiate pe sexe, pentru a realiza evaluări exacte. Deși rata de ocupare a forței de muncă reprezentate de femeile din Europa a atins aproape 60 %, trebuie să lucrăm în direcția emancipării financiare a femeilor, fără a prejudicia calitatea muncii și fără a dubla sarcinile femeilor care au grijă de persoane dependente. Diferența persistentă de remunerare între femei și bărbați trebuie abordată prin revizuirea directivei privind egalitatea de remunerare. Serviciile de îngrijire de calitate, la prețuri accesibile, sunt o condiție demografică și de egalitate. Același lucru este valabil și pentru cheltuielile de paternitate suportate de stat și pentru prevenirea practicilor discriminatorii în sectorul privat. Comisia trebuie să monitorizeze îndeaproape și să acționeze în legătură cu modul în care statele membre au încălcat directivele împotriva discriminării și măsurile în domeniul egalității de gen. Totodată, Comisia trebuie să prezinte o propunere de directivă privind combaterea violenței asupra femeilor. Parlamentul trebuie consultat în legătură cu elaborarea Cartei europene a drepturilor femeilor.

Edite Estrela (S&D), *în scris*. – (PT) Am votat în favoarea acestui raport deoarece consider că împărțirea responsabilităților familiale și casnice între bărbați și femei este o condiție esențială pentru promovarea și asigurarea egalității între bărbați și femei. A sosit timpul să trecem de la intenții la politici și măsuri concrete, care să contribuie la eradicarea violenței asupra femeilor și la promovarea drepturilor femeilor, combătând stereotipurile de gen și discriminarea la nivel social și familial.

Diogo Feio (PPE), *în scris*. – (PT) Ca umanist și cetățean orientat către oameni, am dificultăți în a aborda doar drepturile femeilor, fără a le concepe în cadrul general al drepturilor omului. Acest lucru nu înseamnă, însă, că nu sunt un apărător fervent al drepturilor femeilor. Din acest motiv, după cum am spus mai înainte, *bărbații și femeile trebuie tratați egal, trebuie să aibă aceleași drepturi, dar în funcție de necesitățile lor particulare, ceea ce se observă cu claritate, în cazul femeilor, în domenii precum protejarea maternității, un compromis între viața profesională și cea de familie și asigurarea de protecție specială împotriva infracțiunilor comise, în principiu, împotriva femeilor și copiilor, precum exploatarea sexuală, traficul de carne vie sau maltratarea*. Doresc să subliniez, însă, încă o dată, că, fără a le refuza femeilor dreptul de a-și controla drepturile sexuale și de reproducere, niciun vot al Parlamentului nu ar putea, sub nicio formă, să încerce să le acorde dreptul la întreruperea voluntară a sarcinii. Doar statele membre trebuie să poată decide în legătură cu acest subiect.

Sylvie Guillaume (S&D), *în scris*. – (FR) Trebuie concepută o nouă strategie privind egalitatea între femei și bărbați și, în acest scop, trebuie să tragem concluzii de pe urma eșecurilor ultimei foi de parcurs, care, în principal, nu a reușit să conducă la o diminuare a discriminării multiple, care afectează mult prea des femeile pe motive de sex, vârstă, dizabilități, origine etnică sau religie. În special, am susținut un amendament prin care se sublinia necesitatea ca operațiile de schimbare de sex să devină accesibile pentru persoanele transsexuale și să se asigure suportarea acestor cheltuieli prin sistemul de asigurări sociale, precum și un amendament care adăuga ideea că această nouă strategie trebuie să abordeze lupta împotriva discriminării provocate de operațiile de schimbare de sex. Drepturile persoanelor transsexuale sunt la fel de importante precum cele ale altor cetățeni, iar Comisia Europeană trebuie să țină cont de acest lucru.

Nuno Melo (PPE), *în scris*. – (PT) S-au spus multe lucruri despre egalitatea de gen. Cu toate acestea, mai sunt multe de făcut. Evaluarea foii de parcurs pentru egalitatea între bărbați și femei este pozitivă. Politica de egalitate, al cărei scop este un tratament egal, indiferent de sex, este o prioritate foarte binevenită la nivel legislativ. Totuși, acest lucru nu trebuie să anuleze principiul fundamental potrivit căruia persoanele trebuie alese pe baza unui criteriu de competență și, în plus, nu trebuie să mai permitem ignorarea unor persoane mai calificate, indiferent de sex, în favoarea unor persoane cu calificări mai slabe, din cauza unei cerințe strict administrative. De asemenea, trebuie să respingem în permanență utilizarea unor pretexte camuflate, precum criza economică sau altele, pentru a încerca subtil să introducem modificări profunde în legătură cu aspecte controversate care nu beneficiază de o vizibilitate justificată, și anume politica privind avorturile.

Andreas Mölzer (NI), *în scris*. – (DE) În sfera muncii din Europa, femeile se află în continuare într-o poziție inferioară față de bărbați. Problemele privesc mulți factori, de la salarii – diferența medie de salarizare este de 17 % – până la măsurile de protejare a mamelor. Femeile se confruntă frecvent cu necesitatea de a alege între a avea copii sau a-și continua cariera. Prin urmare, trebuie asigurată o compatibilitate mai mare între

viața profesională și cea familială. Totodată, femeile sunt mai expuse sărăciei decât bărbații, ceea ce a devenit deosebit de evident mai ales în situația economică dificilă din prezent.

Acest lucru afectează mai ales femeile care aleg să aibă o familie, ceea ce este inacceptabil. Trebuie să luăm măsuri pentru a îmbunătăți situația casnicilor și a mamelor și pentru a le garanta resurse suficiente. Am votat împotriva raportului, deoarece el acordă prea puțină atenție compatibilității între viața profesională și cea familială și rolului femeilor ca mame.

Raiül Romeva i Rueda (Verts/ALE), în scris. – Mă bucur că s-a adoptat acest raport, el reprezintă un element cheie în îmbunătățirea activității UE în domeniul egalității de gen pentru toți cetățenii, inclusiv pentru cetățenii transsexuali. Raportul prevede în mod clar că strategiile în domeniul egalității de gen trebuie să abordeze explicit chestiuni legate de identitatea de gen și, astfel, stabilește o poziție clară privind drepturile fundamentale ale cetățenilor transsexuali pe viitor. Parlamentul European a demonstrat astăzi că drepturile persoanelor transsexuale nu sunt mai puțin importante decât cele ale altor cetățeni. A transmis un semnal puternic și am încredere că și Comisia va merge în aceeași direcție și va începe să abordeze în mod mai explicit discriminarea pe motiv de identitate de gen.

Konrad Szymański (ECR), în scris. – (PL) Am votat împotriva acestui raport, deoarece cuprinde prevederi ce recomandă utilizarea pe scară mai largă a avortului, ceea ce încalcă principiul repartizării competențelor în cadrul UE.

Marina Yannakoudakis (ECR), în scris. – Grupul ECR susține principiul cheie al egalității între bărbați și femei, necesitatea de a se lua măsuri în ceea ce privește violența asupra femeilor și încetarea discriminării pe motive de gen în toate domeniile, inclusiv din punctul de vedere al salarizării. Grupul ECR s-a abținut, însă, de la votul final, din cauza unor preocupări fundamentale în legătură cu raportul. Grupul ECR se opune cu tărie și în mod constant creării de noi agenții pe probleme de gen/ale UE, adoptării de noi documente legislative la nivelul UE privind chestiuni de politică internă și ideii ca UE să emită reglementări în domeniul sănătății, educației, îngrijirii copiilor și legislației muncii. Susținem că aceste aspecte politice țin de competența exclusivă a statelor membre și ne opunem luării de măsuri la nivelul Uniunii.

Anna Záborská (PPE), în scris. – (SK) Acest raport controversat a fost deja respins în prima sa formă de către membrii Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen din Parlamentul European, reprezentanți ai mai multor grupuri diferite. Raportul respinge dreptul uman esențial la libertatea de conștiință în ceea ce privește avortul și atacă reprezentanții organizațiilor religioase. Nu pot fi de acord cu acest lucru și nici cetățenii slovaci care m-au votat nu pot fi de acord. Totodată, mă opun modului în care este subminată și contracarată autoritatea instituțiilor naționale prin aceste măsuri. Aceste tehnici de inginerie socială reprezintă un paradox neobișnuit: pe de o parte privatizăm economiile naționale sub pretextul liberei concurențe, însă în același timp naționalizăm relațiile între femei și bărbați. Astfel, Uniunea repetă experiențele dezastruoase pe care noi, cetățenii din Europa Centrală și de Est, le cunoaștem deja.

Diogo Feio (PPE), în scris. – (PT) După cum am menționat anterior, această comisie este esențială pentru stabilirea unor priorități concrete pentru viitorul buget al Comisiei, dar și pentru definirea și adoptarea regulamentelor ce aparțin cadrului financiar multianual, mai ales în contextul crizei actuale. După părerea mea, colegii care fac în prezent parte din această comisie vor stabili un cadru constituit din măsuri concrete și efective care, pe baza lecțiilor din ultima vreme, ne va permite să planificăm măsuri ce ne vor ajuta să evităm și să facem față unor situații similare în viitor.

Propuneri de rezoluții (B7-0343/2010)

Charalampos Angourakis (GUE/NGL), în scris. – (EL) Am votat împotriva propunerii de rezoluție referitoare la agenții de jucători în fotbal, deoarece activitatea unui agent este o parte integrantă a comercializării fotbalului. Vorbim despre un grup unic de exploatare, la care participă cluburi internaționale de fotbal listate la bursă, companii de reprezentanță, presa sportivă și organizatorii de jocuri de noroc. Activitatea agenților nu poate fi separată de acest festin comercial. Această exploatare nu le aduce profituri doar agenților, ci și cluburilor de fotbal listate la bursă și sponsorilor acestora. Vorbim despre un adevărat comerț sclavagist cu jucători, în care toți sportivii vânduți și tineri sunt promovați, dar atunci când îmbătrânesc, suferă leziuni sau nu acceptă termenii ce li se impun, sunt aruncați la gunoi. În ceea ce privește spălarea de bani, întreaga lume știe că se practică și nu trebuia să așteptăm studiul privind agenții.

Totodată, trebuie să știm că numeroase companii de reprezentanță care cooperează cu cluburile listate la bursă sunt cele care dețin jucătorii de fotbal, fenomen mai frecvent în statele din Africa și America Latină,

unde se practică un adevărat comerț cu sclavi. Poziția noastră în această privință este clară. Ne opunem oricărei activități comerciale în sport și în fotbal, pentru că ele conduc la aceste consecințe în fotbal.

Sophie Auconie (PPE), *în scris.* – (FR) Nu am ezitat să susțin această rezoluție, care remarcă lipsa de transparență în activitățile agenților de jucători din Uniunea Europeană. Având în vedere natura sa transfrontalieră, activitatea agenților de jucători face obiectul unor reglementări naționale diverse și frecvent deficitare. Prin urmare, se justifică adoptarea unei politici coerente, la nivelul întregii Uniuni, pentru a evita lacunele cauzate de reglementări neclare și pentru a asigura o monitorizare și un control adecvat al activităților agenților. Parlamentul menționează câteva obiective, inclusiv crearea la nivel european a unui sistem de acordare a licențelor pentru agenți și a unui registru al agenților, precum și a unui sistem disciplinar și de monitorizare eficient.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), *în scris.* – (FR) În urma raportului al cărui coautor am fost în 2007, împreună cu dl Belet, privind viitorul fotbalului profesionist în Europa, susțin rezoluția Parlamentului European prin care i se solicită Uniunii Europene să ia măsuri în direcția reglementării activităților agenților de jucători profesioniști.

Lara Comi (PPE), *în scris.* – (IT) Doresc să profit de această șansă pentru a explica de ce am votat în favoarea acestei rezoluții în această dezbateri, care s-a desfășurat în timpul Cupei Mondiale din Africa de Sud. Am fost jucătoare de fotbal, iar teza mea de licență abordează problema conducerii cluburilor, așa că nu am putut rezista să nu particip astăzi.

Consider că această rezoluție a reușit să asigure un echilibru corect între necesitatea menținerii unei reglementări independente a fotbalului, dictată de rolul cultural și social jucat de acesta și necesitatea garantării de certitudine juridice pentru aspectele sale economice.

Totodată, salut faptul că face referire la lupta împotriva spălării de bani, a rasismului și a violenței pe stadioane. Consider că Parlamentul trebuie să folosească acest raport pentru a se exprima în mod unanim, clar și decisiv în aceste privințe.

Totodată, cred că este bine că au fost subliniate problemele sociale și de angajare aferente fotbalului profesionist. O soluție echilibrată, mai ales pentru reglementarea activităților agenților, nu va fi ușor de găsit, iar Parlamentul trebuie să lucreze pentru a facilita dialogul între Comisie, UEFA și FIFA, pentru a găsi o soluție care să țină cont de interesele tuturor.

Diogo Feio (PPE), *în scris.* – (PT) Preocupările manifestate de decidenții politici în legătură cu claritatea negocierilor în sport nu reprezintă o noutate și nu este o noutate nici bănuiala că comportamentul multor agenți de jucători este, chipurile, reprobabil sau chiar ilegal și că aceștia periclitează integritatea sportivă, sănătatea și siguranța sportivilor pe care îi reprezintă și adevărul, în tranzacțiile lor comerciale. S-au constatat legăturile unora dintre acești agenți cu crima organizată. Această situație îngrijorătoare merită toată atenția pe care i-o poate oferi Uniunea Europeană. Trebuie să separăm de urgență grâul de tărâțe, pentru a putea promova munca, transparența și disciplina necesare în desfășurarea acestei activități.

José Manuel Fernandes (PPE), *în scris.* – (PT) Am votat în favoarea acestui raport referitor la agenții de jucători în sport, deoarece susțin solicitarea de reglementare a activității agenților sportivi, dacă este necesar, sub forma unei directive. Doresc să subliniez faptul că mă îngrijorează constatările Studiului privind agenții sportivi din Uniunea Europeană, comandat de Comisie, în ceea ce privește activitățile infracționale desfășurate în sectorul sportului, în măsura în care acesta este afectat de crima organizată, ca urmare a activităților agenților de jucători. Consider că această situație aduce prejudicii imaginii sportului, integrității sale, precum și, în ultimă instanță, rolului sportului în societate. Subliniez în special vulnerabilitatea deosebită a tinerilor jucători și riscul ca aceștia să devină victime ale traficului de persoane, precum și responsabilitatea specifică a agenților de jucători și a cluburilor în această situație. Prin urmare, sunt de acord ca activitățile agenților sportivi să fie supuse unor reguli care să conducă la armonizare și transparență. Consider că ar fi adecvată crearea la nivel european a unui sistem de acordare a licențelor pentru agenți și a unui registru al agenților.

Nuno Melo (PPE), *în scris.* – (PT) Industria fotbalului capătă o amploare tot mai mare și implică sume tot mai mari de bani. Agenții de jucători sunt unii dintre protagoniștii acestei industrii și au o importanță deosebită, ei fiind responsabili pentru negocierile cu cluburile, în cazul transferurilor de jucători. Pe de altă parte, jucătorii de fotbal și alți sportivi foarte cunoscuți apelează la agenți de la vârste tot mai fragede, iar dacă nu primesc sfaturile corecte, cariera lor poate fi în pericol. Prin urmare, trebuie să creăm reguli bine definite, astfel încât rolul îndeplinit de agenți să nu conducă la practici necorespunzătoare, care pot afecta jucătorii, mai ales pe cei mai tineri.

Andreas Mölzer (NI), *în scris.* – (DE) Sportul este un subiect cu o încărcătură emoțională deosebită, care trezește patriotismul și mândria națională a populației. Fiindcă în sportul profesionist se câștigă foarte mulți bani, problemele de dopaj nu sunt singurele care apar, ci există și infractori inteligenți care comit abuzuri în acest domeniu. Este important ca sportul să rămână „curat”, mai ales pentru că el oferă exemple pentru tânăra generație, dar și pentru a-i proteja pe sportivi. La evenimentele mari precum Cupa Mondială, jucătorii tineri sunt mai vulnerabili în fața exploatării exercitate de către agenții sportivi. Am votat în favoarea raportului sperând că îl vom putea folosi cel puțin pentru a limita această practică, dacă nu o vom putea elimina complet.

Georgios Papanikolaou (PPE), *în scris.* – (EL) Am votat în favoarea raportului referitor la agenții de jucători în fotbal. Această inițiativă specifică a Parlamentului European se dorește a fi primul pas într-un efort de creare a unui cadru credibil, posibil pan-european pentru abordarea legăturilor dintre activitățile agenților sportivi și crima organizată. Trebuie remarcat faptul că agenții joacă un rol central în fluxurile financiare din sport, care, deseori, nu sunt transparente. Am votat împotriva amendamentelor 1 și 3, deoarece ele propun eliminarea unor idei cruciale din acest raport, privându-l de elemente proactive și decisive importante, de care avem nevoie pentru a aborda această problemă specifică.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *în scris.* – (ES) Salut adoptarea acestei rezoluții, mai ales deoarece aceasta recunoaște rezultatele Studiului privind agenții sportivi din Uniunea Europeană comandat de Comisia Europeană, ale cărui rezultate sunt în prezent disponibile și este deosebit de preocupată de constatările studiului în ceea ce privește activitățile infracționale desfășurate în sectorul sportului, citând cazuri în care sportul este afectat de crima organizată și în care există legături cu activitățile agenților de jucători și consideră că această activitate aduce prejudicii imaginii sportului, integrității sale, precum și, în ultimă instanță, rolului sportului în societate.

Joanna Senyszyn (S&D), *în scris.* – (PL) Susțin rezoluția privind agenții de jucători în sport.

Doar cinci state membre ale Uniunii (Bulgaria, Franța, Grecia, Ungaria și Portugalia) și patru federații internaționale (FIBA, FIFA, IAAF și IRB) au regulamente juridice separate care guvernează activitățile agenților în sport. Prin urmare, trebuie concepută o strategie comună la nivelul Uniunii, care să reglementeze activitatea agenților de jucători în sport. Această strategie ne va permite să eliminăm lacunele juridice în această privință și va permite monitorizarea și controlul activităților agenților. Acest lucru este deosebit de important, deoarece, după cum arată cercetările Comisiei Europene, agenții sportivi joacă un rol important în organizarea de activități corupte, ilegale și netransparente. Aceste practici sunt deosebit de periculoase pentru tinerii sportivi, care pot deveni victime ale traficului de persoane.

Această situație aduce prejudicii imaginii sportului, integrității, credibilității și rolului său în societate. Din acest motiv, este important ca problema să fie rezolvată rapid și să se dezvolte o strategie comună, care să asigure: 1. transparența tranzacțiilor efectuate de agenți; 2. interzicerea remunerării agenților de jucători în legătură cu transferurile de minori și 3. introducerea unor standarde minime armonizate privind contractele agenților și a unor sisteme disciplinare și de monitorizare.

Aș dori să vă atrag atenția asupra coordonării mai apropiate a activităților Uniunii Europene în combaterea activităților infracționale în sport: 1. spălarea de bani, 2. aranjarea meciurilor și 3. traficul de persoane. Este un lucru bun faptul că forurile și organismele implicate în sport împărtășesc această opinie.

Catherine Stihler (S&D), *în scris.* – Trebuie să acordăm atenția cuvenită nevoii de transparență și prevenirii exploatării jucătorilor tineri și vulnerabili. Deseori este vorba despre copii, iar nevoile acestora sunt considerate mai puțin importante decât profitul înregistrat din activitățile agenților și prin sponsorizări.

Propunere de rezoluție (RC-B7-0293/2010)

Mário David (PPE), *în scris.* – (PT) Votez în favoarea acestei propuneri comune de rezoluție. Relațiile de bună vecinătate dintre UE și Rusia sunt fundamentale pentru stabilitatea, siguranța și prosperitatea întregii Europe. Suntem conștienți că avem responsabilități comune în ceea ce privește promovarea stabilității, așadar UE și Rusia au intensificat negocierile și au căutat noi parteneriate de cooperare, care depășesc sfera cooperării pur economice și includ domenii precum statul de drept și respectarea drepturilor omului. Un bun exemplu al acestei cooperări consolidate pe care doresc să-l menționez este semnarea declarației comune privind fâșia Gaza de către vicepreședinta Comisiei, Înalta Reprezentantă a Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, Catherine Ashton și ministrul rus de externe, Serghei Lavrov. De asemenea, consider că progresul înregistrat de Rusia pentru a putea îndeplini obiectivul de aderare la OMC este foarte pozitiv, el constând în renunțarea la măsurile protecționiste. Această cerință esențială trebuie să fie respectată și în viitor. În final,

doresc să subliniez necesitatea de a implica Rusia în strategia UE privind regiunea Mării Baltice, prin îmbunătățirea siguranței maritime și garantarea unui nivel ridicat de protecție a mediului înconjurător.

Diogo Feio (PPE), *în scris*. – (PT) Rusia mai are mult până să devină o țară în care drepturile omului, libertățile civile și statul de drept sunt garantate pe deplin. Așadar, ar fi nerealist să ascundem acest fapt, pretinzând că cele două blocuri se înțeleg perfect în ceea ce privește drepturile, libertățile și garanțiile. Acestea fiind spuse, trebuie să salut celebrarea reuniunii la nivel înalt UE-Rusia și sper că Rusia va lua măsuri pentru a deveni aliatul credibil, de încredere, democratic și sigur de care are atât de mare nevoie Uniunea Europeană.

Prin urmare, cred că UE are tot interesul să susțină eforturile de democratizare ale Rusiei și să consolideze parteneriatele specifice cu acest stat, care vor apropia Rusia de celelalte state europene a căror istorie și cultură o împărtășește. Dacă instituțiile europene și statele membre contribuie la realizarea visului lui Petru cel Mare, al integrării complete a Rusiei în concertul națiunilor și, în special, în Europa din care face parte, înseamnă că au adus un serviciu semnificativ stabilității mondiale.

José Manuel Fernandes (PPE), *în scris*. – (PT) UE și-a asumat angajamentul de a negocia un nou acord cadru cu Rusia, pentru continuarea dezvoltării relațiilor UE-Rusia. Rusia este un partener important al UE. Susțin cooperarea în vederea abordării provocărilor comune într-un mod echilibrat, orientat către rezultate, bazat pe democrație și pe statul de drept. Trebuie să împărtășim nu numai interese economice și comerciale, ci și obiectivul unei cooperări apropiate la nivel global și în relația cu statele vecine comune, în conformitate cu dreptul internațional. Prin urmare, UE și Rusia trebuie să-și intensifice negocierile asupra unui nou acord de parteneriat și cooperare care să fie amplu, la scară largă și să creeze obligații juridice. Acest acord trebuie să depășească sfera cooperării economice și să integreze democrația, statul de drept și respectul pentru drepturile fundamentale ale omului. Susțin obiectivul aderării Rusiei la OMC, pentru a ajuta acest stat să atragă mai multe investiții străine și să-și diversifice economia. Crearea de către Rusia a unei uniuni vamale cu Belarus și Kazahstan poate ridica obstacole suplimentare în drumul Federației Ruse spre aderarea la OMC.

Nuno Melo (PPE), *în scris*. – (PT) Relațiile UE-Rusia sunt foarte importante pentru ambele părți, însă trebuie amplificate și intensificate, nu numai din perspectiva cooperării economice, ci și în ceea ce privește democrația, statul de drept și respectul pentru drepturile fundamentale ale omului. Așadar, semnarea unui acord strategic de parteneriat între UE și Rusia are o importanță deosebită pentru dezvoltarea și intensificarea viitoare a cooperării între cei doi parteneri. Relațiile economice și comerciale actuale dintre UE și Rusia demonstrează eforturi și angajamente comune.

Andreas Mölzer (NI), *în scris*. – (DE) Deși nu am fost complet de acord cu unele formulări și alineate din propunerea comună de rezoluție referitoare la concluziile reuniunii la nivel înalt UE-Rusia, am votat, totuși, pentru rezoluție, la votul final. Consider că accentuarea relațiilor dintre UE și Rusia este deosebit de importantă, nu doar în ceea ce privește politica energetică, ci, mai ales, din rațiuni istorice și culturale. UE trebuie să-și formuleze politica externă privind Caucazul în cooperare cu Rusia și nu trebuie să se lase condusă de Statele Unite în această privință. Astfel, trebuie să ne comportăm foarte corect în ceea ce privește conflictul din Georgia și să ne concentrăm pe susținerea populației din acea zonă. De asemenea, nu ar fi corect ca UE să impună condiții sau cerințe ridicate în legătură cu aderarea Rusiei la Organizația Mondială a Comerțului. În final, trebuie spus că relațiile cu Rusia după încheierea Parteneriatului pentru modernizare sunt unele bune și se află pe calea corectă.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *în scris*. – În ceea ce privește rezoluția privind reuniunea la nivel înalt UE-Rusia, a fost adoptat doar unul dintre amendamentele noastre, cel prin care se invită autoritățile ruse să pună capăt impunității continue și de mare amploare în ceea ce privește violența împotriva apărătorilor drepturilor omului din Caucazul de Nord. În final, cea mai mare parte a membrilor grupului nostru s-au abținut, iar eu am fost unul dintre aceștia.

Czesław Adam Siekierski (PPE), *în scris*. – (PL) De regulă, fiecare reuniune la nivel înalt contribuie la consolidarea relațiilor dintre participanții săi. Rusia nu este doar un important partener strategic al Uniunii, ci este și unul dintre cei mai apropiați parteneri pe care-i avem din punct de vedere geografic. Uniunea are nevoie de parteneri importanți, care să lucreze împreună cu noi la rezolvarea problemelor cu dimensiuni internaționale și care depășesc competența statelor individuale, în domenii precum schimbările climatice, ieșirea din criză și securitatea energetică. Deși, în multe privințe, poziția Uniunii diferă de cea a Rusiei, trebuie să lucrăm împreună și să mobilizăm Rusia, pentru a întreprinde reforme esențiale.

Este foarte importantă inițiativa Parteneriatului pentru modernizare, al cărui scop este acela de a liberaliza economia și a consolida democrația sistemului politic. Având în vedere că liberalizarea comerțului favorizează

ambele părți, iar perspectiva aderării la OMC este o forță motrice pentru schimbare și reformă, susțin aderarea Rusiei. Totodată, trebuie să analizăm problema politicii de vize a UE, în contextul statelor participante la Parteneriatul estic. De ce ar trebui Rusia să fie tratată altfel decât, spre exemplu, Ucraina? Deși se poartă discuții la nivelul Uniunii, Moscova încă aplică o politică diferită în cazul anumitor state membre. În interesul nostru, este important ca UE să vorbească cu o singură voce.

Catherine Stihler (S&D), *în scris*. – Relația noastră cu vecinii ruși este una importantă, însă ea trebuie să se bazeze pe respect reciproc și înțelegere. Trebuie să existe deschidere și transparență.

Konrad Szymański (ECR), *în scris*. – (PL) Am susținut raportul deoarece acesta conține declarații clare, prin care Rusiei i se solicită să nu își utilizeze sursele naturale de energie în scopuri politice.

Propunere de rezoluție (RC-B7-0345/2010)

Roberta Angelilli (PPE), *în scris*. – (IT) Trebuie să ne arătăm solidari cu familiile victimelor. Nu putem rămâne indiferenți la situația din Fâșia Gaza, unde a fost impusă o blocadă militară privind circulația mărfurilor și persoanelor, creându-se, în prezent, un dezastru umanitar.

Cu toate acestea, am aflat cu bucurie că guvernul israelian intenționează să relaxeze blocada, pentru a facilita pătrunderea bunurilor materiale, pentru uz civil. Acesta este un semn important de responsabilitate, mai ales deoarece, să nu uităm, 80 % din populația din Fâșia Gaza trăiește în sărăcie, fără alimente și fără produsele necesare pentru satisfacerea necesităților umane primare, în detrimentul celor mai vulnerabili membri ai societății.

Din acest motiv, consider că sprijinul și ajutorul Uniunii Europene sunt cruciale pentru redeschiderea negocierilor între Israel și Autoritatea Palestiniană, nu numai pentru încetarea blocadei, ci, mai ales, pentru lansarea unui proces de pace care să conducă la crearea a două state libere și sigure. Acest proces dificil trebuie desfășurat prin intermediul a numeroase acțiuni la scară mică și largă, începând, mai întâi, cu ridicarea blocadei asupra Fâșiei Gaza și, apoi, cu eliberarea lui Gilad Shalit, soldatul israelian reținut de Hamas începând cu iunie 2006.

Kader Arif (S&D), *în scris*. – (FR) Am votat astăzi în favoarea acestei rezoluții deoarece ea condamnă cu tărie atacul Israelului asupra flotei umanitare cu destinația Gaza și solicită desfășurarea unei anchete internaționale și imparțiale, pentru a lămuri toate circumstanțele acestui atac soldat cu victime. Această poziție fermă demonstrează dorința noastră comună de a se face dreptate și salut acest obiectiv. Mult prea multă vreme, Europa a fost un gigant economic, principalul furnizor de ajutoare pentru dezvoltare în acea regiune, însă un pitic politic, incapabil să aibă o influență decisivă în conflictul israeliano-palestinian, pentru a putea permite găsirea unei soluții pașnice.

Astăzi, grație perseverenței Grupului Alianței Progresiste a Socialiștilor și Democraților din Parlamentul European, ne exprimăm poziția clară și puternică în favoarea ridicării imediate a blocadei asupra Fâșiei Gaza, care a condus la un autentic dezastru umanitar. Europa trebuie să-și asume propriile responsabilități. Are obligația de a juca un rol politic decisiv, pentru a obține într-un final rezultate concrete, în vederea creării unui stat palestinian viabil.

Sophie Auconie (PPE), *în scris*. – (FR) În urma operațiunii militare de la 31 mai 2010 împotriva flotei cu ajutoare umanitare cu destinația Gaza, operațiune care a dus la moartea a nouă civili și la rănirea a 38 de civili și șapte soldați israelieni, Uniunea Europeană și mai ales Parlamentul European au obligația de a condamna cu putere această tragică încălcare a dreptului internațional și de a solicita o anchetă internațională și imparțială promptă asupra acestui atac. Prin urmare, am votat în favoarea prezentei rezoluții.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), *în scris*. – (FR) Am votat în favoarea rezoluției Parlamentului European referitoare la operațiunea militară israeliană împotriva flotei cu ajutoare umanitare și la blocada din Gaza, deoarece aș dori ca UE să transmită un mesaj puternic, solicitând ridicarea blocadei din Gaza și condamnând utilizarea exagerată a violenței de către armata israeliană. De asemenea, am considerat că este important ca deputații în Parlamentul European, precum și diferitele instituții ale Uniunii Europene să adopte o poziție unanimă, pentru a conferi credibilitate acestei condamnări. f

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *în scris*. – (PT) Salut declarația Secretarului General al ONU și a Înaltului Comisar al ONU pentru Drepturile Omului prin care se solicită desfășurarea unei anchete internaționale și independente prompte cu privire la acest atac și la încălcarea dreptului internațional.

Este esențial ca guvernul israelian să nu se opună desfășurării acestei investigații.

Le solicit Înaltei Reprezentante/Vicepreședintei Comisiei și statelor membre UE să ia măsuri pentru deschiderea durabilă a tuturor punctelor de trecere înspre și dinspre Gaza, cu monitorizarea internațională corespunzătoare a utilizării finale, pentru a permite fluxul nestingherit de mărfuri umanitare și comerciale necesare reconstruirii și unei economii autonome, precum și fluxurile monetare și libera circulație a persoanelor.

Mário David (PPE), *în scris*. – (PT) Votez, în general, în favoarea acestei propuneri comune de rezoluție. Consider că a sosit momentul ca Uniunea Europeană să joace un rol mult mai intervenționist și mai autonom în găsirea unei soluții la conflictul arabo-israelian. Relațiile seculare ale unora dintre statele membre UE cu lumea arabă, sprijinul incomparabil și devotat oferit de Europa Autorității Naționale Palestiniene, punându-i la dispoziție mijloacele necesare pentru a se putea transforma într-un stat viabil și autonom, dimensiunea unică a ajutoarelor umanitare pentru reconstrucția regiunilor palestiniene și relațiile tradiționale de prietenie și parteneriat cu Israelul fac ca UE să fie un partener credibil și un agent ce nu poate fi înlocuit. Treceam printr-o perioadă de accentuare periculoasă a tensiunii și violenței în Orientul Mijlociu. Fiecare eveniment tragic promovează tot mai multă ură și lipsă de înțelegere, alimentând radicalismul și inspirând fundamentalismul. Grație Tratatului de la Lisabona, UE dispune în final de bazele instituționale necesare pentru proiectarea unei politici externe, de securitate și apărare, compatibilă cu dimensiunea sa demografică și importanța sa economică. Fără falsă modestie, fără a fi naivi sau masochiști, ci conștienți de amploarea problemei, a sosit momentul ca Europa să își asume această provocare!

Edite Estrela (S&D), *în scris*. – (PT) Am votat pentru propunerea comună de rezoluție referitoare la operațiunea militară israeliană împotriva flotei cu ajutoare umanitare și la blocada din Gaza, deoarece condamnă atacul asupra flotei cu ajutoare umanitare, care a avut loc în apele internaționale și reprezintă o încălcare a dreptului internațional. Consider că Israelul trebuie să ridice blocada din Fâșia Gaza, care a condus la o criză umanitară tot mai accentuată și la creșterea radicalizării, sporind nesiguranța din regiune.

Göran Färm, Olle Ludvigsson și Marita Ulvskog (S&D), *în scris*. – (SV) Noi, social-democrații suedezi, susținem rezoluția comună a Parlamentului European, RCB70345/2010, deși am fi preferat ca formulările să fie unele mai îndrăznețe. Considerăm că este important ca UE să vorbească cu o singură voce și să le solicite Israelului și Palestinei să ia măsuri. Cu toate acestea, considerăm că rezoluția ar fi trebuit formulată în termeni mai hotărâți. S-ar fi putut spune, spre exemplu, că UE va suspenda planurile de dezvoltare a relațiilor dintre UE și Israel, atât timp cât Israelul nu își îndeplinește obligațiile asumate prin Acordul de asociere UE-Israel și în conformitate cu dreptul internațional și până când nu se va schimba efectiv starea de fapt în ceea ce privește respectul pentru drepturile omului, mai ales în teritoriile ocupate, și respectul pentru dreptul internațional.

Diogo Feio (PPE), *în scris*. – (PT) Decesul unui cetățean este întotdeauna un eveniment tragic, însă susținătorii organizațiilor teroriste, care refuză să accepte conviețuirea pașnică în regiune, trebuie condamnați și ei pentru folosirea unor adjective precum „pașnic” sau „umanitar”. În mod similar, trebuie condamnate utilizarea excesivă a forței și violența exagerată împotriva celor mai slabi, care nu dețin aceleași arme de război. Totodată, încercarea de distrugere a blocadei navale impuse ca urmare a ocupării violente a Fâșiei Gaza de către gruparea Hamas nu poate fi considerată decât un act de ostilitate, indiferent sub ce denumire se prezintă. Indiferent de necesitatea de a-i sprijini pe cei mai slabi și vulnerabili dintre palestinieni, trebuie să recunoaștem că Hamas, care îi manipulează și îi mobilizează, încă nu recunoaște statul Israel, iar câțiva militanți de frunte ai acestei grupări au solicitat în mod repetat distrugerea acestui stat. Toate acestea subliniază ideea că un conflict precum cel din Orientul Mijlociu nu cunoaște scopurile oneste, acțiunile perseverente și generozitatea iertării.

José Manuel Fernandes (PPE), *în scris*. – (PT) Operațiunea militară de la 31 mai 2010 a Israelului în apele internaționale, împotriva unei flote cu ajutoare umanitare cu destinația Gaza, a dus la moartea a nouă civili și la rănirea a 38 de civili și șapte soldați israelieni. Doresc să le ofer familiilor victimelor profunda mea compasiune. Solicit desfășurarea unei anchete internaționale și independente prompte cu privire la acest atac, pentru a stabili întregul adevăr. Consider că Israelul trebuie să pună imediat capăt blocadei din Fâșia Gaza, care a condus la tragedii umane și la o radicalizare sporită, aceasta reprezentând o sursă de nesiguranță pentru Israel și pentru întreaga regiune. Politica UE față de Orientul Mijlociu trebuie să joace un rol politic coerent și decisiv, însoțită de instrumente diplomatice eficiente, în favoarea păcii și securității în această regiune vecină, cu importanță strategică pentru UE.

Carlo Fidanza (PPE), *în scris*. – (IT) Aș fi dorit să votez în favoarea rezoluției comune, care a fost susținută și de grupul meu politic. Cu toate acestea, delegația Partidului pentru libertate (PdL) a dorit să evidențieze o distincție subtilă și a decis să se abțină. Din acest motiv, am decis să nu particip la vot, deși susțin pe deplin textul rezoluției comune și consider că acesta este echilibrat, deoarece confirmă necesitatea unei anchete credibile și transparente cu privire la evenimentele sângeroase de la 31 mai, necesitatea surmontării blocadei

navale din Gaza, obiectivul remedierii relațiilor cu Turcia, pentru a evita alte destabilizări în zonă, necesitatea eliberării sergentului israelian Gilad Shalit, care a fost reținut de Hamas în iunie 2006 și ideea de „două popoare, două state”, ca unică soluție pentru conflictele din această regiune.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *în scris*. – (PT) Considerăm că această rezoluție transmite un mesaj clar de condamnare a atacului asupra flotei umanitare, comis în apele internaționale, cu încălcarea fățișă a dreptului internațional. Totodată, ea reprezintă un pas în direcția corectă, deoarece blocada din Fâșia Gaza, care conduce la tragedii umane pentru poporul palestinian, trebuie să înceteze imediat. În pofida acestor lucruri, mai avem multe de făcut pentru a condamna efectiv și a protesta împotriva masacrului comis la ordinele guvernului israelian, împotriva celor șase vase care constituie Flota libertății și care transportau aproximativ 10 000 de tone de produse de bază, ajutoare umanitare pentru o populație sechestrată de ani de zile în propriul său teritoriu: bărbați, femei și copii care se confruntă cu o situație tragică și dezastruoasă din punct de vedere umanitar, ca urmare a brutalității cu care sunt tratați, Fâșia Gaza fiind transformată într-un uriaș lagăr de concentrare. Trebuie să spunem, o dată pentru totdeauna, că totul are o limită. Trebuie să-i cerem Israelului să respecte dreptul internațional. Trebuie să punem capăt complicității dintre Statele Unite, Uniunea Europeană și Israel. Trebuie să punem capăt apartheidului impus de Israel asupra poporului palestinian și trebuie să apărăm dreptul poporului palestinian la a avea propriul stat, cu frontierele stabilite în 1967.

Sylvie Guillaume (S&D), *în scris*. – (FR) Uniunea Europeană și mai ales Parlamentul European au obligația de a răspunde și de a condamna operațiunea militară a Israelului din 31 mai 2010 împotriva flotei umanitare, care s-a soldat cu decese, precum și, într-o măsură mai mare, blocada din Gaza. La fel ca mulți cetățeni europeni, am fost deosebit de șocat de atacul israelian, care a încălcat încă o dată dreptul internațional; prin urmare, am votat în favoarea acestei rezoluții care, printre altele, susține crearea unei comisii imparțiale și independente de anchetă asupra atacului și încurajează reluarea procesului de pace între Israel și Palestina, important pentru stabilitatea regiunii.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *în scris*. – (FR) Acest raport solicită încetarea imediată a blocadei din Gaza. Această inițiativă este deosebit de lăudabilă.

Nuno Melo (PPE), *în scris*. – (PT) Conflictul dintre Israel și Palestina este deosebit de complex și, prin urmare, trebuie analizat cu mare prudență. Desigur, faptul că acest incident s-a soldat cu decese este inacceptabil și îngrijorător. Pe de altă parte, statul israelian are dreptul să existe, iar poporul său are dreptul de a trăi în siguranță. Israelul a fost ținta mai multor atacuri teroriste comise de mișcări radicale, mai exact Hamas, și are dreptul să ia măsuri preventive pentru a opri pătrunderea armelor și echipamentelor utilizate în acele atacuri teroriste. Desigur, nu acceptăm și nu putem accepta modul în care a fost abordată ambarcațiunea, deoarece nu s-a putut preveni pierderea de vieți omenești și, astfel, s-au accentuat tot mai mult toate impulsurile antagonice. Această evaluare justifică modul în care am votat.

Willy Meyer (GUE/NGL), *în scris*. – (ES) Am votat în favoarea rezoluției comune ce condamnă atacul militar israelian asupra flotei cu ajutoare umanitare pentru Fâșia Gaza, deoarece condamnă terorismul statal și blocada din Gaza. UE nu poate permite ca Fâșia Gaza să fie supusă în continuare blocadei. Trebuie să îi tragem la răspundere pe cei responsabili pentru această crimă împotriva umanității. Israelul nu poate rămâne nepedepsit, iar UE deține mijloacele politice și penale pentru a face acest lucru. Dacă se va proceda la fel și pe viitor, se vor încălca în continuare prevederile acordurilor de la Annapolis. Israelul nu respectă acordurile pe care le semnează. UE are un acord de parteneriat cu Israelul, al cărui al doilea articol condiționează acordul de respectare a drepturilor omului. De ce nu suspendă UE acest acord? De ce nu le solicită reprezentanților săi în Israel să desfășoare o anchetă? Faptul că au murit nouă persoane și au fost reținute 400 de persoane este un motiv suficient. Actele de terorism pot fi comise de persoane cu sau fără uniformă. Acesta este un caz clar de terorism statal, motiv pentru care consider că guvernul israelian trebuie pedepsit în conformitate cu dreptul internațional. Acest stat are mâinile mângiate cu sângele unor oameni nevinovați.

Andreas Mölzer (NI), *în scris*. – (DE) Am votat în favoarea propunerii comune de rezoluție referitoare la operațiunea militară israeliană împotriva flotei cu ajutoare umanitare și la blocada din Gaza. Aceasta reprezintă o perspectivă echilibrată asupra situației și le solicită ambelor părți să reia negocierile de pace. Rolul UE și responsabilitatea Înaltei Reprezentante sunt, de asemenea, discutate în detaliu. În orice caz, ar fi deosebit de important ca frontierele Fâșiei Gaza să fie deschise imediat, pentru ca populația să poată primi alimente și ajutoare.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *în scris*. – (FR) Asemenea colegului meu, dl Cohn-Bendit, consider că trebuie să găsim modalități de a desființa blocada, inclusiv blocada psihologică, existentă între UE, israelieni și palestinieni. Trebuie deschise toate punctele de trecere a frontierei: UE trebuie și poate să solicite ca armata

turcă, spre exemplu, să controleze aceste puncte de trecere. Aș fi ironic: armata turcă ar putea să controleze punctele de intrare în Fâșia Gaza, împreună cu soldații germani, pentru a se asigura că vor intra alimente și materiale de construcții și pentru a preveni pătrunderea armelor. Trebuie să facem tot posibilul pentru a contribui la ridicarea blocadei și să oferim mijloacele necesare în acest scop. Se spune că mulți europeni, mai ales germanii, au conștiința încărcată în ceea ce privește Israelul. O conștiință încărcată nu înseamnă, însă, o politică bună. Dacă vrem să fim împăcați cu noi înșine, trebuie să le spunem israelienilor că ceea ce se întâmplă în prezent depășește cu mult limitele acceptabile.

Peter Skinner (S&D), *în scris*. – Cetățenii din sud-estul Angliei m-au contactat pentru a-și exprima îngrijorarea și consternarea în fața evenimentelor care s-au soldat cu nouă morți, după ce soldații Forțelor de apărare israeliene au abordat un vas turc, membru al unei flotile cu destinația Gaza.

Prin urmare, voi vota în numele acestor numeroși cetățeni, criticând cu putere operațiunea militară ce a provocat aceste decese și solicit efectuarea unei anchete internaționale, care să arate cine sunt adevărații vinovați. În același timp, cetățenii din circumscripția mea sunt conștienți că există o diferență vitală între dreptul Israelului de a se putea apăra și dreptul cetățenilor din Gaza de a primi ajutoare umanitare.

Catherine Soullie (PPE), *în scris*. – (FR) M-am abținut de la votul asupra rezoluției privind abordarea de către Israel a flotei Mavi Marmara. Consider că rezoluția prezintă afirmații neechilibrate și o versiune eronată a faptelor. Cred că trebuie să așteptăm rezultatele din partea comisiei de anchetă, înainte de a încerca să emitem judecăți cu privire la incidentul de pe Mavi Marmara. Desigur, trebuie să deplângem pierderea de vieți omenești, însă, înainte de toate, trebuie să analizăm în mod obiectiv și rezonabil deciziile, acțiunile și circumstanțele care au condus la această tragedie.

Fără îndoială, Israelul a comis erori militare și politice, însă, cu toate acestea, trebuie să nu uităm că o blocadă navală este o măsură legitimă, recunoscută de dreptul internațional în contextul unui conflict armat pe mare. Blocada, instituită pentru a opri traficul de arme în acea regiune aflată în război, a fost spartă și nerespectată de aceeași flotă care acum este prezentată lumii întregi drept victimă a unui atac israelian nejustificat. Doar un dialog rațional va putea permite avansarea negocierilor dintre Israel și Gaza. În cadrul acestui dialog, Europa are obligația de a formula o opinie calmă, echilibrată, fără a manifesta vreo părținare inadecvată.

Catherine Stihler (S&D), *în scris*. – Rezoluția privind moartea tragică a unor membri ai flotei umanitare este binevenită. Este nevoie de o investigație independentă. Avem, de multă vreme, nevoie urgentă de o rezoluție referitoare la blocada din Gaza și de o rezoluție politică în legătură cu semnificația unei tragedii umanitare.

Alf Svensson (PPE), *în scris*. – (SV) Este regretabil că acest incident s-a soldat cu morți și fiecare deces este o pierdere teribilă. Cu toate acestea, rezoluția cu privire la care ne exprimăm opiniile nu este doar un mijloc de a exprima condoleanțele Parlamentului European. Scopul său este acela de a reprezenta o poziție politică și, prin urmare, este neechilibrată. Rezoluția nu ține cont de faptul că Hamas este o organizație teroristă, al cărei scop este desființarea statului Israel. Textul rezoluției nu face nicio referire la Hamas, ceea ce pare destul de ciudat, având în vedere că Hamas este una dintre părțile implicate în conflict. Rezoluția solicită Israelului să ia măsuri, însă ignoră faptul că și Hamas poate lua inițiativa în vederea încheierii unui acord sau a găsirii unei soluții pașnice. Totodată, pare bizar faptul că rezoluția mai întâi condamnă puternic atacul asupra vasului mișcării „Free Gaza” și apoi solicită o investigație privind acest atac. Astfel, condamnarea anticipează concluziile investigației solicitate. Israelului i se solicită să pună imediat capăt blocadei din Gaza, fără a i se face în schimb nicio concesie, în pofida faptului că sunt bine cunoscute motivele pentru care Israelul a instaurat blocada.

Konrad Szymański (ECR), *în scris*. – (PL) Am votat împotriva acestei rezoluții deoarece coordonatorul Conservatorilor și Reformiștilor Europeni în Comisia pentru afaceri externe nu a fost primit la negocierile privind propunerea comună de rezoluție.

Keith Taylor (Verts/ALE), *în scris*. – Salut decizia deputaților în Parlamentul European, reprezentanți ai întregului spectru politic, de a susține această rezoluție valoroasă, prin care Israelul este condamnat pentru atacurile neprovocate și exagerate asupra flotei cu ajutoare umanitare „Free Gaza”. Înțeleg că aceasta a fost cea mai puternică poziție pe care a putut-o adopta întregul Parlament, ca urmare a diferențelor de opinie dintre și în cadrul diferitelor grupuri politice, iar existența unei astfel de poziții unificate transmite un mesaj foarte clar, neambiguu, Israelului și comunității internaționale. Deși am votat în favoarea rezoluției, mi-ar fi plăcut ca aceasta să meargă mai departe. Imediat după atacul asupra flotei, i-am scris dnei comisar Cathy Ashton, solicitând suspendarea imediată a acordului de asociere UE-Israel. Israelul a încălcat în mod repetat

clauza din acest acord privind drepturile omului, iar ultima sa acțiune nu trebuie tolerată. Consider că UE trebuie să își exprime opinia, dar și să acționeze efectiv, pentru a arăta că comunitatea internațională condamnă asediul asupra Gaza și atacul Israelului asupra flotei „Free Gaza”. Voi solicita în continuare suspendarea acestui acord oricând voi avea ocazia, până ce Israelul va putea demonstra că își îndeplinește obligațiile privind drepturile omului față de Palestina.

Propunere de rezoluție (RC-B7-0360/2010)

Sophie Auconie (PPE), *în scris.* – (FR) Desigur, am votat în favoarea acestei rezoluții care, în principal, invită toate statele membre să contribuie la prevenirea torturii și a altor tratamente sau pedepse crude, inumane sau degradante, să monitorizeze asistența tehnică oferită țărilor terțe, pentru a evita utilizarea acesteia pentru producerea de bunuri în scopul impunerii pedepsei capitale, al torturii și al altor tratamente sau pedepse crude, inumane sau degradante.

Diogo Feio (PPE), *în scris.* – (PT) Pe lângă desfășurarea campaniilor publice prin care susține drepturile omului, Uniunea Europeană trebuie să aibă ca scop prevenirea încălcării acestor drepturi, creând bariere pentru încetarea comerțului cu bunuri susceptibile de a fi utilizate pentru a impune pedeapsa capitală, tortura și alte pedepse sau tratamente cu cruzime, inumane sau degradante. Aceste eforturi necesită același spirit de angajament din partea statelor membre și vigilență din partea societății civile, în vederea combaterii numeroaselor tipuri de torturi și violență care periclitează libertatea, sănătatea și demnitatea oricărui cetățean. Susțin pe deplin și consider că se justifică atenția mai mare acordată acestei piețe și introducerea unor regulamente privind comerțul cu astfel de produse, precum și supravegherea mai riguroasă a utilizării lor reale.

Sylvie Guillaume (S&D), *în scris.* – (FR) Este regretabil că Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1236/2005 privind comerțul cu anumite bunuri susceptibile de a fi utilizate pentru a impune pedeapsa capitală, tortura și alte pedepse sau tratamente cu cruzime, inumane sau degradante nu a fost pus în aplicare de toate statele membre. De asemenea, consider inacceptabil faptul că unele state au autorizat fără ezitări exportul de produse ce pot fi folosite în acte de tortură, către țări care nu respectă drepturile omului. Trebuia să chemăm la ordine aceste state, prin votul nostru asupra acestei rezoluții. Într-adevăr, trebuie să încurajăm statele membre să contribuie la promovarea drepturilor omului în întreaga lume într-o manieră mai riguroasă, cât și la controlul comerțului internațional cu produse utilizate pentru tortură, nu să participe la acest tip de comerț. Cred, de asemenea, că ar trebui aplicate sancțiuni, pentru a descuraja statele să procedeze în acest mod. Totodată, această rezoluție invită pe bună dreptate Comisia să actualizeze lista articolelor de tortură, având în vedere că acestea se schimbă constant. Prin urmare, am votat în favoarea acestui text, însă consider că trebuie să mergem și mai departe.

Nuno Melo (PPE), *în scris.* – (PT) Din păcate, tortura este încă practică în multe țări. Convenția împotriva torturii impune statelor obligații specifice de a preveni tortura, de a investiga astfel de situații, de a-i aduce în fața justiției pe autorii acestora și de a oferi despăgubiri victimelor. Cu toate acestea, tortura este în continuare răspândită în întreaga lume și o gamă largă de echipamente de poliție și de securitate este utilizată pentru astfel de practici. Din acest motiv, trebuie să luăm măsuri pentru a preveni libera circulație a acestor echipamente, pentru a opri comercializarea și achiziționarea lor de către persoane care, apoi, le pot folosi pentru tortură și maltratare.

Andreas Mölzer (NI), *în scris.* – (DE) Interzicerea deplină a torturii și a altor forme de maltratare la nivelul UE, în baza Convenției europene pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și a Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, este fără doar și poate inviolabilă. În plus, UE acționează corect criticând, cât mai dur, țările care încă aplică tortura. M-am abținut de la vot deoarece această rezoluție nu conține o definiție precisă a articolelor utilizate pentru tortură și nu se poate estima impactul său asupra produselor importate legal, care ar putea fi utilizate în mod necorespunzător, în alte scopuri decât cele pentru care au fost concepute.

Georgios Papanikolaou (PPE), *în scris.* – (EL) În 2006, UE a introdus primul acordul multilateral global privind controlul exporturilor, pentru a preveni comerțul internațional cu instrumente de tortură și s-a angajat în mod expres să le interzică integral, în contextul politicii sale privind drepturile omului. În pofida finanțării comunitare (aproximativ 12 milioane de euro anual) pentru programele de interzicere a acestor tipuri de echipamente, Regulamentul (CE) nr. 1236/2005 încă prezintă o serie de lacune, care permit companiilor să comercializeze în continuare, ilegal, produse folosite pentru tortură. Am votat în favoarea acestui raport, care promovează măsuri decisive, îndeamnă statele membre să elaboreze rapoarte anuale în

această privință și subliniază necesitatea modificării imediate a listei produselor a căror comercializare este interzisă și al căror export este controlat.

Robert Rochefort (ALDE), *în scris.* – (FR) Am votat în favoarea rezoluției împotriva comerțului cu bunuri utilizate pentru tortură. Într-adevăr, putem saluta existența, începând cu anul 2005, a unui regulament european privind comerțul cu anumite bunuri susceptibile de a fi utilizate pentru a impune pedeapsa capitală, tortura și alte pedepse sau tratamente cu cruzime, inumane sau degradante, însă este adevărat că există mari lacune în ceea ce privește sfera de acțiune și punerea în aplicare a acestui regulament: în primul rând, multe state membre nu au comunicat și nici măcar nu au introdus penalități pentru încălcarea acestui regulament și nu elaborează rapoarte anuale de activitate, deși aceasta este o cerință; în al doilea rând, a sosit momentul să abordăm problema nemonitorizării criteriilor de export pentru produsele în cauză și să abordăm cu curaj chestiunea articolelor care sunt în prezent scutite de la cerința de obținere a unei autorizații pentru tranzitarea Uniunii Europene; în final, trebuie extinsă lista articolelor interzise (în prezent, ea nu include anumite echipamente de poliție și securitate, precum bastoanele cu ținte, instrumente pentru imobilizarea la perete sau podea, instrumente pentru imobilizarea picioarelor, cătușe pentru degete și încheieturi sau instrumente paralizante cu electroșocuri purtate pe corp).

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *în scris.* – Salut faptul că Parlamentul European, la îndemnul unui raport al unei ONG, solicită luarea de măsuri concrete pentru a asigura respectarea standardelor UE privind interzicerea exporturilor de instrumente de tortură. De fapt, toate statele europene încalcă interdicția de export adoptată de UE în 2005. Spre exemplu, anumite companii germane au livrat lanțuri de picioare în Emiratele Arabe Unite, iar spray-uri cu piper din Germania au fost exportate în Camerun, China și India, unde erau folosite pentru a tortura prizonierii. Republica Cehă a exportat instrumente cu electroșocuri în Pakistan și Moldova. Din păcate, rezoluția nu menționează statele responsabile. Prin urmare, Parlamentul s-a oprit la jumătatea drumului. Lupta globală împotriva torturii nu trebuie să rămână la stadiul verbal. Cei responsabili trebuie identificați și trași la răspundere pentru acțiunile lor. Comisia trebuie să insiste ca toate statele membre să respecte politica de interdicție din 2005.

Catherine Stihler (S&D), *în scris.* – Comerțul cu articolele folosite pentru tortură trebuie investigat și oprit.

Propunere de rezoluție (RC-B7-0358/2010)

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *în scris.* – (PT) Din păcate, guvernul Republicii Populare Democrate Coreene continuă să încalce drepturile omului în cazul poporului nord-coreean.

Invit guvernul Republicii Populare Chineze să-și exercite responsabilitatea pe care o are în calitate de membru permanent al Consiliului de Securitate al ONU.

Totodată, invit guvernul Republicii Populare Chineze să-și folosească întreaga influență în favoarea reluării procesului de negociere.

De asemenea, invit comunitatea internațională să continue presiunile asupra guvernului Republicii Populare Democrate Coreene, pentru ca acesta să nu mai încalce drepturile omului în cazul poporului nord-coreean.

Diogo Feio (PPE), *în scris.* – (PT) Scufundarea vasului de luptă sud-coreean *Cheonan* de către Coreea de Nord reprezintă o chestiune îngrijorătoare, care trebuie condamnată în unanimitate de comunitatea internațională. Aceasta trebuie să condamne această agresiune comisă de regimul dictatorial din Coreea de Nord, care respectă doar în aparență frontiera reprezentată de paralela 38, în timp ce, pe ascuns, alimentează și provoacă un conflict cu acest stat democrat, prosper și dezvoltat care este Coreea de Sud. Uniunea Europeană trebuie să conducă acest protest, să depună eforturi oficiale și neoficiale pentru a ajuta poporul nord-coreean să se elibereze de sub jugul totalitar care îl oprină și, mai ales, să sprijine apărătorii drepturilor omului din acea țară.

José Manuel Fernandes (PPE), *în scris.* – (PT) Regret profund decesele produse la bordul vasului de luptă sud-coreean *Cheonan* și le ofer guvernului Republicii Coreea, familiilor celor decedați și poporului coreean sincere condoleanțe. Constat că ancheta efectuată de comisia comună de anchetă internațională civilă și militară, dar și evaluarea independentă a Comisiei națiunilor neutre pentru supraveghere au constatat existența unor dovezi clare și de necontestat care arată că nava *Cheonan* s-a scufundat în urma unei explozii submarine externe cauzate de o torpilă fabricată în Republica Populară Democrată Coreeană (RPDC). Mă alătur Înaltei Reprezentanțe/Vicepreședintei în condamnarea atacului și apreciez reținerea manifestată de Republica Coreea. Solicit Comisiei să mențină programele existente de ajutorare umanitară și să păstreze deschise

canalele de comunicații cu RPDC, deoarece aceste programe de ajutorare influențează direct condițiile de trai ale populației din Coreea de Nord.

Filip Kaczmarek (PPE), *în scris.* – (PL) Mă bucur că echipa nord-coreeană a jucat bine în meciul cu Brazilia. Din păcate, această bună performanță sportivă nu schimbă situația politică din Peninsula Coreeană, care este una foarte tensionată. În ceea ce mă privește, responsabilitatea pentru accentuarea acestor tensiuni o are, fără îndoială, Coreea de Nord. Declarațiile Coreei de Nord reprezintă o situație clasică în care ordinea normală a evenimentelor este inversată. Uniunea Europeană trebuie să ia măsuri pentru a preveni declanșarea acestui război, ceea ce, de altfel, și face.

Sper că vom putea preveni concretizarea celui mai dur scenariu, și anume declanșarea unui conflict armat. Din acest motiv, am susținut rezoluția referitoare la situația din Peninsula Coreeană.

Nuno Melo (PPE), *în scris.* – (PT) Incidentul în care a fost implicat vasul de luptă sud-coreean *Cheonan* trebuie condamnat fără doar și poate. Această situație creează o instabilitate accentuată în Peninsula Coreeană și trebuie luate măsuri astfel încât să nu se mai repete un incident de acest gen, soldat cu morți. Deși își neagă implicarea, Republica Populară Democrată a Coreei de Nord este principalul suspect în acest caz, ținând cont de dovezile existente, mai exact bucățile din torpila fabricată în Coreea de Nord care au fost găsite în mare. Acest incident trebuie condamnat de comunitatea internațională, mai ales de China și Rusia, care nu au condamnat încă această situație într-un mod clar și inechivoc. Este recomandabil ca problema să fie adusă în atenția Consiliului de Securitate al ONU, care va putea lua măsuri pentru a preveni producerea unor incidente similare pe viitor.

Willy Meyer (GUE/NGL), *în scris.* – (ES) Am votat împotriva rezoluției comune referitoare la situația din Peninsula Coreeană și mai ales la incidentul scufundării vasului de luptă sud-coreean *Cheonan*. Am procedat astfel deoarece consider că prezenta rezoluție pleacă de la premisa veridicității rezultatelor investigației unilaterale desfășurate de armata sud-coreeană, împreună cu armata Statelor Unite și a altor țări. Nu consider că aceste țări ar fi putut emite concluzii obiective fără a permite participarea Coreei de Nord, stat care, potrivit acestei investigații, este responsabil pentru scufundarea vasului. Din acest motiv, Grupul Confederal al Stângii Unite Europene/Stânga Verde Nordică solicită, în rezoluția noastră, desfășurarea unei anchete independente, sub auspiciile ONU, pentru a clarifica faptele. În mod similar, dorim ca acest incident să nu declanșeze o escaladare militară în peninsulă. Astfel, este necesar ca cele două Corei și aliații lor să se abțină de la orice acțiune sau declarație care ar conduce la acest lucru. Insistăm că singura soluție pentru a pune capăt tensiunilor dintre Coreea de Nord și Coreea de Sud este un dialog bazat pe respect reciproc.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *în scris.* – Din păcate, majoritatea grupurilor a decis să limiteze textul la scufundarea vasului și să nu spună nimic despre situația absolut dramatică a drepturilor omului în Coreea de Nord, despre care am aflat mai multe detalii la audierile pentru Subcomisia pentru drepturile omului, din luna aprilie. Argumentul a fost că subcomisia va începe să lucreze la un raport special privind situația drepturilor omului în Coreea de Nord în luna iulie, cel târziu în septembrie. Potrivit informațiilor pe care le-am aflat după reuniune, acest raport va apărea doar anul viitor, deoarece subiectul său nici măcar nu a fost decis de către coordonatori. Grupul nostru regretă că am ratat șansa de a deschide discuția în sesiunea aceasta, când am fi putut aborda problema cu dna Ashton. Prin urmare, Grupul Verzilor/ALE nu a semnat compromisul, deoarece considerăm că încălcările grave ale drepturilor omului comise de conducerea nord-coreeană împotriva poporului său, la nivel intern, nu pot fi separate de comportamentul agresiv al autorităților RPDC la nivel extern.

Propunere de rezoluție (B7-0342/2010)

Mara Bizzotto (EFD), *în scris.* – (IT) Rezoluția pe care o votăm astăzi subliniază în mod critic complicațiile cu care se confruntă Bosnia și Herțegovina în drumul său către aderarea la Uniunea Europeană.

Această țară nu înregistrează rezultate bune din punctul de vedere al garantării unui sistem democratic și al luptei împotriva corupției, extrem de extinsă în Bosnia. În afara aspectelor critice evidențiate pe bună dreptate în acest raport, există, aparent, ideea că Uniunea Europeană ar fi avantajată de aderarea acestui stat. Sincer, nu văd ce beneficii s-ar putea obține în urma aderării unui stat care, în cazul aderării, nu ar face altceva decât să-și transfere problemele economice, sociale și democratice interne asupra celorlalte state membre. Acest lucru s-a întâmplat deja cu alte țări candidate.

Totodată, trebuie să ne îngrijoreze situația tot mai precară, discriminarea și ostilitatea cu care se confruntă comunitatea creștină din Bosnia, stat cu majoritate musulmană, în care drepturile sociale și economice sunt judecate pe criterii de apartenență religioasă.

Nu cred că Bosnia și Herțegovina are motive pentru a aspira la aderarea la UE. Să luăm, deci, măsuri pentru a bloca procesul de aderare, astfel încât să ne protejăm cetățenii de eventuale prejudicii.

Diogo Feio (PPE), în scris. – (PT) Va mai trece mult timp până ce situația din Bosnia și Herțegovina se va stabiliza complet, chiar dacă evenimentele din această țară nu mai sunt prezente în jurnalele televizate. Tensiunile politice etnice s-au intensificat și există teama că ele vor conduce la un nou conflict armat. Aceste dispute, oricât ar fi de camuflate, au un impact negativ asupra guvernării precare din această țară și asupra modului deja inadecvat în care sunt anunțate politicile guvernamentale prioritare. Așadar, este clar astăzi faptul că Bosnia și Herțegovina trebuie să străbată un drum lung și plin de obstacole, înainte să poată solicita efectiv aderarea la UE. Din păcate, termenul „balcanizare” încă înseamnă divizare, lupta pentru același teritoriu și un conflict ce nu poate fi rezolvat ușor. Prin urmare, Uniunea Europeană trebuie să fie mai atentă la posibilitatea apariției unor noi dispute între diferitele comunități din această țară și trebuie să aibă în vedere prevenirea acestora, intervenind în mod eficace pe lângă principalii actori sociali și politici.

José Manuel Fernandes (PPE), în scris. – (PT) UE și-a reafirmat angajamentul față de aderarea la UE a țărilor din Balcanii Occidentale, inclusiv a Bosniei și Herțegovinei. Cu toate acestea, principala răspundere pentru aderare le aparține acestor state și depinde de capacitatea și hotărârea lor de a îndeplini criteriile de la Copenhaga. În Bosnia și Herțegovina, climatul politic este unul instabil și nu există o viziune comună împărtășită de toate forțele politice. Nu s-a înregistrat niciun progres în procesul de reconciliere interetnică și în funcționarea structurilor statului. Aș dori să subliniez faptul că aderarea la UE înseamnă acceptarea valorilor și normelor pe care este bazată UE, adică respectul pentru drepturile omului, inclusiv pentru drepturile persoanelor ce aparțin minorităților naționale, pentru solidaritate, toleranță, democrație, statul de drept și, în special, respectul pentru independența justiției. Libertatea și independența presei publice și private reprezintă cerințe democratice de bază. Prin urmare, solicit autorităților din Bosnia și Herțegovina să promoveze dezvoltarea presei independente. De asemenea, condamnat atacurile asupra jurnaliștilor și le solicit autorităților competente să ia măsurile corespunzătoare pentru a evita astfel de atacuri în viitor.

Nuno Melo (PPE), în scris. – (PT) Procesul de extindere a UE trebuie analizat cu atenție și orice nouă aderare va trebui să respecte întotdeauna punctele comune de referință ale statelor care constituie UE. Statele din Balcanii Occidentale se află în vârful listei viitoarelor aderări, inclusiv Bosnia și Herțegovina. Cu toate acestea, statele sunt principalele răspunzătoare pentru aderare, din punctul de vedere al capacității și hotărârii lor de a îndeplini criteriile de la Copenhaga. În acest sens, Bosnia și Herțegovina nu a realizat progrese semnificative în drumul său către stabilizare și dezvoltare. În primul rând, trebuie evidențiate climatul de instabilitate politică și lipsa unei viziuni comune a tuturor forțelor politice, precum și utilizarea tot mai frecventă a unui limbaj necorespunzător, ceea ce subminează procesul de reconciliere interetnică și funcționarea structurilor statului. De asemenea, există obligația nenegociabilă de a respecta criteriile de la Copenhaga, mai ales în ceea ce privește drepturile omului.

Willy Meyer (GUE/NGL), în scris. – (ES) Am votat împotriva acestui raport referitor la situația din Bosnia și Herțegovina deoarece nu se referă la principala cauză a problemei: continuarea protectoratului internațional, cu participarea Uniunii Europene și eșecul comunității internaționale în a se asigura că cetățenii bosniaci își pot decide viitorul politic. Totodată, acest raport salută contribuția semnificativă a Operațiunii Althea la stabilitatea și securitatea Bosniei și Herțegovinei, în loc să solicite încetarea prezenței militare internaționale și a misiunilor Politicii europene de securitate și apărare. Grupul Confederal al Stângii Unite Europene – Stânga Verde Nordică a respins întotdeauna politica neo-colonialistă a Uniunii Europene în zona Balcanilor, în general, și în Bosnia și Herțegovina, în particular. Credem că trebuie să le oferim cetățenilor bosniaci șansa de a-și alege propriul guvern și solicităm încetarea protectoratului internațional. În acest scop, trebuie să închidem biroul Înaltului Reprezentant al ONU și al Reprezentantului special al Uniunii Europene și să punem capăt prezenței internaționale în Bosnia și Herțegovina.

Hella Ranner și Ernst Strasser (PPE), în scris. – (DE) Dorim să facem următoarele observații cu privire la acea secțiune din rezoluție care se referă la liberalizarea vizelor. În principiu ar trebui să susținem facilitarea vizelor pentru țările din Balcanii Occidentale, însă doar dacă sunt îndeplinite toate condițiile în această privință. Acest lucru este valabil și în cazul Bosniei și Herțegovinei. Condițiile vor fi îndeplinite doar dacă pot fi protejate integral interesele în materie de securitate ale populației Europei și, mai ales, ale cetățenilor austrieci. Din păcate, după cum știm, acest lucru nu s-a întâmplat întotdeauna în trecut. Prin urmare, este nevoie de o examinare riguroasă a condițiilor și de o evaluare a consecințelor scutirii de vize, din perspectiva politicii de securitate. Încă nu au fost oferite complet garanțiile necesare.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *în scris*. – Mă bucur că la votul final asupra raportului referitor la Bosnia au fost adoptate toate cele 4 amendamente propuse de noi, care se alătură celorlalte 27 de amendamente adoptate de comisia AFET. Iată o mare realizare!

Propunere de rezoluție (RC-B7-0370/2010)

Diogo Feio (PPE), *în scris*. – (PT) Ținând cont de realitatea fizică a spațiului aerian (care este atât global, cât și comun), consider că domeniul reglementării transportului aerian necesită o cooperare mai apropiată între Uniunea Europeană și Statele Unite. Aspecte precum siguranța pasagerilor sunt universale și, prin urmare, susțin crearea programelor comune UE-SUA de gestionare a traficului aerian, precum Proiectul de cercetare privind ATM în contextul cerului unic european (SESAR) și Sistemul de transport aerian al viitoarei generații (NextGen), precum și necesitatea ca Statele Unite să comunice UE informații privind lista neagră a liniilor aeriene. În final, având în vedere faptul că spațiul aerian este atât global, cât și comun, după cum am menționat și din moment ce obiectivul final al acordului de transport aerian între UE și SUA este deschiderea completă a pieței, susțin solicitarea adresată de Parlament, pentru o liberalizare sporită a pieței transportului aerian și pentru eliminarea restricțiilor și discriminărilor exagerate.

José Manuel Fernandes (PPE), *în scris*. – (PT) Deschiderea piețelor de aviație UE-SUA – care, în total, reprezintă aproximativ 60 % din traficul aerian mondial – va avantaja consumatorii de pe ambele maluri ale Oceanului Atlantic, va aduce beneficii economice substanțiale și va crea locuri de muncă. Mă bucură cooperarea dintre autoritățile competente din UE și SUA în domeniul siguranței aeriene și reiterez importanța listei negre europene a transportatorilor ce oferă servicii necorespunzătoare și a sistemului american de monitorizare a standardelor transportatorilor. În acest domeniu, este important ca ambele părți să își comunice informații în această privință. Să nu uităm că trebuie respectată intimitatea cetățenilor europeni și americani, în cazul comunicării de date personale ale pasagerilor între UE și SUA, în conformitate cu criteriile cerute de Parlamentul European în rezoluția sa din 5 mai 2010. Prin urmare, trebuie să evidențiem urgența adoptării unor standarde internaționale privind protecția datelor și protecția intimității. Sunt mulțumit de acordul privind reducerea zgomotului și a emisiilor aeronavelor și de intenția de a dezvolta cooperarea tehnică între UE și SUA în domeniul științei climatice, cercetării și dezvoltării tehnologice.

João Ferreira (GUE/NGL), *în scris*. – (PT) Acordul UE-SUA privind transportul aerian se bazează pe liberalizarea acestui sector. Documentul menționează că obiectivul final al acordului UE-SUA privind transportul aerian este deschiderea completă a piețelor, fără restricții impuse de niciuna dintre părți. Prin încheierea acestui acord și evidențierea interesului principalelor grupuri economice pentru liberalizarea pieței unice, UE încalcă acordurile bilaterale existente, definite de către fiecare stat membru, și transferă întregul sector din sfera publică în cea privată. În ceea ce privește securitatea și susținând ideea că serviciile de transport aerian trebuie să prezinte în permanență un nivel ridicat de securitate, ne îngrijorează foarte mult faptul că sunt amestecate siguranța, reducerea la minim a sarcinilor și liberalizarea și că profitul și concentrarea bogăției sunt elementele prioritare.

Așadar, considerăm că transportul aerian, ca sector important în ceea ce privește mobilitatea atât în interiorul, cât și în exteriorul statelor membre, trebuie să fie un serviciu public, furnizat de societățile publice din fiecare țară, care să garanteze calitatea și siguranța serviciilor oferite cetățenilor. Prin urmare, am votat împotriva.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *în scris*. – (FR) Deschiderea „pieței” transatlantice de aviație nu este în interesul publicului. Ea accentuează concurența între liniile aeriene, pe cheltuiala angajaților sectorului. Mărește traficul aerian în detrimentul mediului înconjurător. Nu prevede nicio garanție reală în ceea ce privește protecția datelor personale (registru de nume al pasagerilor), pe care Statele Unite le înregistrează după bunul plac, în detrimentul drepturilor cetățenilor europeni. Votăm împotriva acestei rezoluții, împotriva mașinii de dereglementare ce prefigurează marea piață transatlantică a viitorului.

Nuno Melo (PPE), *în scris*. – (PT) Acordul aerian UE-SUA este foarte important pentru viitorul relațiilor UE-SUA. În această privință și după intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, Parlamentul trebuie să fie informat și consultat pe deplin în legătură cu activitatea desfășurată de Comitetul mixt, la fel ca toate părțile implicate. Orice acord ce urmează a fi încheiat trebuie aprobat de Parlament, motiv pentru care va trebui să fie abordat în cadrul tuturor negocierilor și este important ca pe viitor să aibă loc întâlniri regulate între deputații în Parlamentul European și membrii Congresului SUA, pentru a discuta toate chestiunile relevante referitoare la politica de aviație UE-SUA.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *în scris*. – Mă bucur că s-a votat menținerea în text a alineatelor importante pentru noi, respectiv alineatele (17), (18) și (21) referitoare la mediul înconjurător și alineatul (22) referitor la politica socială, ceea ce ne-a determinat să acordăm un vot pozitiv întregului raport.

Brian Simpson (S&D), *în scris*. – Astăzi voi vota pentru, deși încă sunt de părere că SUA câștigă mai mult decât UE de pe urma acestor acorduri.

Încă nu s-a înregistrat niciun progres în două aspecte importante, și anume accesul pe piață și proprietatea străină; poate că mulți cred că SUA nu va acționa în acest sens, însă trebuie să urmărim în continuare aceste obiective importante.

De asemenea, sunt de acord cu stabilirea unui orar, însă sunt de acord și cu cei care au arătat că acest acord nu se ridică încă la înălțimea așteptărilor Parlamentului.

Accept progresele înregistrate, însă acestea nu au fost echitabile, așa cum nu a fost nici prima versiune a acordului. Dorim ca Statele Unite să fie pe viitor mai generoase în legătură cu aspectele cheie pe care le-am menționat, înainte ca UE să mai facă alte concesii în discuțiile viitoare.

Catherine Stihler (S&D), *în scris*. – Salut această rezoluție.

Propunere de rezoluție (B7-0344/2010)

Sophie Auconie (PPE), *în scris*. – (FR) Primul pachet feroviar, care a fost adoptat în 2001 și conține trei directive privind dezvoltarea rețelei feroviare comunitare, privind autorizarea întreprinderilor feroviare și alocarea capacităților de infrastructură feroviară, tarifarea utilizării infrastructurii feroviare și certificarea în materie de siguranță, are ca scop revitalizarea industriei feroviare, acționând ca prim pas în direcția creării unui spațiu european integrat de cale ferată. Cu toate acestea, potrivit raportului Comisiei de monitorizare a evoluției pieței feroviare, proporția sectorului feroviar în cadrul transporturilor nu a crescut, ci doar s-a stabilizat la nivelul scăzut de aproximativ 10 % din piața de transport feroviar de marfă și la mai puțin de 7 % în cazul transportului de călători. Prin urmare, în rezoluția pe care am susținut-o, Parlamentul invită statele membre să pună în aplicare în mod corespunzător acest pachet feroviar și solicită Comisiei să garanteze mai bine această aplicare corespunzătoare.

Diogo Feio (PPE), *în scris*. – (PT) În cadrul aceleiași sesiuni în care am votat pentru adoptarea regulamentului Parlamentului European și al Consiliului privind rețeaua feroviară europeană pentru un transport de marfă competitiv, am discutat și punerea în aplicare a directivelor privind primul pachet feroviar, care nu s-au ridicat la înălțimea obiectivelor inițiale. Deoarece investițiile în căile ferate reprezintă o prioritate, trebuie luate măsurile corespunzătoare pentru a se asigura punerea corespunzătoare în aplicare a primului pachet feroviar, mai ales din perspectiva deschiderii și liberalizării progresive a piețelor, conform regulamentului privind concurența.

José Manuel Fernandes (PPE), *în scris*. – (PT) Constat că marea majoritate a celor 22 de state membre nu au pus în aplicare cele trei directive privind primul pachet feroviar, ceea ce a împiedicat dezvoltarea proporției sectorului feroviar în cadrul transporturilor în general. Consider că independența administratorului de infrastructură reprezintă o condiție prealabilă pentru tratarea tuturor operatorilor într-o manieră corectă, transparentă și nediscriminatorie. Trebuie să existe standarde care să garanteze independența administratorilor de infrastructură, mai ales în cazul în care aceștia sunt parte a unei întreprinderi feroviare care desfășoară și activități de transport. Nivelul investițiilor în dezvoltarea și întreținerea infrastructurilor feroviare rămâne insuficient în multe state membre, calitatea infrastructurilor existente scăzând în mai multe cazuri. Comisia este îndemnată să propună o revizuire a primului pachet feroviar până în septembrie 2010 și să se ocupe prioritar de chestiunile legate de independența administratorilor de infrastructură și de lipsa de competențe și resurse a organismelor de reglementare. Totodată, se speră că se vor propune principii adecvate pentru stabilirea tarifelor pentru accesul la infrastructură care să stimuleze investițiile publice și private în sectorul feroviar. Liberalizarea pieței feroviare nu ar trebui să afecteze calitatea serviciilor de transport feroviar și ar trebui să mențină obligațiile de serviciu public.

João Ferreira (GUE/NGL), *în scris*. – (PT) Rezoluția regretă faptul că mai multe state membre au întârziat în a pune în aplicare cele trei directive privind primul pachet feroviar, deoarece această întârziere afectează concurența loială pe piața feroviară. Prin urmare, obiectivul real al acestui pachet este condamnat din nou: deschiderea transportului feroviar, în special al celui de mărfuri, către concurență și interesele private, ca prim pas către liberalizarea completă a sectorului la nivel comunitar. Statele membre vor trebui să decidă în ce domenii își vor îndeplini obligațiile sociale prin servicii publice și în legătură cu modul de organizare a

acestor servicii publice. Aceasta este o alegere suverană a populației, care trebuie respectată. Prin urmare, ne opunem oricărei modalități antidemocratice de punere în aplicare a unor măsuri care să afecteze interesele populației, precum cea reprezentată în mod clar de această directivă.

Liberalizarea este cauza și nu soluția principalelor probleme din sector, în special în cazul celor legate de calitatea și accesibilitatea serviciilor și de drepturile lucrătorilor. Trebuie să punem capăt și să anulăm efectele politicilor persistente care deteriorează și distrug sectorul transporturilor publice, cu scopul de a-l subordona profitabilității marilor interese private. În acest caz, este vorba, înainte de toate, despre un sector de o importanță strategică pentru viitor, din perspectiva energetică, dar și din perspectiva mediului înconjurător.

Carlo Fidanza (PPE), în scris. – (IT) Salut adoptarea în plen a rezoluției referitoare la punerea în aplicare a directivelor privind primul pachet feroviar. Consider că întârzierea în punerea în aplicare a acestui pachet este inacceptabilă, iar Comisia Europeană trebuie să ia măsuri urgente în acest sens.

În special, consider că trebuie să ne axăm pe trei concepte cheie. În primul rând, stabilirea unei interpretări inechivoce a independenței administratorilor de infrastructură. În al doilea rând, finalizarea liberalizării autentice a pieței feroviare, o prioritate absolută pentru toate statele membre ale Uniunii Europene. Din acest motiv, Comisia Europeană trebuie să-și accelereze acțiunile, astfel încât să stabilească termene limită realiste. În final, deși ne dorim liberalizarea, trebuie garantată respectarea principiului reciprocității, pentru a preveni concurența neloială între societăți concurente din state cu o piață deschisă. Am transmis comisiei un amendament specific în această privință, iar conținutul său a fost inclus în textul final, pe care îl susțin cu convingere.

Bruno Gollnisch (NI), în scris. – (FR) Rezoluția de astăzi nu abordează problema dintr-o perspectivă corectă. Motivul pentru care acest sector întâmpină dificultăți sau probleme nu este acela că statele membre nu au pus în aplicare primul pachet feroviar în mod corespunzător sau integral, ci dimpotrivă. Liberalizarea rețelei feroviare a condus în mod evident la o logică a rentabilității pure și la dezorganizarea sectorului. În Franța, liniile și traseele feroviare de mare viteză au prioritate în fața serviciilor regionale mai lente. Prețurile au crescut. În multe cazuri, însă, necesitățile și așteptările pasagerilor sunt ignorate complet, astfel încât, uneori, nici măcar orarele trenurilor nu mai sunt corecte.

În orice caz, acestea se respectă din ce în ce mai puțin. Rețeaua este întreținută în mod similar și s-a deteriorat pe numeroase rute, adică pe cele care nu s-au închis complet. În Regatul Unit și Belgia, această abordare a fost parțial responsabilă pentru accidente feroviare. Utilizatorii sectorului electricității și ai serviciilor poștale întâmpină deja dificultăți de natură similară. Aveți obligația de a reglementa tarifele de telefonie, deoarece există foarte multe abuzuri. Nu credeți că a sosit momentul să desființăm aceste tarife?

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), în scris. – (FR) Liberalizarea pieței feroviare, impusă statelor membre prin directivele din 2001, nu a condus la servicii mai bune pentru cetățenii noștri. Situația este, de fapt, mai gravă: infrastructura se deteriorează ca urmare a investițiilor insuficiente. Cu toate acestea, trebuie să condamnăm statele membre care au ales să nu-și divizeze operatorii consacrați, astfel încât să-i scoată complet din funcțiune? Această rezoluție demonstrează încăpățănarea ideologică a liberalilor, care nu are nimic de-a face cu bunul simț și cu realitatea. Nu pot vota altfel decât împotriva.

Nuno Melo (PPE), în scris. – (PT) Punerea eficientă în aplicare a primului pachet feroviar este fundamentală pentru viitoarea creare a unei rețele feroviare europene. Trebuie să acordăm prioritate rezolvării unor probleme precum independența administratorilor de infrastructură și lipsa competențelor și resurselor pentru organismele de reglementare, dar și să propunem principii satisfăcătoare pentru taxarea accesului la infrastructură. În acest caz, crearea coridoarelor feroviare care permit legăturile rapide și eficiente între o rețea națională și alta va permite îmbunătățirea condițiilor de utilizare a infrastructurii. Un transport feroviar mai competitiv decât cel actual nu va aduce doar beneficii economice, ci și beneficii pentru mediul înconjurător. Acesta este motivul pentru care am votat în acest mod.

Andreas Mölzer (NI), în scris. – (DE) Am respins acest pachet feroviar, în care se manifestă în mod clar noțiunea de centralizare, din mai multe motive. Este o rușine faptul că, într-o Europă fără frontiere, transportul feroviar în interiorul UE rămâne imposibil. UE trebuie să asigure interoperabilitatea, cu alte cuvinte, aceleași standarde tehnice. Însă nu vom rezolva problemele dacă vom impune forțat gestionarea rețelei europene. Dimpotrivă, centralizarea și fragmentarea responsabilităților vor conduce la noi probleme. Acest plan ar putea avea un efect negativ asupra calității și siguranței transportului feroviar și chiar ne putem aștepta la o reducere a serviciilor. Cei mai dezavantajați de pachetul feroviar vor fi cei care locuiesc în zonele rurale și navetiștii.

Raiül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *în scris*. – Am votat deja în cadrul comisiei TRAN pentru rezoluția referitoare la punerea în aplicare a primului pachet feroviar, care a fost prezentată aici. Dorim să se rețină că regretăm faptul că marea majoritate a celor 22 de state membre nu au pus încă în aplicare în mod corespunzător cele trei directive privind primul pachet feroviar.

Czesław Adam Siekierski (PPE), *în scris*. – (PL) În ultimii ani, transportul de marfă s-a dezvoltat considerabil. Cu toate acestea, nu se observă această tendință și în cazul transportului feroviar. În pofida eforturilor deosebite ale Uniunii în vederea creșterii competitivității transportului feroviar, asistăm la o reducere progresivă a proporției reprezentate de piața feroviară în transportul de marfă. Pe o perioadă de peste 30 de ani (1970-2005), s-a observat o reducere cu 10 %. Prin urmare, trebuie să creăm un sistem eficient, ecologic și sigur de transport feroviar, care să ofere avantaje atât cetățenilor, cât și societățile comerciale, făcând ca această formă de transport să fie mai competitivă și răsturnând actuala situație dezavantajoasă de pe piață. Pentru a răspunde acestei provocări, trebuie consolidată cooperarea supranațională a tuturor statelor membre.

Totodată, având în vedere recente evenimente din Europa, ca urmare a erupției vulcanului din Islanda, care a paralizat traficul aerian, crearea cât mai rapidă a unei rețele transeuropene de transport feroviar ar trebui să reprezinte o prioritate. Trebuie spus că transportul feroviar este ecologic, mai rapid și nu necesită o infrastructură atât de extinsă precum transportul rutier. Deschiderea coridoarelor europene pentru transportul de marfă pare a fi un pas bun în direcția inițierii unei cooperări internaționale fructuoase în domeniul transportului feroviar. Sunt convins că aceasta va contribui la crearea unei piețe europene eficiente a transporturilor interne. Crearea unui sistem supranațional competitiv va contribui la creșterea coeziunii dezvoltării economice a Uniunii Europene. Doresc să-mi exprim profunda convingere că înființarea acestui sistem va avea efecte economice, ecologice și administrative.

Nuno Teixeira (PPE), *în scris*. – (PT) Primul pachet feroviar adoptat în 2001 conținea elemente care, după părerea mea, pot fi utile pentru integrarea rețelei feroviare europene, atât pentru transportul de pasageri, cât și pentru cel de marfă, astfel încât să putem profita de sinergii și să consolidăm în continuare piața internă și coeziunea teritorială. Cu toate acestea, cele trei directive privind acest pachet, referitoare la dezvoltarea rețelei feroviare, autorizarea întreprinderilor feroviare și alocarea capacităților de infrastructură feroviară și tarifarea utilizării infrastructurii feroviare, al căror scop era acela de a moderniza acest mijloc de transport, încă nu au fost transpuse de majoritatea statelor membre, mai ales de Portugalia. În această situație, sunt de acord că este potrivit ca Comisia Europeană să revizuiască primul pachet și în special chestiunile cele mai problematice, precum independența administratorilor de infrastructură, cadrul juridic al organismelor de reglementare și metodele de tarifare a accesului la calea ferată.

Orice modificări în sectorul transporturilor feroviare trebuie să aibă în vedere principalele aspecte referitoare la furnizarea de servicii publice, mai ales în ceea ce privește calitatea și securitatea și accesibilitatea taxelor, atât pentru cetățeni, cât și pentru societățile comerciale. O bună guvernare a acestor infrastructuri și a interoperabilității lor va fi crucială dacă se dorește crearea unei rețele feroviare europene complet integrate.

Propunere de rezoluție (RC-B7-0346/2010)

Edite Estrela (S&D), *în scris*. – (PT) Am votat în favoarea propunerii comune de rezoluție referitoare la inundațiile din țările Europei Centrale, în special Polonia, Republica Cehă, Slovacia și Ungaria. În calitate de co-semnatar al propunerii, doresc să reiterez necesitatea ca Consiliul European să reia lucrările de revizuire a Fondului de solidaritate al Uniunii Europene, în vederea creării unui instrument mai solid și mai flexibil, care să faciliteze oferirea unui răspuns eficient la noile provocări ridicate de schimbările climatice.

Diogo Feio (PPE), *în scris*. – (PT) Inundațiile care au afectat Europa Centrală au obligat încă o dată Agenția să aducă în discuție capacitatea Fondului de solidaritate al Uniunii Europene de a răspunde necesităților reale ale statelor membre afectate de dezastre naturale sau provocate de om. Aceste evenimente sunt dramatice și, în mod îngrijorător, ele se produc din ce în ce mai des, impunându-le guvernelor să acorde o mai mare atenție politicilor privind apa și solul. După cum am spus anterior, consider că trebuie îmbunătățite structura și disponibilitatea fondului și că mobilizarea acestuia trebuie evaluată în mod regulat, pentru ca acest mecanism să poată juca un rol mai semnificativ în reducerea impactului asupra statelor membre și în promovarea reconstrucției în regiunile cele mai devastate, într-o manieră flexibilă, oportună și corespunzătoare.

José Manuel Fernandes (PPE), *în scris*. – (PT) Aș dori să-mi exprim solidaritatea față de regiunile afectate de dezastru și să ofer familiilor victimelor cele mai sincere condoleanțe, reținând, totodată, impactul economic grav asupra regiunii. În aceste situații, Fondul de solidaritate al Uniunii Europene trebuie să fie rapid și flexibil. Prin urmare, regret faptul că Consiliul a blocat o propunere în acest sens, pe care Parlamentul o aprobase cu

o majoritate covârșitoare, la prima citire, în mai 2006. Totodată, sunt de acord că este nevoie ca statele membre să respecte cerințele prevăzute în Directiva privind inundațiile și să își revizuiască politicile de planificare și amenajare a teritoriului și cele mai bune practici din acest domeniu, ținând seama de riscurile sporite de inundații generate de modul în care sunt gestionate terenurile, habitatele și sistemele de drenaj și să își mărească capacitatea infrastructurii de control al inundațiilor și de drenaj, pentru a limita pagubele provocate de ploile abundente. Statele membre și regiunile afectate de acest dezastru natural trebuie să acorde o atenție deosebită durabilității planurilor lor de reconstrucție.

João Ferreira (GUE/NGL), *în scris*. – (PT) Inundațiile din Europa Centrală demonstrează încă o dată relevanța preocupărilor și propunerilor care au fost deja discutate de Parlament în repetate rânduri și care sunt prevăzute în rezoluția adoptată, precum: necesitatea susținerii cât mai urgente a regiunilor afectate de consecințele economice și sociale ale acestui dezastru natural; necesitatea revizuirii regulamentului privind Fondul de solidaritate, adaptând criteriile de eligibilitate astfel încât să fie acoperite și necesitățile care nu sunt incluse în prezent și permițând o mobilizare mai flexibilă și mai promptă; și necesitatea de a acorda o atenție sporită prevenirii dezastrelor.

În ceea ce privește această ultimă chestiune, cooperarea trebuie să fie mai strânsă, la nivel regional și european și trebuie să se bazeze pe o complementaritate a acțiunilor și pe principiul solidarității între statele membre. Mai exact, UE trebuie să acorde ajutoare speciale statelor membre pentru a sprijini, printre altele, măsuri preventive de eliminare a situațiilor care implică riscuri, precum: renaturalizarea albiilor râurilor, recuperarea și protejarea bazinelor hidrografice, a zonelor umede și a ecosistemelor conexe, creșterea capacității de încărcare a podurilor și pasajelor hidraulice, protejarea sau reproiectarea zonelor locuite, mai ales a celor urbane, care sunt deosebit de vulnerabile la anumite tipuri de dezastre și menținerea și monitorizarea siguranței marilor infrastructuri existente.

Sylvie Guillaume (S&D), *în scris*. – (FR) În primul rând, doresc să-i mulțumesc dlui Swoboda, colegul meu din Grupul Alianței Progresiste a Socialiștilor și Democraților din Parlamentul European, pentru propunerea de a include Franța în sfera de aplicare a acestei rezoluții, în urma inundațiilor ce au avut loc săptămâna aceasta în sudul țării și care s-au soldat cu peste 25 de morți. Având în vedere pierderile umane și materiale provocate de aceste inundații în Europa Centrală și în Franța, consider că sunt logice disponibilizarea cât mai rapidă a Fondului de solidaritate al Uniunii Europene (FSUE) și utilizarea eficientă a acestuia, pentru a ajuta la reconstrucția zonelor afectate. Din acest motiv, votez în favoarea acestei rezoluții. Pentru ca acest lucru să se întâmple, avem nevoie, însă, de un nou regulament privind FSUE, deoarece procesul ce trebuie urmat pentru a accesa fondurile este, actualmente, prea complicat și îndelungat. Totodată, consider că un procent ridicat din alte fonduri europene trebuie alocat prevenirii riscurilor și dezastrelor naturale, în vederea dezvoltării durabile, a utilizării și gestionării teritoriului și locuințelor, dar și pentru a face față în mod eficient noilor provocări climatice.

Barbara Matera (PPE), *în scris*. – (IT) Doresc să le prezint condoleanțe și să îi asigur de tot sprijinul meu pe cei afectați de recente inundații din Polonia, Ungaria, Slovacia și Republica Cehă.

În calitate de raportoare permanentă pentru Fondul european de solidaritate, solicit Comisiei să acționeze rapid și cu flexibilitate maximă, pentru a pune în aplicare procedurile ce vizează mobilizarea Fondului, de îndată ce statele membre își prezintă solicitările. Consider că este fundamentală punerea în aplicare a acțiunilor Fondului european de solidaritate.

Prin urmare, solicit președinției spaniole și Comisiei să urmeze sugestiile Parlamentului. În mai 2006, o majoritate parlamentară recunoscuse deja necesitatea flexibilizării și consolidării acestui instrument de susținere, care este atât de important și atât de urgent.

Nuno Melo (PPE), *în scris*. – (PT) UE este un spațiu de solidaritate între statele sale membre și nu poate rămâne indiferentă la dezastrele ce au devastat mai multe țări sub forma inundațiilor, în special Polonia, Republica Cehă, Slovacia și Ungaria. Astfel, este foarte importantă mobilizarea rapidă a Fondului de solidaritate al Uniunii Europene (FSUE), astfel încât țările devastate de acest dezastru să poată folosi rapid ajutoarele de care au nevoie pentru a repune în funcțiune infrastructura, reducând la minim suferința populației afectate de ploi.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *în scris*. – Având în vedere impactul inundațiilor în unele regiuni din sud-vestul Franței, mulți dintre noi am sugerat includerea Franței între țările cărora rezoluția le acordă atenție în mod special. Deși rezoluția nu a menționat o parte dintre amendamentele noastre, privind referirile la Protocolul de la Kyoto, noi, Verzii, susținem din toată inima textul final.

Nuno Teixeira (PPE), *în scris.* – (PT) Documentul adoptat astăzi de Parlament exprimă solidaritatea acestei instituții cu populația din statele membre devastate de inundații, populație puternic afectată de aceste dezastruri naturale. Susțin inițiativa includerii comunităților afectate de aceste dezastruri într-o propunere comună elaborată de diversele grupuri politice reprezentate în Parlament. Cunoscut care este gradul de devastare provocat de impactul unui dezastru natural și sunt conștient de riscurile și dificultățile grave cu care se confruntă publicul din punct de vedere economic, social și uman.

Prin urmare, consider că este extrem de important să solicităm ca asistența să fie acordată cu mai mare promptitudine la nivel european. Acest obiectiv va fi atins doar printr-o flexibilitate sporită a condițiilor de acordare a Fondului de solidaritate. După cum prevede propunerea de rezoluție, este absolut necesară o dezbateră urgentă asupra acestui subiect. Doar astfel vom putea vorbi cu adevărat de solidaritatea europeană. Din motivele menționate, am votat în mod clar și inechivoc în favoarea rezoluției adoptate.

Propunere de rezoluție (B7-0294/2010)

Diogo Feio (PPE), *în scris.* – (PT) Sunt conștient că o justiție eficientă și capabilă să răspundă în mod prompt și corespunzător la problemele cetățenilor necesită prezența unor operatori bine pregătiți (judecători, avocați și alți specialiști în drept). Salut cu căldură decizia Comisiei Europene de a elabora un plan de acțiune privind formarea europeană pentru toate profesiile din domeniul juridic și de a lansa, în perioada 2011-2012, proiecte-pilot referitoare la crearea unor programe de schimb de tip Erasmus pentru autoritățile judiciare și pentru cei care lucrează în domeniul dreptului. Voi urmări cu interes evoluția acestei propuneri.

José Manuel Fernandes (PPE), *în scris.* – (PT) O formare judiciară adecvată pentru judecători și crearea unei culturi judiciare europene pot accelera procedurile juridice, mai ales în cauzele transfrontaliere. Acest lucru va contribui în mod semnificativ la îmbunătățirea funcționării pieței interne în folosul atât al întreprinderilor, cât și al cetățenilor. Deși statele membre dețin în continuare principala responsabilitate în ceea ce privește formarea judiciară, este esențial să existe o finanțare europeană a acestor cursuri de formare judiciară destinate să promoveze cultura judiciară europeană. Consider că proiectele-pilot propuse nu ar trebui să se reducă, în ceea ce privește magistrații, la programe de schimb de tip Erasmus. În cooperare cu statele membre, Comisia va trebui să prezinte propuneri pentru crearea unei rețele de organisme de formare judiciară în întreaga Uniune Europeană, acreditate să ofere magistraților, în mod stabil și continuu, cursuri de familiarizare cu dreptul intern, dreptul comparativ și dreptul internațional.

Iosif Matula (PPE), *în scris.* – Am votat pentru Propunerea de rezoluție privind formarea judiciară, deoarece consider că trebuie să venim în sprijinul juriștilor și sistemului juridic, activitatea acestora fiind importantă pentru întreaga societate. Consider binevenită dezvoltarea unei rețele de instituții de formare juridică (nu doar judiciară) în întreaga Uniune Europeană, care să fie autorizată să ofere în permanență cursuri de perfecționare în dreptul internațional, dreptul intern, dreptul comparat. Consider necesară instituirea unor programe de tip Erasmus, cu finanțare europeană, pentru autoritățile judiciare și pentru toți cei care lucrează în domeniul dreptului. Astfel de mobilități transfrontaliere pot duce la crearea unor canale de comunicare între participanți și la dezvoltarea unei culturi juridice europene superioare, consolidând încrederea pe care se bazează sistemul de recunoaștere reciprocă a hotărârilor judecătorești la nivelul UE.

O formare judiciară de calitate și crearea unei culturi juridice europene pot accelera procedurile juridice în cauzele transfrontaliere și, prin urmare, pot contribui la îmbunătățirea funcționării liberei circulații a persoanelor, bunurilor, serviciilor și capitalurilor pe piața unică europeană. Firmele și cetățenii vor avea astfel noi avantaje în cadrul UE. Am semnalat că mulți juriști români așteaptă șansa de a participa la astfel de programe europene de perfecționare și de mobilitate transfrontalieră.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *în scris.* – (FR) Acest raport menționează dorința de a crea o cultură europeană judiciară comună. Cu toate acestea, o astfel de cultură nu poate fi impusă în mod centralizat, ca parte a neseperării puterilor. Doar cei orbiți de eurocratismul predominant ar putea crede că o astfel de cultură se poate crea fără o putere legislativă independentă. Până ce Parlamentul nu devine una dintre aceste puteri, susținerea unei culturi judiciare comune reprezintă o negare absolută a democrației. Europa are nevoie de o restructurare cu responsabilitate socială a instituțiilor sale europene.

Nuno Melo (PPE), *în scris.* – (PT) Formarea judiciară, al cărei scop este acela de a forma membrii organului judiciar din toate statele membre, este deosebit de importantă pentru crearea unei culturi judiciare europene, bazată pe înțelegere reciprocă. Deoarece formarea membrilor organelor judiciare este și obligația fiecărui stat membru, ele trebuie să depună eforturi pentru a investi în continuare în formarea acestora, în pofida crizei actuale.

Andreas Mölzer (NI), *în scris.* – (DE) Scopul Programului de la Stockholm este acela de a defini o politică comună pentru protecția drepturilor de bază, protecția intimității, protecția minorităților și a grupurilor care au deosebită nevoie de protecție, dar și pentru cetățenia europeană. Dezvoltarea agențiilor Eurojust și a Europol este esențială în acest sens. Formarea și cursurile comune de formare în domeniul judiciar, dar și în cel executiv sunt necesare pentru o aplicare corespunzătoare. M-am abținut de la vot, deoarece nu există deocamdată un plan concret de finanțare pentru formare și măsuri avansate de formare.

Paulo Rangel (PPE), *în scris.* – (PT) În calitate de deputat în Parlamentul European, membru al Grupului Partidului Popular European (Creștin-Democrat), dar și în calitate de profesor de drept, avocat și fost secretar de stat pentru justiție, am urmărit cu mare interes această inițiativă privind crearea unei culturi judiciare europene, în vederea promovării unei justiții eficiente și prompte, capabilă să rezolve cu rapiditate problemele cetățenilor. Acest lucru se poate întâmpla doar dacă există judecători, avocați și alți specialiști în drept cu o formare corespunzătoare. Așadar, am votat cu încredere în favoarea rezoluției și voi urmări îndeaproape și cu mare interes planul de acțiune privind formarea europeană pentru toate profesiile din domeniul juridic în 2011 și proiectele-pilot referitoare la crearea unor programe de schimb de tip Erasmus pentru autoritățile judiciare și pentru cei care lucrează în domeniul dreptului, planificate pentru perioada 2010-2012, pe care Comisia Europeană tocmai le-a anunțat.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *în scris.* – Am susținut acest raport care include, printre altele, următoarele solicitări. În primul rând, el solicită Comisiei, cu cooperarea statelor membre în Consiliu, să prezinte cât mai curând propuneri pentru crearea unei rețele de organisme de formare judiciară în întreaga Uniune Europeană, acreditate să ofere magistraților, în mod stabil și continuu, cursuri de familiarizare cu dreptul intern, dreptul comparativ și dreptul internațional. În al doilea rând, el invită Comisia să consulte Parlamentul cu privire la planuri separate de creare a unei instituții care să aibă la bază structurile și rețelele existente, în special Rețeaua Europeană de Formare Judiciară și Academia de Drept European.

Raport: Guido Milana (A7-0150/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), *în scris.* – (PT) Am votat în favoarea acestui raport deoarece consider că trebuie să adoptăm de urgență o strategie de acvacultură la nivelul UE. Situația actuală este caracterizată de un volum mare de legislație comunitară, dintr-o varietate de origini și surse, care diferă în fiecare stat membru și face imposibilă atingerea obiectivelor ce contribuie la creșterea unui sector economic inovator și tehnologizat, capabil să promoveze dezvoltarea regională în mai multe regiuni maritime, insulare și de coastă, precum și la nivelul întregii Uniuni. Trebuie să menționez potențialul de cercetare și utilizarea de tehnologie de ultimă oră, care influențează activitatea profesională și reconversia profesională a pescarilor tradiționali și reprezintă un catalizator pentru activitățile economice conexe.

Totodată, trebuie să menționez că, pentru dezvoltarea unei astfel de strategii, este nevoie de un cadru legislativ unic, de etichetare și de certificare corespunzătoare. Totodată, acest sector trebuie susținut prin investițiile necesare, fără a prejudicia alte sectoare și ținând cont de efectele cele mai diversificate asupra mediului înconjurător, deoarece acvacultura, ca activitate suplimentară pentru comunitățile noastre de coastă, poate combate fenomenul de împușinare a peștelui, care, în mod normal, face parte din alimentația noastră.

Sophie Auconie (PPE), *în scris.* – (FR) Am votat în favoarea acestui raport, care invită Comisia Europeană să prezinte în cel mai scurt timp o propunere de regulament privind cadrul legislativ, administrativ și financiar al acvaculturii europene, pentru a consolida într-un singur text legislația UE privind sectorul acvaculturii.

Mara Bizzotto (EFD), *în scris.* – (IT) Acvacultura reprezintă un sector strategic, care creează, direct și indirect, aproximativ 64 000 de locuri de muncă. Prin urmare, ea joacă un rol strategic în dezvoltarea durabilă și în dinamica angajărilor în regiunile de coastă și în regiunile cu lacuri, însă acvacultura europeană reprezintă doar 2 % din acvacultura mondială. Din acest motiv, două treimi din necesitățile și consumul intern trebuie acoperite în fiecare an cu produse importate din țări terțe.

Așadar, votez fără ezitări în favoarea raportului dlui Milana, care reunește și elaborează o serie de sugestii pentru o viitoare propunere de regulament, în vederea creșterii eficienței generale a sectorului.

Edite Estrela (S&D), *în scris.* – (PT) Am votat în favoarea raportului Milana, deoarece susține necesitatea dezvoltării durabile a acvaculturii europene, care este eficientă, viabilă din punct de vedere economic și ecologică, atât pe termen mediu, cât și pe termen lung.

Göran Färm, Olle Ludvigsson și Marita Ulvskog (S&D), *în scris.* – (SV) Noi, social-democrații din Suedia, am votat în favoarea acestui raport, însă dorim să subliniem faptul că nu susținem acea parte a raportului care solicită creșterea finanțării bugetare acordate politicii în domeniul pescuitului.

Diogo Feio (PPE), *în scris.* – (PT) Potrivit datelor prezentate în raport, sectorul acvicol european cuprinde peste 16 500 de întreprinderi, cu o cifră de afaceri anuală totală ce depășește 3,5 miliarde de euro și care contribuie la ocuparea forței de muncă, în mod direct sau indirect, cu aproximativ 64 000 de locuri de muncă. Tocmai din acest motiv, acvacultura este un sector vital, care nu poate continua să fie ruda săracă a politicii în domeniul pescuitului, fără o legislație corespunzătoare, armonizată, care să susțină investițiile.

În momentul în care discutăm despre viitorul politicii comune privind pescuitul, trebuie să ținem cont și de potențialul acvaculturii de a oferi pește de calitate ridicată, cu un impact inferior asupra mediului înconjurător, deoarece, în acest mod, se pot reduce capturile maritime de specii pe cale de dispariție.

José Manuel Fernandes (PPE), *în scris.* – (PT) Sectorul acvicol european cuprinde peste 16 500 de întreprinderi, cu o cifră de afaceri anuală totală ce depășește 3,5 miliarde de euro și care contribuie la ocuparea forței de muncă, în mod direct sau indirect, cu aproximativ 64 000 de locuri de muncă. Producția europeană a sectorului s-a dublat, atingând 1,3 milioane de tone, între 1981 și 2001, însă, de atunci, a rămas aproape neschimbată (+0,5 %) până în 2008, în timp ce, în aceeași perioadă, producția mondială a cunoscut rate de creștere foarte ridicate (+7,6 % pe an). În prezent, nu există un cadru legislativ specific și armonizat al UE pentru sectorul acvaculturii. Dimpotrivă, acesta este supus unei multitudini de norme UE, în diferite domenii (mediul înconjurător, sănătatea publică etc.) și naționale, ce variază considerabil de la un stat la altul, creând confuzii între operatorii din acest sector și situații de discriminare și de denaturare a pieței. Prin urmare, mă declar în favoarea unei propuneri de regulament care să consolideze într-un singur text legislația UE privind sectorul acvaculturii, conducând la un cadru legislativ clar, stabil și la siguranță juridică. Prin urmare, am votat în favoarea acestui raport.

João Ferreira (GUE/NGL), *în scris.* – (PT) Suntem de acord cu opinia prezentată în raport, potrivit căreia sectorul acvicol are un mare potențial de a contribui la dezvoltarea economică și socială în numeroase regiuni, mai ales în regiunile rurale și de coastă, precum și de a promova producția și angajările la nivel local. Salutăm măsurile de simplificare și eficientizare ce urmează a fi adoptate de către statele membre la nivel legislativ, ca mijloc de reglementare și monitorizare a sectorului.

Impactul acvaculturii asupra mediului înconjurător este în prezent unul dintre principalele obstacole în calea dezvoltării sectorului. Volumul de proteine animale folosite în alimentația speciilor cultivate este în continuare exagerat de mare în comparație cu recolta obținută, mai ales în cazul acvaculturii de apă sărată. În multe cazuri, încă există probleme legate de deversarea efluenților foarte poluați în habitatele naturale.

Raportul recunoaște că există numeroase probleme de acest gen și arată, în mod corect, că pentru a le rezolva, este nevoie de investiții în cercetare și dezvoltare, îmbunătățind astfel durabilitatea și viabilitatea ecologică și economică a sectorului. În pofida criticilor juste aduse proliferării certificatelor private, considerăm că raportul ar fi trebuit să meargă mai departe și să susțină cu fermitate importanța unui sistem public de certificare pentru alimente și calitatea ecologică a produselor acvicole. Totodată, comerțul necesită o reglementare mai bună.

Elisabeth Köstinger (PPE), *în scris.* – (DE) Susțin dezvoltarea durabilă a acvaculturii europene, a pisciculturii și a iazurilor naturale, precum și stabilirea unor condiții de bază îmbunătățite, care să conducă la creșterea competitivității în aceste domenii. Industria piscicolă europeană are standarde ridicate de calitate și deține un volum mare de cunoștințe de specialitate, motiv pentru care trebuie să o susținem în continuare. Un aspect important constă în promovarea cercetării și dezvoltării. Pe lângă sectoarele de producție și prelucrare în amonte și în aval, industria piscicolă europeană are responsabilitatea a sute de locuri de muncă în UE, care trebuie protejate. Din aceste motive, susțin rezoluția Parlamentului European P7_TA(2010)0243 referitoare la dezvoltarea durabilă a acvaculturii europene.

Nuno Melo (PPE), *în scris.* – (PT) Sectorul acvicol nu dispune de o strategie armonioasă de dezvoltare la nivelul Uniunii. Acest sector este important pentru dezvoltarea economică a UE și pentru a garanta aprovizionarea în scopuri alimentare cu produse piscicole de calitate ridicată, contribuind astfel la reducerea presiunii exercitate asupra speciilor sălbatice, multe dintre acestea fiind pe cale de dispariție. Această industrie este importantă și din punctul de vedere al securității alimentare, al activităților economice și al angajării, mai ales în regiunile rurale și de coastă.

Andreas Mölzer (NI), *în scris*. – (DE) Este foarte important să existe standarde clare în această privință, mai ales dacă ne gândim la posibilul impact negativ al acvaculturii. Cu toate acestea, existența unor standarde clare nu trebuie să însemne că UE va elabora reglementări în acest sens, fiindcă în mod normal, atunci când ne armonizăm reglementările, alegem întotdeauna cel mai mic numitor comun. În primul rând, acest lucru nu este acceptabil din rațiuni de protecție a mediului și conservare a naturii. În al doilea rând, nu trebuie să folosim acest subiect pentru a alimenta ideea unei centralizări accentuate și, în al treilea rând, nu s-a ținut deloc cont de situația pescarilor locali. Trebuie să reținem că în industria piscicolă mondială există 170 de milioane de locuri de muncă. Din motivele menționate mai sus, nu îmi rămâne decât să resping acest raport.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *în scris*. – Problemele ecologice ale acvaculturii sunt numeroase. Acvacultura poate conduce la poluare locală, în cazul în care crescătoriile sunt amplasate în spații necorespunzătoare sau dacă densitatea lor este prea mare; peștii fugari pot afecta reproducerea stocurilor locale (poluare genetică); densitățile ridicate creează un mediu propice pentru boli și paraziți, impunându-se utilizarea de antibiotice, vaccinuri etc.; există preocupări în legătură cu bunăstarea animalelor și condițiile de viață ale acestora. Probabil cea mai mare importanță problemă este, însă, aceea că, în cazul multor specii de pești crescuți în crescătorii, inclusiv al celor mai populare, precum somonul, animalele din crescătorii trebuie hrănite cu pește. Astfel, ne aflăm în situația absurdă de a trebui să pescuim pentru a hrăni peștii închiși în cuști. Speciile ierbivore precum crapul nu se confruntă, însă, cu această problemă. Comisia FISH a acceptat o serie de amendamente propuse de noi, al căror scop era acela de a combate aceste puncte: am insistat că acvacultura europeană trebuie să se concentreze pe speciile ierbivore, că reducerea stocurilor de pești sălbatici pentru hrănirea peștilor din crescătorii nu este o soluție durabilă, că subvențiile pentru acvacultură trebuie să se bazeze pe evaluări ale impactului asupra mediului înconjurător.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), *în scris*. – Peștele este un aliment sănătos și trebuie să facem tot posibilul pentru a promova un sector piscicol durabil, care să furnizeze acest aliment. Mă refer, în acest sens, la dezvoltarea unui cadru legislativ care să ajute sectorul acvicol să asigure aprovizionarea cu alimente sănătoase, de înaltă calitate și o protecție superioară a mediului înconjurător. Pescuitul excesiv al stocurilor de pești sălbatici are efecte dezastruoase asupra mediilor delicate de coastă și din jurul râurilor, precum și asupra comunităților locale.

Acvacultura ar putea rezolva toate aceste preocupări, reducând presiunea asupra stocurilor sălbatice și asupra biodiversității și creând locuri de muncă în regiunile rurale și de coastă. În calitate de co-legislatori, trebuie să profităm de această șansă pentru a elabora o legislație corectă.

Această legislație viitoare trebuie să acorde o atenție deosebită bunăstării animalelor. Existența unor standarde ridicate în ceea ce privește bunăstarea animalelor ar îmbunătăți considerabil productivitatea peștelui din crescătorii și, astfel, competitivitatea sectorului, producătorii putând comercializa produse mai bune, iar consumatorii bucurându-se de o calitate superioară a produselor.

Pe lângă dezvoltarea legislației în vederea atingerii acestor obiective, trebuie să ne asigurăm că importurile sunt monitorizate îndeaproape și că respectă standardele noastre superioare, pentru a ne proteja atât industria, cât și consumatorii.

Catherine Stihler (S&D), *în scris*. – Raportul Milana reprezintă un pas în direcția corectă pentru viitorul acvaculturii. Pentru ca industria să poată atinge performanțe optime din punctul de vedere al durabilității și calității, avem nevoie de un acces mai bun la fonduri pentru cercetare și dezvoltare. Este importantă cerința ca pe eticheta tuturor importurilor din țările terțe să fie menționată în mod obligatoriu țara de origine și aceeași prevedere ar trebui aplicată și în cazul produselor acvicole din UE.

Nuno Teixeira (PPE), *în scris*. – (PT) Deși UE reprezintă cea mai mare piață mondială a produselor acvicole, încă nu există legislație comunitară armonizată în această regiune. Aceasta a condus la distorsiuni legislative și a provocat confuzii în rândul operatorilor pieței. Produsele acvicole fac parte din alimentația europeană, iar acest raport demonstrează importanța și necesitatea urgentă a unei noi strategii europene, care să abordeze expansiunea și potențialul acestui sector.

Această chestiune are o importanță vitală pentru insulele Madeira, iar sectorul pescuitului, în special acvacultura, a fost identificat drept una dintre prioritățile tematice, la momentul elaborării Planului de dezvoltare economică și socială a regiunii autonome Madeira 2007-2013. Aceasta a evidențiat, printre altele, necesitatea promovării gestionării durabile a resurselor, ținând cont de conservarea și dezvoltarea acestora, încurajând, totodată, o transparență sporită a pieței produselor acvicole.

Să nu uităm că doar printr-o finanțare adecvată, mai ales din Fondul european pentru pescuit, și prin investiții în noi tehnologii și cercetări experimentale, vom putea crea o dezvoltare structurată și durabilă a sectorului, echilibrată din punct de vedere ecologic și care să stimuleze concurența între operatorii săi, oferindu-le astfel consumatorilor garanția unei calități superioare.

9. Corectările voturilor și intențiile de vot: a se vedea procesul-verbal

(Ședința a fost suspendată la ora 13.10 și reluată la ora 15)

PREZIDEAZĂ: Rainer WIELAND

Vicepreședinte

10. Aprobarea procesului-verbal al ședinței anterioare: consultați procesul-verbal

11. Dezbateri asupra cazurilor de încălcare a drepturilor omului, a democrației și a statului de drept

11.1. Republica Democrată Congo: cazul lui Floribert Chebeya Bahizire

Președinte. – Următorul punct pe ordinea de zi este dezbaterile privind Republica Democrată Congo: cazul lui Floribert Chebeya Bahizire.

Isabelle Durant, autoare. – (FR) Dle președinte, în ajunul celebrării celei de-a 50-a aniversări a independenței Republicii Democrate Congo, am considerat că este important ca Parlamentul European să își exprime poziția cu privire la asasinarea dlui Chebeya Bahizire.

Dl Chebeya Bahizire a fost un apărător al drepturilor omului și directorul ONG-ului „La Voix des Sans-Voix” (Vocea celor fără voce). A fost un activist congolez bine cunoscut. A fost găsit mort în mașina sa, într-o suburbie din Kinshasa, la 2 iunie anul acesta, iar șoferul său, Fidèle Bazana, nu a mai fost văzut de atunci.

Întrebările mele sunt: a fost omorât? Cine l-a omorât? Consider că, așa cum se subliniază în rezoluție, ar trebui creată o comisie de anchetă independentă, credibilă, minuțioasă și transparentă, care să stabilească adevărul cu privire la moartea dlui Chebeya Bahizire și să elucideze dispariția șoferului său.

Suntem cu toții conștienți că deteriorarea generală a situației drepturilor omului din Republica Democrată Congo este deosebit de îngrijorătoare. Numeroase cazuri care implică mulți apărători ai drepturilor omului, printre acestea numărându-se și cazul din 2005 al lui Pascal Kabungulu Kibembi, și o serie de jurnaliști, nu au fost rezolvate încă. Anchetele desfășurate de autoritățile militare congoleze se caracterizează prin nenumărate deficiențe.

Prin urmare, în scopul pedepsirii celor vinovați, este esențial ca cei responsabili să fie identificați și să fie aduși în fața justiției în conformitate cu dreptul congolez și cu dispozițiile de drept internațional referitoare la protecția drepturilor omului. Pedepsirea celor responsabili de moartea militanților pentru drepturile omului și a jurnaliștilor este un demers esențial în cadrul unei democrații. Am spus acest lucru și în această dimineață, în raportul dnei Hautala. Așadar, rezoluția invită Uniunea Europeană și Republica Democrată Congo, în calitate de părți semnatare ale Acordului de la Cotonou, care menționează în mod explicit respectarea drepturilor omului, a democrației și a statului de drept, să fie deosebit de atente atunci când evaluează acordul.

Prin urmare, consider că Parlamentul ar trebui să încurajeze autoritățile congoleze să respecte pe deplin Declarația privind apărătorii drepturilor omului adoptată de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite în 1998 și să pună în aplicare recomandările evaluării periodice universale ale ONU din 2009, sub formă de măsuri care să protejeze drepturile apărătorilor drepturilor omului. Acesta este mesajul pe care îl voi transmite la Kinshasa cu ocazia celebrării de la 30 iunie. Cred că oamenii trebuie să fie informați cu privire la acest lucru.

Filip Kaczmarek, autor. – (PL) Ieri, în cadrul Parlamentului, am vorbit la modul general despre protecția apărătorilor drepturilor omului din întreaga lume. Astăzi, vorbim despre cazul specific al lui Floribert Chebeya Bahizire, care a murit pentru că era un apărător al drepturilor omului. Toate informațiile duc la concluzia că a fost asasinat tocmai din cauza statutului și activității sale. Cei aflați în spatele acestei crime își urmăreau,

cu siguranță, propriile obiective. Nu cunoaștem aceste obiective în totalitate, dar de un lucru suntem siguri: aceste interese erau complet contrare obiectivelor noastre, adică o susținere consecventă a drepturilor omului. Drepturile omului și cei care le apără se opun, pentru că activitatea acestora duce la o mai mare sensibilizare a cetățenilor, iar cetățenii care își cunosc drepturile reprezintă o amenințare uriașă la adresa abuzurilor comise de autorități.

Congo este un stat mare și important. Asasinarea lui Floribert Chebeya Bahizire trebuie soluționată. Autorii crimei trebuie să fie pedepsiți conform legii, astfel că ancheta trebuie să fie independentă, credibilă și minuțioasă. Acesta este aspectul asupra căruia insistăm în rezoluția noastră.

Marie-Christine Vergiat, *autoare*. – (FR) Dle președinte, asasinarea lui Floribert Chebeya Bahizire, directorul executiv al organizației pentru apărarea drepturilor omului „La Voix des Sans-Voix”, care fusese chemat la poliție, și dispariția șoferului său ilustrează foarte bine, din nefericire, situația drepturilor omului din Republica Democrată Congo.

Nu mai trebuie să ne surprindă faptul că familiei dlui Chebeya îi este interzis să îi vadă corpul. Dl Chebeya era cunoscut pentru opoziția sa față de liderii congolezi. Raporta, în mod regulat, ONG-urilor și mass-media evoluțiile dramatice ale situației din Republica Democrată Congo. Nici nu mai știm care este numărul jurnaliștilor și al apărătorilor drepturilor omului amenințați, arestați, torturați și asasinați în această țară.

Pascal Kabungulu în 2005, Franck Ngycke, soția sa Hélène Mpaka, și Serge Maheshe în 2007 și Didace Namujimbo în 2008 sunt doar câteva dintre nenumăratele victime. Cireșa de pe tort, dacă îmi este permis să spun așa, a fost când Curtea Penală Internațională a emis un mandat de arestare pentru Bosco Ntaganda, iar guvernul congolez l-a răsplătit pe acesta cu o promovare.

Între timp, situația economică și socială din această țară continuă să se deterioreze. O parte din această țară este dominată de un climat de război civil: masacrele, violurile în masă și recrutarea de copii-soldați sunt acum, îndrăznesc să spun, la ordinea zilei.

Dacă nu mă înșel, dle președinte, am la dispoziție două minute.

Mă scuzați, dle președinte, dar am la dispoziție două minute ...

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Ryszard Czarnecki, *autor*. – (PL) Dle președinte, vorbesc în calitate de coautor al propunerii noastre comune de rezoluție. Doar peste câțiva luni, în noiembrie, reprezentanții Parlamentului se vor afla în această țară – în Republica Democrată Congo. Aici va avea loc următoarea sesiune a Adunării parlamentare comune ACP-UE. Cum ar trebui să procedăm? Ce ar trebui să facem când ne vom afla față în față cu gazdele noastre? Nu trebuie să tăcem. Acest lucru este extrem de important. Apărarea drepturilor omului nu trebuie să fie doar un slogan, un motto sau un lucru foarte ușor de spus de către politicieni. Este o realitate, iar oamenii plătesc pentru ea cu propria viață, inclusiv în țara aflată în discuție. Parlamentul European trebuie nu numai să vorbească, ci să dicteze în această problemă.

Bernd Posselt, *în numele Grupului PPE*. – (DE) Dle președinte, Floribert Chebeya Bahizire și destinul său teribil nu este, din păcate, un caz izolat. Dimpotrivă, este vârful aisbergului, nu numai în Republica Democrată Congo, ci în întreaga Africă.

Congo este o țară fascinantă. Resursele de apă de aici ar putea reda fertilitatea întregului continent. Materiile sale prime ar putea îmbogăți întreg continentul. Resursele sale energetice ar putea aproviziona tot continentul și un stat de drept funcțional ar putea contribui la stabilizarea întregii Africi.

Din nefericire, se întâmplă exact contrariul. Congo este un focar al destabilizării, exportată continuu în alte țări, dar care apoi este adusă în Congo din afara granițelor acestuia. Congo trebuie să devină centrul politicii UE în materie de dezvoltare, al politicii de promovare a statului de drept și a păcii, căci în această țară se va decide soarta Africii. Așadar, este just ca următoarea noastră mare conferință să aibă loc acolo.

Corina Crețu, *în numele grupului S&D*. – Doresc și eu să condamn această crimă odioasă împotriva unuia dintre cei mai respectați africani pentru lupta sa curajoasă pentru democrație și respectarea drepturilor omului. Denumirea ONG-ului pe care îl conducea dl Floribert Chebeya Bahizire este definitorie pentru activitatea sa: „Vocea celor fără de voce”. Lor le-a închinat Bahizire viața sa și, din păcate, și moartea.

Arestat și hărțuit de-a lungul anilor, inclusiv pentru că a deranjat denunțând corupția din rândul armatei, a avut parte de un sfârșit sângeros. Barbaria cu care a fost ucis este elocventă pentru starea drepturilor omului

în Congo, o țară în care se intensifică actele de tortură, relele tratamente, arestările arbitrare, violențele sociale și alte execuții brutale.

De aceea, consider că diplomația Uniunii Europene trebuie să insiste ca autoritățile congoleze să asigure o anchetă independentă, credibilă și transparentă, care să ducă la identificarea și aducerea în fața justiției a celor vinovați. Guvernul congolez este primul chemat să combată impunitatea care favorizează încălcările drepturilor omului, într-o țară în care războiul civil reprezintă un cadru prielnic pentru masacre, violuri în masă și alte atrocități. În acest context, cred că misiunea ONU de menținere a păcii în Congo poate juca un rol eficient în observarea derulării anchetei.

Paweł Robert Kowal, în numele Grupului ECR. – (PL) Consider că în situațiile în care Africa solicită sprijin și statele africane doresc să inițieze o cooperare de orice fel cu Uniunea Europeană, noi încercăm să sprijinim aceste idei și să ajutăm Africa. Într-o situație precum cea de față, în care discutăm despre un anumit standard al drepturilor omului, care să explice situațiile tragice precum cea a morții unui apărător al drepturilor omului, trebuie să fim cât se poate de radicali și de hotărâți.

Aș dori să subliniez un singur aspect: elementul crucial al acestei probleme este acea parte din rezoluție care se referă la crearea unei comisii de anchetă independente, credibile și minuțioase, care să explice această crimă tragică.

Tunne Kelam (PPE). - Dle președinte, din nefericire, asasinarea dlui Bahizire în urmă cu 15 zile nu este o tragedie izolată. Așa cum a afirmat Raportorul special al ONU, această crimă sugerează ferm răspunderea oficialităților. Observăm că asasinările pe motive politice fac parte dintr-un curent din ce în ce mai pregnant în ultimii cinci ani, de intimidare și hărțuire a apărătorilor drepturilor omului, a opozițivilor politici, a victimelor și a martorilor din Republica Democrată Congo.

Transmitem profundul nostru regret și compasiunea noastră familiei dlui Bahizire și invităm Consiliul și Comisia să exercite presiuni asupra autorităților Republicii Democrate Congo pentru a asigura condiții normale pentru apărătorii drepturilor omului și pentru a-i aduce pe cei vinovați în fața justiției.

Eija-Riitta Korhola (PPE). - (FI) Dle președinte, sunt mulțumită de faptul că am putut include atât de repede cazul dlui Chebeya Bahizire în reuniunea noastră plenară. În primul rând, doresc să transmit condoleanțe familiei acestui bărbat curajos care și-a riscat propria viață în numele democrației și al drepturilor omului. Dl Chebeya Bahizire a afirmat frecvent faptul că era spionat și supravegheat de autorități. Comunitatea internațională, care îi admira activitatea, nu a putut, totuși, să îl protejeze.

Asasinate similare fac parte dintr-un curent ascendent de hărțuire și opresiune față de apărătorii drepturilor omului, jurnaliști și reprezentanți ai opoziției politice din Republica Democrată Congo. Mai mulți reporteri și apărătorii drepturilor omului au fost uciși în această țară în ultimii cinci ani.

Așa cum subliniază rezoluția noastră, este important că autoritățile sunt de acord cu cererea familiei dlui Chebeya Bahizire de a se efectua o autopsie independentă. În afară de aceasta, este important să se numească o comisie independentă și imparțială pentru anchetarea morții dlui Chebeya Bahizire și a dispariției șoferului său. În al treilea rând, permiteți-mi să subliniez obligația statului Congo de a combate corupția și de a-i aduce în fața justiției pe cei care încalcă drepturile omului, începând cu crimele comise de propria armată și de forțele de poliție.

Cristian Dan Preda (PPE). - Aș vrea, mai întâi de toate, să adresez condoleanțe familiei lui Floribert Chebeya Bahizire. Asasinarea lui, un apărător respectat al drepturilor omului din Republica Democratică Congo, este inacceptabilă și trebuie, așa cum au spus și colegii mei, condamnată.

Cred că este nevoie de o anchetă independentă, credibilă și transparentă pentru a elucida condițiile în care s-a produs acest act și, în acest context, mi se pare utilă asocierea ONU pentru că, așa cum sublinia raportorul special al Organizației Națiunilor Unite pentru execuțiile extrajudiciare, sumare sau arbitrare, există indicii care „sugerează o responsabilitate oficială în comiterea asasinatului”.

Doresc, de asemenea, să spun că acest asasinat este revelator pentru existența unei tendințe, care este îngrijorătoare în Republica Democratică Congo în ultimii ani, pentru că acolo au fost asasinați mai mulți militanți pentru drepturile omului și, de asemenea, jurnaliști. Autoritățile din Republica Democratică Congo trebuie să lupte cu determinare împotriva impunității.

Catherine Stihler (S&D). - Dle președinte, aș dori să le mulțumesc autorilor acestei rezoluții. Asasinarea lui Floribert Chebeya Bahizire la 2 iunie a determinat mai mult de 50 de organizații, inclusiv pe Ban Ki-moon,

să solicite o anchetă independentă. Activitatea sa de apărare a drepturilor omului a dus la amenințări cu moartea, inclusiv amenințări repetate din partea poliției, și am înțeles că, de fapt, la 1 iunie, s-a întâlnit cu un inspector la sediul poliției; știm că trupul său a fost găsit la 2 iunie.

Aș dori să obțin asigurări din partea Comisiei și a Consiliului că vor exercita presiuni în vederea efectuării unei anchete independente și a garantării siguranței familiei. Cred că această situație ne reamintește tuturor că tratăm superficial multe dintre drepturile omului. Acest militant a apărut drepturile omului cu propria viață. Trebuie să îl respectăm.

Charles Tannock (ECR). - Dle președinte, acest caz teribil amintește de cele mai grave abuzuri comise de unul dintre cei mai cunoscuți cleptocrați din Africa, răposatul Mobuto Sese Seko al Zairului, o țară care avea să devină în cele din urmă RDC. Din nefericire, schimbarea numelui nu a schimbat cultura politică a acestei țări.

Apărătorii drepturilor omului încă se confruntă cu pericole grave în exercitarea activității lor. Amenințarea și, uneori, asasinarea jurnaliștilor a devenit o rutină. Într-adevăr, numele lui Floribert Chebeya Bahizire este numele înscris cel mai recent pe o listă lungă de curajoși apărători ai drepturilor omului care au plătit prețul suprem pentru convingerile lor.

Sper sincer că acest caz va avea ca rezultat un alt fel convingere, aceea că UE își va dubla eforturile pe termen lung pentru a consolida societatea civilă din RDC. De asemenea, sunt convins că atmosfera de violență politică și impunitate din RDC – și, uneori, din alte părți ale Africii – este legată de controlul resurselor, în special cele minerale. Anterior, am solicitat Comisiei să ia în considerare extinderea Procesului Kimberly la certificarea și a altor minerale în afară de diamante – istoria sângeroasă a diamantelor, după cum este numită. Consider că aceasta ar fi o măsură importantă în vederea soluționării stării de anarhie căreia îi cad victime oameni curajoși precum cel despre care discutăm în momentul de față.

John Dalli, membru al Comisiei. – Dle președinte, Comisia a aflat cu profundă tristețe despre decesul lui Floribert Chebeya Bahizire. Floribert a fost unul dintre cei mai activi și vehemenți apărători ai drepturilor omului din RDC, liderul organizației *La Voix des Sans-Voix*, cu care Comisia colabora în mod regulat și care este una dintre cele mai respectate organizații pentru apărarea drepturilor omului din RDC. Circumstanțele morții sale sugerează ferm că ar putea fi vorba despre o crimă în care sunt implicate oficialități ale RDC.

În consecință, moartea lui Floribert a generat reacții puternice, nu numai în RDC, dar și în cadrul comunității internaționale. UE și mai multe state membre ale acesteia, dar și Organizația Națiunilor Unite și Statele Unite, și-au exprimat îngrijorarea și au solicitat o anchetă serioasă care să stabilească faptele și să ducă la pedepsirea celor vinovați. Faptele ar trebui să fie anchetate în mod corespunzător, iar autorii judecați cu adevărat. Președintele Kabila și-a exprimat deja dorința de a clarifica evenimentele; unii suspecți din forțele naționale de poliție au fost arestați, iar șeful Poliției Naționale a fost suspendat până la o notificare ulterioară.

De asemenea, autoritățile RDC au acceptat o ofertă de cooperare din partea Țărilor de Jos. O echipă medicală olandeză l-a examinat pe dl Chebeya și ar trebui să poată clarifica circumstanțele morții sale în următoarele săptămâni. Într-adevăr, răspunsul inițial al RDC indică faptul că autoritățile înțeleg necesitatea susținerii unei anchete imparțiale, credibile și transparente. Uniunea Europeană și statele membre prezente la Kinshasa vor urmări îndeaproape evoluția acestei situații pentru a încuraja autoritățile să ajungă la rezultate rapide și concrete.

La nivel general, UE salută accelerarea eforturilor guvernului RDC de combatere a impunității și este pregătită să susțină aceste eforturi, ajutând RDC să își respecte obligațiile în domeniul drepturilor omului și angajamentul față de statul de drept.

Președinte. – Dezbaterile au fost închise.

Votarea va avea loc la sfârșitul dezbaterilor.

11.2. Nepal

Președinte. – Următorul punct pe ordinea de zi este dezbaterile referitoare la Nepal.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, autoare. – (PL) Benjamin Franklin spunea: „Constituția SUA nu garantează fericirea, ci numai aspirația către aceasta”. În prezent, cetățenii Nepalului nici măcar nu se gândesc că pot să aspire la fericire.

Procesul de elaborare a constituției lăncezește, principalii actori de pe scena politică, inclusiv Partidul Comunist Unificat Nepal (maoist), nu sunt pregătiți pentru compromisuri, iar sursele de finanțare și modul de recrutare ale armatei sunt încă secrete. Între timp, la polul opus și la distanță față de structurile statului, 30 de milioane de cetățeni sunt afectați de sărăcie extremă și analfabetism și nu au acces la energie electrică sau comunicații. Nepalul este prins în capcana sărăciei și își irosește potențialul natural care provine din poziția sa geografică strategică și din caracteristicile naturale de excepție. Prin urmare, facem apel la autoritățile nepaleze să nu irosească acordul de pace din 2008, ci să depună eforturi constante pentru promulgarea noii constituții, care nu numai că ar defini drepturile și responsabilitățile cetățenilor, ci ar deveni simbolul unei noi pagini din istoria Republicii Federale Democratice Nepal.

Ca deputată originară dintr-o țară care a fost divizată în cursul istoriei, înțeleg dificultatea perioadei prin care trece acum Nepalul. Constituția și solicitările internaționale nu vor garanta fericirea cetățenilor nepalezi, dar îi pot ajuta pe aceștia să aspire la ea.

Charles Tannock, autor. – Dle președinte, instabilitatea politică din Nepal nu este deloc surprinzătoare dacă avem în vedere schimbările survenite în această țară în ultimii douăzeci de ani. Masacrele de la palat din 2001 au subminat iremediabil monarhia, iar încercările regelui Gyanendra de a impune monarhia absolutistă pentru a-i combate pe insurgenții maoiști au eșuat dramatic. Maoiștii au preluat puterea și au abolit monarhia acum doi ani, dar au fost înlocuiți rapid de o coaliție a opozanților lor.

Acum se pare că instaurarea unei democrații republicane nu este chiar reală. Cu siguranță, oamenii de rând din Nepal sunt afectați în continuare de rate ridicate ale șomajului, boli, subnutriție și, după cum se afirmă clar în rezoluție, de violențe și poate chiar și de tortură. Din nefericire, schimbările politice rapide din Nepal nu au fost însoțite de măsuri de promovare a reconcilierii și a unei justiții de tranziție eficiente.

Sper că UE își va concentra acum eforturile în special asupra acestui domeniu, precum și asupra furnizării ajutorului umanitar de bază. Nepal riscă să devină un stat destabilizat, un risc pe care nu ni-l putem permite în contextul numeroaselor provocări la adresa securității din Asia de Sud.

Raül Romeva i Rueda, autor. – Dle președinte, vorbesc în numele kolegei mele, Jean Lambert, care nu poate fi prezentă alături de noi. Dumneaei este președinta Delegației pentru relațiile cu Asia de Sud, care include și Nepalul și a dorit să spună următoarele.

Este limpede că în ultimii câțiva ani, Nepalul a înregistrat schimbări pozitive, după cum subliniază rezoluția comună, în condiții dificile. Cu toate acestea, în mod deloc surprinzător, în evoluția acestei situații am constatat atât deficiențe în aplicarea acordului de pace, cât și nerespectarea termenului de 28 mai 2010 pentru elaborarea unui nou proiect de constituție, care ar institui pentru totdeauna principiile democrației și ale drepturilor omului.

Mandatul Adunării Constituționale a fost prelungit cu un an în baza unui acord de ultimă oră stabilit de principalele trei partide, care cuprinde trei puncte, inclusiv realizarea de progrese în ceea ce privește acordul de pace și constituția. Considerăm că este foarte important că această oportunitate care depinde de organismul ales nu s-a pierdut.

Dezvoltarea ulterioară a acestei țări are nevoie de o societate civilă constituțională și politică. Energiile regenerabile se pot dezvolta semnificativ, dar este dificil să faci investiții fără existența solidă a stabilității, democrației și a statului de drept.

Integrarea foștilor insurgenți maoiști este o necesitate imediată, atât pentru respectivii cetățeni, cât și ca un semnal al unui progres real al procesului democratic.

Comisia internațională, inclusiv Uniunea Europeană, dorește să contribuie cu măsuri practice, dacă este necesar, dar regretăm faptul că UNMIN se va retrage peste câteva săptămâni în cazul în care nu se înregistrează progrese.

După cum s-a afirmat, Nepalul a progresat semnificativ către instituirea unei democrații în noua republică și am dori să solicităm tuturor părților implicate să progreseze și cu acordul în trei puncte. Eșecul acestuia ar putea duce la pierderea încrederii poporului nepalez. Oportunitatea unei dezvoltări reale este strâns legată de progresul în plan politic.

Cristian Dan Preda, Autor. – Situația din Nepal este îngrijorătoare, întrucât violența din această țară s-a amplificat foarte mult în ultima perioadă.

Pentru a putea consolida procesul de reconciliere națională din urma conflictului civil care a durat zece ani și care, până să se încheie, în 2006, făcuse circa 13 000 de victime, este necesară, desigur, adoptarea unei noi constituții. Aceasta va putea oferi un cadru legal desfășurării vieții politice în Nepal, dacă sunt promovate democrația și drepturile omului. În acest sens, cred că partidele trebuie să negocieze, fără precondiții, pentru o adunare constituantă care să ducă lucrurile în această direcție.

Așa cum o arată și rapoartele organizațiilor internaționale de apărare a drepturilor omului, sistemul judiciar trebuie, de asemenea, consolidat pentru a putea rezolva în mod pașnic situații conflictuale.

Nu în ultimul rând, aș vrea să subliniez că instabilitatea politică are un impact negativ asupra situației sociale și economice din Nepal, care este deja una dintre cele mai sărace țări din lume. Așa cum se știe, fără stabilitate nu există prosperitate.

Joe Higgins, autor. – Dle președinte, răsturnarea monarhiei feudale în 2006 a reprezentat un uriaș pas înainte pentru poporul nepalez. Această victorie a fost obținută printr-o acțiune de masă a clasei muncitoare, a țăranilor și a păturilor de mijloc ale societății, care a mobilizat puterea poporului.

Totuși, este foarte clar în momentul de față că instituțiile capitaliste și partidele politice de dreapta nu doresc ca această revoluție să meargă mai departe, pentru că ar pune în pericol controlul economic și poziția privilegiată a acestora în societatea nepaleză. Este o rușine faptul că 50 % din cele 29 de milioane de cetățeni nepalezi trăiesc într-o sărăcie lucie, iar 16 % suferă de subnutriție. Există milioane de cetățeni fără adăpost, cu o rată ridicată de analfabetism.

Deși se bucurau de un sprijin larg al societăți nepaleze, partidele comuniste au comis erori politice grave intrând într-o coaliție de guvernare după 2006 alături de partidele de dreapta care doreau să obțină puterea politică și să mențină relațiile economice, ceea ce însemna, pur și simplu, perpetuarea sărăciei și a privării de mijloace materiale, din cauza teoriei eronate a maoiștilor, conform căreia calea către socialism trebuie să fie pregătită de o democrație capitalistă.

Cu toate acestea, mișcarea de masă din 2006 și cea de anul acesta demonstrează în mod clar dorința clasei muncitoare și a păturii sărace de a se îndrepta către socialism și către un sistem care să le ofere un viitor fără sărăcie și represii. Partidele care reprezintă în mod real masele și care doresc să transforme societatea nepaleză trebuie să preia inițiativa în mod clar și independent față de partidele aflate la putere. Acest lucru înseamnă ieșirea din coaliție și prezentarea unui program de transfer al surselor bunăstării către popor și de dezvoltare controlată în mod democratic de către muncitori și țărani.

Un astfel de program socialist democratic ar permite dezvoltarea economică și socială a Nepalului, reprezentând, de asemenea, un semnal transmis zecilor de milioane de săraci din India și clasei muncitoare din China. Un alt aspect esențial este independența deplină a diferitelor grupuri naționale din Nepal, ale căror drepturi trebuie respectate.

Marietje Schaake, autor. – Dle președinte, în 2006, după zece ani de război, în Nepal s-a ajuns la un acord de pace, dar, din nefericire, țara a devenit mai puțin pașnică, în ciuda acordului. Luptele politice duc la instabilitate politică și împiedică reforme importante precum elaborarea unei constituții, al cărei termen a trebuit să fie prelungit cu un an.

De asemenea, împiedică reintegrarea și reabilitarea foștilor insurgenți APE. Nepalul are un potențial enorm de dezvoltare economică și de limitare a sărăciei predominante, dar stabilitatea este o condiție esențială pentru ca acesta să se concretizeze.

În primul rând, trebuie să se stabilească cine se face vinovat de abuzurile comise în timpul războiului, inclusiv de membrii APE și de cei ai forțelor de securitate a statului. ONU ar trebui să aibă un rol în acest sens, în special în ceea ce privește participarea la forțele armate internaționale. În Nepal, activitatea Comisiei pentru dispăruți, a Comisiei pentru adevăr și reconciliere și a Comisiei pentru pace și reabilitare națională nu ar trebui să vizeze numai răspunderea față de trecut, ci și față de un viitor comun.

Partidele – dar și guvernul – nu ar mai trebui să intervină în procedurile penale, pentru a crea un sistem juridic independent din punct de vedere politic în cadrul procesului constituțional și, în aceeași direcție, pentru a planifica ratificarea Statutului Curții Penale Internaționale.

Invităm UE și statele membre să sprijine toate eforturile guvernului și partidelor nepaleze de a găsi o soluție pentru integrarea foștilor insurgenți maoiști în armata națională sau în alte forțe de securitate și de a identifica soluții alternative viabile pentru cei care nu pot fi integrați. De asemenea, UE ar trebui să susțină ferm un

embargo pentru exportul de arme letale către Nepal, dar și pentru exportul oricăror instrumente care pot fi utilizate la tortură sau tratamente inumane, după cum se afirmă în rezoluția adoptată astăzi de Parlament.

Elena Băsescu, în numele grupului PPE. – Deși războiul civil care dura de zece ani s-a încheiat în 2006, situația economică și socială din Nepal continuă să rămână foarte dificilă. În lipsa stabilității, Nepalul nu poate să se dezvolte asemeni vecinilor săi, China și India, țări care au o economie emergentă. Alianța celor 22 de partide antimaoste nu a reușit să îndeplinească obiectivul de a adopta o constituție până la termenul limită, 28 mai 2010.

În acest sens, consider binevenită decizia de a se prelungi cu un an mandatul Adunării Constituante. Este foarte important ca Nepalul să adopte o constituție care să asigure buna funcționare a statului de drept și respectarea libertăților cetățenilor. În final, doresc să subliniez faptul că cele mai importante amenințări la adresa stabilității Nepalului sunt extremismul și recurgerea la violență pentru rezolvarea diferendelor politice.

Zbigniew Ziobro, în numele Grupului ECR. – (PL) Dle președinte, situația din Nepal constituie de ani de zile un motiv de preocupare constantă pentru observatori. Este adevărat că primele alegeri cu adevărat democratice au avut loc în 1959, dar respectivele măsuri democratice au fost extrem de instabile și au fost eliminate de acțiuni agresive. În ultimii ani, se părea că asistăm la un anumit progres în ceea ce privește securitatea. Mai întâi, în 2006, s-a ajuns la un acord de pace complex, care a pus capăt unui război civil care a distrus țara timp de zece ani. Ulterior, în 2008, au fost organizate alegeri pentru Adunarea Constituțională, despre care observatorii internaționali au considerat că au îndeplinit o serie de standarde internaționale.

Cu toate acestea, în prezent, constatăm cu regret deteriorarea situației din Nepal. Recenta decizie a partidelor politice de a extinde mandatul Adunării Constituționale poate fi un important progres către restabilirea unei guvernări pașnice în această țară. Uniunea Europeană și statele membre ar trebui să susțină toate eforturile de instaurare a înțelegerii și stabilității în Nepal. De asemenea, ar trebui să atragem atenția asupra obligației de a respecta drepturile omului și drepturile creștinilor, pentru că, din nefericire, și acestea sunt încălcate în Nepal.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Nu voi citi, voi vorbi liber, dar promit să vorbesc rar, deși nu îmi stă în fire.

În mod paradoxal, situația din Nepal se ameliorează datorită deciziilor recente și consolidării autorității – haideți s-o numim așa – a Parlamentului, deși Nepalul se află abia la început de drum. Războiul civil de 10 ani a afectat profund această țară și, sincer vorbind, abia acum se poate constata o oarecare lumină la capătul tunelului.

Ce poate face Parlamentul European? Cu siguranță, poate sprijini schimbările democratice din Nepal, ținând seama, totuși, de faptul că partidele politice din această țară au propriile propuneri specifice, planuri de reformă și viziuni asupra dezvoltării Nepalului. Dar acestea sunt propuneri maoiste, comuniste, care, prin definiție, sunt foarte controversate.

Eija-Riitta Korhola (PPE). - (FI) Dle președinte, războiul civil de aproape 10 ani dintre insurgenții maoiști și armata regală nepaleză, așa cum se numea atunci, s-a încheiat printr-un acord de pace în 2006. Nimeni nu a fost declarat perdant sau câștigător. A fost o situație unică, deoarece armata, care era controlată de rege și a luptat împotriva maoiștilor, nu a ajuns la un acord cu aceștia: celelalte partide politice au făcut acest lucru.

Nepal încă încearcă să își rezolve problemele legate de promovarea procesului de pace. Multe lucruri asupra cărora s-a ajuns la un acord așteaptă să fie puse în aplicare și oamenii devin din ce în ce mai nerăbdători. Principala problemă legată de nefinalizarea procesului de pace se referă la armata națională, la dimensiunea și conducerea acesteia. Armata trebuie să aibă o conducere democratică. Nepalul are nevoie de sprijin, pe măsură ce foștii insurgenți maoiști sunt integrați în armata națională, în forțele de securitate și în alte funcții de răspundere. ONU ar trebuie să investigheze rapid crimele împotriva umanității comise de forțele nepaleze de menținere a păcii.

Comisia națională pentru drepturile omului din Nepal merită să fie lăudată pentru activitatea desfășurată. Comunitatea internațională trebuie să depună eforturi pentru a avea o participare constantă în rezolvarea problemelor critice. Cu toate acestea, viitorul acordului de pace depinde de factorii de decizie nepalezi.

Corina Crețu (S&D). - Pe lângă cele spuse de colegii mei, în legătură cu tensiunile și violențele din această țară, doresc și eu să subliniez una din trăsăturile cele mai dureroase cu care se confruntă realitatea nepaleză: sărăcia. Populația suferă din cauza unor condiții de viață precare, accentuate de instabilitatea politică ale cărei efecte afectează potențialul de creștere economică a Nepalului. Așa cum s-a spus aici, această țară este

plasată geografic între două dintre economiile cu cel mai mare ritm de creștere din lume, China și India, dar Nepalul, datorită situației cu care se confruntă, nu își poate valorifica potențialul.

Cu o treime dintre locuitori sub pragul sărăciei absolute și o șesime din populație fiind subnutrită, cu cea mai mare rată de analfabetism din Asia de Sud, confruntat cu criza energetică și cu inflația, în special la prețul alimentelor, Nepalul nu reprezintă doar un focar de tensiune, ci și o gravă problemă umanitară. De aceea, cred că trebuie să ne îndreptăm nu numai atenția politică, dar și sprijinul concret către dezvoltarea economiei nepaleze și pentru ajutorarea populației nepaleze.

Nirj Deva (ECR). - Dle președinte, sunt foarte norocos că m-am întors de curând din Nepal. Trebuie să înțelegem că procesul politic din această țară este foarte fragil, dar progresează. Cu toate acestea, este anormal ca procesul de pace să continue fără dezarmarea forțelor maoiste, pentru că acestea au refuzat să participe la procesul politic. Doresc o schimbare a guvernului, dar refuză să depună armele.

Un proces politic nu poate avea loc acolo unde există un grup de oameni înarmați care refuză să predea armele autorităților. Până când acest lucru nu se concretizează, ambele părți trebuie să fie convinse într-o manieră foarte blândă că dezarmarea tuturor și ajungerea la o înțelegere în vederea formării unui guvern de unitate, indiferent de tipul acestuia, este în beneficiul pe termen lung al tuturor cetățenilor nepalezi și al asistenței Uniunii Europene.

Róza, Gräfin von Thun und Hohenstein (PPE). – (PL) Întâmplarea face că am trăit mai mulți ani în Nepal, într-o perioadă în care poporul nepalez începuse, cu mari eforturi, să își schimbe și să își îmbunătățească sistemul politic. La vremea respectivă, acum aproape 20 de ani, priveam aceste schimbări cu foarte mult optimism. Am constatat însă că acest proces este mult mai dificil decât și-ar fi imaginat oricare dintre noi. La urma urmei, Nepalul este o țară cu o bogată tradiție culturală și istorică. Poporul nepalez își privește religia cu adânc respect și seriozitate. Sunt un popor pașnic și au o viziune pașnică asupra lumii. Vorbim aici despre imensul potențial economic al Nepalului. Nu există potențial economic în Nepal. Este o țară dificilă, lipsită practic de resurse naturale. În plus, este afectată de secete și cutremure. Se străduiește din greu. Situația sa este atât de dificilă și din cauza poziției geografice, între două țări vecine imense și dificile. Dacă nu acordăm Nepalului tot sprijinul de care are nevoie, atât politic, cât și material, ar putea ajunge în situația Tibetului, ceea ce ar fi o pierdere uriașă și tragică pentru noi toți.

John Dalli, membru al Comisiei. – Dle președinte, impasul în care se află politica din Nepal ne preocupă serios, iar Comisia monitorizează situația îndeaproape.

La 28 mai 2010, a expirat termenul de promulgare a noii constituții de după războiul civil. Evitarea crizei constituționale prin prelungirea acestui termen cu încă un an este un aspect pozitiv. Cu toate acestea, multe aspecte discutabile continuă să împiedice procesul de elaborare, precum natura structurii federale, integrarea foștilor combatanți maoiști și integrarea celor două armate. Există încă un risc foarte probabil ca țara să intre într-un cerc vicios al dezordinii și insecurității.

Două probleme – elaborarea constituției și integrarea APE – se complică din ce în ce mai mult. Fără o dorință reală de a ajunge la un compromis, nici măcar un an nu va fi suficient.

În ceea ce privește situația drepturilor omului, constatăm cu optimism că mandatul Înaltului Comisariat ONU pentru Drepturile Omului (OHCHR) în Nepal a fost prelungit cu 12 luni. De la înființarea sa în Nepal, în 2005, OHCHR monitorizează și raportează cu privire la situația drepturilor omului și furnizează servicii de formare și asistență tehnică instituțiilor statului și societății civile.

După recenta moarte a lui G.P. Koirala, fostul prim-ministru și fostul președinte al parlamentului nepalez, soarta mecanismului politic la nivel înalt pare nesigură, pentru că îi lipsește un lider unificator, capabil să rezolve disputele dintre principalele partide politice și să continue procesul de pace. UE are un rol-cheie în a susține Nepalul să treacă prin acest proces dificil. Printr-o serie de declarații recente, mai mulți șefi de misiuni, dar și purtătorul de cuvânt al Înaltului Reprezentant, au solicitat tuturor partidelor să se întoarcă la masa negocierilor. UE este gata să sprijine guvernul nepalez și să îl ajute să se ridice la înălțimea provocărilor viitoare. UE ar trebui să fie pregătită să ofere asistență în orice acțiune care duce la un proces de pace durabil. Considerate în mod colectiv, UE și statele sale membre au contribuit cu peste 50 % din ajutorul pentru dezvoltare primit de Nepal. Comisia contribuie la procesul de pace prin finanțarea Fondului nepalez pentru pace. Anul trecut au fost alocate 6 milioane de euro, iar pentru începutul anului 2011 sunt planificate 22 de milioane de euro. Până acum, fondurile au fost alocate pentru întreținerea taberelor maoiste, inclusiv pentru salariile foștilor insurgenți. Este din ce în ce mai important să ne asigurăm că așteptările poporului nepalez, care au crescut în urma mișcării pentru pace din 2006, sunt răsplătite.

Colaborând îndeaproape cu statele membre ale UE, Comisia se angajează să continue toate eforturile, fie ele diplomatice, politice sau de dezvoltare, care ar putea contribui la crearea unui stat nepalez stabil, democratic și pașnic.

Președinte. – Dezbaterile a fost închisă.

Votarea va avea loc la sfârșitul dezbaterilor.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Alexander Mirsky (S&D), în scris. – (LV) Împărtășesc în totalitate preocuparea colegilor mei deputați în legătură cu situația din Nepal. Ca deputați în Parlamentul European, avem datoria permanentă de a le reaminti celor care încălcă drepturile omului care sunt obligațiile lor față de lumea întreagă. Trebuie să participăm activ la instaurarea democrației și a stabilității politice în Nepal. Cu toate acestea, pentru ca recomandările și criticile noastre să fie convingătoare, este esențial să oferim un bun exemplu și să facem ordine în propria noastră casă – în Uniunea Europeană. Este bine cunoscut faptul că în Letonia, peste 20 % din populație nu are drept de vot. În momentul aderării la UE, Letonia a promis să rezolve această problemă, dar situația a rămas neschimbată până în ziua de astăzi. În consecință, în Letonia trăiesc de 20 de ani peste 350 000 de apatrizi. Cei mai mulți dintre aceștia au trăit pe teritoriul leton toată viața, dar nu beneficiază de dreptul de vot, de dreptul de a lucra în sectorul public sau de a-și folosi limba maternă în instituțiile guvernamentale. Consider că declarațiile și dorințele exprimate de noi cu privire la țări terțe vor avea mult mai multă greutate atunci când drepturile cetățenilor UE nu vor mai fi încălcate cu cinism pe teritoriul UE. Ar trebui să vedem mai întâi bârna din ochiul nostru și apoi gunoiul din ochiul altuia.

11.3. Execuții în Libia

Președinte. – Următorul punct pe ordinea de zi este dezbaterile privind execuțiile din Libia.

Charles Tannock, autor. – Dle președinte, personal, nu am adoptat niciodată o poziție absolutistă în ceea ce privește pedeapsa cu moartea dar, cu siguranță, ar trebui să fie susținută numai în cazurile celor mai extreme și mai teribile crime, în care condamnarea vine ca urmare a unui proces corespunzător, iar asupra ei nu există nicio urmă de îndoială.

Însă am foarte puțină încredere în sistemul juridic din Libia aflat sub autoritatea arbitrară și dictatorială a regimului lui Muammar al-Gaddafi. Acesta rămâne un dictator care își controlează poporul prin măsuri coercitive și nu tolerează diferența de opinii; în acest context, recenta alegere a Libiei ca membră în Consiliul ONU pentru Drepturile Omului pare o bufonie.

Totuși, acest dictator exercită presiuni asupra UE și a Vestului, în general, prin faptul că deține controlul asupra vastelor rezerve de petrol ale Libiei. În ciuda acestei relații economice importante, sper din toată inima că preocupările profunde exprimate de Parlament în legătură cu situația drepturilor omului și a libertăților fundamentale din Libia va fi în continuare adusă cu fiecare prilej în discuție de către Comisie.

Nimeni nu a uitat situația dramatică a asistentelor medicale bulgare din Libia, care la un moment dat au fost condamnate la moarte înainte de a fi eliberate definitiv după multe intervenții ale acestui Parlament și ale soției președintelui Franței. Avem datoria de a face tot ce ne stă în putință pentru a-i proteja pe cetățenii UE împotriva unei eventuale situații similare în viitor.

Raül Romeva i Rueda, autor. – (FR) Dle președinte, ar trebui să salutăm această rezoluție referitoare la cele 18 execuții care au avut loc în Libia și, în mod evident, să condamnăm aplicarea pedepsei cu moartea în această țară, îndemnând poporul libian să facă progrese către adoptarea unui moratoriu; de asemenea, ar trebui să solicităm transparență și statistici. Cu toate acestea, nu trebuie să uităm că numele celor executați nu au fost dezvăluite și că printre cele 18 persoane s-au numărat și persoane care nu erau cetățeni libieni.

Trebuie să salutăm această rezoluție care abordează problema refugiaților, politica defectuoasă a Libiei în ceea ce privește protecția migranților și responsabilitatea statelor membre față de politica în materie de migrație. Este de neconceput să avem în vedere un acord în domeniul migrației cu Libia înainte ca Libia să ratifice Convenția de la Geneva privind refugiații. Elementul-cheie constă în menționarea returnării, care este contrară convenției în cauză și principiilor fundamentale ale Uniunii Europene și ale Cartei drepturilor fundamentale, în special articolele 18 și 19 din aceasta.

Aș dori să menționez și ideea de a folosi actualele negocieri pentru semnarea unui acord-cadru cu Libia pentru a o determina să respecte convențiile internaționale privind drepturile omului și să ratifice Convenția de la Geneva privind refugiații. Tratatul de la Lisabona, și în special articolul 218, acordă Parlamentului mai multe drepturi, inclusiv dreptul de a solicita Comisiei să îi furnizeze aceleași informații pe care le furnizează Consiliului cu privire la negocierea acestui acord. De aceea, Parlamentul va fi ferm în această privință.

Marie-Christine Vergiat, *autoare*. – (FR) Dle președinte, îmi cer scuze pentru ceea ce s-a întâmplat mai devreme; eram convinsă că am două minute la dispoziție. Săptămâna trecută, Uniunea Europeană și Libia au semnat un memorandum de înțelegere denumit „program indicativ național” (PIN) pentru perioada 2001-2013, având alocate 60 de milioane de euro pentru dezvoltarea resurselor umane, a sectorului sănătății și pentru o acțiune comună de combatere a imigrației ilegale, după cum reiese din textul distribuit jurnaliștilor.

Acest memorandum de înțelegere a fost semnat la sfârșitul celei de-a șaptea runde de negocieri cu Libia în cadrul căreia, îmi pare rău să o spun, UE se face de răs în fața presei internaționale, în special a celei din Europa și Africa. Știm cu toții că Libia este un centru pentru imigrația către Europa, dar la fel de bine știm ce soartă teribilă îi așteaptă pe acei bărbați și femei care fug de sărăcie și persecuție, sperând să găsească refugiu în Europa.

Sute dintre aceștia sunt încarcerați, executați sau suferă de cele mai rele abuzuri cu putință. Ceea ce este și mai rău, sute de persoane dintre acestea au fost lăsate în mijlocul deșertului Sahara fără mâncare și mor de foame și de sete.

Ca răspuns la o întrebare referitoare la acest subiect adresată săptămâna trecută de unul dintre colegii deputați, dl Füle a spus – și citez – că va merge acolo împreună cu ministrul de interne libian să vadă ce se întâmplă. Personal, consider că un astfel de răspuns este inacceptabil. Știm cât de bine se pricepe dl Gaddafi să înșele democrațiile din Vest. Prietenii noștri elvețieni tocmai au plătit scump pentru o astfel de înșelătorie. Cea mai recentă provocare a fost închiderea oficiului Înaltului Comisar al ONU pentru Refugiați cu o zi înaintea celei de-a șaptea runde de negocieri.

Libienii se ocupă de munca de jos în locul guvernelor europene, cel mai recent în apele teritoriale ale Italiei.

Dle comisar, cât de departe veți merge în negocierile cu Libia? Dl Barrot ne-a spus că nu se va încheia niciun acord privind migrația cu Libia până când Libia nu va ratifica Convenția de la Geneva. Dle comisar, ne puteți spune exact ce se întâmplă cu mandatul de negociere acordat ...

(Președintele a întrerupt-o pe vorbitoare)

Martin Kastler, *autor*. – (DE) Dle președinte, în 2007 și 2008, Libia a votat împotriva Rezoluției Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite privind un moratoriu asupra execuțiilor, iar întrebările repetate ale organizațiilor pentru drepturile omului nu au primit niciun răspuns din partea oficialităților. De aceea, este foarte important pentru noi ca numele persoanelor executate să fie făcute publice în mod oficial. Execuțiile trebuie să înceteze. Condamnăm folosirea execuțiilor și a pedepsei cu moartea. Sunt inumane și crude și trebuie să înceteze.

Prin urmare, în rezoluția noastră solicităm ca această situație să fie clarificată și să colaborăm în vederea introducerii unor schimbări. Respingem absența rapoartelor. Dorim, în schimb, o informare transparentă cu privire la evenimentele din Libia și instituirea unei pedepse umane pentru adevărații criminali, dar nu o pedeapsă excesivă pentru cei care critică regimul de la Tripoli.

Marietje Schaake, *autor*. – Dle președinte, Europa reprezintă o comunitate de valori, dar și o uniune în care pedeapsa cu moartea este complet interzisă și sunt foarte mândru de acest lucru.

Libia nu numai că se opune abolirii pedepsei capitale, dar o și aplică la scară largă, așa cum s-a întâmplat recent, la 30 mai, când 18 persoane de diferite naționalități au fost executate, așa cum se afirmă în ziarul *Cerene*, susținător al guvernului. Această situație generează tot felul de întrebări referitoare la libertatea mass-media, dar ne face să credem cu adevărat că reprezintă o sursă credibilă în acest caz.

Pedeapsa cea mai grea, pedeapsa cu moartea, nu se folosește numai în cazul crimelor grave; libertatea de asociere și de expresie se pedepsesc, de asemenea, prin condamnarea la moarte în Libia. Credem într-un angajament mai profund al Libiei față de comunitatea internațională, care este de preferat oricând în fața autoizolării poporului în mâinile regimului autoritar.

În 2003, UE a eliminat sancțiunile impuse acestei țări, iar în 2007 au început negocierile în vederea unui acord-cadru. Sper din toată inima că vom putea colabora în continuare cu Libia. Totuși, acest lucru este posibil numai dacă guvernul libian se angajează să respecte drepturile omului și libertățile fundamentale ale întregului popor. Recenta închidere a oficiului UNHCR de la Tripoli este o altă acțiune regretabilă care sporește distanța dintre Libia și comunitatea internațională.

În acest context, Organizația Națiunilor Unite ar trebuie să reevalueze în mod serios locul Libiei în cadrul organizației. Având în vedere încălcările repetate ale drepturilor omului, este deplorabil și inadmisibil ca Libia să fie membră a Consiliului ONU pentru Drepturile Omului. Statutul de membru în acest consiliu ar trebui acordat numai acelor state care respectă drepturile omului. În caz contrar, acest organism își pierde credibilitatea, așa cum s-a întâmplat atunci când Iranul era membru al Consiliului ONU pentru Drepturile Femeilor, fapt la fel de regretabil, care diminuează credibilitatea întregii organizații.

Parlamentul European îndeamnă Libia să înceteze aplicarea pedepsei cu moartea și să garanteze procese echitabile în conformitate cu normele internaționale. Statele membre ale UE ar trebui să fie conștiente de propriile responsabilități atunci când extrădează refugiați și alte persoane către Libia, deoarece există riscul ca acești oameni să fie supuși unor tratamente inumane.

Monica Luisa Macovei, în numele Grupului PPE. – Dle președinte, alături de colegii mei, regret execuția celor 18 persoane în Libia, la 30 mai 2010, și solicit abolirea pedepsei capitale. Libia folosește pedeapsa cu moartea ca instrument de opresiune a libertății de expresie și de asociere în această țară. Guvernul îngreunează documentarea acestor cazuri. Totuși, Human Rights Watch a intervievat un prizonier care a spus că, în ultimul moment, autoritățile i-au comutat pedeapsa cu moartea în închisoare pe viață. Potrivit declarației dlui al-Sharif, tribunalul l-a condamnat, pe dumnealui și pe alți doi bărbați, pentru înființarea unui grup politic care se opunea principiilor revoluției al-Fateh. Curtea Supremă a confirmat pedepsele cu moartea, dar Consiliul Suprem al Autorității Judiciare a comutat pedepsele în ultimul moment, în februarie 2002, după ce prizonierii stătuseră legați la ochi și imobilizați de un stâlp timp de o oră, așteptându-și execuția.

Dl al-Sharif a mai declarat că unul dintre cei trei bărbați s-a sinucis în decembrie 2004. Se pare că, în prezent, în Libia sunt peste 200 de condamnați la moarte care își așteaptă execuția. Invit Comisia și Consiliul să abordeze cu prioritate aceste probleme în dialogul cu Libia.

Corina Crețu, în numele grupului S&D. – Pedeapsa cu moartea este cea mai crudă și mai inumană sancțiune posibilă, iar Libia se numără printre cele douăsprezece țări care au aplicat deja în 2010 pedeapsa capitală, chiar dacă aceasta este dezaprobată de ONU și de majoritatea statelor lumii.

Cred că Uniunea Europeană are datoria să își asume mai ferm misiunea de a pleda pentru abolirea pedepsei cu moartea iar, în același timp, e datoria noastră să ne intensificăm presiunile pentru comutarea acestor pedepse și pentru respectarea drepturilor resortisanților străini, împotriva cărora se recurge la pedeapsa capitală într-o manieră disproporționată, pentru că ei se confruntă cu dificultatea de a avea un traducător, de a contacta reprezentanții diplomatici ai guvernelor lor, precum și de a obține comutarea pedepsei din lipsa mijloacelor financiare și a familiei, care să negocieze compensații financiare, după obiceiul locului, în vederea iertării din partea familiei victimei.

În aceste condiții, consider că trebuie transmis un semnal ferm autorităților libiene să respecte normele internaționale în materie de echitate juridică și, de asemenea, să permită Agenției ONU pentru refugiați să își reia activitatea în beneficiul refugiaților și al solicitanților de azil.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Dle președinte, 18 persoane au fost executate la sfârșitul lunii mai, în Libia. Se pare că alte 200 de persoane, inclusiv cetățeni ai altor țări, se află acum în închisoare și își așteaptă execuția. În realitate, numărul lor ar putea fi mai mare, pentru că nu există statistici sau date oficiale disponibile. Libia aplică standarde duble. Pe de o parte, a fost aleasă membru al Consiliului ONU pentru Drepturile Omului, ceea ce presupune că are o mai mare responsabilitate în domeniul drepturilor omului. Pe de altă parte, constatăm că execuțiile continuă.

Articolul 6 din Pactul internațional privind drepturile civile și politice, din care Libia face parte, cere părților care nu au abolit pedeapsa cu moartea să o aplice „numai în cazul celor mai grave crime”. De fapt, instanțele libiene pronunță sentințe de condamnare la moarte pentru crime și infracțiuni legate de droguri, dar și pentru infracțiuni legate de activități pașnice și drepturi fundamentale, precum libertatea de expresie și de asociere. Solicit ca acordul și cooperarea dintre Uniunea Europeană și Libia să fie condiționate de ratificarea și punerea în aplicare, de către Libia, a Convenției de la Geneva privind refugiații și a altor convenții și protocoale importante în domeniul drepturilor omului.

Joanna Senyszyn (S&D). – (PL) Dreptul la viață și protecția demnității sunt drepturi fundamentale. De aceea, majoritatea țărilor, reprezentând mai mult de două treimi din populația lumii, au abolit deja pedeapsa capitală sau au introdus un moratoriu privind folosirea acesteia. Reintroducerea pedepsei cu moartea în oricare dintre țări reprezintă un regres către epoca întunecată a Evului Mediu.

Execuția a 18 persoane în Libia reprezintă o încălcare gravă a drepturilor omului. Închiderea oficiului UNCHR din Libia și expulzarea a 26 de membri ai personalului acestui oficiu reprezintă o acțiune îndreptată împotriva celor 12 000 de refugiați pe care aceștia încercau să îi ajute.

Încheierea unui acord în materie de imigrație cu Libia trebuie să fie condiționată de semnarea, de către Libia, a Convenției de la Geneva privind refugiații și a altor convenții și protocoale importante privind drepturile omului. Drepturile omului sunt o valoare fundamentală a Uniunii Europene. Drepturile refugiaților trebuie să fie garantate.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Dle președinte, UE poartă discuții neoficiale cu Libia, care urmăresc încheierea unui acord de cooperare ce se va extinde și la aspecte în materie de imigrație. Având în vedere circumstanțele actuale, acest lucru este foarte problematic și îngrijorător, deoarece Libia nu a manifestat nicio dorință evidentă de a respecta acordurile internaționale în domeniul drepturilor omului. Nu a ratificat nici Convenția de la Geneva și nici nu are vreun sistem național de azil.

După cum am auzit, la 30 mai, în Libia au fost executate 18 persoane, iar datele estimative indică faptul că peste 200 de persoane așteaptă să fie executate. Printre cei executați în luna mai și cei care așteaptă să fie executați, se numără și cetățeni străini.

În cadrul negocierilor pentru acordul de cooperare dintre UE și Libia trebuie să impunem condiția ca Libia să ratifice și să pună în aplicare Convenția de la Geneva privind statutul și drepturile refugiaților și să respecte celelalte acorduri referitoare la drepturile omului pe care le-a semnat. Solicit guvernului libian să permită Agenției ONU pentru refugiați să coordoneze și să contribuie la înființarea unui sistem național de azil pentru refugiații din țară.

Cristian Dan Preda (PPE). – Pentru noi, europenii, pedeapsa cu moartea este ceva absurd, pentru că, așa cum se știe, ea a fost eliminată din cultura noastră politică și ceea ce se întâmplă în Libia acum este scandalos.

Este scandalos cu atât mai mult, cu cât trebuie să înțelegem că această pedeapsă este aplicată, de foarte multe ori, unor persoane străine de spațiul libian și informațiile despre recenta executare a 18 persoane ne spun că este vorba de egipteni, de nigerieni, de ciadieni. De ce este cu atât mai grav pentru aceste persoane? Pentru că, din păcate, drepturile lor elementare nu sunt respectate în cadrul proceselor și am aici în vedere accesul la traducători și, de asemenea, la o asistență consulară, care trebuie să se impună potrivit normelor internaționale.

Vreau să mai spun că trebuie să discutăm acest lucru săptămâna viitoare, când, în cadrul Delegației Maghreb, vom avea invitați din Libia și cred că trebuie să spunem apăsător aceste lucruri, în contextul dialogului nostru cu această țară.

Președinte. – Înainte să îi dau cuvântul dlui comisar, vreau să repet faptul că nu am intenționat să mă adresez nimănui în mod personal și explicit.

Aproape jumătate dintre deputați își citesc discursurile. Din nefericire, nu sunt încă un expert pentru a-mi da seama când se aprinde becul care indică faptul că un deputat vorbește prea repede. I-aș ruga pe acei deputați care citesc să nu citească mai repede decât gândesc, pentru că, altfel, vor citi mai repede decât pot gândi interpretării. De asemenea, cei care au un discurs scris sunt invitați să înmâneze în prealabil textul interpretărilor. Ar ușura astfel munca acestora.

Acum aș vrea să dau cuvântul dlui comisar Dalli.

John Dalli, membru al Comisiei. – Dle președinte, Comisia împărtășește opiniile exprimate de onorații deputați în diferitele rezoluții referitoare la cele 18 execuții recente din Libia.

Comisia condamnă aceste execuții pentru că sunt în contradicție cu valorile noastre. Considerăm că pedeapsa capitală este o pedeapsă crudă și inumană, care nu reușește să prevină comportamentul infracțional și reprezintă o negare inacceptabilă a demnității și integrității umane.

Comisia regretă în special faptul că aceste execuții au avut loc la doar câteva săptămâni după ce Libia a fost aleasă membră a Consiliului ONU pentru Drepturile Omului. În acest context, în conformitate cu orientările

europene privind pedeapsa cu moartea, UE a făcut demersuri pe lângă autoritățile libiene pentru a transmite opinia noastră negativă și pentru a-i reaminti Libiei obligația sa legală – prevăzută la articolul 14 din Pactul internațional privind drepturile civile și politice, ratificat de Libia la 15 mai 1970 – de a oferi toate garanțiile în vederea unor procese echitabile.

Prin acest demers, UE a încurajat Libia să stabilească și un moratoriu cu scopul de a analiza abolirea pedepsei cu moartea pentru toate infracțiunile. Comisia va continua politica stabilită de Consiliu, de a se implica în situația din Libia. În acest context, încheierea unui acord-cadru între UE și Libia va oferi baza legală pentru instituirea unui dialog regulat și a cooperării în domeniul drepturilor omului.

Negocierile referitoare la acordul-cadru progresează bine. A șaptea rundă de negocieri a avut loc săptămâna trecută la Tripoli și Comisia vă poate informa că s-au înregistrat progrese importante, în special în ceea ce privește aspectele politice.

În încheiere, aș dori să subliniez faptul că această Comisie este conștientă de existența anumitor subiecte problematice în relațiile cu Libia. Cu toate acestea, Comisia intenționează să aprofundeze dialogul dintre UE și Libia pe baza încrederii reciproce, pentru a putea aborda toate problemele într-un mod deschis și constructiv, inclusiv probleme foarte sensibile precum cazul de față.

Libia și-a demonstrat dorința fermă de a consolida relațiile cu UE. Considerând acest lucru ca fiind foarte pozitiv, Comisia intenționează să stabilească aceste relații pe baza unui respect din ce în ce mai mare pentru valorile și drepturile fundamentale.

PREZIDEAZĂ: Libor ROUČEK

Vicepreședinte

Președinte. –Dezbaterea a fost închisă. Votarea va avea loc la sfârșitul dezbaterii. **Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)**

Dominique Vlasto (PPE), în scris. – (FR)De când dialogul cu autoritățile libaneze s-a încheiat în 2003, Libia a continuat să trimită semnale alarmante Uniunii Europene și comunității internaționale. Revoluția noastră enumeră mișcările recente ale unui regim totalitar care nu a înregistrat niciun progres semnificativ referitor la respectarea drepturilor omului, democratizarea statului sau modernizarea sistemului judiciar. Executarea a 18 persoane în data de 30 mai 2010 este o altă tristă demonstrație a refuzului autorităților libaneze de a respecta drepturile și valorile la care UE este atașată și pe care este fondată. Închiderea Înalțului Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați, ordonată arbitrar de aceleași autorități, este confirmarea disprețului acestora față de instituțiile internaționale. În consecință, trebuie să spunem clar Libiei că UE nu va accepta genul de politică externă care încearcă să discrediteze legislația internațională și să utilizeze spațiul democratic internațional numai în scopuri de propagandă. În acest context, Parlamentul European trebuie să fie complet informat în ceea ce privește situația negocierilor dintre UE și Libia, pentru a evalua nivelul acceptabil de cooperare cu Libia și pentru a solicita schimbarea și progresul care vor restabili încrederea reciprocă.

12. Votare

Președinte. - Următorul punct pe ordinea de zi este votarea.

(Pentru rezultate și alte informații despre vot: vă rugăm să consultați procesul-verbal)

12.1. Republica Democrată Congo: cazul lui Floribert Chebeya Bahizire (B7-0376/2010)

12.2. Nepal (RC-B7-0383/2010)

Înainte de votare:

Raül Romeva i Rueda, autor. – Dle președinte, am numeroase amendamente orale. Le putem citi împreună și apoi le putem vota împreună.

În considerentele A și C, înlocuiți cuvintele „război civil” cu „conflict armat”.

În considerentul N, înlocuiți cuvântul „PLA” cu „foști combatanți maoiști”, iar în paragraful 9 adăugați „foști” la „combatanți maoiști”.

În considerentul D, înlocuiți cuvântul „terminarea” cu „abolirea” (monarhiei).

În paragraful 12, înlocuiți cuvântul „încetarea” cu „abolirea” (din nou referitor la monarhie).

În paragraful 9, înlocuiți „CPN/N” cu „UCPN/N”.

În considerentul K, înlocuiți cuvântul „peste” cu „aproape”, adăugând, de asemenea, 30 % și adăugați „una dintre” la ”rata cea mai ridicată de alfabetizare”.

În paragraful 1, adăugați „o constituție permanentă”.

În paragraful 15, înlăturați ultima parte a frazei „regretă, totuși, că statutul acesteia în calitate de organizație independentă nu a fost consacrat prin lege”.

În paragraful 20, înlăturați cuvântul „revoluționar” înainte de „comisia pentru reforma funciară”.

Acestea sunt toate amendamentele orale. Am impresia că toată lumea este de acord cu acestea, aceasta este doar o confirmare oficială.

(Amendamentele orale au fost încorporate)

12.3. Execuții în Libia (B7-0391/2010)

13. Corectările voturilor și intențiile de vot: a se vedea procesul-verbal

14. Componența Parlamentului: consultați procesul-verbal

15. Decizii privind anumite documente: a se vedea procesul-verbal

16. Poziția Consiliului în prima lectură: consultați procesul-verbal

17. Întrebări cu solicitare de răspuns oral (depunere): consultați procesul-verbal

18. Declarații scrise înscrise în registru (articolul 123 din Regulamentul de procedură): consultați procesul-verbal

19. Transmiterea textelor adoptate în cursul prezentei ședințe: a se vedea procesul-verbal

20. Calendarul următoarelor ședințe: consultați procesul-verbal

21. Întreruperea sesiunii

Președinte. - Declar suspendată această sesiune a Parlamentului European.

(Ședința s-a încheiat la 16.15)

ANEXĂ (Răspunsuri scrise)

ÎNTREBĂRI ADRESATE CONSILIULUI (Președinția în exercițiu a Consiliului Uniunii Europene poartă întreaga răspundere pentru aceste răspunsuri)

Întrebarea nr. 1 adresată de Bernd Posselt (H-0241/10)

Subiect: Condițiile de detenție în Serbia în cazul deținuților din Valea Preševo

Ce informații are Consiliul cu privire la soarta cetățenilor sârbi Agush Memishi, Faton Hajdari, Samet Hajdari, Ferat Hajdari, Kamber Sahiti, Nazif Hasani, Ahmet Hasani, Sulejman Sadiku și Burim Fazliu, care au fost arestați la 26 decembrie 2008 în calitate de membri ai minorității albaneze din Valea Preševo din sudul Serbiei? Este monitorizat procesul împotriva lor din punctul de vedere al respectării principiilor statului de drept? Se poate exclude aplicarea de rele tratamente deținuților, pot membrii familiilor lor să îi viziteze fără restricții și consideră Consiliul că există posibilitatea de a obține eliberarea imediată a acestor persoane?

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din iunie 2010 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

(EN) Cazul menționat de distinsul deputat în Parlamentul European se referă la un proces de mare anvergură, care implică așa-numitul grup Gnjilane. Acest proces este în curs de desfășurare în fața camerei pentru crime de război a Înaltei Curți din Belgrad. Grupul a fost pus sub acuzare de către procurorul pentru crime de război în august 2009 pentru crime împotriva civililor comise în calitatea lor de membri ai Armatei pentru Eliberare din Kosovo, după conflictul din Kosovo din 1999. Din cei 17 inculpați, 8 sunt judecați în absentia, deoarece aceștia rămân în stare de libertate. Ceilalți 9 s-au aflat în detenție. Arestarea acestora în 2008 a declanșat proteste la scară largă organizate de albanezi în sudul Serbiei, care au considerat acuzațiile ca fiind motivate din punct de vedere politic. Aceștia au pretins, de asemenea, că acuzații aflați în detenție au fost supuși relexor tratamentelor și torturii.

Potrivit OSCE, care monitorizează cazurile individuale, familiile sunt în măsură să viziteze deținuții menționați de distinsul deputat al Parlamentului European, și li se permite să participe la părțile procesului deschise publicului. Aparent, nu mai există acuzații de maltratare.

Consiliul nu s-a pronunțat nici cu privire la soarta persoanelor, nici cu privire la alte aspecte menționate de deputatul în Parlamentul European în întrebarea sa cu solicitare de răspuns oral.

Consiliul atrage atenția asupra faptului că raportul de progres anual al Comisiei Europene referitor la Serbia tratează sistemul penitenciar din Serbia. Cu toate acestea, nu sunt menționate cazuri individuale. Raportul privind progresele înregistrate afirmă că:

„Au fost realizate anumite progrese în privința reformei sistemului penitenciar. În noiembrie 2008 au fost luate măsuri inițiale, pentru a introduce un sistem de sancțiuni alternative. Au fost realizate progrese cu privire la dezvoltarea de programe și a capacității de tratament individual al prizonierilor, precum și cu privire la furnizarea de servicii medicale mai bune. Cu toate acestea, efectele acestor măsuri au rămas limitate în așteptarea revizuirii legislației. Problema supraaglomerării din închisori continuă, ca urmare a punerii ineficiente în aplicare a pedepselor alternative și a lipsei de dezincriminare a infracțiunilor minore sau a programelor de reintegrare. Mai mult, lipsa de formare îngreunează prevenirea discriminării și protecția drepturilor omului. Valori crescute ale consumului de droguri și ale corupției în închisori au fost raportate în urma monitorizării independente de către ONG-uri.”

Consiliul a discutat raportul Comisiei referitor la progresele realizate de Serbia, în cadrul reuniunii sale din decembrie 2009, și a împărțit în linii mari evaluările făcute de către Comisie.

*

* *

Întrebarea nr. 2 adresată de Marian Harkin (H-0250/10)**Subiect: Drepturile omului în Republica Columbia**

Având în vedere raportul special al Raportorului special al Organizației Națiunilor Unite privind execuțiile extrajudiciare precum și raportul din martie 2010 al Înaltului Comisar al Organizației Națiunilor Unite pentru drepturile omului referitor la situația din Republica Columbia, care a demonstrat că pretinsele execuții din Republica Columbia nu au fost acțiuni izolate și că este necesar să se aloce resurse umane, tehnice și financiare suficiente spre a se asigura pedepsirea unor astfel de cazuri, îi va cere Consiliul guvernului columbian să ia măsurile necesare spre a pune capăt total și definitiv execuțiilor extrajudiciare din Republica Columbia?

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din iunie 2010 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

(EN) Consiliul este conștient de situația drepturilor omului în general din Columbia și urmărește îndeaproape evoluțiile referitoare la problemele ridicate de distinsa deputată. Cu toate acestea, raportul Înaltului Comisar al ONU pentru drepturile omului în Columbia din martie 2010 nu a fost discutat în cadrul Consiliului.

Consiliul are mai multe instrumente la dispoziție pentru a urmări aceste evoluții la fața locului și, în special, în Bogota. UE participă în mod regulat la un dialog UE-Columbia privind drepturile omului cu cele mai înalte autorități din această țară. A treia și cea mai recentă dintre aceste reuniuni periodice a avut loc la Bogota, la 12 mai 2010. Problema specifică a asasinatelor extrajudiciare a făcut obiectul unei discuții detaliate în timpul a două dintre aceste reuniuni regulate care au avut loc la 21 octombrie 2009, la Bogota. Acest dialog a fost în general intens, întrucât, în plus față de aceste reuniuni regulate, două reuniuni suplimentare au fost organizate pentru a aborda o serie de probleme.

Pe lângă aceste reuniuni, ambasadere UE locale organizează, de asemenea, reuniuni lunare periodice cu autoritățile columbiene în Bogota. În acest caz, de asemenea, problema drepturilor omului este un aspect regulat pentru discuții pe ordinea de zi. Delegația UE, precum și misiunile statelor membre, prezintă rapoarte periodice cu privire la aceste reuniuni, iar aceste rapoarte sunt discutate rareori, în special la nivelul Consiliului.

Consiliul va continua să urmărească îndeaproape situația și va acorda o atenție deosebită problemelor ridicate de distinsa deputată.

*
* *

Întrebarea nr. 3 adresată de Justas Vincas Paleckis (H-0252/10)**Subiect: Obiectivele UE**

Uniunea Europeană analizează posibilitățile de realizare a obiectivului de reducere cu 30 % a emisiilor de CO₂ (Comisia Europeană efectuează în prezent studiul de impact corespunzător), oferind astfel un exemplu întregii lumi. Acest lucru va genera costuri foarte ridicate și ar putea reduce competitivitatea statelor membre ale UE. Unul din obiectivele prevăzute în strategia „Europa 2020” este acela de a face ca economia UE să devină cea mai competitivă economie din lume din punct de vedere social. Acest lucru implică, de asemenea, o contribuție enormă din partea statelor membre.

Aceste două obiective sunt foarte importante; sunt ele însă compatibile? A învățat Uniunea Europeană ceva din punerea în aplicare a strategiei de la Lisabona (sau mai precis din neaplicarea acesteia)? Nu își stabilește aceasta prea multe obiective ambițioase în același timp? Vom putea suporta această sarcină, având în vedere nivelurile diferite de dezvoltare ale statelor membre ale UE și criza economică?

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din iunie 2010 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

(EN) Pe baza comunicării Comisiei „Europa 2020: o strategie pentru o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii”, Consiliul European a amplasat obiectivele UE în domeniul schimbărilor climatice în centrul strategiei europene pentru ocuparea forței de muncă și creștere economică. O economie mai eficientă din

punctul de vedere al resurselor, mai rezistentă la schimbările climatice și mai ecologică va stimula potențialul Europei pentru o economie mai competitivă, care exploatează poziția de lider în domenii-cheie pentru a dezvolta noi procese și tehnologii.

În cadrul pachetului privind clima și energia, adoptat la 23 aprilie 2009, Parlamentul European și Consiliul au stabilit parametrii care trebuie evaluați de către Comisie în vederea unei posibile consolidări a angajamentului UE de reducere a emisiilor pentru UE 2020. În acest sens, Parlamentul European și Consiliul vor decide de comun acord pe baza unei propuneri legislative din partea Comisiei cu privire la posibilele modificări ale legislației UE în vigoare.

În comunicarea sa „Analiza de opțiuni pentru a depăși reducerile de 20 % ale emisiilor de gaze cu efect de seră și evaluarea riscului de pierdere a emisiilor de carbon”, din 26 mai 2010, Comisia stabilește rezultatul analizei efectuate în implicațiile obiectivelor de 20 % și 30 %, pentru a facilita o dezbatere mai informată.

În cadrul reuniunii sale din 11 iunie 2010, Consiliul a luat act de această comunicare și a subliniat faptul că ea a acoperit o gamă largă de aspecte care trebuie să fie discutate în detaliu, în vederea pregătirii UE pentru provocările pe termen mediu și lung privind schimbările climatice, și mai ales pentru următoarele etape în cadrul negocierilor internaționale privind schimbările climatice. Consiliul a convenit să revină asupra acestor aspecte cât mai curând posibil și, în orice caz, nu mai târziu de sesiunea sa din octombrie 2010, și a salutat intenția Comisiei de a efectua o analiză mai detaliată cu privire la opțiunile de politică și costuri și beneficii, inclusiv la nivelul statelor membre, după caz.

Ar trebui remarcat faptul că, în temeiul articolului 28 alineatul (2) din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/29/CE și în temeiul articolului 8 alineatul (2) din Decizia 406/2009/CE a Parlamentului European și a Consiliului, o posibilă propunere de directivă de punere în aplicare a unei reduceri suplimentare a emisiilor trebuie să se bazeze pe principiile transparenței, eficienței economice și eficienței din punct de vedere al costurilor, precum și al echității și solidarității în repartizarea eforturilor între statele membre.

*
* *

Întrebarea nr. 4 adresată de Seán Kelly (H-0258/10)

Subiect: Forumul sportiv 2010

Ca urmare a recente reuniuni informale a miniștrilor sporturilor, care a avut loc la Madrid, ar putea Consiliul să indice cum prevede elaborarea unei politici europene intenționează să elaboreze o politică europeană în domeniul sportului în contextul Tratatului de la Lisabona? Ar putea, de asemenea, Consiliul să menționeze care este poziția sa față de finanțarea adecvată a unei politici eficiente în domeniul sportului?

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din iunie 2010 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

(EN) Tratatul de la Lisabona a stabilit o competență specifică a Uniunii Europene pentru cooperare cu privire la probleme din domeniul sportului. Miniștrii sportului din statele membre s-au reunit oficial în cadrul Consiliului pentru prima oară la 10 mai 2010, la Bruxelles, ca parte a Consiliului pentru Educație, Tineret și Cultură. Elementul central al reuniunii a fost o dezbatere cu privire la prioritățile de acțiune comunitară în domeniul sportului în urma intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona.

Nu au existat concluzii oficiale în urma dezbaterii, iar Consiliul nu a adoptat încă o poziție cu privire la problemele ridicate de distinsul deputat.

În timpul discuțiilor, delegațiile au salutat această nouă competență a UE pentru coordonarea politicilor din domeniul sportului și a subliniat că era necesar ca acțiunea comunitară să aibă o valoare adăugată clară în comparație cu planurile naționale, respectând principiul subsidiarității și natura specifică a sportului. Următoarele domenii au fost printre cele menționate pentru o posibilă acțiune comunitară:

Funcțiile educative și sociale ale sportului, de exemplu incluziunea socială prin sport și activitatea fizică menite să îmbunătățească sănătatea, cariera dublă pentru sportivi;

Structuri sportive, în special cele bazate pe voluntariat;

Echitate și deschidere în sport, inclusiv lupta împotriva rasismului, discriminării și violenței;

Integritatea fizică și morală a sportivilor, în special în lupta împotriva dopajului și protecția minorilor;

Dialogul și cooperarea strânsă cu mișcarea sportivă.

În ceea ce privește un posibil program de finanțare UE de sprijinire a activităților sportive, Consiliul așteaptă cu interes orice propunere care ar putea fi prezentată de către Comisie.

*
* *

Întrebarea nr. 5 adresată de Vilija Blinkevičiūtė (H-0260/10)

Subiect: Îmbunătățirea nivelului de educație și reducerea abandonului școlar timpuriu

Îmbunătățirea nivelului de educație, reducerea abandonului școlar timpuriu și majorarea proporției de persoane care absolvesc studii de nivel terțiar sau echivalent se numără printre obiectivele cele mai importante expuse în strategia Europa 2020.

La reuniunea sa din 25-26 martie 2010, Consiliul European a luat în calcul aceste obiective stabilite de Comisie, dar nu a prezentat indicatori și nici nu a stabilit obiective măsurabile. Cum se pregătește Consiliul, și ținând seama de ce factori, să fixeze cifre specifice și să definească indicatori adecvați în acest domeniu? Ce măsuri specifice va lua Consiliul pentru a îmbunătăți nivelul de educație și pentru a reduce abandonul școlar timpuriu?

Se pregătește Consiliul să elaboreze o strategie specifică de acțiune pentru îmbunătățirea nivelului de educație și creșterea proporției de persoane care absolvesc studii de nivel terțiar sau echivalent? Dacă UE dorește să își realizeze obiectivele în materie de ocupare a forței de muncă, integrare socială și cetățenie activă, trebuie să se investească în tineri, în special prin educație, formare profesională și programe de schimb între tineri.

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din iunie 2010 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

(EN) Consiliul subliniază în mod constant beneficiile de a investi în educație și formare ca un mijloc de promovare a competitivității și a ocupării forței de muncă, promovând, în același timp, coeziunea socială și cetățenia activă. Președințiile succesive și-au concentrat atenția – și fără îndoială vor continua să facă acest lucru în viitor – asupra domeniilor de interes comun, cum ar fi necesitatea de a reduce abandonul școlar timpuriu și de a ridica nivelurile studiilor terțiare. Ca un exemplu specific de tip de „strategie dedicată de acțiune” avută în vedere, Consiliul îl roagă pe distinsul deputat să consulte cadrul strategic pentru cooperarea europeană în educație și formare, pe care l-a adoptat în mai 2009⁽¹⁾, care constă din patru obiective-cheie care urmează să fie atinse în următorii zece ani, și anume:

- Învățarea pe tot parcursul vieții și mobilitatea să devină o realitate;
- Îmbunătățirea calității și a eficienței educației și formării;
- Promovarea echității, a coeziunii sociale și a cetățeniei active; și
- Stimularea creativității și a inovării.

În plus, faptul că obiective precum reducerea abandonului școlar timpuriu și creșterea proporției populației care a finalizat învățământul terțiar sau studii echivalente reprezintă un element fundamental în cadrul noii strategii Europa 2020, demonstrează în mod clar importanța acordată acestor domenii la cel mai înalt nivel al Uniunii.

Deși este adevărat că Consiliul European din martie nu a stabilit rate numerice pentru cele două obiective referitoare la educație în cadrul noii strategii, acesta a precizat că va face acest lucru în cadrul reuniunii sale

⁽¹⁾ JO C 119, 28.05.2009.

din iunie 2010⁽²⁾. Ca o contribuție la pregătirile pentru summitul din iunie, trebuie remarcat faptul că Consiliul a dezbătut problema ratelor numerice pentru obiectivele principale atunci când s-a reunit la 10 și 11 mai 2010. La sfârșitul acestei dezbateri, Președinția a tras concluzia că Consiliul a fost de acord⁽³⁾ să propună Consiliului European că ratele numerice ar trebui să se bazeze pe cele două niveluri corespunzătoare ale performanței medii europene („criterii de referință europene”), care au fost aprobate anul trecut în conformitate cu cadrul strategic menționat anterior, și anume că, până în 2020, rata abandonului școlar ar trebui să fie mai mică de 10 %, iar proporția populației care a finalizat învățământul terțiar sau studii echivalente ar trebui să fie de cel puțin 40 %.

Distinsul deputat va aprecia totuși că decizia finală privind cifrele specifice în contextul strategiei Europa 2020 revine exclusiv Consiliului European.

*
* *

Întrebarea nr. 6 adresată de Gay Mitchell (H-0268/10)

Subiect: Schimburile comerciale între UE și Japonia

Relația UE-Japonia este una dintre cele mai importante pentru ambele părți. Japonia este a treia mare economie a lumii și se situează pe locul cinci în rândul celor mai importanți parteneri comerciali ai UE. Cu toate acestea, o mare parte a potențialului relației economice dintre noi rămâne nevalorificată, principala cauză reprezentând-o restricțiile comerciale care există de ambele părți.

La summitul UE-Japonia din 28 aprilie, UE a dat semne de diminuare a perspectivelor unui acord de liber schimb. Poate Consiliul prezenta la această dată motivele adoptării acestei poziții și acțiunile pe care trebuie să le întreprindă fiecare dintre părți pentru a face posibil un astfel de acord, care ar aduce beneficii tuturor?

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din iunie 2010 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

(EN) După cum distinsul deputat în cauză menționează în întrebarea sa, importanța economică și comercială a Japoniei nu poate fi contestată. Potrivit ultimelor cifre disponibile, cu o cotă de 3,3 % din exporturile UE (2009), Japonia este a șaptea cea mai mare piață de export a UE și a șasea cea mai mare sursă de importuri (4,6 %) în UE. În schimb, în 2008, UE a fost cel de-al treilea partener comercial pentru Japonia în ceea ce privește importurile și exporturile. În ceea ce privește investițiile, Japonia este, de asemenea, o sursă majoră de investiții străine directe (ISD) în UE (4,51 % din stocul ISD în UE la sfârșitul anului 2008) și destinatarul a 1,7 % din fluxul UE. În general, ISD în Japonia rămân foarte scăzute (în jur de 4,1 % din PIB).

Relațiile comerciale dintre UE și Japonia au fost în mod tradițional caracterizate de un excedent comercial puternic în favoarea Japoniei. În ultimii ani, ambii parteneri au creat o serie de instrumente/dialoguri informale în mai multe domenii, în scopul consolidării relațiilor bilaterale comerciale și de investiții. Summitul din 2004, în special, a reiterat necesitatea de a consolida legăturile bilaterale comerciale și de investiții; în acest scop, a fost instituit un cadru de cooperare având ca scop promovarea investițiilor în ambele sensuri prin intermediul unor inițiative specifice în domenii cum ar fi transparența în materie de reglementare, standardele și conformitatea de evaluare, facilitarea condițiilor pentru rezidenții străini. În plus, s-au purtat discuții cu privire la o serie de aspecte, inclusiv drepturile de proprietate intelectuală (DPI), achizițiile publice și aspectele financiare.

Începând cu 1995, ambii parteneri au participat la un dialog privind reforma procesului de reglementare care vizează reducerea numărului de reglementări inutile și obstructive ce ar putea împiedica comerțul și investițiile străine. Au fost încheiate două acorduri: un acord de recunoaștere reciprocă, care a intrat în vigoare în 2002, și un acord privind cooperarea cu privire la activitățile anticoncurențiale adoptat în 2003.

Mai recent, la summitul din 2009, ambele părți au convenit să coopereze în vederea consolidării integrării economiilor lor cu scopul de a utiliza mai pe deplin potențialul relației lor economice. În acest scop, pentru

(2) Doc. EUCO 7/10 al Consiliului din 26 martie 2010, pagina 2, punctul 5 litera (b), a patra liniuță.

(3) Cu excepția Marii Britanii, care a fost în imposibilitatea de a conveni asupra obiectivelor până la formarea unui nou guvern după alegerile din data de 6 mai 2010.

a aborda barierele comerciale restrictive existente, și pentru a spori oportunitățile de acces pe piață și a promova fluxurile bilaterale de investiții, UE și Japonia au subliniat împreună importanța concentrării asupra câtorva aspecte non-tarifare specifice prin intermediul dialogurilor existente, și au convenit să realizeze un bilanț al progreselor înregistrate la summitul din 2010.

În perioada premergătoare summitului, partea japoneză nu și-a ascuns interesul de a iniția negocieri cu UE cu privire la o zonă de liber schimb și a sugerat lansarea unui studiu comun pentru a identifica beneficiile economice și posibilul domeniu de aplicare al unui astfel de acord. În ceea ce privește UE, aceasta a considerat că, în timp ce unele rezultate concrete au fost atinse, sugestia a fost prematură și că ar fi necesare mai multe progrese în cadrul cooperării bilaterale în domenii cum ar fi barierele netarifare, achizițiile publice, protecția drepturilor de proprietate intelectuală, în special indicațiile geografice, și investițiile înainte de inițierea unui astfel de exercițiu.

La summitul din 2010, sugestia UE de a institui grup comun la nivel înalt cu scopul de a identifica opțiunile pentru consolidarea cuprinzătoare a tuturor aspectelor legate de relațiile UE-Japonia a fost în cele din urmă aprobată. Grupul comun la nivel înalt va aborda aspecte cum ar fi tarifele, măsurile netarifare, serviciile, investițiile în servicii și în sectoarele non-servicii, drepturile de proprietate intelectuală și achizițiile publice. Grupul comun la nivel înalt va prezenta un raport în cadrul summitului din 2011, care va decide cu privire la măsurile adecvate viitoare pe baza rezultatelor și opțiunilor identificate de către grupul la nivel înalt.

*
* *

Întrebarea nr. 7 adresată de Nikolaos Chountis (H-0270/10)

Subiect: Protocolul încheiat între Republica Elenă și Republica Turcia privind protecția cetățenilor și lupta împotriva imigrației clandestine, a crimei organizate și a traficului de stupefiante

Un protocol privind protecția cetățenilor și lupta împotriva imigrației clandestine, a crimei organizate și a traficului de stupefiante a fost semnat între Republica Elenă și Republica Turcia în cursul vizitei recente a prim-ministrului turc la Atena.

Poate, așadar, Consiliul să răspundă la următoarele întrebări: În opinia sa, protocolul încheiat între Republica Elenă și Republica Turcia poate să înlocuiască acordul UE-Turcia, așa cum este descris la punctul 3 din declarația comună semnată de către Comisie, Consiliu și Republica Turcia la Ankara, la 5 noiembrie 2009? Negocierile relative acordului UE-Turcia se desfășoară în mod normal?

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din iunie 2010 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

(EN) Documentul la care se referă distinsul deputat tratează aspecte legate de imigrația ilegală, dreptul de azil, crima organizată, traficul de droguri și protecția civilă. Acesta a fost semnat de către Grecia și Turcia în mai 2010. Documentul se prezintă sub forma unei declarații comune bilaterale; acesta nu poate, în niciun sens, să înlocuiască acordul de readmisie UE-Turcia aflat în curs de negociere.

Mandatul de a negocia acordul de readmisie a fost acordat Comisiei de către Consiliu în noiembrie 2002. Aceste negocieri sunt în curs de desfășurare și au fost realizate progrese semnificative în cursul unor runde recente de negocieri. Se așteaptă ca acestea să conducă în timp util la semnarea și încheierea acordului. Comisia a informat Consiliul cu privire la situația negocierilor în cadrul reuniunii Consiliului din 3 și 4 iunie 2010.

Acordul de readmisie în curs de negociere prevede că aceasta va avea prioritate față de dispozițiile oricărui alt instrument relevant cu forță juridică obligatorie în măsura în care dispozițiile acestuia din urmă sunt incompatibile cu cele ale acordului.

*
* *

Întrebarea nr. 8 adresată de Zigmantas Balčytis (H-0275/10)**Subiect: Standarde diferite pentru combustibilii navali**

Din 2015, Uniunea Europeană va solicita ca navele acostate în porturile UE să utilizeze combustibili care să conțină cel mult 0,1 % sulf. Deocamdată, aceste norme sunt menite a fi aplicate doar în porturile din Marea Nordului și Marea Baltică, în timp ce, la nivel mondial, navele au dreptul de a utiliza combustibil cu un conținut de 4,5 % sulf. Această înăsprire a cerințelor privind calitatea combustibililor va îngreuna activitatea transportatorilor pe mare, deoarece prețurile carburanților și ale navlurilor vor crește în consecință. Cantitatea de mărfuri transportate pe mare ar putea astfel să scadă drastic și o cantitate mai mare de mărfuri ar putea fi transportate pe cale rutieră, în întreaga Europă de nord și de est.

Nu consideră Consiliul că standardele diferite cu privire la combustibilii navali din țările de la Marea Baltică și Marea Nordului vor crea condiții favorabile concurenței nelocale, nu numai cu alte regiuni UE, dar și cu statele nemembre ale UE?

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din iunie 2010 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

(EN) Limita de 0,1 % sulf pentru Marea Baltică și Marea Nordului este o cerință de drept internațional, stabilită în versiunea revizuită a Regulamentului 14 din anexa VI la Convenția internațională pentru prevenirea poluării de către nave (MARPOL), care urmează să intre în vigoare la 1 iulie 2010. Prezentul regulament desemnează Marea Baltică și Marea Nordului ca zone de control a emisiilor de sulf (SECA), în care se aplică limite de sulf mai stricte, micșorându-se în mod progresiv de la 1,5 % în prezent la 0,1 % până în 2015. Aceste norme se aplică în toată zona Mării Baltice și Mării Nordului, nu doar în statele membre ale UE.

În afara acestor zone SECA, același regulament prevede, de asemenea, reducerea limitelor de sulf de la 4,5 % aplicabilă în prezent, până la 3,5 % de la 1 ianuarie 2012 și apoi în mod progresiv până la 0,5 % până la 1 ianuarie 2020.

În plus, trebuie amintit că deja în actuala anexă VI la Convenția MARPOL, care a intrat în vigoare în 2005, Marea Baltică și Marea Nordului au fost definite ca zone de control a emisiilor de sulf și au fost impuse limite mai stricte decât pentru alte zone, și anume 1,5 % în loc de 4,5 %. Prin urmare, anexa revizuită va diminua diferența dintre limita globală și limita mai strictă pentru SECA.

*
* *

Întrebarea nr. 9 adresată de Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (H-0276/10)**Subiect: Impactul asupra modelului social european al ajustărilor fiscale efectuate de guvernele europene**

Modelul postbelic de dezvoltare europeană se bazează pe stabilirea de drepturi sociale și crearea statului social, având rezultate impresionante în ceea ce privește veniturile la nivel individual și coeziunea socială și conducând la ceea ce este cunoscut drept „modelul social european”. Cu toate acestea, astăzi, guvernele europene se află într-o poziție dificilă ca urmare a faptului că sunt necesare ajustări fiscale, care pun la încercare modelul social european. Având în vedere aceste aspecte, poate Consiliul să furnizeze următoarele informații:

Care este impactul ajustărilor fiscale asupra politicii sociale în statele membre și cum este asigurată coerența modelului social european cu aceasta?

Este avută în vedere o strategie europeană, și care este aceasta, pentru a proteja drepturile sociale legitime și pentru a aborda problemele sociale grave? Pentru ce durată?

Cum afectează diferențele socioeconomice și structurale dintre statele în cauză planificarea strategică și acțiunea coordonată la nivel european?

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din iunie 2010 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

(EN) Consiliul consideră că obiectivul de a asigura un nivel ridicat de protecție socială, în special cu privire la acele grupuri care sunt expuse riscului de sărăcie și excluziune socială, reprezintă una dintre pietrele de temelie ale obiectivelor sociale europene.

Într-adevăr, recesiunea economică a dus la o creștere considerabilă a numărului de șomeri în Europa, la o scădere a veniturilor în multe gospodării și la un număr mare de persoane expuse la sărăcie și îndatorare excesivă.

În acest context, Consiliul a convenit în cadrul sesiunii sale din 7 iunie 2010 să propună Consiliului European un obiectiv de promovare a incluziunii sociale, în special prin reducerea sărăciei, care ar avea ca scop scutirea a cel puțin 20 de milioane de oameni de riscul de sărăcie și excluziune până în 2020.

Mai mult, la 8 iunie 2010, Consiliul a convenit că nucleul noii strategii Europa 2020 pentru creștere economică și crearea de locuri de muncă este un cadru pentru consolidarea coordonării politicilor economice ale statelor membre, fiind bazată pe o supraveghere mai largă a țării, care acoperă toate zonele macroeconomice și structurale relevante într-un mod integrat.

Consiliul a ajuns, de asemenea, la un acord privind o abordare generală a liniilor directoare privind ocuparea forței de muncă, care formează, împreună cu marile linii directoare ale politicilor economice, liniile directoare integrate pentru punerea în aplicare a strategiei Europa 2020. Aceste linii directoare ar trebui să reprezinte baza pentru orice recomandări specifice fiecărei țări pe care Consiliul le poate adresa statelor membre. În special, linia directoare 10 privind promovarea incluziunii sociale și combaterea sărăciei prevede că „extinderea oportunităților de angajare este un aspect esențial al strategiilor integrate ale statelor membre pentru a preveni și reduce sărăcia și pentru a promova participarea deplină în societate și economie”.

Se așteaptă ca Consiliul European din iunie să adopte strategia Europa 2020, a căror obiective comune includ obiectivele care au ca scop reducerea la 75 % a ratei de ocupare a forței de muncă pentru femei și bărbați cu vârsta cuprinsă între 20-64 de ani și îmbunătățirea nivelului de educație, în special prin încercarea de a reduce ratele abandonului școlar și să contribuie astfel la creșterea competitivității în Europa, a potențialului de creștere economică și productivitate, precum și la reducerea impactului social al crizei.

*
* *

Întrebarea nr. 10 adresată de Richard Howitt (H-0278/10)

Subiect: Rolul agențiilor de dezvoltare regională în procesul de asigurare a redresării

Ce s-a discutat în cadrul Consiliului Ecofin despre rolul agențiilor de dezvoltare regională în promovarea planului de redresare a Europei?

Ținând cont de importanța Agenției de Dezvoltare Regională din regiunea East of England (Estul Angliei), au precizat guvernele statelor membre cât de mult măresc sau reduc resursele agențiilor de dezvoltare regională, dată fiind importanța sprijinului financiar direct pe care îl acordă pentru desfășurarea activității?

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din iunie 2010 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

(EN) Consiliul recunoaște rolul important al tuturor autorităților naționale, regionale și locale în abordarea crizei economice și promovarea planului european de redresare economică. Se subînțelege că sprijinul financiar care poate fi canalizat prin intermediul diverselor agenții de dezvoltare poate contribui la activitățile economice, crearea de locuri de muncă și asigurarea unei dezvoltări economice durabile.

Consiliul ECOFIN nu a discutat în sine rolul agențiilor de dezvoltare regională, în acest sens, și nici nu a existat nicio discuție privind măsurile specifice statelor membre în legătură cu aceste agenții.

Cu toate acestea, este important de subliniat că, la 14 iunie, Consiliul pentru afaceri generale a avut o discuție generală privind politica de coeziune, pe baza raportului strategic al Comisiei pe această temă, și, în acest context, Consiliul a adoptat, de asemenea, un set de concluzii, în care, printre alte lucruri, invită toate părțile interesate să continue discuțiile cu privire la coeziunea economică, socială și teritorială, în special cu privire la simplificare, cu scopul de a asigura resursele financiare publice necesare la nivel național, regional sau local care se adaugă resurselor bugetare comunitare disponibile, precum și pentru a se asigura că sunt utilizate sisteme eficiente de gestionare.

*
* *

Întrebarea nr. 11 adresată de Liam Aylward (H-0280/10)

Subiect: Viitorul Agendei sociale europene

La începutul mandatului său, președinția Consiliului a afirmat că va lucra, în strânsă cooperare cu Comisia, la elaborarea unei noi Agende sociale europene. Poate comenta Consiliul asupra ampleorii acestei colaborări și asupra progresului înregistrat?

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din iunie 2010 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

(EN) În cadrul activității sale legislative, Consiliul colaborează foarte îndeaproape cu Comisia, inclusiv în domeniul politicii privind ocuparea forței de muncă și sociale. În ultimii zece ani, această cooperare s-a bazat pe așa-numita Agendă socială europeană. Această agendă a fost strâns legată de obiectivele Strategiei de la Lisabona și a stabilit principalele priorități și inițiative în domeniul politicii sociale. În 2008, o agendă socială reînnoită a fost lansată de către Comisie pentru a face bilanțul realității sociale schimbătoare din Europa. În acest cadru, Comisia a adoptat un set de inițiative legislative și fără caracter legislativ, cum ar fi Directiva privind comitetele europene de întreprindere, Directiva antidiscriminare etc.

O cooperare intensivă a celor două instituții a fost demonstrată recent în contextul lansării unei noi strategii UE 2020. Această strategie a fost propusă de către Comisie cu scopul de a impulsiona competitivitatea Europei, productivitatea și potențialul de creștere economică și pentru a reduce impactul social al crizei. Printre cele cinci obiective comune se numără obiectivele care vizează atingerea unei rate de ocupare a forței de muncă de 75 % pentru femei și bărbați cu vârsta cuprinsă între 20-64 de ani și îmbunătățirea nivelului de educație, în special prin încercarea de a reduce ratele abandonului școlar. În plus, Consiliul a convenit în cadrul reuniunii sale din 7 iunie 2010, să propună Consiliului European: ca obiectivul cuantificat al strategiei Europa 2020 de promovare a incluziunii sociale, în special prin reducerea sărăciei, să fie formulat astfel încât să vizeze ca cel puțin 20 de milioane de oameni să evite riscul sărăciei și al excluziunii până în 2020; să accepte cei trei indicatorii fixați, stabiliți de către Comitetul pentru protecție socială. Aceasta va fi prezentată Consiliului European ca o contribuție la strategia globală a UE 2020 privind crearea de locuri de muncă și creștere economică, care urmează să fie adoptată în cadrul Consiliului European din iunie 2010.

Consiliul a ajuns, de asemenea, la un acord privind o abordare generală a liniilor directoare pentru ocuparea forței de muncă, care formează, împreună cu liniile directoare economice, liniile directoare integrate pentru punerea în aplicare a strategiei UE 2020. În conformitate cu articolul 121 alineatul (4) și articolul 148 alineatul (4) din TFUE, aceste linii directoare ar trebui să reprezinte baza pentru recomandările specifice fiecărei țări, pe care Consiliul le poate adresa statelor membre. Pe baza obiectivelor comunitare principale ale noii strategii, statele membre ar trebui, de asemenea, să își stabilească obiectivele naționale și să elaboreze programe de reforme naționale care prezintă în detaliu măsurile pe care acestea le vor întreprinde pentru a pune în aplicare strategia.

*
* *

Întrebarea nr. 12 adresată de Pat the Cope Gallagher (H-0285/10)

Subiect: Scurgerile de petrol din golful Mexic

Poate Consiliul să specifice ce măsuri de asistență furnizează Uniunea Europeană pentru SUA, în eforturile acesteia de a controla scurgerile de petrol din Golful Mexic?

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din iunie 2010 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

(EN) Consiliul nu a discutat problema măsurilor de asistență care urmează să fie furnizate Statelor Unite ale Americii pentru a controla deversarea de petrol din Golful Mexic. Este evident însă că orice incident de o asemenea proporție, care are un astfel de efect negativ asupra mediului, este o preocupare pentru noi toți.

În mod evident, problema de a controla deversarea de petrol este în primul rând o problemă care privește autoritățile SUA. Cu toate acestea, UE a fost în măsură să ofere asistență și este gata să continue să ofere orice sprijin în cazul în care acesta ar putea fi necesar și ca răspuns la cereri specifice. Consiliul înțelege că centrul de monitorizare și informare (CMI) a primit o serie de cereri din partea autorităților SUA pentru seturi de echipament, în special nave de colectare pentru a sprijini eforturile de recuperare a petrolului din larg, și a primit și transmis oferte autorităților SUA ca răspuns la aceste solicitări.

De asemenea, Consiliul înțelege că CMI este gata să examineze orice nouă cerere de asistență care urmează să fie furnizată de către statele membre, și a propus organizarea unei misiuni de experți CMI/EMSA comune pentru SUA în scopul de a discuta cu administrația americană și alte posibilități de asistență. Comisia va fi gata să furnizeze informații suplimentare detaliate cu privire la aceste măsuri de asistență.

*
* *

Întrebarea nr. 13 adresată de Brian Crowley (H-0287/10)

Subiect: Cercetarea și dezvoltarea în Uniunea Europeană

Ce măsuri specifice pune în practică Consiliul în vederea îmbunătățirii coordonării și eficacității inițiativelor din domeniul cercetării și dezvoltării la nivelul Uniunii Europene.

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din iunie 2010 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

(EN) Îmbunătățirea coordonării și a eficienței inițiativelor de cercetare și dezvoltare (C&D) la nivel național, regional și la nivel comunitar s-a aflat în centrul „Procesului Ljubljana” de guvernare îmbunătățită a Spațiului European de Cercetare (ERA), din care o parte este viziunea ERA 2020, o viziune pe termen lung, ale cărei principale obiective sunt în deplină concordanță cu strategia Europa 2020.

Consiliul a luat recent măsuri diferite cu scopul de a contribui la îmbunătățirea coordonării și a eficienței inițiativelor și programelor C&D, în special în ceea ce privește următoarele:

– guvernanta consolidată a unui Spațiu European de Cercetare (SEC)

În rezoluția sa cu privire la „guvernarea îmbunătățită a SEC”⁽⁴⁾, Consiliul a subliniat faptul că noua guvernare ar trebui să vizeze facilitarea cooperării și coordonării activităților, programelor și politicilor conexe ale SEC la toate nivelurile. În rezoluția sa referitoare la evoluțiile în guvernarea SEC⁽⁵⁾, Consiliul a redenumit „Comitetul de cercetare tehnică și științifică al UE” (CREST) în „Comitetul pentru Spațiul European de Cercetare” (ERAC) și a consolidat rolurile și responsabilitățile sale, cu scopul de a face din acesta un organism consultativ pentru politici strategice pentru Consiliu, Comisie și statele membre. Printre misiunile sale de bază se numără monitorizarea progresului SEC, cu o atenție deosebită acordată eficienței, accesibilității, transparenței și coerenței diferitelor sale instrumente și inițiative, precum și contribuirea la promovarea coordonării politicilor naționale de cercetare și inovare.

– Strategia Europa 2020

(4) 17159/09

(5) 10255/10

În contextul inițiativei-pilot „o Uniune a inovării” a strategiei Europa 2020, Consiliul așteaptă propunerea privind Planul european pentru cercetare și inovare, care urmează să fie prezentat de către Comisie în luna septembrie. În acest scop, Consiliul a adoptat concluziile privind „crearea unei Europe inovatoare”⁽⁶⁾ în care a subliniat nevoia luării de măsuri în domenii precum cel financiar, al piețelor, al guvernării, precum și al aspectelor regionale și al cetățenilor. În plus, Consiliul a convenit că politica în domeniul inovării europene trebuie să garanteze că se oferă și la nivel regional sprijin adecvat pentru actorii de inovare, inclusiv întreprinderile mici și mijlocii.

În concluziile sale cu privire la diferite aspecte legate de dezvoltarea SEC⁽⁷⁾, Consiliul a invitat, de asemenea, statele membre și Comisia să continue îmbunătățirea articulării între eforturile acestora în programarea și sprijinul pentru cercetare, dezvoltare și inovare, cu scopul de a face progrese suplimentare în ceea ce privește realizarea viziunii SEC 2020, precum și strategia Europa 2020.

– Programarea în comun

De la adoptarea concluziilor Consiliului privind programarea în comun, în decembrie 2008,⁽⁸⁾ s-au realizat progrese importante în acest domeniu. Consiliul examinează în prezent recomandările Comisiei pentru inițiativele de programare în comun (JPI) „Agricultura, siguranța aprovizionării cu alimente și schimbările climatice”⁽⁹⁾, „Patrimoniul Cultural și schimbările globale: o nouă provocare pentru Europa”⁽¹⁰⁾ și „O dietă sănătoasă pentru o viață sănătoasă”⁽¹¹⁾. În plus, în cadrul reuniunii sale din 25 și 26 mai 2010, Consiliul a salutat progresele realizate în cadrul Grupului la nivel înalt pentru programarea în comun (GPC), în cadrul reuniunii sale din 4 mai 2010, prin identificarea și fundamentarea a noi teme pentru JPI.

– Simplificarea programelor care sprijină cercetarea și inovarea europeană

Pe baza comunicării Comisiei privind „Simplificarea implementării programelor-cadru de cercetare”, Consiliul a adoptat la 26 mai 2010⁽¹²⁾ concluziile privind programele mai simple și mai eficiente de sprijin ale cercetării și inovării europene, care a reamintit necesitatea de a simplifica și raționaliza toate politicile și programele referitoare la cercetare, dezvoltare și inovare în ceea ce privește proiectarea, punerea în aplicare și raportarea acestora. Consiliul a identificat principiile pentru proiectarea și punerea în aplicare a unor astfel de programe. Acestea sunt: simplitatea, coerența, stabilitatea și securitatea juridică, o abordare bazată pe încredere, finanțarea orientată spre rezultate, acceptarea generală a practicilor contabile uzuale, interoperabilitatea și flexibilitatea.

În plus, Consiliul a convenit asupra liniilor directe generale pentru viitoarele propuneri ale Comisiei: reducerea complexității; reducerea necesității de sporire a auditului; îmbunătățirea calității, accesibilității, transparenței și procedurilor; programele și instrumentele de interoperabilitate.

Consiliul va continua să urmărească acest aspect.

*
* *

Întrebarea nr. 14 adresată de Laima Liucija Andrikiene (H-0290/10)

Subiect: Rezultatele summitului UE-America Latină și zona Caraibelor de la Madrid

Președinția spaniolă a organizat o reuniune la nivel înalt UE-America Latină și zona Caraibelor (UE-ALC) la Madrid, la 18 mai 2010. Ar putea Președinția să indice principalele realizări ale acestui summit? Care va fi impactul summitului asupra viitorului relațiilor UE-ALC? Care sunt inițiativele pe care le va prelua viitoarea Președinție belgiană de la Președinția spaniolă și care vor necesita un sprijin continuu și o atenție politică deosebită?

(6) 10266/10

(7) 10246/10

(8) 16775/08

(9) 9585/10

(10) 9387/10

(11) 9388/10

(12) 10268/10

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din iunie 2010 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

(EN) Cel de al șaselea summit UE-America Latină și țările din Caraibe (UE-ALC) de la Madrid a avut rezultate deosebit de pozitive. Summitul a salutat progresele înregistrate în contextul parteneriatului strategic UE-ALC, și și-a exprimat angajamentul de a consolida în continuare parteneriatul, având ca obiective aprofundarea dialogului politic și a integrării regionale, promovarea incluziunii sociale și de coeziune, precum și intensificarea relațiilor bilaterale cu țările individuale.

În special, liderii și-au exprimat satisfacția față de încheierea acordului de parteneriat economic cu Columbia și Peru, precum și față de încheierea negocierilor pentru un acord de asociere cu America Centrală. Cel de al 6-lea summit UE-ALC a anunțat, de asemenea, reluarea negocierilor privind un acord de asociere cu MERCOSUR, după o întrerupere de 6 ani.

Summitul a asistat, de asemenea, la crearea Fundației UE-ALC, ca un instrument util pentru creșterea vizibilității și consolidarea parteneriatului biregional și ca un mijloc de a declanșa dezbaterile privind strategiile și acțiunile comune, precum și lansarea oficială a Instrumentului de investiții pentru America Latină, al cărui obiectiv principal este de a servi ca o pârgie pentru a mobiliza finanțarea suplimentară în vederea sprijinirii investițiilor în America Latină în domenii precum transporturile, telecomunicațiile, energia și mediul.

Liderii au salutat adoptarea, în cadrul primului summit organizat în cadrul parteneriatului strategic UE-Mexic, a unui plan executiv comun pentru a sprijini punerea în aplicare a parteneriatului, precum și stabilirea unei Asocieri pentru dezvoltare și inovație UE-Chile (ADI), care este destinată exploatării pe deplin a potențialului Acordului de asociere UE-Chile.

În cele din urmă, summitul a salutat adoptarea unor documente diverse, precum Declarația comună și Planul de acțiune 2010-2012, care propune dialoguri îmbunătățite și noi inițiative în domenii prioritare, având drept obiectiv obținerea de rezultate concrete între summituri.

Rezultatul celui de al 6-lea summit UE-ALC va contribui la consolidarea și aprofundarea viitoarelor relații UE-ALC. Va fi important să se continue dialogul politic la nivel înalt, în vederea consolidării rețelei de acorduri UE-ALC, să se formeze relații bilaterale în funcție de specificul fiecărei țări, și să se coopereze în domenii noi.

Pe termen scurt și mediu, atenția se va concentra în principal asupra Declarației summitului UE-ALC și a punerii în aplicare a Planului de acțiune 2010-2012. Un obiectiv specific va fi să se ajungă la o decizie finală cu privire la sediul Fundației UE-ALC și înființarea efectivă a fundației, precum și continuarea negocierilor pentru un Acord de asociere cu Mercosur.

UE, va explora, de asemenea, modalități de a relansa negocierile pentru un acord comercial cu Ecuador, precum și de a dezvolta în continuare parteneriatele strategice cu Brazilia și Mexic, în special prin punerea în aplicare a planurilor de acțiune/executive. Consiliul va întreprinde, de asemenea, acțiuni pentru semnarea, ratificarea și intrarea în vigoare a Acordului de asociere cu America Centrală și a Acordului de parteneriat economic cu Columbia și Peru. Inițierea procesului de punere în aplicare a Memorandumului de înțelegere încheiat cu Peru și Columbia, în vederea aprofundării dialogului politic și cooperării, precum și punerea în aplicare a Asociației pentru dezvoltare și inovare cu Chile sunt alte inițiative importante. În sfârșit, UE va urmări, de asemenea, să consolideze dialogul și cooperarea pe probleme de securitate regională cu America Centrală, și să exploreze posibilitatea de a dezvolta un cadru adecvat pentru gestionarea relațiilor bilaterale cu noi țări din regiune.

*
* *

Întrebarea nr. 15 adresată de Bendt Bendtsen (H-0294/10)

Subiect: Relațiile comerciale ale UE cu Brazilia

În prezent, Brazilia reprezintă o piață potențială importantă pentru UE care continuă, însă, să fie protejată de mai multe bariere. La 17 mai a avut loc, la Madrid, un summit la care au participat Președintele Consiliului European, Președinția spaniolă și țările Mercosur, care a avut ca obiectiv reluarea negocierilor privind încheierea unui acord de asociere.

Ce aşteptări are Consiliul de la negocierile comerciale cu Brazilia? În ce măsură s-au ameliorat condițiile pentru instituirea unei zone de comerț liber între UE și Brazilia de la eșecul negocierilor din 2004?

În ce măsură finalizarea negocierilor în vederea încheierii unui acord de liber-schimb cu Coreea de Sud și impasul în care continuă să se găsească negocierile de la Doha vor influența strategia comercială a UE vizând încheierea de acorduri de liber schimb individuale în locul unor acorduri de liber schimb multilaterale?

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din iunie 2010 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

(EN) Astfel cum menționează distinsul deputat în întrebarea sa, Brazilia este în prezent o mare piață potențială pentru UE. Potrivit ultimelor cifre disponibile, Brazilia este al zecelea cel mai mare partener comercial al UE, iar UE este cel mai mare partener comercial al Braziliei, reprezentând 22,5 % din comerțul global. În ceea ce privește produsele, UE înregistrează un deficit comercial global cu Brazilia, deși deține un excedent în servicii. UE este, de asemenea, cel mai mare investitor străin în Brazilia. Relațiile comerciale cu Brazilia sunt abordate în special în cadrul negocierilor pentru încheierea unui Acord de asociere biregional cu Mercosur.

Negocierile dintre UE și Mercosur au fost efectiv blocate pentru mai mult de șase ani. Cu toate acestea, contactele informale la nivel tehnic au fost reluate în 2009. Luând în considerare rezultatele acestui dialog informal, în special reuniunile cele mai recente din Buenos Aires care au avut loc la 18-19 martie și de la Bruxelles din 26-27 aprilie 2010, Comisia a decis, la 4 mai, să reia negocierile cu Mercosur. La cel de al 6-lea summit UE-America Latină de la Madrid, șefii de stat și de guvern din Uniunea Europeană și Latină America „au reamintit importanța negocierilor relansate recent”.

Consiliul va monitoriza îndeaproape progresele acestor negocieri pentru a se asigura că acestea respectă condițiile stabilite în directivele de negociere. O negociere UE-Mercosur de succes trebuie să fie ambițioasă și să abordeze toate aspectele legate de discuții, în special domeniile principale ale mărfurilor industriale, serviciilor și agriculturii, precum și protecția drepturilor de proprietate intelectuală și achizițiile publice.

Referitor la strategia comercială a UE cu privire la acordurile de liber schimb bilaterale și multilaterale, trebuie spus că UE are, astfel cum este bine cunoscut, un profund angajament față de multilateralismul, în general, și de OMC și negocierile ADD în special. Acordurile comerciale bilaterale ar trebui să fie stabilite ca o platformă complementară la OMC și negocierile multilaterale. În acest context, Consiliul, în concluziile sale privind „Europa globală: concurența la nivel mondial”, a afirmat că:

[...] UE ar trebui să vizeze o nouă generație de acorduri de liber schimb compatibile cu OMC, care se extind dincolo de acordurile actuale și să depună eforturi în vederea viitoarelor negocieri multilaterale. [...] Acordurile, care ar trebui să facă parte dintr-un cadru coerent al relațiilor UE cu fiecare partener, ar trebui să includă liberalizarea profundă a serviciilor și investițiilor și ar trebui să pună un accent deosebit pe eliminarea barierelor netarifare și pe chestiunile legate de reglementare.

*

* *

Întrebarea nr. 16 adresată de Mairead McGuinness (H-0297/10)

Subiect: Gradul de pregătire a UE în eventualitatea unei marea negre majore

Poate Consiliul asigura Parlamentul că UE dispune de planuri de urgență în cazul producerii unei marea negre majore în apele sale? Poate Consiliul să specifice cui ar reveni responsabilitatea operațiunilor de izolare și curățare și în ce mod ar fi acestea finanțate? În contextul marea negre americane în Golful Mexicului, ce măsuri ia Consiliul în contextul industrie petroliere offshore europene?

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din iunie 2010 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

(EN) Consiliul este conștient că, în urma tragicului accident la o platformă de foraj din Golful Mexic la 20 aprilie, care a avut ca rezultat o deversare majoră de petrol, riscurile asociate cu operațiunile în domeniul gazelor și petrolului în larg au devenit de interes crescut nu numai în SUA, ci și în Europa.

În UE, există organisme și mecanisme specifice care pot răspunde rapid la un posibil accident. Cu o flotă de nave de recuperare a petrolului în baza unui contract pe teritoriul UE, Agenția Europeană pentru Siguranța Maritimă dispune de mijloacele pentru a completa capacitatea statelor membre de a face față poluărilor maritime. Mecanismul de protecție civilă al UE oferă sprijin statelor membre în cazul unei urgențe majore și facilitează coordonarea intervențiilor.

Consiliul a abordat problema gradului de pregătire al UE în cadrul reuniunii sale din 31 mai 2010. Acesta a fost informat că serviciile Comisiei, pe măsură ce gravitatea situației în Golful Mexic a devenit mai clară, au lansat o revizuire a legislației comunitare aplicabile, pentru a se asigura că este adecvat să se reducă riscul unui dezastru de natură similară. Dat fiind faptul că statele membre sunt responsabile pentru adoptarea celei mai mari părți a legislației aplicabile privind siguranța operațiunilor și protecția sănătății, această revizuire va fi realizată în colaborare cu organismele naționale de reglementare.

Pentru a garanta siguranța, dincolo de diligența autorităților de reglementare, atitudinea și practicile industriei sunt esențiale. Domeniile de politică și întreprinderile trebuie să colaboreze pentru a se asigura că mediul în Uniunea Europeană este cât mai sigur posibil. În acest context, Consiliul a fost informat că Comisia lansează discuții dedicate cu industria și cu părțile interesate și că, la o primă reuniune care a avut loc la 11 mai, industria a fost invitată să își asume angajamentul că sunt depuse toate eforturile posibile pentru a evita un accident similar în preajma țărmurilor UE. O a doua reuniune este programată pentru luna iulie.

*
* *

Întrebarea nr. 17 adresată de Gilles Pargneaux (H-0298/10)

Subiect: Asistarea victimelor dimetilului fumarat

În Franța, societatea Conforama, specializată în comercializarea produselor de mobilier, a vândut canapele și fotolii fabricate de către întreprinderea chineză Linkwise, care conțineau dimetil fumarat. Aceste fotolii și canapele „alergenice” au făcut 128 de victime cunoscute. În ciuda evacuării obiectelor incriminate, victimele suferă în continuare de diferite afecțiuni, precum dureri persistente de spate, probleme respiratorii, reacții cutanate și o permanentă stare de oboseală.

Poate Consiliul să ne precizeze ce mijloace de recurs ar putea sta la dispoziția acestor victime? Ar fi posibil ca stabilirea unei legături între aceste simptome și dimetilul fumarat de către o instanță europeană să permită acordarea unui ajutor moral și financiar către victime?

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din iunie 2010 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

(EN) În aplicarea Sistemului de alertă rapidă pentru produsele de consum nealimentare (RAPEX), stabilit prin Directiva 2001/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 decembrie 2001 privind siguranța generală a produselor⁽¹³⁾, Comisia și toate statele membre au fost informate cu privire la produsele în cauză, care au fost retrase de pe piața franceză în decembrie 2008.

În ceea ce privește o acțiune care ar putea fi luată de către victime pentru a solicita despăgubiri, articolul 17 din directiva menționată mai sus privind siguranța generală a produselor clarifică faptul că se aplică Directiva 85/374/CEE a Consiliului din 25 iulie 1985 privind răspunderea pentru produsele cu defect⁽¹⁴⁾. Această directivă stabilește condițiile în care victimele pot solicita despăgubiri și pot să primească sprijin. În special, în conformitate cu articolul 4, persoana vătămată trebuie să facă dovada prejudiciului, a defectului și a relației cauzale dintre defect și prejudiciu.

Prin urmare, în lipsa modificării prezentei directive, nu este de competența Consiliului să stabilească o legătură între elementele raportate de către distinsul deputat și utilizarea de fumarat de dimetil.

(13) JOL 11, 15.01.2002, p. 4-17.

(14) JOL 210, 7.8.1985, p. 29.

În conformitate cu articolul 21 din Directiva 85/374/CEE, Comisia trebuie să prezinte, din cinci în cinci ani, un raport Consiliului privind aplicarea acestei directive și, după caz, poate înainta propuneri corespunzătoare pentru modificarea acesteia. Consiliul nu a primit încă nicio astfel de propunere.

*
* *

ÎNTREBĂRI ADRESATE COMISIEI

Întrebarea nr. 29 adresată de Georgios Papastamkos (H-0245/10)

Subiect: Acordarea de sprijin comerțului electronic

Comerțul electronic se desfășoară prin tranzacții de la întreprindere la întreprindere, de la întreprindere la consumator și de la consumator la consumator. Tranzacțiile comerciale efectuate pe platforme online au schimbat în mod semnificativ modul în care indivizii tranzacționează produse și servicii, creând noi oportunități pentru IMM-uri de a atrage noi clienți la nivel transfrontalier. Cu toate acestea, comerțul electronic continuă să se confrunte atât cu probleme concrete, cât și cu neîncrederea consumatorilor. Având în vedere faptul că tehnologia și economia necesită constant noi formule juridice și că natura fragmentară a legislației existente generează confuzie și nesiguranță, intenționează Comisia să adopte noi inițiative legislative pentru a sprijini economia internetului?

Răspuns

(EN) Comisia împărtășește opinia că societatea digitală necesită un efort continuu pentru a monitoriza evoluția infrastructurii digitale și a serviciilor de comerț electronic (e-commerce), care pot contribui în mod semnificativ la creșterea economică în următorii ani. Piețele digitale din UE sunt încă separate de bariere multiple care împiedică accesul la servicii online și conținut digital paneuropene. Astfel cum este evidențiat în raportul elaborat de dl Monti „O nouă strategie pentru piața unică”, sunt necesare măsuri urgente pentru a elimina blocajele și a spori încrederea în economia digitală, permițând cetățenilor să se bucure de servicii comerciale online în afara granițelor. Propunerea Comisiei pentru o directivă privind drepturile consumatorilor⁽¹⁵⁾ face parte din răspunsurile legislative, întrucât propune simplificarea și consolidarea legislației existente în domeniul contractelor încheiate cu consumatorii, pe baza unui set complet armonizat de aspecte-cheie de pe piața internă a legislației în domeniul contractelor încheiate cu consumatorii. Cu toate acestea, chiar dacă este adoptată astfel cum este propus, aceasta nu ar elimina toate diferențele dintre legislațiile naționale în domeniul contractelor.

Comisia a adoptat recent Agenda digitală pentru Europa, prima inițiativă-pilot în cadrul strategiei Europa 2020. Agenda digitală stabilește șapte domenii prioritare de acțiune. Atenția concentrată asupra pieței unice digitale reprezintă unul dintre pilonii acestei strategii care urmărește să furnizeze beneficiile erei digitale tuturor cetățenilor UE.

Cu titlu de exemplu, în termeni de acțiuni concrete, Comisia:

va adopta până la sfârșitul anului 2010 o comunicare privind comerțul electronic, care va evalua impactul Directivei privind comerțul electronic și va evalua obstacolele rămase în calea dezvoltării comerțului electronic. Un raport referitor la monitorizarea pieței cu amănuntul, care include comerțul electronic, ce urmează să fie adoptat înainte de începutul verii subliniază dezvoltarea lentă a comerțului electronic în Europa, întrucât acesta reprezintă în continuare mai puțin de 4 % din vânzările cu amănuntul în statele membre. Printre obstacolele remarcate, o atenție deosebită va fi acordată problemelor legate de livrarea poștală transfrontalieră. Un studiu comandat de Direcția Generală Piața Internă și Servicii (DG MARKT) va aborda acest aspect specific;

va face o propunere pentru a simplifica acordarea și gestionarea drepturilor de autor și acordarea licențelor transnaționale;

va asigura realizarea Spațiului unic de plăți în euro, cu definirea unei date țintă pentru migrație;

va propune până în 2011 o revizuire a Directivei privind semnătura electronică;

va explora inițiative pentru căile de atac online, inclusiv pentru o soluționare a litigiilor online la nivelul UE.

(15) COM (2008) 614 final

Aceste măsuri vor face, de asemenea, parte din inițiativa cuprinzătoare a Comisiei cu privire la relansarea pieței unice, care se așteaptă să fie inițiată în timpul acestei toamne. Aceste activități vor implica participarea unui număr de comisari care vor lucra în strânsă colaborare cu Parlamentul European, alte instituții ale UE și părți interesate cu scopul de a transforma piața digitală internă într-o realitate.

*
* *

Întrebarea nr. 30 adresată de Marian Harkin (H-0251/10)

Subiect: Siguranța pacienților

Comisia a lansat recent o bancă de date la nivel european pentru aparatura medicală cu scopul de a îmbunătăți supravegherea pieței; statele membre vor fi obligate să folosească acest portal electronic pentru schimbul de informații începând cu mai 2011. Obiectivul acestei bănci de date este să garanteze siguranța pacienților oferind un acces rapid la informații esențiale pentru autoritățile naționale din întreaga Europă. În acest context, poate Comisia folosi această inițiativă pentru lansarea unei bănci de date similare care să le permită autorităților naționale de reglementare schimbul de informații privind personalul medico-sanitar migrant?

Directiva 2005/36/CE⁽¹⁶⁾ permite libera circulație a personalului medical, inclusiv cel medico-sanitar între statele membre. Este Comisia de acord cu faptul că, pentru a garanta siguranța pacienților, este necesară instituirea unui sistem de monitorizare a competențelor și a responsabilităților profesionale ale personalului medico-sanitar migrant? O astfel de inițiativă ar oferi statelor membre acces la informații esențiale, cum ar fi listele cuprinzând personalul medical calificat, dreptul de practică medicală și garanții privind competențe, cât și notificări privind anchetele sau procedurile disciplinare, care vor contribui la garantarea siguranței pacienților din Europa.

Întrebarea nr. 31 adresată de Richard Howitt (H-0279/10)

Subiect: Garantarea competențelor profesionale adecvate și a cunoștințelor lingvistice în cazul medicilor care profesează peste hotare

Ce consultări a inițiat DG Sănătate și protecția consumatorilor din cadrul Comisiei cu Asociația britanică a medicilor cu privire la cazul alegătorului meu din Cambridgeshire care și-a pierdut viața în mod tragic în urma unei intervenții efectuate de un medic suplinitor german care nu a fost verificat la nivel local?

Ar putea Comisia să clarifice faptul că legislația europeană nu împiedică efectuarea în statele membre a unor verificări ale competenței profesionale, inclusiv competența lingvistică, a cetățenilor UE care migrează în interiorul Uniunii?

Întrebarea nr. 32 adresată de Constance Le Grip (H-0293/10)

Subiect: Recunoașterea calificărilor profesionale

Având drept exemplu raportul lui Alain Lamassoure „Cetățeanul și aplicarea dreptului comunitar” predat autorităților franceze la 27 iunie 2008, profesorul Mario Monti subliniază în raportul său „O nouă strategie pentru o piață unică”, predat la 9 mai 2010 Președintelui Comisiei Europene, importanța unei mai bune recunoașteri a calificărilor profesionale și necesitatea ameliorării sistemului de recunoaștere a diplomelor și a competențelor cu scopul de a facilita circulația concetățenilor noștri în interiorul Uniunii Europene. Se recomandă, de asemenea, o extindere a recunoașterii automate a calificărilor și realizarea unei clasificări a competențelor și calificărilor care ar permite înmulțirea echivalențelor.

Ținând cont de faptul că un grup de reflexie asupra acestui subiect s-a creat în cadrul Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor, ce măsuri noi propune Comisia pentru a facilita circulația europenilor, cu precădere a studenților și a lucrătorilor în interiorul pieței unice?

Răspuns comun

(FR) Dna Le Grip dorește să afle care sunt noile inițiative pe care Comisia le-ar putea propune pentru ca cetățenilor europeni – în special studenți și profesioniști – să le fie mai ușor pentru a se deplasa în cadrul pieței interne.

⁽¹⁶⁾ JO L 255, 30.9.2005, p. 22.

În octombrie 2010, Comisia va prezenta o comunicare privind relansarea pieței interne, care se va concentra în special asupra mobilității profesioniștilor, care este una dintre pietrele de temelie ale pieței interne.

În acest context, Comisia a început procesul de evaluare a Directivei 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale⁽¹⁷⁾. Până în septembrie 2010, autoritățile competente sunt invitate să își împărtășească experiențele privind punerea în aplicare a directivei. Serviciile Comisiei vor publica un raport privind transpunerea directivei și primele lecții de învățat. La sfârșitul anului 2010, Comisia intenționează să lanseze un proces de consultare amplu, cu scopul de a colecta opiniile cetățenilor. Un raport de evaluare ar trebui să fie publicat în 2011. Pe baza acestui raport, Comisia va decide dacă va fi sau nu necesar să propună reforme în acest domeniu.

În plus, Comisia continuă să sprijine mobilitatea studenților prin programele europene, în special programele Erasmus și Erasmus Mundus. În iulie 2009, Comisia a prezentat o Carte verde intitulată „Promovarea mobilității tinerilor în scop educațional”, care a inițiat o amplă consultare publică. În martie 2010, în cadrul strategiei sale Europa 2020, Comisia a anunțat o nouă inițiativă-pilot denumită „Tineretul în mișcare”. Obiectivul principal al acestei inițiative este de a consolida performanța și prestigiul internațional al instituțiilor europene de învățământ superior, pentru a promova mobilitatea studenților și a ucenicilor, și pentru a îmbunătăți situația tinerilor în ceea ce privește angajarea. În toamnă, Comisia intenționează să prezinte o comunicare pe această temă.

Întrebările adresate de dna Harkin și dl Howitt privesc domeniul de aplicare al recunoașterii automate a diplomelor, precum și drepturile și obligațiile statului membru gazdă, astfel cum este stabilit prin Directiva privind recunoașterea calificărilor profesionale.

Directiva este menită să permită recunoașterea automată a diplomelor anumitor profesioniști din domeniul sănătății, cum ar fi medicii. Conform acestui acord, statul membru gazdă permite medicilor să profeseze pe baza formării pe care au primit-o în statul membru de origine.

Cu toate acestea, recunoașterea automată nu permite unei persoane care nu mai are dreptul să profeseze în țara sa de origine să facă acest lucru într-un alt stat membru. Acquis-ul existent oferă deja garanții pentru statul membru gazdă, pentru a evita o astfel de situație. Acesta poate, de exemplu, să solicite medicilor să prezinte un certificat de bună conduită sau un certificat care atestă că nu au fost excluși de la exercitarea profesiei lor în statul membru de origine.

Baza de date privind dispozitivele medicale EUDAMED ar putea fi un posibil model pentru un sistem de îmbunătățire și actualizare a accesibilității acestor informații. O altă opțiune ar fi bazarea pe Sistemul de informare al pieței interne – IMI – care este deja utilizat pe scară largă în acest domeniu. Utilizarea sistemului ar putea să devină obligatorie, consolidând astfel cerințele de informații între statele membre prin intermediul unui mecanism de alertă. Un mecanism de alertă există deja în temeiul Directivei privind serviciile⁽¹⁸⁾.

Dna Harkin propune, de asemenea, să fie luată în considerare măsura în care competența profesională a unui medic ar putea fi mai bine verificată de către statul membru gazdă. O opțiune ar fi să se analizeze măsura în care formarea medicilor post-calificare ar putea juca un rol mai important în procesul de recunoaștere a calificărilor profesionale.

Comisia intenționează să ia în considerare aceste opțiuni diferite, ca parte a revizuirii Directivei menționate anterior privind recunoașterea calificărilor profesionale.

În sfârșit, ca răspuns la întrebarea adresată de dl Howitt, trebuie remarcat faptul că Directiva privind calificările profesionale nu interzice testarea cunoștințelor de limbi străine ale unui medic. De îndată ce gradul medical este recunoscut de statul membru gazdă, un astfel de test poate fi stabilit de la caz la caz, iar cunoștințele necesare de limbă trebuie să fie proporționale cu activitățile pe care medicul le va întreprinde.

*
* *

(17) Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale (Text cu relevanță pentru SEE), JO L 255, 30.9.2005.

(18) Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne, JO L 376, 27.12.2006.

Întrebarea nr. 33 adresată de Vilija Blinkevičiūtė (H-0261/10)**Subiect: Crearea unor organisme europene de supraveghere financiară**

Comisia intenționează să creeze un Sistem european al supraveghetorilor financiari (SESF) care să fie alcătuit din organisme naționale de supraveghere și trei noi organisme europene de supraveghere care să fie responsabile de sectorul bancar, al valorilor mobiliare și, respectiv, al asigurărilor și pensiilor ocupaționale.

Este foarte important să se îmbunătățească accesibilitatea și comparabilitatea informațiilor prin crearea unui sistem de date de referință care să garanteze accesul responsabililor politici, al organismelor de supraveghere, al piețelor financiare și al publicului larg la astfel de date prin intermediul unei infrastructuri publice internaționale.

Cum intenționează Comisia să se asigure că toate informațiile furnizate de aceste organisme vor fi clare și ușor accesibile publicului larg? Cum intenționează Comisia să sporească încrederea în piața unică a celor ce doresc să investească în fonduri de pensii?

Răspuns

(EN) Propunerile de stabilire a trei Autorități Europene de Supraveghere (AES) în domeniul financiar, al asigurărilor și pensiilor ocupaționale, și al piețelor de valori mobiliare, sunt un element-cheie al cadrului UE pentru stabilitate financiară și strategia de prevenire a viitoarelor crize financiare. Acestea vor avea un rol important, inter alia, prin elaborarea de standarde tehnice, promovarea aplicării consecvente a legislației comunitare, rezolvarea dezacordurilor dintre autoritățile naționale de supraveghere, și abordarea situațiilor de urgență de pe piețele financiare. Data planificată pentru crearea de AES este 1 ianuarie 2011.

AES vor fi, în termeni juridici, agenții europene de reglementare și, prin urmare, ele vor fi supuse aceluiași norme privind divulgarea informațiilor, secretul profesional și protecția datelor ca alte agenții europene, acestea adăugându-se normelor care decurg din legislația financiară sectorială, pe care acestea le vor aplica. Astfel cum est întotdeauna cazul cu organismele publice de supraveghere care au acces la informații confidențiale ale companiilor private, trebuie găsit un echilibru între aceste obiective diferite. Conform propunerii Comisiei, AES vor avea acces la informații confidențiale privind instituțiile financiare individuale care provin de la autoritățile naționale de supraveghere financiară, și nu vor fi în măsură să divulge astfel de informații în afara autorităților de supraveghere care fac parte din Sistemul european al supraveghetorilor financiari. Acest lucru este necesar, în opinia Comisiei, pentru a menține încrederea între autoritățile de supraveghere și entitățile supravegheate și pentru a preveni divulgarea de informații sensibile din punct de vedere comercial, ceea ce ar denatura de asemenea condițiile de concurență. Informațiile agregate vor fi totuși accesibile în mod public pentru factorii de decizie politică și publicul larg. Regulamentul nr. 1049/2001 privind accesul la documente se va aplica în cazul AES.

În ceea ce privește fondurile de pensii, astfel cum sunt acestea definite prin Directiva 2003/41/CE privind activitățile și supravegherea instituțiilor pentru furnizarea de pensii ocupaționale (Directiva IORP), Comisia a propus în așa-numita Directiva Omnibus I (de ajustare a legislației financiare sectoriale la noul cadru de supraveghere) măsuri concrete pentru sporirea transparenței în rândul statelor membre privind furnizarea națională de natură prudențială relevantă în domeniul sistemelor de pensii ocupaționale, care nu sunt acoperite de trimiterea la legislația națională socială și a muncii. Informații relevante vor fi actualizate în mod regulat de către statele membre și puse la dispoziție de către noua Autoritate europeană pentru asigurări și pensii ocupaționale, pe site-ul său. Aceasta va permite, de exemplu, ca întreprinderile sponsorizatoare potențiale să aibă la dispoziție informații relevante ușor accesibile înainte de a lua o decizie cu privire la plata de contribuții către o instituție pentru furnizarea de pensii ocupaționale. În plus, diferite servicii ale Comisiei, BCE și altele depun eforturi pentru a crea o bază de date omogenă privind statisticile comparabile în domeniul pensiilor.

Comisia pregătește, de asemenea, publicarea unei Cărți verzi privind pensiile. Ca parte a acestei consultări, Comisia va încerca să lanseze o dezbatere riguroasă cu privire la necesitatea de a revizui regulamentul pieței interne pentru fondurile de pensii, cu scopul de a furniza un venit de pensii sigur și eficient pentru cetățenii UE.

*

* *

Întrebarea nr. 34 adresată de Gay Mitchell (H-0269/10)**Subiect: Reforma sistemului de brevetare**

Pentru ca Uniunea Europeană să îndeplinească obiectivele Agendei de la Lisabona este necesară reforma urgentă a sistemului european de brevetare. Un sistem de brevetare eficient și coerent va încuraja inovarea în rândul cercetătorilor, antreprenorilor și în mediul de afaceri. Acest fapt, la rândul său, va promova crearea de locuri de muncă și o economie modernă și robustă, și va garanta faptul că Europa este lider mondial în materie de creativitate și comerț în secolul XXI.

Ce planuri are Comisia privind reforma brevetării? Poate identifica Comisia obstacolele din calea reformei brevetării, precum și modul în care intenționează să ocolească aceste obstacole?

Răspuns

(EN) Comisia împărtășește punctul de vedere al distinsului deputat referitor la faptul că există o nevoie urgentă de adoptare finală a pachetului european de reformă în materie de brevete, în vederea îmbunătățirii inovării, creșterii economice, creării de locuri de muncă și competitivității în UE. După cum s-a subliniat în http://ec.europa.eu/internal_market/strategy/index_en.htm | "monti#monti", un brevet UE reprezintă terenul de testare pe care urmează să se măsoare gravitatea angajamentului față de o relansare a pieței unice. Întreprinderile și inovatorii au nevoie de un regim de brevete unic – și un sistem de jurisdicție unic – în Europa, care este atractiv și rentabil pentru utilizatori.

Comisia susține concluziile Consiliului privind un sistem îmbunătățit de brevetare în Europa, care au fost adoptate la 4 decembrie 2009. Se înțelege că aceste concluzii ar trebui să facă parte dintr-un acord final global privind un pachet de măsuri pentru un Sistem extins de brevetare în Europa, care include crearea unui tribunal pentru brevete europene și UE (EEUPC), a unui brevet la nivel UE, inclusiv regulamentul separat cu privire la regimul de traducere, un parteneriat consolidat între Oficiul European de Brevete și oficiile centrale de proprietate industrială ale statelor membre și, în măsura în care este necesar, modificări ale Convenției privind brevetul european.

În acest scop, Comisia lucrează la adoptarea unui regulament al Consiliului de stabilire a regimului de traducere pentru brevetul la nivelul UE în conformitate cu articolul 118 alineatul (2) din TFUE, în privința căruia Parlamentul va fi consultat.

La 4 decembrie 2009, Consiliul a adoptat, de asemenea, o abordare generală privind proiectul de regulament de instituire a brevetului la nivelul UE, în conformitate cu articolul 118 alineatul (1) din TFUE. Pe lângă rezoluția Parlamentului din 5 mai 2010, se preconizează că Consiliul va continua proiectul de regulament înainte ca acesta să fie prezentat din nou Parlamentului pentru a doua lectură.

Distinsul deputat are probabil la cunoștință faptul că avizul Curții Europene cu privire la compatibilitatea acordului avut în vedere de crearea a EEUPC cu TFUE (avizul 1/09) nu este încă finalizat.

Principala dificultate pentru dosarul de reformă în domeniul brevetelor rămâne problema traducerii, cu privire la care Comisia este hotărâtă să găsească o soluție, împreună cu toate părțile relevante.

*
* *

Întrebarea nr. 35 adresată de Bendt Bendtsen (H-0295/10)**Subiect: Negocierile referitoare la aderarea Chinei la Acordul privind achizițiile publice al OMC**

Programul național chinez de acreditare al produselor inovatoare locale constituie un exemplu al modului în care China încearcă, în mod deliberat, să protejeze întreprinderile chineze. Cu toate acestea, acest program nu ar fi putut fi modificat dacă China, ca și o serie de alte țări, ar fi aderat la Acordul privind achizițiile publice al OMC, lucru la care aceasta s-a angajat în mod clar.

Care este situația negocierilor privind aderarea Chinei la Acordul privind achizițiile publice al OMC și ce strategie urmează UE în cadrul acestor negocieri? Aderarea Chinei la acest acord ar trebui să constituie o prioritate clară pentru Europa.

Ce rezultate a avut scurta vizită a Președintelui Comisiei Barroso, a membrilor Comisiei De Gucht, Catherine Ashton și alții în China în privința accesului la piețe și a negocierilor privind Acordul privind achizițiile publice al OMC?

Care este opinia Comisiei în legătură cu afirmația făcută de Jörg Wuttke în Financial Times din 7 aprilie, potrivit căreia întreprinderile străine iau în considerare părăsirea pieței chineze, nu din cauza concurenței locale, ci datorită faptului că mediul de afaceri este, în mod clar, organizat în așa fel încât acestea să întâmpine cele mai mari dificultăți posibile?

Răspuns

(EN) Autoritățile chineze au elaborat în 2009 o circulară în care anunțau măsuri pentru crearea în sectoarele „inovatoare” a unui sistem în care accesul la achiziții publice se desfășoară pe baza unui sistem de precalificare (acreditare). De atunci, Comisia a ridicat în mod repetat această problemă în numeroase contacte bilaterale la diferite niveluri cu guvernul chinez, pentru a-și exprima preocupările cu privire la aceste măsuri și pentru a invita guvernul chinez să ofere explicații. De asemenea, Comisia a trimis guvernului chinez comentarii scrise înainte de un termen limită de audiere publică, la 10 mai 2010, cu privire la aceste măsuri. În paralel, o serie de parteneri internaționali, precum și un număr semnificativ de organizații de afaceri naționale și internaționale au făcut același lucru. În această perioadă, Comisia s-a aflat în contact strâns cu întreprinderile europene din China și Europa, precum și cu partenerii internaționali, pentru a evalua impactul acestei circulare. Din contactele în desfășurare cu autoritățile chineze, se pare că guvernul chinez studiază în prezent întreprinderi și reacții internaționale la proiectul de măsuri și reflectează la posibilele căi de evoluție.

În timpul diverselor discuții cu guvernul chinez, Comisia – la fel ca mulți dintre partenerii săi internaționali – a considerat că autoritățile chineze nu au oferit o explicație satisfăcătoare pentru toate aspectele legate de noile măsuri avute în vedere și că probleme importante rămân fără răspuns. În consecință, Comisia s-a străduit să continue abordarea acestei probleme împreună cu autoritățile chineze la toate nivelurile, pentru a clarifica situația și pentru a se asigura că interesele întreprinderilor europene sunt apărute pe piața chineză a achizițiilor publice.

Problemele ridicate de către Joerg Wuttke, președintele Camerei Europene de Comerț (EUCCC) din China, sunt foarte importante. Acestea au făcut parte din baza discuțiilor Comisiei purtate cu guvernul chinez. La 29 aprilie 2010, a avut loc o reuniune la Beijing pentru a purta în mod direct discuții cu conducerea chineză cu privire la preocupările referitoare la climatul de afaceri din China. Această reuniune a avut loc între președintele Comisiei, membrul Comisiei responsabil pentru comerț, o serie de alți membri ai Comisiei, precum și reprezentanți din 32 de companii europene în China, inclusiv președintele EUCCC, Joerg Wuttke, premierul Wen Jiabao, ministrul comerțului Chen Deming și o serie de miniștri și viceministri chinezi, din partea chineză. Aceasta a reprezentat o ocazie de a evidenția mesaje cu privire la importanța reformei economice și a deschiderii, a accesului la piață, a nondiscriminării, a unui mediu concurențial echitabil pentru companiile străine și cu capital străin în China și a altor aspecte legate de climatul de afaceri din China. În ceea ce privește inovarea indigenă, premierul chinez a subliniat că toate entitățile înregistrate legal în China, inclusiv companiile cu capital străin, vor fi tratate pe picior de egalitate.

China nu este parte la Acordul OMC privind achizițiile publice (AAP), deși negocierile sunt în curs de desfășurare. De îndată ce China va adera la AAP, aceasta va trebui să respecte tematicile convenite la nivel internațional care vor fi esențiale pentru abordarea unor astfel de probleme. Se pare că China se pregătește acum să înainteze o ofertă reînnoită în cadrul negocierilor AAP. Aceasta este rezultatul unei presiuni puternice și susținute din partea UE și a altor parteneri OMC în cadrul negocierilor AAP. A fost subliniat, față de guvernul chinez, faptul că Comisia constată că măsurile autohtone de inovare – în versiunile care au fost cunoscute până acum – se îndreaptă într-o direcție care nu ar fi de așteptat de la un partener al cărui obiectiv declarat este acela că dorește să adere la Acordul OMC privind achizițiile publice. Trebuie remarcat faptul că alți parteneri internaționali au ridicat, de asemenea, astfel de preocupări împreună cu China.

*

* *

Întrebarea nr. 36 adresată de Anni Podimata (H-0299/10)

Subiect: Rolul pieței CDS-urilor corporative

Apariția problemei deficitului fiscal în Grecia, Portugalia și Spania și criza fiscală generală din zona euro au evidențiat o serie de deficiențe importante în supraveghere și lipsa completă a transparenței pe piața CDS-urilor corporative. Potrivit participanților la piață și presei internaționale, rolul CDS-urilor corporative s-a transformat dintr-un instrument de transfer al riscurilor care permite investitorilor să și-și protejeze poziția în situația unei datorii naționale într-un instrument de motive speculative ce generează riscuri secundare în lanț și influențează dinamica prețurilor într-un mod ce nu reflectă neapărat situația fiscală reală a unei țări.

Având în vedere propunerile anticipate ale Comisiei cu privire la reglementarea pieței extrabursiere, vor exista propuneri concrete privind piața CDS-urilor și există intenția de a se introduce restricții cu privire la CDS-urile corporative care nu sunt protejate împotriva riscurilor și pozițiilor deja asumate.

În lumina dezbaterii pentru o nouă guvernare economică și a noului pachet privind supravegherea financiară și având în vedere că în incertitudinea care înconjoară expunerea la riscuri a participanților de pe piață sunt inerente o serie de riscuri ridicate de contagiare sistemică, se poate afirma că lipsa de informații referitoare la poziția participanților CDS de pe piață și a beneficiarilor finali subminează stabilitatea financiară și fiscală pe termen lung a zonei euro?

Răspuns

(FR) Comisia lucrează în mod foarte activ în privința chestiunii CDS.

În primul rând, serviciile Comisiei examinează problemele legate de piața suverană CDS, ca parte a unei misiuni de studiu intern.

În plus, Comisia pregătește o propunere legislativă privind vânzarea în lipsă a titlurilor financiare. O consultare publică va fi lansată în iunie 2010, pentru a asigura că toate părțile interesate sunt în măsură să își exprime opiniile cu privire la această chestiune importantă.

Propunerea legislativă va fi prezentată în această vară și va acoperi problema suveranității CDS, pe baza, în special, a concluziilor misiunii de studiu. Scopul este de a consolida transparența, normele aplicabile și coordonarea europeană în ceea ce privește vânzarea în lipsă.

Plecând de la problema CDS și trecând dincolo de aceasta, în vara anului 2010, Comisia va prezenta, de asemenea, o propunere legislativă privind reglementarea instrumentelor financiare derivate.

În sfârșit, cerințele în ceea ce privește transparența vor fi consolidate în mod suplimentar prin revizuirea Directivei privind piețele instrumentelor financiare (MiFID)⁽¹⁹⁾ programată pentru începutul anului viitor.

*
* *

Întrebarea nr. 37 adresată de Bernd Posselt (H-0242/10)

Subiect: Fumatul în localuri

Intenționează Comisia să interzică total fumatul în localuri în întreaga Europă, ceea ce ar fi absurd și ar contrazice principiul subsidiarității, sau respectă compromisurile negociate cu dificultate aplicate în prezent în numeroase landuri ale Republicii Federale Germania și state ale Uniunii Europene?

Răspuns

(EN) Comisia ar dori să reasigure distinsul deputat că nu are intenția să propună interzicerea fumatului în baruri și restaurante, întrucât o astfel de măsură nu ar fi compatibilă cu repartizarea competențelor între Uniunea Europeană și statele membre în domeniul protecției sănătății.

Comisia intenționează, totuși, ca răspuns la recomandarea Consiliului privind mediile fără fum de tutun⁽²⁰⁾ să coopereze strâns cu statele membre. Prima reuniune cu punctele focale naționale desemnate va avea loc în toamna anului 2010 în acest domeniu, pentru a sprijini eforturile acestora la nivel național.

*
* *

Întrebarea nr. 38 adresată de Marc Tarabella (H-0243/10)

Subiect: Efecte negative pentru consumatori ale liberalizării serviciilor publice

Numeroase anchete efectuate în principal de către autorități naționale de reglementare, organizații ale consumatorilor și mediatori au scos la iveală sincope grave și efecte foarte negative pentru consumatori în

(19) Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind piețele instrumentelor financiare.

(20) Recomandarea Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind mediile fără fum de tutun (JO C296, 5.12.2009, p. 4.).

urma liberalizării piețelor gazului și electricității, serviciilor poștale, căilor ferate, în special în ceea ce privește creșterea prețurilor, lipsa transparenței planului de tarifare, scăderea calității serviciilor, în contradicție totală cu obiectivele liberalizării în favoarea utilizatorilor.

Nu consideră Comisia că s-ar impune de urgență efectuarea unui studiu la scară largă și complet obiectiv, pentru a analiza efectele asupra consumatorilor ale liberalizării serviciilor publice și pentru a lua inițiativele indispensabile astfel încât consumatorii să fie adevărații beneficiari ai acestei liberalizări?

Răspuns

(EN) Ca parte a angajamentului său față de politicile bazate pe dovezi, Comisia efectuează exerciții regulate de monitorizare a pieței.

Comisia publică anual un raport de evaluare comparativă, în care trece în revistă funcționarea pieței interne a energiei. Acest raport este completat de studii de reglementare din partea autorităților de reglementare în domeniul energetic și al industriei, care oferă o analiză a diferitelor aspecte ale pieței, cum ar fi calitatea de aprovizionare. Forumul cetățenesc pentru energie se reunește, de asemenea, în fiecare an, pentru a lua în considerare funcționarea pieței cu amănuntul în domeniul energiei și al protecției consumatorilor.

În plus, tabloul de bord al piețelor de consum monitorizează rezultatele de consum în cadrul pieței interne. Începând cu 2010, acest raport este publicat de două ori pe an. În cadrul ediției de primăvară, se analizează mediile naționale ale consumatorilor și nivelul de integrare al pieței interne la nivelul pieței cu amănuntul. Ediția de toamnă se concentrează asupra performanțelor unei game largi de piețe de consum.

În 2009, tabloul de bord a arătat că energia electrică este unul dintre sectoarele care par să dezamăgească așteptările consumatorilor. Publicarea datelor referitoare la prețuri, plângerile, comutația și satisfacția au creat o dezbatere semnificativă referitoare la energie și aspecte legate de consumatori în cadrul UE. Ca urmare, a fost lansat un studiu aprofundat. Studiul pieței de energie electrică va analiza situația consumatorilor pe piețele de energie electrică cu amănuntul. Acesta se va concentra pe probleme cu care se confruntă consumatorii și va genera perspective relevante pentru a ajuta Comisia și autoritățile naționale să formuleze politici. Concret, studiul va aborda dacă și în ce măsură consumatorii pot beneficia de pe urma unei piețe care funcționează bine în termeni de alegere, preț și calitate. Acesta va căuta opiniile consumatorilor și va testa, de asemenea, dacă consumatorii sunt în măsură să facă alegere în cunoștință de cauză, rațională și abilitate, și cât de ușor sau de dificil este pentru aceștia să participe pe piață și să își exercite alegerea. Rezultatele vor fi disponibile până la sfârșitul anului 2010.

În octombrie 2010, tabloul de bord va analiza 50 de piețe și le va clasifica pe baza performanței lor din perspectiva consumatorilor. Energia electrică, gazul de rețea, căile ferate și serviciile poștale se vor număra printre aceste servicii. Vor fi lansate studii aprofundate privind sectoarele care prezintă numărul cel mai mare de semne de funcționare defectuoasă.

*
* *

Întrebarea nr. 39 adresată de Jim Higgins (H-0249/10)

Subiect: Politica transeuropeană de protecție a consumatorului în ceea ce privește acizii grași trans

Având în vedere riscurile evidente pentru sănătate asociate cu consumul de acizi grași trans, care au determinat deja Danemarca și Elveția să introducă limitarea conținutului de acizi grași trans în alimente la un nivel maxim de 2 %, cum intenționează Comisia să rezolve această problemă de sănătate publică și siguranță alimentară?

Răspuns

(EN) Consumul de acizi grași trans este, împreună cu aportul global de grăsimi și aportul de acizi grași saturați, cunoscut a fi un factor de risc pentru dezvoltarea bolilor cardiovasculare.

În contextul de reglementare, propunerea Comisiei de regulament privind informarea consumatorilor referitoare la produsele alimentare⁽²¹⁾ prevede posibilitatea ca producătorii să indice în mod voluntar conținutul de acizi grași trans pentru produse. Comisia nu a impus declarația acizilor grași trans, deoarece

(21) Propunerea Comisiei de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind informarea consumatorilor referitor la produsele alimentare.

a fost considerat important să se concentreze asupra nutrienților care sunt importanți în ceea ce privește sănătatea publică în întreaga UE.

Potrivit Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară⁽²²⁾, (AESa) aportul de acizi grași trans în UE a scăzut considerabil în ultimii ani. AESa constată că cele mai recente raporturi raportate în unele state membre se încadrează sau sunt aproape de nivelurile recomandate de aport maxim maximă de 1 sau 2 la sută din aportul energetic.

Comisia încurajează luarea de măsuri de autoreglementare, cu scopul de a reduce conținutul de acizi grași trans în produsele alimentare. Există angajamente în cadrul Platformei Uniunii Europene pentru dietă, activitate fizică și sănătate care se referă la reformularea de produse pentru a reduce conținutul de acizi grași trans. Este de așteptat ca aceste angajamente să contribuie la reducerea în continuare a aportului de acizi grași trans în Europa. Studiile⁽²³⁾⁽²⁴⁾ indică faptul că abordările voluntare întreprinse în țări europene au dus la reduceri ale consumului de acizi grași trans în aceste țări.

Comisia consideră că obiceiurile alimentare depind de mai mulți factori diferiți, iar influențarea acestora este un exercițiu foarte complex, care necesită o varietate de acțiuni. Acestea ar trebui să fie proporționale și să ia în considerare competența și responsabilitățile respective ale Uniunii Europene și ale statelor sale membre.

*
* *

Întrebarea nr. 40 adresată de Justas Vincas Paleckis (H-0253/10)

Subiect: Țigările electronice

În anumite state membre ale Uniunii Europene, părinții sunt îngrijorați în legătură cu faptul că, potrivit anumitor informații, țigările electronice, numite și inhalatoare electronice de nicotină, sunt din ce în ce mai răspândite printre elevi. Aceste țigări sunt deosebit de periculoase pentru minori, care devin dependenți mai repede decât adulții. O doză mare de nicotină implică un risc semnificativ de otrăvire.

Aceste țigări electronice, vândute pe Internet, sunt ușor accesibile minorilor. Pe pachetele de țigări clasice se menționează că fumatul dăunează sănătății și că vânzarea acestora către persoane cu vârsta mai mică de 18 ani este interzisă. Există, de asemenea, și alte restricții, fapt care nu este valabil pentru țigările electronice.

Consideră Comisia că ar fi oportun să se ia măsuri pentru a pune capăt distribuirii acestor „țigări electronice” pe Internet, precum și alte măsuri pentru protejarea sănătății minorilor?

Răspuns

(EN) Țigările electronice (e-cigarettes) sunt reglementate în mod diferit în statele membre.

La un capăt al spectrului, acestea sunt reglementate ca medicamente. La celălalt capăt, sunt comercializate ca produse de consum normale, acoperite de Directiva privind siguranța generală a produselor⁽²⁵⁾.

Unele state membre reglementează țigările electronice la fel ca și produsele din tutun, cu aceleași cerințe de vânzare, etichetarea și promovare. Problema este complexă, deoarece unele țigări nu conțin nicotină.

Comisia analizează în prezent o posibilă revizuire a Directivei privind produsele din tutun⁽²⁶⁾, iar țigările electronice sunt o posibilă problemă de reflecție, inclusiv mijloacele lor de distribuție în acest context.

(22) AESa: Valorile de referință nutrițională pentru grăsimi, inclusiv acizii grași saturați, acizii grași polinesaturați, acizii grași mononesaturați, acizii grași trans și colesterolul, avizul științific al Grupului științific pentru produse dietetice, nutriție și alergii, adoptate la 04 decembrie 2009, Jurnalul AESa 2010; 8(3):1461.

(23) Johansson Lars, et al.: Acizii grași trans în dieta norvegiană. Tidsskr Nor Lægeforen nr. 6, 2006; 126: 760-3.

(24) Studiu efectuat în numele Agenției pentru standarde alimentare (Food Standards Agency) și al Departamentului de Sănătate: Principalele rezultate ale Studiului privind dieta și nutriția națională din anul 1 al programului continuu, 2008/2009.

(25) Directiva 2001/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 decembrie 2001 privind siguranța generală a produselor (Text cu relevanță pentru SEE), JO L 11, 15.1.2002.

(26) Directiva 2001/37/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iunie 2001 privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre în materie de fabricare, prezentare și vânzare a produselor din tutun – declarația Comisiei, JO L 194, 18.7.2001.

*
* *

Întrebarea nr. 41 adresată de Malcolm Harbour (H-0259/10)

Subiect: Cordoane de jaluzele pentru ferestre

Se estimează că, numai în Regatul Unit, în ultimii 10 ani, și-au pierdut viața în jur de 20 de copii ca urmare a strangulării cu cordoanele de jaluzele care formează o buclă. Există deja un standard european de siguranță (EN 13120) pentru jaluzele interioare, dar menținerea ratei mortalității evidențiază deficiențele standardului și faptul că se așteaptă de mult timp o actualizare a acestuia.

De ce nu a reușit Comisia să abordeze această problemă, în timp ce atât SUA, cât și Australia au creat deja un standard corespunzător, care se referă la multe dintre accidentele cu toate tipurile de cordoane de jaluzele pentru ferestre?

Având în vedere că s-au efectuat numeroase cercetări și s-au adunat numeroase dovezi pe această temă atât în Regatul Unit de către British Standards Institute, cât și de alte autorități de siguranță a consumatorilor competente, din afara UE, ar putea confirma Comisia că se bazează pe activitatea deja realizată în acest domeniu și face schimburi de cele mai bune practici și că nu lansează procesul de la început, ceea ce ar împiedica găsirea unei soluții rapide și rentabile la această problemă?

Răspuns

(EN) Comisia este conștientă de riscurile la care se expun copiii prin șnururile existente în storuri. În 2006, Comisia a solicitat Comitetului European pentru Standardizare (CEN) să revizuiască standardul EN 13120. Revizuirea a fost finalizată în 2009 și cerințe mai stricte împotriva riscurilor de strangulare au fost incluse în standard.

În conformitate cu aceste cerințe noi, producătorii sunt obligați să adauge o avertizare cu privire la produs într-o poziție vizibilă. În plus, storurile trebuie să fie proiectate în așa fel încât șnururile să nu fie la îndemâna copiilor. Alternativ, un dispozitiv de siguranță trebuie să fie furnizat.

Această revizuire reprezintă un pas înainte pentru siguranța storurilor, dar mai există unele lacune care trebuie să fie abordate.

Unele modele de storuri operate printr-un șnur nu sunt incluse în sfera de aplicare a standardului EN 13120. Cerințele de design care limitează utilizarea de șnururi în storuri sunt necesare, precum și cerințele pentru storurile fabricate pe măsură, deoarece acestea nu intră sub incidența specificațiilor conținute de standardul european EN 13120.

Comisia lucrează împreună cu statele membre și părțile interesate de siguranța consumatorilor pentru a stabili noi standarde pentru siguranța consumatorilor, în conformitate cu procedurile și calendarul stabilite în Directiva 2001/95 a Parlamentului European și a Consiliului⁽²⁷⁾. Fiecare opțiune trebuie să fie evaluată cu scrupulozitate, astfel încât să se identifice soluții care pot rezista la testul de timp și să fie puse în aplicare în mod eficient de către operatorii economici și autoritățile de supraveghere a pieței.

În acest proces, Comisia evaluează munca existentă și lucrează în strânsă legătură cu autoritățile pentru siguranța consumatorilor din SUA și Canada. În ciuda standardelor lor actuale, aceste țări s-au confruntat recent cu accidente tragice.

Prin urmare, atât SUA cât și Canada revizuiesc standardele lor relevante și legislația, pentru a îmbunătăți siguranța storurilor. Comisia împărtășește cu aceste țări informații tehnice și bune practici, cu scopul de a promova o dezvoltare a standardelor armonizată și coordonată, prin promovarea valorilor europene și a normele de calitate și obținerea unei soluții rapide, eficiente, relevante la nivel global, care asigură cel mai înalt nivel de siguranță pentru copii.

*
* *

(27) JOL 11, 15.1.2002

Întrebarea nr. 42 adresată de Zigmantas Balčytis (H-0274/10)**Subiect: Reglementarea etichetării și controlului organismelor modificate genetic (OMG) pe teritoriul UE**

Un studiu asupra OMG efectuat recent în Lituania a arătat, în mod alarmant, că 42 % din populație nu a aflat că a cumpărat produse alimentare ce conțin OMG decât după ce le-au adus acasă. Acest studiu demonstrează faptul că etichetarea este inadecvată și că consumatorii nu sunt bine și suficient informați cu privire la produsele alimentare.

Cum este reglementată în prezent modalitatea de informare a publicului și problema etichetării produselor ce conțin sau sunt fabricate din OMG?

Cum intenționează Comisia să abordeze problema etichetării și controlului produselor ce conțin organismele modificate genetic (OMG), care ar trebui să fie obligatorii în toate statele membre?

Răspuns

(EN) Conform legislației Uniunii Europene, toate produsele care conțin sau constau din OMG-uri trebuie să fie etichetate ca atare. Aceeași obligație există pentru toate produsele alimentare sau furaje care sunt derivate din OMG-uri, indiferent dacă originea modificării genetice poate fi detectată prin teste de laborator (de exemplu, uleiurile derivate din soia modificată genetic trebuie să fie etichetată ca fiind modificată genetic, chiar dacă compoziția uleiului nu este diferită de uleiul din soia convențională). Această obligație nu există pentru produsele alimentare și furajele care conțin materiale care constau din sau provin din OMG-uri într-o proporție mai mică decât 0,9 %.

Cerințele de etichetare care sunt prevăzute în legislația UE prevăd că, pentru alimentele preambalate, ingredientele care conțin sau provin din OMG-uri sunt indicate pe etichetă. Din contră, produsele (cum ar fi ouăle, laptele sau carnea) provenite de la animale hrănite cu furaje modificate genetic nu trebuie să fie etichetate ca fiind modificate genetic. Aceasta se datorează faptului că animalele de la care sunt obținute aceste alimente nu sunt OMG-uri. Aceasta este în concordanță cu alte reguli de etichetare, care sunt de interes major pentru consumatori.

Aplicarea normelor actuale privind etichetarea OMG-urilor și controlul acestora de către statele membre este satisfăcătoare și nu este nevoie de măsuri specifice privind această chestiune. Cu toate acestea, se pare că, în urma alegerilor pe piață, doar un număr foarte limitat de alimente modificate genetic se află la dispoziția consumatorilor europeni.

Comisia a solicitat unui contractant independent să efectueze o evaluare a produselor alimentare modificate genetic și a legislației privind hrana pentru animale, inclusiv dispozițiile existente pentru etichetare. Odată ce acest lucru este finalizat – de așteptat pentru această vară – Comisia va elabora raportul de evaluare care va fi pus la dispoziția publicului, și se va bucura să discute rezultatele sale ulterioare cu distinsul deputat.

*

* *

Întrebarea nr. 43 adresată de Liam Aylward (H-0284/10)**Subiect: Standardele de sănătate și siguranță ale produselor agricole importate în UE**

Agricultura europeană și sistemul său de producție alimentară funcționează la cele mai înalte standarde de calitate și sunt considerate a fi printre cele mai bune din lume. Consumatorii europeni apreciază produsele alimentare sigure și de înaltă calitate produse de fermierii europeni. Rapoartele Oficiului Alimentar și Veterinar al UE au semnalat unele preocupări legate de standardele de trasabilitate, siguranță și igienă ale exporturilor în UE provenind din unele exploatații braziliene.

Dat fiind că există aceste încălcări ale standardelor, ce măsură poate lua Comisia pentru a se asigura că se garantează consumatorilor europeni produse sigure și igienice produse la standarde europene în orice situație? Are în vedere Comisia alocarea de fonduri și resurse suplimentare Oficiului Alimentar și Veterinar care să-i permită acestuia să își consolideze activitățile, să își sporească vigilența și să protejeze în continuare interesele consumatorilor europeni?

Întrebarea nr. 44 adresată de Pat the Cope Gallagher (H-0286/10)**Subiect: Monitorizarea și testarea cărnii de vită braziliene**

Ce proceduri de monitorizare și testare efectuează Comisia în Brazilia pentru a garanta că importurile de carne de vită provenite din Brazilia îndeplinesc standardele de siguranță alimentară ale UE? Procedurile de monitorizare și testare efectuate de Comisie sunt la fel de ample ca procedurile utilizate de USDA (Departamentul de Stat pentru Sănătate al Statelor Unite)?

Răspuns comun

(EN) Pentru importurile de carne, UE a pus în aplicare o cascadă de măsuri de atenuare a riscurilor cu cerințe la mai multe niveluri ale lanțului de producție. Acestea includ teritoriul de origine, care trebuie să fie recunoscut ca fiind lipsit de febră aftoasă (FA), exploatarea de origine, animalele, controalele privind circulația animalelor, condițiile de sacrificare în timpul producției de carne și al depozitării.

În 2006, Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară (AESA) a recunoscut că măsurile în vigoare sunt foarte eficiente în reducerea riscului ca virusul febrei aftoase să pătrundă în UE.

Cerințele UE pentru carnea importată sunt pe deplin conforme cu principiile din acordul sanitar și fitosanitar al Organizației Mondiale a Comerțului (OMC).

Astfel cum distinsul deputat a menționat în mod corect, serviciul de inspecție al Comisiei al Direcției Generale Sănătate și Protecția Consumatorilor (OAV – Oficiul Alimentar și Veterinar situat în Grange, Irlanda) efectuează inspecții pentru a verifica efectuarea sistemelor de control ale țărilor terțe și pentru a verifica conformitatea sau echivalența cu standardele UE. Acestea efectuează, de asemenea, inspecții la punctele de control la frontieră ale UE pentru a verifica dacă controalele sunt efectuate în conformitate cu cerințele UE.

Pe baza constatărilor misiunilor OAV, Comisia ia măsurile corespunzătoare, pe o bază proporțională, nediscriminatorie și transparentă.

Începând din ianuarie 2007, nouă astfel de misiuni au avut loc în Brazilia, care vizau carnea de vită destinată UE. Un total de 32 de inspecții OAV au fost implicați în aceste misiuni. Actuala finanțare și resursele alocate pentru OAV ne-au permis să desfășurăm aceste controale frecvente.

Ultima dintre aceste misiuni a avut loc în martie 2010. Concluziile controlului respectiv care s-a concentrat asupra febrei aftoase au confirmat faptul că situația s-a îmbunătățit și a indicat că supravegherea oficială și auditul exploatațiilor europene eligibile oferă garanțiile cerute de legislația UE.

În ceea ce privește controlul reziduurilor de produse medicamentoase veterinare, Brazilia are un program de monitorizare a reziduurilor aprobat de UE pentru, inter alia, carnea de vită. Cea mai recentă inspecție OAV din Brazilia care s-a concentrat asupra reziduurilor a avut loc în 2008, cu un rezultat satisfăcător.

În plus față de garanțiile oferite de țările terțe, statele membre efectuează controale adecvate pentru a se asigura că sectorul cărnii de vită importate în UE este în conformitate cu cerințele legislației UE. În cadrul planurilor naționale de control al reziduurilor, statele membre efectuează controale suplimentare pentru reziduurile de medicamente de uz veterinar pe baza eșantioanelor prelevate la punctul de import în UE. Acest sistem este similar cu cel în vigoare în Statele Unite ale Americii (SUA). Aceste controale nu au adus la lumină nicio nouă problemă care să justifice măsuri corective.

Ca rezultat al acestor misiuni, precum și al controalelor efectuate la punctele UE de intrare, Comisia este încrezătoare că standardele europene stricte de siguranță sunt respectate până în prezent, și că, prin urmare, carnea de vită din Brazilia poate fi introdusă în condiții de siguranță pe piața UE. Cu toate acestea, Comisia continuă să mențină un nivel înalt de vigilență în legătură cu aceste importuri pentru a se asigura că nu există nicio scăpare în eficiența controalelor.

*
* *

Întrebarea nr. 45 adresată de Brian Crowley (H-0288/10)**Subiect: Strategii ale UE de promovare a sănătății pentru prevenirea cancerului**

Ar putea prezenta Comisia măsurile specifice pe care le ia pentru a consolida strategiile de promovare a sănătății în cadrul Uniunii Europene în vederea abordării problemei tot mai stringente a cancerului?

Răspuns

(EN) Abordarea promovării sănătății și prevenirea cancerului sunt priorități de lungă durată ale Comisiei. Comisiei a întreprins o gamă largă de acțiuni în ultimii ani în domeniile alcoolului, alimentației și activității fizice, precum și al legislației în domenii precum controlul tutunului.

Un instrument specific cancerului este Codul european împotriva cancerului. Codul este în primul rând un instrument de prevenire, și transmite două mesaje clare: faptul că anumite tipuri de cancer pot fi evitate și sănătatea în general poate fi îmbunătățită prin adoptarea unui stil de viață sănătos; iar cancerul poate fi vindecat, sau perspectivele de vindecare crescute mult, în cazul în care sunt detectate într-un stadiu incipient.

Una din cauzele majore ale cancerului este tutunul. Legislația UE privind tutunul se adresează, inter alia, oricărui cetățean conștient de riscurile fumatului, prin intermediul avertismentelor scrise și ilustrate⁽²⁸⁾. Comisia se întâlnește regulat cu reprezentanții statelor membre pentru a discuta chestiuni de control al tutunului, precum și pentru a se asigura că legislația în acest domeniu este pusă în aplicare în mod eficient și că aceasta ține cont de noile evoluții. În prezent, Comisia are în vedere prezentarea unei propuneri de revizuire a Directivei privind produsele din tutun.

Promovarea sănătății va fi unul dintre domeniile-cheie de lucru ale parteneriatului european pentru lupta împotriva cancerului, inițiat recent. Printre altele, ne așteptăm ca parteneriatul să promoveze Codul european prin creșterea gradului de conștientizare a mesajelor sale importante în rândul populației europene.

*
* *

Întrebarea nr. 46 adresată de Sarah Ludford (H-0302/10)

Subiect: Diabetul

Bolile netransmisibile, dintre care face parte și diabetul, sunt principalele cauze de deces în lume.

Când intenționează Comisia să coordoneze acțiunea europeană privind bolile cronice/ netransmisibile, inclusiv diabetul, cauză majoră și din ce în ce mai frecventă de stare proastă a sănătății și de deces prematur?

Intenționează Comisia să elaboreze o strategie specifică la nivelul Uniunii Europene pentru a combate răspândirea diabetului în Uniunea Europeană (diabet de tipul I și II) orientând cercetarea pe investigarea cauzelor și a metodelor de tratament, acțiuni profilactice de bază, campanii de diagnosticare, gestionarea și oferirea unor servicii de îngrijire medicală celor care suferă de această boală, care impune dificultăți din ce în ce mai mari pentru sistemele naționale de sănătate?

Răspuns

(EN) Comisia împărtășește pe deplin îngrijorarea distinsei deputate referitoare la necesitatea de a preveni bolile cronice. Europa trebuie să-și intensifice eforturile de promovare a bunei sănătăți și să prevină boli precum diabetul zaharat. În acest context, Comisia este convinsă că acțiunea UE trebuie să se concentreze asupra cauzelor unor astfel de boli, în special nutriția și obezitatea, activitatea fizică și fumatul.

În plus, în 2010 Comisia a subliniat necesitatea de informații și date referitoare la diabet, care este unul dintre domeniile de proiect pentru finanțare în cadrul Programului de sănătate.

În sfârșit, Comisia susține, de asemenea, statele membre prin furnizarea unei baze de cunoștințe la nivel european privind boli precum diabetul și prin promovarea dezvoltării celor mai bune practici privind strategiile terapeutice și cercetarea.

*
* *

(28) Directiva 2001/37/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iunie 2001 privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre în materie de fabricare, prezentare și vânzare a produselor din tutun – declarația Comisiei; Disponibilă la adresa:
http://eur-lex.europa.eu/smartapi/cgi/sga_doc?smartapi=celexapi;prod=CELEXnumdoc&lg=EN&numdoc=32001L0037&model=guichett

Întrebarea nr. 47 adresată de Konrad Szymański (H-0247/10)**Subiect: Expirarea regulamentului RECAV nr. 1400/2002**

Din cauza expirării iminente a Regulamentului RECAV nr. 1400/2002⁽²⁹⁾ <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+QT+H-2010-0247+0+DOC+XML+V0//RO> \l "def1", Comisia a publicat o nouă propunere de regulament de exceptare pe categorii în sectorul autovehiculelor, precum și orientările aferente.

În ce mod intenționează Comisia să garanteze protecția producătorilor și a reparatorilor de autovehicule independenți?

La ce mijloace prevede Comisia să recurgă pentru a se asigura că, în cazul adoptării unui acord exceptare pe categorii, părțile la acest acord se vor conforma dispozițiilor referitoare la accesul la informații tehnice pentru toți actorii independenți de pe această piață?

În ce mod intenționează Comisia să garanteze respectarea interdicției de a subordona garanția autovehiculului obligației de a realiza orice tip de lucrare de revizie, întreținere sau reparație exclusiv în rețelele atelierelor autorizate de producător?

Răspuns

(EN) La 27 mai 2010, Comisia a adoptat o nouă exceptare pe categorii și linii directoare pentru sectorul autovehiculelor⁽³⁰⁾. Aceste două texte sunt rezultatul unei revizuirii în mai multe etape care a durat trei ani și jumătate de ani, cu contribuție din partea tuturor categoriilor de părți interesate. Analiza a arătat că piețele de distribuție de noi autovehicule sunt foarte competitive, și că nu a existat niciun motiv să fie tratate în mod diferit de alte sectoare. Prin urmare, Comisia a decis că regulamentul general vertical de exceptare pe categorii 330/2010⁽³¹⁾ se aplică acordurilor de distribuție începând din 2013.

Situația de pe piețele de distribuție a pieselor de schimb și a furnizării de servicii de reparație și întreținere este diferită. Acestea sunt piețe pe care un actor – proprietar al mărcii – deține adesea o cotă de piață de peste 50 %. Garajele independente furnizează singura concurență, și sunt vulnerabile la un comportament care le înlătură de pe piață, cum sunt deficiențele de a acorda acces la informații tehnice, sau refuzurile de a onora garanții în cazul în care consumatorii folosesc serviciile acestora. Comportamentul de acest tip aduce prejudicii consumatorilor, în special prin creșterea costului de reparație. Astfel cum distinsul deputat are probabil la cunoștință, menținerea unei mașini în uz este costisitoare – facturile de reparații constituie 40 % din costul total de proprietate. Spre deosebire de prețurile automobilelor, costul unei activități medii de reparație a crescut în ultimii ani. De asemenea, există pericolul ca, în cazul în care prețurile sunt prea ridicate, șoferii să amâne lucrările de întreținere, iar mașinile acestora pot deveni periculoase sau poluează mediul înconjurător.

În ceea ce privește piețele de distribuție de piese de schimb și pentru furnizarea de servicii de reparație și întreținere, Comisia a decis să reducă sfera de aplicare a scutirii și să o alinieze cu regulamentul general vertical de exceptare pe categorii nr. 330/2010, astfel încât să poată pună în aplicare normele prevăzute în tratat în mod direct împotriva regimului tipic anticoncurențial. Acest lucru înseamnă că anumite acorduri verticale care limitează vânzările de piese de schimb sau de unelte de reparații nu vor mai beneficia de exceptarea pe categorii. Liniile directoare pentru sectorul autovehiculelor prevăd o interpretare a regulamentului vertical general de exceptare pe categorii care asigură Comisiei posibilitatea de a acționa mai ușor în cazul în care există informații tehnice care sunt reținute. În cadrul acestor linii directoare, se precizează că atunci când se evaluează impactul concurențial al acordurilor verticale pe piața pieselor de schimb pentru autovehicule, Comisia va ține seama de necesitatea accesului la informațiile tehnice, pentru a menține concurența atât între membrii rețelelor de reparații autorizate, precum și între acei membri și reparatorii independenți.

În plus, piețele de reparație sunt intrinsec legate de piețele de piese de schimb, care reprezintă o mare parte din majoritatea facturilor de reparații. Prin accesarea unor mărci concurente mai ieftine de piese de schimb, reparatorii independenți sunt adesea în măsură să ofere consumatorilor o alternativă rentabilă la rețelele de automobile. În acest scop, pe lângă îmbunătățirile de mai sus, noul cadru conține norme specifice pentru a se asigura că propriile mărci ale furnizorilor de piese pot ajunge pe piață, și pot fi achiziționate atât de

(29) JO L 203, 1.8.2002, p. 30.

(30) IP/10/619

(31) JO L 102, 23.4.2010

reparatori independenți, cât și de cei autorizați. În unele cazuri nu există nicio alternativă la marca proprie a producătorului, acesta fiind motivul pentru care noul cadru clarifică faptul că garajele independente ar trebui să poată procura aceste părți.

Comisia consideră că acest nou cadru va aduce beneficii concrete pentru consumatori. Comisia va monitoriza cu atenție sectorul și va pune în aplicare normele de concurență în cazul în care sunt identificate orice încălcări ale dreptului comunitar.

*
* *

Întrebarea nr. 48 adresată de Salvatore Iacolino (H-0254/10)

Subiect: Servicii sanitare pentru policonsumul de droguri și alcool

Conform estimărilor EMCDDA din Lisabona, în 2008, 22,5 milioane de persoane din Europa au făcut uz de cannabis, 2 milioane au consumat anfetamină sau ecstasy și 4 milioane cocaină. Aproximativ 4 % din totalul deceselor înregistrate în cazul cetățenilor europeni cu vârsta cuprinsă între 15 și 39 de ani au avut legătură cu abuzul de heroină. Mai mult, fenomenul care caracterizează astăzi consumul de droguri este aportul mixt de stupefiante, combinate cu alte substanțe psihoactive și cu alcoolul. Date fiind toate acestea, ar putea Comisia să clarifice ce orientări comune intenționează să definească, pentru ca statele membre să fie în măsură să ofere servicii sanitare adecvate gestionării policonsumului de droguri și alcool?

În plus, cum înțelege Comisia să coordoneze activitatea comisarilor competenți, pe de o parte în ceea ce privește aspectele sanitare ale prevenirii și tratării toxicodependențelor și, pe de altă parte, în ceea ce privește combaterea traficului cu narcotice gestionat de organizațiile criminale internaționale?

Răspuns

(EN) Conform Planului de acțiune al UE privind drogurile pentru perioada 2009-2012, prevenirea consumului de droguri ar trebui să acopere, de asemenea, politoxicomania⁽³²⁾. Planul de acțiune solicită, de asemenea, creșterea eficienței și răspândirea unor tratamente alternative fundamentale, inclusiv tratamente specifice adaptate la noile droguri sau tipuri de consum. Grupurilor specifice cu grad ridicat de risc, printre care politoxicomanii, ar trebui să li se ofere servicii ușor accesibile de consiliere, gestionare a comportamentelor problematice și desfășurarea de activități de informare.

Problemele legate de politoxicomanie și răspunsuri la aceasta au fost discutate în cadrul reuniunii UE a coordonatorilor naționali în materie de droguri de la Madrid din 28 aprilie 2010. În conformitate cu concluziile acestei întâlniri, posibilitatea de a adopta o politică comună pentru toate substanțele psihoactive la nivelul UE este o problemă care ar trebui să fie studiată în continuare, începând de acum până la finalizarea în 2012 atât a Strategiei și Planului de acțiune privind drogurile, cât și a strategia UE privind alcoolul⁽³³⁾. OEDT, al cărui mandat cuprinde, de asemenea, politoxicomania, a elaborat o publicație intitulată „Politoxicomania: modele și răspunsuri”, care definește un cadru pentru prevenirea bazată pe dovezi, tratament, reabilitare și reducere a daunelor pentru diferite forme de politoxicomanie⁽³⁴⁾.

În ceea ce privește a doua întrebare, Planul de acțiune al UE privind drogurile necesită o abordare echilibrată și integrată pentru a trata problemele legate de droguri, în cazul în care reducerea cererii și reducerea ofertei de droguri sunt considerate ca fiind la fel de importante. În afară unor contacte regulate între membrii Comisiei responsabili de diferite aspecte ale fenomenului drogurilor, Comisia a creat un Grup interservicii în materie de droguri, care se reunește în mod regulat pentru a asigura o abordare coordonată a Comisiei, atât pe plan intern, cât și extern, de exemplu, în Grupul orizontal de lucru privind drogurile (GOD) din cadrul Consiliului și în cadrul forurilor internaționale precum Organizația Națiunilor Unite.

*
* *

(32) JO C 326, 20.12.2008, obiectivul cinci

(33) Cordroge 51, 19 mai 2010, documentul Consiliului 9929/10

(34) Disponibil la adresa <http://www.emcdda.europa.eu/publications/selected-issues/polydrug-use>

Întrebarea nr. 50 adresată de Nikolaos Chountis (H-0272/10)**Subiect: Construcția centralei nucleare de la Akkuyu, Turcia**

La 12 mai 2010, la Ankara, Federația Rusă și Republica Turcia au încheiat un acord privind construcția unei centrale nucleare la Akkuyu, în trecut fiind amânate proiectele similare. Realizarea proiectului va fi riscantă pentru Republica Turcia și Marea Mediterană, seismologii exprimându-și preocuparea privind viitoarea amplasare a reactorului, într-o zonă predispusă la cutremure. În plus, se preconizează că transportul deșeurilor nucleare se va face în mod sistematic pe Marea Mediterană.

Care este poziția Comisiei față de acest acord? În ceea ce privește aceste negocieri, care este poziția Comisiei referitoare la respectarea de către Republica Turcia a principiilor comunitare în domeniul securității nucleare? Respectă Republica Turcia acordurile internaționale referitoare la cerințele fundamentale de siguranță și la procedurile europene de gestionare a deșeurilor radioactive? Este Republica Turcia parte la Convenția comună privind gestionarea în siguranță a combustibilului uzat și privind gestionarea în siguranță a deșeurilor radioactive? Ce măsuri va lua Comisia ca să descurajeze continuarea unui astfel de proiect periculos de către Republica Turcia?

Răspuns

(EN) La 12 mai 2010, Rusia și Turcia au semnat un acord de cooperare pentru înființarea și funcționarea unei centrale nucleare la Akkuyu.

În opinia Comisiei, decizia națională privind utilizarea energiei nucleare drept sursă de producere a energiei electrice se bazează pe capacitatea statului de a asigura un nivel ridicat de siguranță, securitate și garanții pe parcursul întregului ciclu de viață al unei instalații nucleare, în conformitate cu convențiile internaționale și cele mai bune practici.

Comisia monitorizează îndeaproape evoluția legislației, practicile și capacitățile administrative ale Turciei în domeniul securității nucleare. Turcia se află în procesul de aliniere a legislației sale cu acquis-ul: a adoptat o lege-cadru privind stabilirea și exploatarea centralelor nucleare și vânzările de energie, precum și regulamentele de punere în aplicare, de exemplu, privind locațiile centralelor electrice nucleare și principiile speciale și principiile de proiectare pentru siguranța centralelor electrice nucleare. Legislația vizând transpunerea acquis-ului privind controlul surselor radioactive închise de mare activitate și al surselor orfane a fost transpusă. Cu toate acestea, Agenția pentru Energia Atomică din Turcia (TAEK) continuă să îndeplinească atât funcțiile de reglementare, cât și sarcinile sale operaționale. Turcia nu participă la programul comunitar privind siguranța nucleară și protecția împotriva radiațiilor. Nici nu este parte la Convenția comună privind siguranța gestionării combustibilului uzat și siguranța gestionării deșeurilor radioactive. Acest aspect este subliniat în mod regulat în rapoartele noastre referitoare la progresele înregistrate.

În timpul tuturor contactelor relevante cu Turcia, Comisia semnalează interesul său de a primi informații complete referitoare la planurile statului în domeniul energiei nucleare. În același timp, Comisia subliniază, de asemenea, că orice inițiativă trebuie să respecte nivelul de siguranță nucleară solicitat unui stat candidat. În plus, Comisia subliniază disponibilitatea sa de consiliere și asistență, în special în cadrul Instrumentului de asistență pentru preaderare.

*
* *

Întrebarea nr. 51 adresată de Nessa Childers (H-0273/10)**Subiect: Fostul comisar irlandez acceptă o funcție la Ryanair**

Charlie McCreevy, fost ministru de finanțe și fost comisar european pentru piața internă, a acceptat recent o funcție în Consiliul de administrație al Ryanair, companie afectată de un număr mare de legi din cele pe care acesta le-a elaborat la nivel european, în calitate de comisar, funcție la care a renunțat cu mai puțin de șase luni în urmă. Nu este tocmai potrivit ca dl McCreevy să exercite aceasta funcție după atât de puțin timp de la renunțarea la postul său din Comisie.

Ce procedură și ce criterii a folosit Comisia pentru a permite fostului comisar irlandez să ocupe o funcție de conducere în cadrul companiei Ryanair la mai puțin de un an de la plecarea sa din Comisie?

Consideră Comisia că este necesară stabilirea unei perioade tranzitorii mai lungi pentru foștii comisari înainte de a exercita funcții în sectorul privat pentru a evita eventualele conflicte de interese?

Răspuns

(EN) Fostul comisar menționat în întrebare a informat Comisia despre intenția sa de a se alătura consiliului de administrație al Ryanair Holdings ca director non-executiv. După consultarea Comitetului de etică instituit în conformitate cu Codul de conduită al comisarilor, Comisia a decis, la 4 mai 2010, că activitatea avută în vedere a fost compatibilă cu articolul 245 alineatul (2) din TFUE. Comisia a remarcat, totuși, că fostul comisar ar trebui să se abțină de la furnizarea de consultanță consiliului de administrație și de gestionare a companiei Ryanair în cazul în care o astfel de consultanță ar avea legătură cu un caz care implică Ryanair, despre care acesta ar fi putut fi consultat în timpul mandatului său.

Criteriile aplicabile pentru evaluarea compatibilității unei activități avute în vedere de către un fost comisar sunt definite la articolul 245 alineatul (2) din tratat, și anume datorită de a se comporta cu integritate și discreție în ceea ce privește acceptarea anumitor funcții sau avantaje după ce membrii Comisiei își încetează mandatul.

În ceea ce privește procesul, Codul de conduită pentru comisari a stabilit o obligație pe două niveluri: (1) foștii comisari trebuie să notifice activitățile avute în vedere în cursul anului care urmează încetării mandatului; (2) Comisia trebuie să examineze natura ocupației planificate. Comisia solicită avizul unui comitet de etică ori de câte ori activitatea avută în vedere se referă la conținutul portofoliului fostului comisar și va decide cu privire la compatibilitatea activității avute în vedere cu tratatul.

În cazul de față, comitetul de etică⁽³⁵⁾ a fost consultat, deși activitatea avută în vedere de fostul comisar după finalizarea mandatului nu a fost direct legată de responsabilitățile pe care acesta le-a deținut în timpul mandatului său. Decizia Comisiei a luat în considerare avizul comitetului de etică și faptul că niciunul dintre dosarele pe care dl McCreevy le-a manipulat, sau care a fost ocazional realocat din portofoliul de concurență al fostului comisar responsabil pentru concurență, nu privea Ryanair.

În ceea ce privește ideea de a stabili o perioadă obligatorie de grație, o măsură de acest fel să fie aplicată ca o regulă absolută în toate cazurile ar fi disproporționată atunci când nu există niciun conflict de interese în joc și obligațiile privind păstrarea secretului profesional și integritatea sunt respectate în mod corespunzător. O astfel de măsură ar putea fi aplicată numai în cazul în care într-un caz specific, după o analiză detaliată a situației, Comisia a considerat că au existat motive suficiente de întemeiate care necesită o măsură mai restrictivă.

*
* *

Întrebarea nr. 52 adresată de Ivo Belet (H-0282/10)

Subiect: Forajul petrolier pe mare în apele UE

Incidentul catastrofal care a implicat platforma petrolieră din Golful Mexic obligă UE să ia măsuri la rândul său.

Este Comisia de acord cu faptul că statele membre ale UE ar trebui să convină și să respecte normele minime pentru explorarea și exploatarea petrolului în apele UE, în special pentru forajul la mare adâncime?

Intenționează Comisia să propună o inițiativă pe termen scurt în acest sens?

Este Comisia pregătită să introducă astfel de norme minime pentru forajul petrolier pe ordinea de zi a reuniunii G20?

Răspuns

(EN) Legislația UE conține deja o serie de standarde și cerințe care sunt obligatorii pentru statele membre și aplicabile forajului în larg și instalațiilor de producție de petrol. Standardele pentru echipamente și sisteme de protecție destinate pentru utilizare în atmosfere potențial explozive sau pentru echipamentele sub presiune pot servi drept un exemplu (Directiva 94/9/CE privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la echipamentele și sistemele de protecție destinate utilizării în atmosfere potențial explozive⁽³⁶⁾ și Directiva

⁽³⁵⁾ Comitetul de etică alcătuit din dl Terry Wynn, fost deputat în Parlamentului European, dl Rafael García-Valdecasas Fernández Y, fost judecător la Tribunalul de Primă Instanță, și dl Michel Petite, fostul director general al Serviciului Juridic al Comisiei.

⁽³⁶⁾ JO L 100, 19.4.1994, p. 1–29

97/23/CE privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la echipamentele sub presiune⁽³⁷⁾. Legislația privind siguranța locului de muncă stabilește, de asemenea, cerințe suplimentare privind siguranța operațiunilor (Directiva generală 89/391/CEE a Consiliului⁽³⁸⁾ privind punerea în aplicare de măsuri pentru promovarea îmbunătățirii securității și sănătății lucrătorilor la locul de muncă în legătură cu directivele speciale, cum ar fi Directiva 92/91/CEE a Consiliului privind cerințele minime de îmbunătățire a protecției sănătății și securității lucrătorilor din industria extractivă prin foraj⁽³⁹⁾). În plus, statele membre au adoptat o legislație internă destul de extinsă pentru a menține un nivel ridicat de siguranță a operațiunilor în larg din Europa. Sistemele de informare și de răspuns în vigoare pentru a evita sau atenua incidentele includ, de asemenea, Agenția Europeană pentru Siguranță Maritimă (EMSA), creată în 2002. Aceste activități se concentrează asupra prevenirii poluării și a răspunsului la poluare. EMSA funcționează 24 de ore pe zi ca un centru modern de monitorizare a traficului maritim la Lisabona, în legătură cu toate statele membre ale UE. Instrumentele sale includ o flotă de nave de recuperare a petrolului în baza unui contract pe teritoriul UE și disponibilă în orice moment pentru statele membre, la cererea acestora, prin intermediul Centrului de monitorizare și informare (CMI).

În ceea ce privește noile inițiative, Comisia a lansat o revizuire aprofundată a legislației aplicabile și consolidează dialogul său cu industria offshore referitor la măsurile de securitate. Industria a primit un set de întrebări detaliate care permit o evaluare mai completă a practicilor acestora. O a doua reuniune la nivel înalt este planificată pentru 14 iulie pentru a revizui informațiile disponibile. În cazul în care va fi în cele din urmă nevoie de noi măsuri de îmbunătățire a siguranței, atât la nivel legislativ, cât și nelegislativ, Comisia va fi gata să ia măsuri. În paralel, Comisia urmărește îndeaproape evoluțiile din SUA.

Comisia include deja aspectele legate de siguranța în larg pe ordinea de zi a dialogurilor noastre multilaterale și bilaterale, în special cu partenerii care desfășoară un număr semnificativ de operațiuni în larg și/sau operațiuni în vecinătatea Europei. Aceasta include, pentru moment, contactele multilaterale cu OPEC și Consiliul de Cooperare al Golfului, precum și contactele bilaterale cu SUA, Norvegia și țările cu o producție în Marea Mediterană.

*
* *

Întrebarea nr. 53 adresată de Nadezhda Neynsky (H-0292/10)

Subiect: Prelungirea termenului pentru Bulgaria referitor la admisibilitatea cheltuielilor pentru unele proiecte din cadrul programului ISPA în domeniul mediului

Comisia dispune de informații cu privire la situația dificilă în care se află multe proiecte care se desfășoară în Bulgaria, în cadrul programului operațional „Mediu” în sectorul apei și al tratării deșeurilor. Până în prezent, Bulgaria a depus eforturi pentru adoptarea tuturor măsurilor necesare punerii în aplicare a Directivelor UE în domeniul mediului și a fi la înălțimea responsabilităților sale față de programul ISPA.

În acest context, va da Comisia curs solicitării Bulgariei vizând prelungirea termenului referitor la admisibilitatea cheltuielilor pentru unele proiecte din cadrul programului ISPA din domeniul protecției mediului, aprobate pentru perioada 2000 - 2006 și care se desfășoară în conformitate cu dispozițiile Fondului de coeziune?

Răspuns

(EN) La 19 aprilie 2010, Comisia a publicat o comunicare de modificare a „Orientărilor pentru închiderea proiectelor prin Fondul de coeziune și foste ISPA 2000-2006” (SEC/2008/415 din 4 aprilie 2008) privind prelungirea datei finale de eligibilitate a cheltuielilor pentru fostele proiecte ISPA.

În conformitate cu această comunicare, Comisia poate extinde, în situații justificate, data finală de eligibilitate și după 31 decembrie 2010, pentru proiectele adoptate pentru prima dată începând cu 2004. Prin urmare, pentru proiecte aprobate pentru prima dată după 1 ianuarie 2004, Comisia poate decide, pe baza unei cereri justificate în mod corespunzător, să extindă data finală de eligibilitate pentru 31 decembrie 2011. În plus,

⁽³⁷⁾ JO L 181, 9.7.1997, p. 1-55

⁽³⁸⁾ JO L 183, 29.6.1989, p. 1-8

⁽³⁹⁾ JO L 348, 28.11.1992, p. 9-24

pentru proiectele cu o contribuție de la Fondul de coeziune (FC) de cel puțin 100 de milioane de euro, data finală de eligibilitate poate fi prelungită până la 31 decembrie 2012.

În lumina acestei comunicări, fostele proiecte de mediu ISPA în Bulgaria corespunzătoare condițiilor de mai sus pot, în principiu, să fie luate în considerare pentru o prelungire până la 31 decembrie 2011 (toate fostele proiecte de mediu ISPA în Bulgaria au o contribuție de la FC mai mică de 100 de milioane de euro, astfel încât niciun proiect nu este eligibil pentru o prelungire de doi ani până la 31 decembrie 2012).

Până în prezent, nicio cerere de prelungire a datei finale de eligibilitate a unui fost proiect de mediu ISPA nu a fost prezentată de către autoritățile bulgare competente.

*
* *

Întrebarea nr. 54 adresată de Elisabeth Köstinger(H-0296/10)

Subiect: Promovarea energiilor regenerabile

Scufundarea platformei petroliere Deepwater Horizon a cauzat cea mai mare catastrofă petrolieră de până acum din istorie. Până în momentul de față milioane de litri de petrol s-au scurs în golful Mexic, ducând la moartea unui număr considerabil de animale marine și terestre. Urmările la nivel global pentru ecosistem sunt devastatoare.

Promovarea mai intensă a energiilor regenerabile, care, printre altele, reprezintă un element important al viitorului politicii agricole comune (PAC), aducându-și, astfel, o contribuție esențială la dezvoltarea unei agriculturi durabile, precum și la protecția mediului și la lupta împotriva schimbărilor climatice, poate constitui un răspuns la creșterea consumului de energie la nivel mondial. În special, trebuie readuși în discuție carburanții utilizați în sectorul transporturilor.

Este prevăzută creșterea treptată a utilizării amestecului de biocarburanți pentru înlocuirea motorinei și a benzinei în UE, în scopul reducerii dependenței de carburanții fosili?

Răspuns

(EN) În 2008, biocarburanții au reprezentat circa 3,4 % din consumul de combustibil pentru transport – de la 0,5 % cinci ani mai devreme. În conformitate cu Directiva privind energia regenerabilă⁽⁴⁰⁾, fiecare stat membru este obligat să se asigure că cota sa de energie din surse regenerabile în toate formele de transport se va ridica în 2020 la cel puțin 10 %. Alegerea de amestec de combustibil și dacă se utilizează amestecuri de biocarburanți ridicate sau foarte scăzute rămâne să fie determinată de fiecare stat membru. În plus, statele membre vor avea posibilitatea de a alege să vizeze o pondere mai mare de energie regenerabilă în transporturi, dacă doresc acest lucru.

Directiva privind energia regenerabilă solicită, de asemenea, ca fiecare stat membru să elaboreze un plan național de acțiune în domeniul energiei regenerabile și să-l prezinte Comisiei până la 30 iunie 2010. În cadrul acestor planuri, statele membre trebuie să indice modul în care intenționează să atingă cota din surse regenerabile de energie în transporturi și ce măsuri vor fi luate în acest scop.

Comisia va publica planurile privind platforma de transparență în domeniul energiei regenerabile de îndată ce le primește și le va trimite Parlamentului, în conformitate cu articolul 4 alineatul (6) din directiva menționată anterior.

Pentru a permite ca obiectivul UE de utilizare sporită a energiei regenerabile în transporturi să fie atins, Directiva revizuită privind calitatea carburanților⁽⁴¹⁾ (2009/30 CE) permite acum statelor membre să mărească

(40) Directiva 2009/28/EC a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile, de modificare și ulterior de abrogare a Directivelor 2001/77/CE și 2003/30/CE (Text cu relevanță pentru SEE), JO L 140, 5.6.2009.

(41) Directiva 2009/30/EC a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 de modificare a Directivei 98/70/CE în ceea ce privește specificațiile pentru benzine și motorine, de introducere a unui mecanism de monitorizare și reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră și de modificare a Directivei 1999/32/CE a Consiliului în ceea ce privește specificațiile pentru carburanții folosiți de navele de navigație interioară și de abrogare a Directivei 93/12/CEE (Text cu relevanță pentru SEE), JO L 140, 5.6.2009.

ponderea de bioetanol în benzină, de la 5 % anterior la 10 %. Pentru motorină, amestecuri de până la 7 % sunt posibile în conformitate cu standardele actuale CEN.

Punerea în aplicare a acestor două acte legislative ale UE ar trebui să crească proporția de energie regenerabilă în combustibilii pentru transport și să conducă la o reducere treptată a dependenței UE față de combustibilii fosili.

*
* *

Întrebarea nr. 55 adresată de Gilles Pargneaux (H-0300/10)

Subiect: Statutul SNCF

Într-o scrisoare din data de 11 februarie 2010, publicată în les Echos la 31 mai, Comisia îi cere din nou Franței modificarea statutului companiei SNCF. Comisia îi solicită Franței să transforme SNCF în societate pe acțiuni (SA) pentru a „elimina garanția de stat de care beneficiază compania în mod implicit, în special privind angajamentele sale financiare și rambursarea împrumuturilor contractate”.

Poate indica Comisia de ce am fost informat cu privire la această propunere prin intermediul presei? Nu ar trebui ca această problemă să facă obiectul unei dezbateri și al unei decizii în cadrul Comisiei pentru transport și turism? Poate preciza Comisia motivele pentru care intenționează să readucă în discuție serviciile publice europene, în special serviciile franceze precum SNCF și RATP?

Răspuns

(FR) Liniile directe comunitare 2008 privind ajutoarele de stat pentru întreprinderile feroviare⁽⁴²⁾ precizează că garanțiile nelimitate de stat într-un sector deschis concurenței sunt incompatibile cu legislația UE. Aceste linii directe impun statelor membre să informeze Comisia, până la 22 iulie 2009, cu privire la măsurile planificate pentru înlăturarea garanțiilor nelimitate. Comisia a reiterat această cerință Franței cu privire la statutul de instituție publică cu caracter industrial și comercial (EPIC) al SNCF. În plus, statele membre sunt obligate să elimine garanțiile nelimitate nu mai târziu de 22 iulie 2010.

Comisia nu solicită ca Franța să modifice statutul SNCF într-o societate pe acțiuni sau orice altă formă juridică specială, ci doar să pună capăt garanțiilor nelimitate.

În special cu privire la serviciile de interes economic general, textele comunitare privind ajutorul de stat garantează o acoperire completă a costurilor specifice suportate de către societățile implicate. Prin urmare, statele membre au toate șansele de a dezvolta servicii de interes economic general care sunt eficiente și accesibile pentru cetățeni.

*
* *

(42) JO C 184, 22.07.2008